

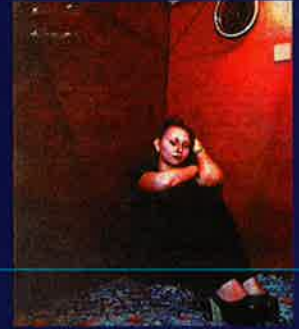
உயிர்நிழல்

பாலஸ்தீனத்தில் தொடரும் அபத்தம்

தோழர் டானியலுடன் ஓர் நாள்

கண்ணுக்குத் தெரியாத சித்திரவதை முகாம்கள்

Uyirniyhal

VOL V - N°2 - ISSUE 21

Published by Exil

April - June 2002

ANNAMALAI UNIVERSITY

தமிழர் விஞ்ஞானம் - பல்கலைக் கல்லூரி

**திறந்தமுறைப்
பல்கலைக்கழக அமைப்பு**

பல்கலைக்கழக பட்டப்படிப்பு

நுண்கலை

- ◆ பரதநாட்டியம்
- ◆ வாய்ப்பாட்டு சங்கீதம்
- ◆ வீணை
- ◆ **B.Music:** சங்கீதம் இசைக்கலைமணி -சங்கீதம் (வீணை - வயலின் - கீபோர்ட்)
- ◆ நாட்டியக் கலைமணி - பரதநாட்டியம்
- ◆ **Teachers Training in Indian Music**

மொழிக் கல்வி

- ◆ **B.A.** தமிழ், English
- ◆ **M.A.** தமிழ், English
- ◆ Diploma in Saiva Siddhanta

கணனி

- ◆ **B.Sc.** Computing and Information System
- ◆ **M.B.A., M.C.A.**
- ◆ Diploma in e commerce

பல்கலைக்கழகக் கல்விக்கு அமெரிக்க - ஐரோப்பிய பல்கலைக்கழகங்களுக்கு இணையான கல்வித் தரத்தையும் அங்கீகாரத்தையும் பெற்ற அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகம் Commonwealth Universities, International Council for Distance Education முதலான நிறுவனங்களில் அங்கத்துவம் உடையது. 138 பட்டப் படிப்புகள் கொண்ட தொலைதூரக் கல்வியகத்தில் ஆண்டுதோறும் 260ஆயிரம் மாணவர்கள் அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். இப் பல்கலைக்கழகத்தில் கட்டணமும் குறைவானது. பரீட்சைகள் இந்தியத் தூதரகத்தில் நடைபெறும்.

மொழிக்கல்வி:

பிரெஞ்சு, தமிழ், ஆங்கிலம்

பாடசாலைப் பின் கல்வி:

École: GS, P, CE1, CE2, CM1, CM2

Collège: 6e, 5e, 4e, 3e

Lycée: 2nde, 1ère, Terminale, BEP, CAP

கணனியியல்:

Windows, C, C++, Oracle, Visuel Basic, Internet, Developer, ASP, Java, Power builder, Cobol, Pascal

கலையியல்:

பரதநாட்டியம், சங்கீதம், வீணை, வயலின்

அழகியல் - மனையியல்:

முக மேக்கப், தையல், கூந்தல் அலங்காரம், கேக் ஐசிங், வர்ணம் தீட்டுதல்

சாரதியப் பயிற்சி:

தொழிற் கல்வி:

பிரெஞ்சு தொழில்-வேலைவாய்ப்பு அமைச்சு அங்கீகாரம்

பல்கலைக்கழகப் பட்டப்படிப்பு:

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக இணைவு B.A., B.Sc., (Computer Science), M.A., M.C.A., B. Music, இசைக்கலைமணி, நாட்டியக் கலைமணி

கல்வியை மட்டும் கருத்தாகக் கொண்டு குறைந்த கட்டணத்தில் இயங்கும் இப் பாடசாலையில் கல்வித் தகைமைகளும், கற்பித்தலில் ஈடுபாடும் உள்ள பிரெஞ்சு ஆசிரியர்கள் கற்பிக்கிறார்கள்.

Institut International des Études Supérieures சர்வதேச உயர்கல்வி நிறுவனம் International Institute of Higher Studies

S. Sachchithanantham M.A. D.S. Ph.D.

Fondateur + Directeur

70, 75 Rue Philippe Girard
75018 Paris.

M°: Marx Dormoy, La Chapelle

Bus: 60, 65, 350

தொலைபேசி:

01 46 07 16 00

01 60 28 19 61

புலம் பெயர்ந்தோர் மொழித் தேய்வு வாசுதேவன்.....	05
மற்ற(அ)து விசா.....	08
பாலஸ்தீனத்தில் தொடரும் அபத்தம் பகுதி I: போர்க்களமான புனிதயூமி பகுதி II: ஜெருசலேம் அல்லது கடைசி இன்டிப்பதா கலையரசன்.....	09
மந்திரத்தின் வாதம் அளவெட்டி சிறீசுக்கந்தராசா.....	24
கே. டானியல் நினைவுக் கருத்தரங்கு - சிலகுறிப்புகள் தோழர் டானியலோடு ஓர் நாள் அரவிந் அப்பா துரை.....	27
முக்கிய பேச்சாளர்கள் உரையில் இருந்து சில பகுதிகள் தொகுப்பு: கவித்ரா.....	29
கே. டானியல் நினைவாக ஒரு பொழுது நன்றி: www.exilivre.com.....	36
சாதியால் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் வாழ்வியல் - ஒரு பதிவாக திருமதி றூபி வலன்ரீனா பிரான்சிஸ்.....	38
அமைதியின் மணம் இளங்கோ.....	50
கண்ணுக்குத் தெரியாத சித்திரவதை முகாம்கள் லக்ஷ்மி.....	51
கணணி இதயத்தில் இருக்கைகள் வினோதன்.....	62
ஒரு பீனிக்ஸ் பறவையின் புகல்வாழ் குறிப்புகள் பாரிஸில் சாதிக்கலவரம் இளையவி சின்னவன்.....	65
அவுஸ்திரேலியா உங்களை வரவேற்கிறது அகரன்.....	67
கொரில்லா: புத்தக விமர்சனம் அரவிந் அப்பா துரை.....	69
தண்ணீரையும் எரிக்குமிந்த நெருப்புகள் சிவலிங்கம் சிவபாலன்.....	71
பனியும் நெருப்பும் பாமதி சோமசேகரம்.....	77
'அவனும் சில வருடங்களும்' அறிமுக விமர்சன நிகழ்வு ரஞ்சன்.....	78
விவாதக்களம்: தமிழ்த் தேசிய விடுதலைப் போராட்டம்: எதை நோக்கி? சுசுந்தன்.....	80
யார் எண்ணினார்கள்...? திருமாவளவன்.....	84
மூன்றாம் உலகப் போர் அறிக்கை: மத்திய ஆசியா கலையரசன்.....	88
காலவிலங்கு மூலம்: யோன் தார்தியோ (தமிழில்: வாசுதேவன்).....	92
எதிர்வினை அளவெட்டி சிறீசுக்கந்தராசா.....	95
தமிழரசன்.....	97
உயிர்நிழலுக்கு கிடைத்தவை	100
நிழல்கள்	102
போர்க்கோலம் திருமாவளவன்.....	104

வெளிவந்துவிட்டது!

றஷ் மியன்

**காவுகொள்ளப்பட்ட வாழ்வு
முதலாய கவிதைகள்**

இலங்கையில் கிடைக்குமிடம்:

**மூன்றாவது மனிதன் பதிப்பகம்
37/14 Vauxhall Lane
Colombo-02
Sri Lanka.**

எக்ஸில் வெளியீடுகள்

**பிரதிகட்கு:
EXIL
27 Rue Jean Moulin,
92400 Courbevoie, FRANCE
e-mail: EXILFR@aol.com**

**அடுத்து
வெளிவரவிருக்கிறது!!**

**நெடுங்காலத்தின்
பின்னொருநாள்
(சிறுகதைத் தொகுப்பு)**

பி. ரவிவர்மன்

தயவுசெய்து சந்தாக்களைப் புதுப்பித்துக் கொள்ளும்படி உங்களை அன்புடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம். சந்தா விபரங்கள், தொடர்புகள் கீழே உள்ளன. எங்கள் சிரமத்தை நீங்கள் புரிந்து கொள்வீர்கள் என்று நம்புகிறோம். நன்றி.

உயிர்நிழல்

உயிர்நிழல்

Uyirniyhal

21

**கணனி ருட்டர்சு உதவி :
பிரியதர்ஷினி
பின்னடைவு புகைப்படம்:
தமயந்தி**

Vol. V No. 2 தொகுப்பாசிரியர்கள்:
APR. - JUIN 2002 லக்ஷ்மி
கலைச்செல்வன்

அன்பளிப்பு: வருட சந்தா - 15 Euros
(4 பிரதிகள், தபாற் செலவு உட்பட)

**காசோலைகள் அனுப்பவேண்டிய
வங்கியும், இலக்கமும்:
CREDIT LYONNAIS
CODE BANQUE 30002
COMPTE 554/6788M/21
ASSOCIATION EXIL**

**வங்கி முகவரி:
49 Bd Clémenceau
92400 Courbevoie
FRANCE**

**தொடர்புகளுக்கு:
EXIL, 27 Rue Jean Moulin
92400 Courbevoie, France
e-mail: EXILFR@aol.com**

N° d'enregistrement de l'association : 13023204

வெளியீடு: எக்ஸில்

புலம்பெயர்ந்தோர் மொழித் தேய்வு

- வாசுதேவன்

உள

ரை விட்டு, நாட்டை விட்டு, கண்டத்தை விட்டு... எனும் தொடர்வில் இடப்பெயர்வுகள் பல காரணங்களுக்காகப் பல்லாயிரக்கணக்கான வருடங்களாய் பூமிப்பந்தின் மேற்பரப்பில் நிகழ்ந்த வண்ணமாகவேயுள்ளன.

சனத்தொகை அதிகரித்தவாறேயுள்ள மனித இனத்தின் இடப்பெயர்வுகளின் வேகமும் அதன் காரணங்களும் மாறிக்கொண்டேயிருக்கிறது. பூமிப்பந்தின் வடக்குக்கும் தெற்குக்குமான பொருளாதார, தொழில்நுட்ப வள, உற்பத்திவள இடைவெளிகள் மேலும் மேலும் அதிகரித்த வண்ணமாகவேயுள்ளது. வடக்கு தெற்கால் ஆக்கிரமிக்கப்படும் அச்ச உணர்வாலும், தெற்கு வடக்கின் நிரந்தர ஆதிக்கத்தினால் அடக்கப்பட்டுவிடும் பயத்திலும், உலக வரலாறு தன் மிகப்பெரிய திருப்பு முனையில் தடுமாற்றம் அடைந்த நிலையிலுள்ளது.

அதிவேக விஞ்ஞான வளர்ச்சி, முன்னேறிய நாட்டுப் பிரஜைகளின் வாழ்கைத்தரத்தைக் கணிசமான அளவிற்கு முன்னேற்றியுள்ள போதிலும், இவ்வளர்ச்சியின் பாரதூரமான பக்கவிளைவுகள் எதிர்பாராத விதத்தில் மனித குலம் முழுவதினதும் இருத்தலுக்கான அச்சுறுத்தல்களையும் எவ்விதச் சந்தேகமுற்றவகையில் தோற்றுவித்துள்ளது. இன்னுமொரு நூற்றாண்டில் நடைபெறப்போகும் விஞ்ஞான, அரசியல், சமூகவியல் மாற்றங்கள் யாராலும் இலகுவில் ஆருடம் சொல்லுமளவிற்கு இலகுவான தொன்றல்ல.

தடுத்து நிறுத்த முடியாத படி, சந்தைப் பொருளாதாரத்தின் அமைப்பு விதியால் ஊக்கம் கொண்டு, இயற்கையின் மாசுபடல் கட்டுப்பாடற்ற திசையில் நகர்கின்றது.

அதிவேக உணவுப்பத்தி சுகாதார உறுதிப்பாடற்ற உண்பண்டங்களை தாராளமாகவே சந்தைக்கு அள்ளி வழங்குகின்றது. இறைச்சி மட்டுமல்லாது இன்று நாம் சந்தைகளில் வாங்கும் மரக்கறி, பழ வகைகளும் கூட சந்தேகக்குரிய பண்டங்களாகி விட்டன.

THINKING.

மரபணுக்களின் இயற்கைக் கட்டுமானங்களில் ஏற்பட்டுள்ள மனிதத் தலையீடுகளின் பக்கவிளைவுகள் பற்றிய எதுவித உறுதிப்பாடும் அற்ற நிலையிலும், இவ்வாறான மரபணுத் திரிப்புடுத்தல்கள் மேலும் மேலும் தொடர்ந்த வண்ணமாகவேயுள்ளன.

இவையெல்லாம் ஒரு புறத்தில் மனித குலம் முழுவதையும் அச்சுறுத்திக் கொண்டிருக்கும் இந்நிலையில், யுத்தங்களும் அதன் காரணமான இடப்பெயர்வுகளும் இடப்பெயர்ந்தவர்களின் அடையாள இழப்புகளையும் அதன் பக்கவிளைவுகளாக சமூக, உளவியற் தளம்பல் நிலைகளையும் உருவாக்கிய வண்ணமாகவேயுள்ளன.

இவையனைத்திற்கும் மேலாக, நவீன பொருளாதார வர்த்தக உலகமயப்படுத்தலில் கலாச்சார, மொழியியற் பன்முகத் தன்மையைக் குறுக்கும் முயற்சிகள் திட்டமிட்ட முறையில் நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக நடைமுறைப் படுத்தப்படுகின்றன.

இந்நிலையில் தான், இன்று ஐரோப்பிய, அமெரிக்க, அவுஸ்திரேலியக் கண்டங்களில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் இலங்கைத் தமிழர்களினதும், அவர்களது சந்ததிகளினதும் உளவியல் உறுதிப்பாடு பற்றியும் அவர்களின் சிந்தனை வடிவங்களுக்கும் தாய்மொழிக்குமான உறவு நிலை பற்றியும் அக்கறை கொள்ள வேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்த வேண்டியுள்ளது.

“இன்னுமொரு நூற்றாண்டில், உலகில் வழக்கிலுள்ள மொழிகளில் 90 வீதமானவை அழிந்துவிடும்” என்ற ஆய்வாளர்களின் கூற்று அலட்சியப்படுத்தக் கூடிய ஒன்றல்ல. தமிழ் மொழி அழிவின் விளிம்பில் அவஸ்தைப்படுகிறது என்று கூறுவதும் அர்த்தமற்றது. புலம்பெயர்ந்த இலங்கைத் தமிழர்கள் தாராளமாகவே தமிழ் மொழியின்றி வாழலாம் என்பது ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய வொன்றல்ல.

இந் தியா விலிருந் தோ

அன்றில் இலங்கையிலிருந்தோ 19ம், 20ம் நூற்றாண்டுகளில் காலனித்துவ ஆட்சிக்காலங்களின்போது தொழில் நிமித்தமாக நாட்டை விட்டு வெளியேறி அந்நிய தேசங்களில் குடியேறிய தமிழர்களின் சந்ததிகள் தமிழை இழந்து அந்நிய மொழிகளே முதல்மொழியாகி தமது முதாதையரின் மொழிப் பரிமாணத்திலிருந்து தூர விலகி தாங்கள் தமிழர் என்ற (இனவியல் ரீதியான) அடையாளத்தை மட்டும் காவிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மொழியென்பது வெறுமனே ஒரு மொழியென்று மட்டும் கொள்ளும் பட்சத்தில், மொழியிழப்பு என்பது ஒன்றும் பேரிழப்பு அல்ல. ஆனால், மொழியென்பது ஒரு சிந்தனை மரபு, ஒரு வரலாறு, ஒரு மக்கள் கூட்டத்தின் வாழ்க்கைமுறைத் தொடர்ச்சியின் பதிவுகள், காலத்தினூடான அனுபவச் சேகரிப்பின் களஞ்சியம் எனவெல்லாம் ஆழமாகக் கருதும் பட்சத்தில், மொழியிழப்பு என்பது பேரிழப்பு என்பது தெளிவடையும்.

தோற்றத்தில் இலகுவில் அடையாளம் காணக்கூடிய ஒரு சீனனையோ அல்லது சீனத்தியையோ நமது மூளை சீன மொழி பேசுத்தெரிந்தவொரு நபராகவே முன்னனுமானம் செய்துகொள்கிறது. ஆனால், அந்நபருடனான தொடர்பின்போதோ அல்லது உரையாடலின் போதோ அந்நபர் சீனரேயெனவும் அவரது முதன்மொழி பிரஞ்சு எனவும் சீன மொழியில் அவருக்கு எவ்விதப் பரிச்சயம் இல்லையெனவும் அறியும் பட்சத்தில், அவர்பற்றிய எமது பார்வை திரிபடைகின்றது அல்லது திருத்த மடைகின்றது.

இதில் அவதானிப்புக்குரிய விடயமெதுவெனில் ஒரு நபரின் தோற்றத்திற்கும் அவரது மொழியுடமை பற்றிய மூளையின் முன்னனுமானத்திற்குமான ஆச்சரியமான தொடர்பாகும். அந்நியத் தோற்றத்தின் முன் மூளை கொள்ளும் முன்னனுமானம் போன்றே, ஒரு அந்நியச் சூழ்நிலையில் வாழும் நபர் தனது தோற்றத்திற்கும் அத்தோற்றத்துடன் ஒட்டிக் கொள்ளக்கூடிய அடையாளத்திற்குமான இடைவெளியை உணரும் சந்தர்ப்பங்கள் எண்ணிலடங்கா. இந்நிலையிலேயே, ஒரு அந்நியச் சூழ்நிலையில் வாழும் தனிநபரின் உள்வியற் தளம்பல் உருவாகி அதன் காரணமாய் சுயத்தின் மீதான அவநம்பிக்கை உருவாகின்றது.

தோற்றத்துடன் ஒத்து வராத அல்லது தோற்றத்துடன் கூடிவரும் முன்னனுமானத்திற்கு முரணான தான ஒரு அடையாளம் காவுவதற்குக் கடினமானது என்பதும், அவ்வாறு பொருத்தமற்ற அடையாள மொன்றைக் காவுகையில் ஏற்படும் தன்னம்பிக்கையிழப்பு பாரதூரமானதென்பதும் அமெரிக்காவில் வாழும் ஆபிரிக்கச் சந்ததியினரின் அடையாள

நெருக்கடிப் பிரச்சினை பற்றிய ஆய்வுகளில் தெளிவுபடுத்தப்படுகின்றது.

சுயத்தின் தோற்றமும், சுயத்தின் முழுமையான வரலாறு சார்ந்த அடையாளமும் முதாதையரின் மொழியென்னும் ஊடகத்தினூடாகவே கடத்தப்படுகின்றது. இவ்வாறு, முதாதையரின் மொழியூடாகப் பெறப்பட்ட தனது முழுமையான அடையாளமற்ற உதிரித் தனிநபர்கள் தவிர்க்க முடியாத அந்நியச் சூழ்நிலைகளில் சுயத்தின் மீது கொள்ளும் பிரக்கூ அவர்களை உள்வியற் தளம்பல் நிலைக்கு உள்ளாக்குகின்றது.

புலம்பெயர்ந்து வாழும் எந்நாட்டவரையேனும் அல்லது இனத்தவரையேனும் கருத்திலெடுக்கும் பட்சத்தில் அவர்களின் சந்ததிகளின் முதாதையரின் மொழியிழப்பும், அதன் காரணமான முழுமையான அடையாள இழப்பும் அவர்களில் பலரை உள்வியற் சமநிலையற்றவர்களாகவும் உதிரிகளாகவும் மாற்றியுள்ளது. இதற்கு விதிவிலக்குகள் இல்லாமலும் இல்லை.

இவ்வகையில், இடம்பெயர்ந்த இலங்கைத்தமிழர் விடயத்தில், தமிழ் மொழியின் இழப்பும் அடையாளச் சிக்கலும் சில வருடங்களிலேயே தலைகாட்ட ஆரம்பித்துவிட்டது. அண்மைய இருபது வருடகாலங்களில் இடம்பெயர்ந்த இலங்கைத் தமிழர்களினதும் அவர்களது சந்ததியினரினதும் மொழியிழப்புப் பற்றி ஆய்வு செய்யுமிடத்தில், அவர்களை மூவகையினராகப் வகைப்படுத்தலாம்.

- முதிர் நிலையில் இடம் பெயர்ந்தோர்,
- இடம்பெயர் தறுவாயில் இடைநிலை வயதினராயிருந்தோர் (அண்ணளவில் 13 முதல் 23 வரையில்...),
- இடம்பெயர் தறுவாயில் குழந்தையாயிருந்தோரும், புகலிடத்தில் பிறந்தோரும்.

இதில் முதலாவது வகையினரில் அநேகமானவர்கள் புகலிடத்து மொழியில் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான ஆகக் குறைந்த கட்டாயச் சொற்களையும், இலக்கணங்களையும் உரையாடலின் நிமித்தம் உள்வாங்கிக் கொண்டவர்கள். இவர்களது பெரும்பகுதி மொழியாடல்கள் தாய் மொழியான தமிழிலும், பெரும்பகுதி நாளாந்த மொழியனுபவ அறிவியற் தகவல் உள்வாங்கல்கள் தமிழ் சினிமாவினாலும், புகலிடத்தில் பெறக்கூடிய பத்திரிகை சஞ்சிகை போன்றவற்றினாலும் அண்மைக்காலமாக தமிழ் வானொலி, தொலைக்காட்சி போன்ற ஊடகங்களினாலும் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. வாழ்க்கைச் சூழ்நிலை மாற்றங்களின் காரணமாய் இவர்கள் மத்தியில் சில சொற்கள் பரிச்சயமின்மையால் மறைந்தொழிகின்றன.

அது மட்டுமன்றி புகலிடச் சூழ்நிலையில் வாசிப்புத் தன்மை குன்றியதால் சொற்செழிப்புக் குன்றிய

உரையாடல்களினால் இவர்கள் திருப்திப்பட்டுக் கொள்கின்றனர். தமது அடுத்த சந்ததியினருக்கு தமிழைக் கற்பிக்கும் வகையிலான ஊக்கத்தையும், சூழ்நிலையையும் ஓரளவேனும் பாதுகாப்பவர்களும் இவர்களே.

இரண்டாவது வகையினரைப் பொறுத்தவரையில், இவர்களில் பெரும்பாலானோர் புகலிட மொழியில் ஓரளவு பரிச்சயமுடையவர்கள். புகலிடச் சூழ்நிலைகளில் தம்மை ஓரளவேனும் பிணைத்துக் கொண்டவர்கள். மிக அருகிய அளவில் செய்திப் பத்திரிகைகளை மேலோட்டமாக வாசிக்கும் இவர்கள் இன்னமும் தமிழ் சினிமாவின் தாக்கத்திற்குட்பட்டவர்களே. இவர்களின் தாய்மொழிப் பரிச்சயம் வரையறுக்கப்பட்ட, எண்ணிக்கையில் குறைந்த சொல்லுபயோகங்களினாலான உரையாடல்களினாலானது. இவர்களின் எழுத்து மொழி தாய்மொழியான தமிழிலும் சரி புகலிட மொழியிலும் சரி வறுமையானது. தாங்களாகவே தங்களது சந்ததியினருக்கு தாய்மொழியான தமிழைக் கற்பிக்கும் தகுதி இவர்களிடம் இல்லை. இவர்களில் சிலர் தமிழை வாசிக்கவே தெரியாதவர்கள்.

முன்றாவது வகையினர் புகலிட மொழியை முதல்மொழியாகக் கொண்டவர்கள். தத்தம் குடும்ப சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப வேறுபட்ட மட்டநிலைத் தமிழ் மொழிப் பரிச்சயம் உடைய இவர்களில் அநேகமானோர் தமிழ்மொழிக் கல்வியூட்டப்படும் நிலையிலிருக்கின்றபோதிலும் அதற்கான முன்னெடுப்புகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற போதிலும் இவ்வாறான முயற்சிகள் பெருமளவில் வெற்றியளிப்பதற்கான அறிகுறிகள் இன்னமும் தோன்றவில்லை.

இதற்கான காரணங்களில் முதன்மையானது அந்நியச் சூழ்நிலையில் தமிழ் மொழி கற்பிப்பதற்கான உறுதியான தரமான பல்நோக்கில் செப்பனிடப்பட்ட பாடத்திட்டத்தினதும் அதைப் புகட்டுவதற்காகச் சரியான முறையில் தயார் செய்யப்பட்ட ஆசிரியர்களினதும் இன்மையுமேயாகும்.

மேற்குறிப்பிட்ட அவதான ரீதியாகச் சேகரிக்கப்பட்ட தகவல்களின் அடிப்படையில் பார்க்குமிடத்து, புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களின் சந்ததிகளினூடான தாய்மொழிப் பரவலானது மட்டுப்படுத்தப்பட்ட எதிர்பார்ப்பையே வழங்குகின்றது. விதிவிலக்காக, சிறு எண்ணிக்கையிலான தமிழ்ச் சிறார்கள் தமது தமிழறிவு ஓரளவு எதிர்பார்ப்பை வழங்குகின்ற போதிலும், பெற்றார் விரும்பும் கருத்தியல்களைக் காவுபவர்களாக அவர்களின் மொழிக் கருவி அவர்களை மாற்றும் ஆபத்து நிலையும் உருவாகியுள்ளது. உதாரணமாகக் கூறின், தேவார திருவாசகங்களை மண்பாடம் செய்வதன் மூலமோ, அல்லது பெற்றாரினால் எழுதப்பட்ட பனுவல்களை மண்பாடம் செய்து மேடைகளில் ஒப்புவிப்பதன் மூலமோ தமிழில் சிந்திக்கும் ஆற்றல்கள் குழந்தைகட்கு வந்து விடா. மாறாக, இவ்வாறான மண்பாடங்களும், ஒப்புவிப்புகளும் அச் சிறார்களின் இயல்பான மொழியார்வத்தை தூண்டுவதற்குப் பதிலாக அதைத் துண்டிக்கும் விடும். இதற்கான பல உதாரணங்களை யதார்த்தத்தில் அவதானிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது.

ஆக மொத்தத்தில், இன்றைய போக்கில் புகலிடத் தமிழர்களின் தாய்மொழிக்கல்வி, தாய்மொழியார்வம் தொடருமானால் மூன்று தலைமுறைகளையடுத்து புகலிடமொழி மட்டுமே அவர்களின் தனிமொழியாவது ஆச்சரிய முட்டக்கூடிய ஒன்றல்ல. இவை மூன்று படிமுறைகளில் நிகழ்வாக்கம் அடையலாம்:

ஆரம்ப நிலை:

மேலாதிக்கமாய் தாய்மொழி உபயோகம். இக்கட்டத்தில் தனிமொழித் தகைமையே (Monolingualisme) முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

இடைநிலை: இரு மொழி, பல்மொழி உபயோகம். இவ்விடைநிலையில், புகலிடத் தமிழர்களில் அநேகமானவர்களைப் பொறுத்த வரையிலும், அரைமொழித் தகைமை (Semilingualisme) முன்னெடுக்கின்றது. அதாவது தாய் மொழியிலும் சரி. புகலிட மொழியிலும் சரி. இவர்களின் மொழித் தகைமை மந்தநிலையிலுள்ளது. விதிவிலக்காக, இவர்களில் சிலர் பூரண இருமொழித் தகைமை (Equilingualisme) கொண்டுள்ளனர்.

இறுதிநிலை: புகலிட மொழியின் மேலாதிக்கம். தாய்மொழியின் மரணம் நிகழும் இந்நிலையில் மீண்டும் புகலிடமொழி முதன்மை கொண்ட தனி மொழித் தகைமை (Monolingualisme) உருவாகின்றது. புகலிடத்தில் வரவிருக்கும் தமிழ் சந்ததிகளின் மொழியிழப்பு தவிர்க்க முடியாதது என முன்னனுமானம் செய்யும் நிலையில், அவற்றினால் ஏற்படக்கூடிய இழப்பின் உச்சநிலை எதுவென்பதைக் கண்டறிவதும், ஏற்படக்கூடிய எதிர் விளைவுகளைக் கெதிரான மாற்றுத்திட்டங்களைத் தேடுவதும் இன்றியமையாததாகும்.

சுயவரலாறு சுமந்துவரும் முதாதையரின் மொழியிழப்பு, அம்மொழி சுமந்துவரும் சிந்தனைப் பாரம்பரியத்தின் தனிநபர் சார்ந்த பாரிய இழப்பாகும். இவ்வாறான சிந்தனைப் பாரம்பரியத்தின் இழப்பு ஒரு தனிநபரை உதிரியாக்கி பலவீனப்படுத்தி அவரில் உள்ளவியற் தளம்பலையும் உறுதிப்பாடினமையையும் உருவாக்குவதும் தவிர்க்க முடியாததாகும். புகலிடத்தின் புதிய சூழ்நிலையில் புகலிட மொழி சிந்தனை மொழியாக அமையும் பட்சத்தில், முதாதையரின் மொழி சுமந்த சிந்தனைகளையேனும் புகலிட மொழியில் உள்வாங்குவதும் அது சார்ந்த அடையாள உறுதிப்படுத்தல்களை ஏற்படுத்துவதும் சிலவேளைகளில் ஒரு "இயலாக்கட்ட" அரைத் தீர்வாக முன்வைக்கப்படலாம்.

இதற்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக் காட்டாக ஐரோப்பாவில் பரந்து வாழும் ஆர்மேனிய சமுதாயத்தைக் குறிப்பிடலாம். இவர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் தாம் வாழும் நாட்டின் சமுதாயங்களுடன் மிக நெருக்கமான முறையில் ஒன்றியுள்ள போதும், தமது தாய்மொழியை அண்ணளவாக இழந்துள்ள போதிலும் தங்களது அடையாளங்கள், பாரம்பரியங்கள் பற்றிய சிறந்த அறிவுடையவர்களாவே காணப்படுகின்றனர். தமது வரலாறு பற்றிய தீவிர பிரக்ஞையுடைய இவர்களில் சிலர் பிரெஞ்சுப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களாகவும், அரசியல் பொறுப்பாளர்களாகவும் உள்ளதும் கவனிக்கப்பட வேண்டியதாகும்.

மற்ற(அ)து

- விசா -

மீண்டும் எனதூரில் என்பாதங்கள் பட்ட தூசிகளின் இறுக்கம் மூக்கில் நுழைந்து தும்பிய கணப்பொழுதிலேயே....

வெல்லில் அப்பா.... இறந்தது.... நல்லதாகவும் இருக்கலாமென்ற எண்ண நியாயங்கள் எனை உலுப்பி..., நான் பெண்ணென ஊருக்கே காட்டிவிட்ட வராச்சே என்பதெல்லாம்.....!

அம்மாவுக்கு எப்படியிருந்தும் வருத்தமெல்லாம் தலைமையை கட்டிக்காக்க முடியாதென்பதை விட, எனைப்போல எத்தனையோ உருவாக்க காரண காரிய வேளையில் தாங்கும் இன்பங்களை தொலைத்ததும், தொலைந்ததும் அங்கங்கள் உடைந்த உடலை சம்பந்தமாகவே கணவுகள்.....!

ஆனால் எங்கள் தலைமை வர்க்கங்கள் அற்ற ஒரு உலகை நான் இந்த சிதைந்த சாவகச்சேரி சந்தைக்கட்டிடத்தின் மிஞ்சிய துண்டின் நிழலில்.... ஓடுங்கிய, ஓடுக்கிய என் வரைபடங்களினூடே....

பெயர்வுகள் தொலைந்த கணங்கள்..... இல்லம் தேடிய வருகைகள், எனது அதிகாரங்களை உண்மைகளோடு உண்மைகளாக உயர்த்திக்கொண்டா என்ற துணிச்சல்...

வீசும் வண்ணிக்காற்றோடு இமையால் மூட விடாது விழிகளை விழித்தே மூடுகிறேன்! எதை கொட்டினாலும் ஆச்சரியக்குறியீடு, கமா, தொடர் புள்ளிகள், முற்றுப் புள்ளிகள் என, இவைகள் பள்ளிக்கால மேசைகளின் கீழே ஒரு மேசைக்காலுடன் நான் உறவில் ஊசலாடும் அந்த நிசப்தமற்ற நளவின் கனவில்...! எழுவாய் அதிகாரத்தின் நுனியிலே எல்லாம்.

பாதைகள் திறந்தது....? எனது கால்கள் விரிந்தது... தேடிய காதலின் அதிகாரப் பகிர்வுகள் எனது வேர்வைத் துளியினூடே மோதமாட்டாத ஏலாமையில். என்னடா...! என் வயிற்று வீக்கம்... நீயில்லையடா... ஓண்டா...! உதிர்ந்த கட்டிடத்தினுள் படிந்திருக்கும் இராணுவச் சிப்பாய்களின் எத்தனையோ திரிலியன் கணக்கான விந்துக்களில் ஒன்றே.... எனையறியாத என்னுள் சுகம் காணுகிறது அந்த வேதனைகள்... சன்னங்கள் துளைத்த ஓட்டைகள் நிரம்பி வீணியாக வடிகிறது... அது. எனது மூச்சிறைப்பில் தென்றல்கள் தென்னங்கீற்றாக.... நம் விரர்களின் சிரிப்பொலிகளை அமுக்கிக் கொண்டே.....!?

ம்... மம்... ஓமடா!!! நான் கதைப்பதில் ஆயிரம் சிக்கல்கள், எல்லாம் விரித்தாடிய காளிகளிடமும், அம்மன்களிடமும் நியாயம்கேட்டு எனதம்மா எனை லாவகமூட்டிய விதந்தான்... அம்மாவையும் இறக்க வைத்திருக்கலாம் என்பதில், அப்பாவை இழந்த வீராப்புகள் மோதாத எண்ணத்தோடு கோணலாக, பெயர்வின் நல்லதுகளை நினைக்கையிலேயே உதிராத இந்த சன்னம் துளைத்த சுவர்கள் என்மீது

விழுந்து எனதிருப்பை அகற்றிடுமோ என்ற பலவீன எச்சங்களாகவே..., அப்ப இருந்தது அந்நியர்களை அந்நியர்களாக, அந்நியப்பட வைத்து, அந்நியத்துக்கானதை அந்நியனாக எனதின் முன் தடுமாறாத பேச்சுக்கள் எத்தனை...! ஆம்... இப்படியான பழைய நினைவுகள்... தற்போதைய வெறுப்புகளை புறந்தள்ள உதவத்தான்... நியொன்றும் யோசிக்காதடா?

நான் எனது மண்ணுக்காக துப்பாக்கி ஏந்திப் போராடும் ஒரு பெண், இராணுவத்தின் விந்துக்களை நிரப்பி வைத்திருக்கும் எத்தனையோ துளைகளை எனது துப்பாக்கியும் துளைத்தாக இருக்கலாம்....! ஆண்களை நான் கொண்டிருக்கலாம்... எனது இனத்துக்கான உற்பத்தியை குறைக்கும் மூலதனங்களை அழிப்பதற்கான சட்டவிரோத வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கலாம், இனத்தின் பெயரால் எனது இனத்தை அழிக்கும் கடவுள்களின் பாதங்களை நான் கழுவி பூக்கள் போட்டு வணங்க வைத்ததும் என் வளர்ச்சியின் எனையறியாத பாதுகாவலிகள்....., எனது அப்பா...? இல்லை அப்பப்பா...? ஆம் என் அடையாளத்தோடு இருக்கும் நீ புதைத்து, நான் இப்போது உட்கார்ந்திருக்கும் இந்த மிதிவெடியை விற்பனை செய்தவனாலேயே... இல்லை எங்களுக்கு எங்கேயோ போன அறிவினாலேயே... தடுமாற்றத்தினாலேயே.... தடுமாறியிருப்பதினாலேயே.... தடுமாற்றப் பட்டதினாலேயே!

நீங்கள் ஒரு கணம் எனை கணக்கெடுக்காவிடலாமல்லவா.....! வியப்பல்ல..., புரட்சியாகலாம்.....? ஆனால் நான் சிறிசில் எனதுடலோடு விளையாடியவர்களுக்காக பிரார்த்தித்து ஓலமிடுகிறேனா.... ஓலமிடல்கள் எனது உடலோடு தோய்ந்த பண்பாடாகியதாக விருக்கலாம்..? மன்னித்துக்கொள் உன் வாயை திறப்பதற்கான சந்தர்ப்பத்தை எனதம்மா விடம் கேட்டுக்கொடுக்கிறேன்...? தலைகீழாக நடப்பதற்கு பேயிருவம் கிடைக்கும் என்ற எதிர்பார்ப்புகளெல்லாம் நடந்தேறும்....., நான் முன்னேறி மிதிவெடி வெடிச்ச சிதறி துண்டுகள் துளைகளை நிரப்பிய விந்துக்களை வெளியேற்றும் போதாகலாம்.... இது புதுமையென்றும் தள்ளலாம்.... புதியதின் மீது உன் முகத்தின் முகம் காணா, உன் முகத்தை நீ பார்த்து சிரிக்க உனதுறுப்பினூடே உனததிகாரம்.... உன் பதில்....., உன் முகம்....., மற்ற(அ)து உணர்வு.

பேரால்... பேர்... பேராக

நீ... போவாய் பேயுறுவாய்...!

உன் வெறுமை...

பதிலோடு... பதிலாய் கரைந்து..

பெய்யும் புரட்டுமாய்....

செல்லச் செயல்கள்....

விண்ணோடு... நீ..

என்(ம்) பேரால்....

எனக்கும் விளங்கவில்லை...?

- 2002, மே 10.

பாலஸ்தீனத்தில் தொடரும் அபத்தம்

கலையரசன்

பகுதி I

போர்க்களமான புனிதபூமி

“யேசு

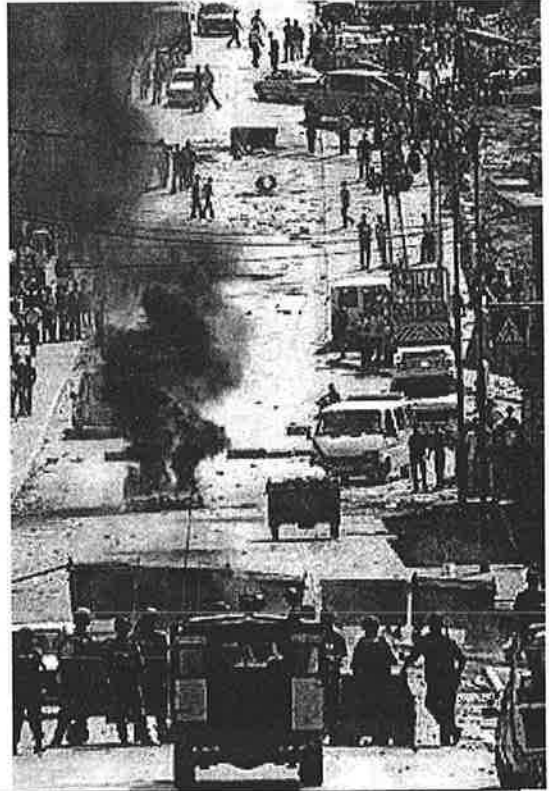
கிறிஸ்து மீண்டும் பூமிக்கு வருவாராமே?”

“யாருக்குத் தெரியும். அவர் ஏற்கனவே வந்திருப்பார். ஆனால் அவர் பிறந்த பூமி யுத்த பூமியாக வருந்துவது கண்டு வெறுத்துப் போய் சொர்க்கத்துக்கே திரும்பிப் போய் இருப்பார்”. இந்த நகைச்சுவைத் துணுக்கு மும்மதத்தவராலும் உரிமை கோரப்படும் புனிதபூமியின் அவல நிலையை படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றது. வரலாற்றில் முதல் முறையாக இப்போது தான் ‘வெல்லப்பட முடியாத’ நாடான இஸ்ரேலுக்கு நிபந்தனையற்ற ஆதரவு வழங்கி வந்த அமெரிக்க வல்லரசு சற்றே இறங்கி வந்து பாலஸ்தீனத்திற்கு அங்கீகாரம் வழங்கி யுள்ளது. முதல்முறையாக ஐக்கிய நாடுகள் பாதுகாப்புக் குழுவில் பாலஸ்தீனப் பிரச்சனைக்கான தீர்வுக்கு அனைத்து நாடுகளும் அங்கீகாரம் வழங்கின. பலரும் ஆச்சரியப்படுமளவிற்கு அமெரிக்கா இந்தப் பிரச்சனையைக் கொண்டு வந்தது. அமெரிக்கா இவ்வளவு தூரம் இணங்கி வந்ததற்கும் காரணமில்லாமலில்லை.

வளைகுடா யுத்தத்தின் இரண்டாம் பாகமாக ஈராக் மீது போர் தொடுக்க எண்ணியிருந்த அமெரிக்காவிற்கு அரபு நாடுகளின் ஆதரவு இன்றியமையாது தேவைப்பட்டது. பாலஸ்தீனத்தை ஆக்கிரமித்த இஸ்ரேலுக்கு அமெரிக்கா வழங்கி வந்த ஆதரவு அரபு நாடுகளை ஆத்திரமடைய வைத்தது. அமெரிக்க சார்பு அரபு ஷேக்குகளால் தமது மக்களுக்கு பதில் சொல்ல முடியவில்லை. பொருளாதாரத் தடைகளால் பாதிக்கப்பட்ட ஈராக் மக்களின் அவல நிலை எரியும் நெருப்பில் எண்ணை வார்த்திருந்தது. இரண்டு பிரச்சனைகளையும் (பாலஸ்தீனம், ஈராக்) ஒரே நேரத்தில் சமாளிக்க முடியாது எனக் கண்டு கொண்ட அமெரிக்கா, தவிர்க்கவியலாது, இறுதியாக பாலஸ்தீனத்தை பெயரளவில் அங்கீகரிக்கும் நிலைக்கு தள்ளப்பட்டுள்ளது. குறைந்தது ஈராக் கிவிருந்து சதாம் ஹசைன் அகற்றப்படும் வரையாவது.

இன்று உலகில் அனைவரது பார்வையும் மத்திய கிழக்கு பக்கம் திரும்பியுள்ளது. ‘மத்திய கிழக்கு’ என்ற சொற்பதம் கூட இஸ்ரேலிய மையவாத அரசியலில் இருந்து பிறந்தது தான். பைபிள் காலத்தில், இஸ்ரேல் உலகின் மத்தியில் அமைந்திருப்பதாக நம்பப்பட்டது. அதிலிருந்து இஸ்ரேலிற்கு கிழக்குப் பக்கம் மத்திய கிழக்கு என அழைக்கப்பட்டது. அவ்வாறுதான் ஐரோப்பா மேற்கத்தைய நாடுகள் எனவும், ஆசியா கிழக்கு நாடுகள் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றது.

பைபிளில் ஆதியாகமம் கூறுவதன்படி நாம் வாழும் பூமி கி.மு. 6000 ஆண்டுகட்கு முன்னர்தான் ஆண்ட வரால் படைக்கப்பட்டதாக யூத மத அடிப்படைவாதிகள் நம்புகின்றனர். ஆனால் அதற்கு மாறாக கி.மு. 9000 ஆண்டுகட்கு முன்னரே இன்றைய பாலஸ்தீனாவில் மனிதர் வாழ்ந்த ஆதாரங்கள் உள்ளன. இஸ்ரேல், பாலஸ்தீனம், லெபனான், ஜோர்டான்,

சிரியா ஆகிய நாடுகள் பல பண்டைக்கால நாகரிகங்களின் விளைநிலமாகவிருந்தன. பைபிள் மற்றும் வரலாற்றுச் சான்றுகளில் இருந்து அங்கே பல்லின மக்கள் வாழ்ந்தமை தெரிகின்றது. பீனிசியர்கள், பிலிஸ்தீனியர்கள், கானானியர்கள் கி.மு. 3000 ஆண்டிலேயே நாகரிகமடைந்த சமுதாயமாகவிருந்தனர். இவர்களிடமிருந்துதான் எழுத்து வடிவங்களை கிரேக்கர் கற்றுக் கொண்டனர். சிறந்த கடலோடிகளான பீனிசியர் இன்றைய துனிசியா, மயோர்க்கா தீவு (ஸ்பெயின்) ஆகிய இடங்களிலும் தமது குடியிருப்புக்களை அமைத்திருந்தனர். இவர்களின் கடவுள்(கள்) எல்(EL) மற்றும் பா-அல் (Baal) பற்றி (வேண்டுமென்றே) பல எதிர்மறையான விடயங்கள் பைபிளில் கூறப்பட்டுள்ளன.

இந்த பீனிசிய, கானானியரின் வழித்தோன்றல்களே இன்று நாம் காணும் லெபனான் மற்றும் பாலஸ்தீன மக்கள். இவர்கள் பிற்காலத்தில் அரேபியாவில் நிகழ்ந்த முஸ்லீம் படையெடுப்புகளால் தமது மொழியை, மதத்தை மறந்து/தறந்து அரபு மொழி பேசும் முஸ்லீம்களாக (கிறிஸ்தவர்களாக ஏற்கனவே மாறியிருந்ததோர் தவிர மற்றவர்கள்) மாறினர். உரோமரும் கிரேக்கரும் இவர்களை பிலிஸ்தீனியர் என்றழைத்தனர்.

எகிப்திலிருந்து விடுதலையாகி வந்த (கி.மு.1225?) பண்டைய இஸ்ரேலிய பன்னிரண்டு குடிகளை தீர்க்க தரிசியான மோசெஸ் சினாய் பாலவனம்வரை வழிநடத்தி வந்தார். ஆனால் அவரால் வாக்குக் கொடுத்த நிலத்தை காண்பிக்க முடியவில்லை. மோசெஸின் மறைவுக்குப் பின்னர் ஆண்டவரின் உத்தரவுப்படி (?) கானான் நாட்டு மக்களை கொண்டு அவர்களின் நிலங்களை அபகரித்து தமது குடியிருப்புகளை நிறுவினர். (பைபிள், பழைய ஏற்பாடு சொல்ல

தன்படி) இவ்வாறு தான் யிஸ்ரா ஏல் (ஹீபுறு மொழியில் Yisra'el) உருவானது.

இந்தத் தரவுகள் பைபிளில் இருந்து எமக்குக் கிடைப்பவை. 'பைபிள்' இஸ்ரேலியரின் வரலாற்றை அவர்களின் கண்ணோட்டத்திலிருந்து சொல்லும் புத்தகம் என்பதால், கானானியர் பற்றி அவ்வப்போது சம்பந்தப்படும் போது மட்டும் குறிப்பிடுகின்றது. பைபிளிலிருந்தும் புதைபொருள் ஆராய்ச்சிகளில் இருந்தும் நாம் அறிந்து கொள்வது என்னவெனில், கானானியர் நகரை மையமாகக் கொண்ட சிறு அரசுகளை வைத்திருந்த காலத்தில் இஸ்ரேலியர் சிறுசிறு நாடோடிக் கூட்டங்களாக (இஸ்ரேல் ஸ்தாபிக்கும் வரை) வாழ்ந்து வந்தனர். கானானிய நாகரிகம் அழிந்த பின்னர் தான் புதிய இஸ்ரேலிய அரசாட்சியும் நாகரிகமும் தோன்றின. விக் கிரம வழிபாட்டை மறுத்த இஸ்ரேலியர் தமது கடவுளான ஜாஹவே (Jahweh) க்கு (மண்டபம் போன்ற) கோயில்களை (Synagogue) கட்டினர்.

செளல் மன்னனால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட சிறிய இஸ்ரேல், டேவிட் காலத்தில் பெரிதாக விஸ்தரிக்கப்பட்டு எபிரேயரின் (ஹீபுறு மொழி) இராச்சியம் எனவும் அழைக்கப்பட்டது. டேவிட் மன்னனின் ஆட்சிக்குப் பின்னர் இஸ்ரேல் சிதைவடைந்தது. அதிகாரப் போட்டியால் இரண்டாகப் பிரிந்து, வடக்குப் பகுதி இஸ்ரேலாக இருக்க, தெற்குப் பகுதி யூதேயா இராச்சியமாகியது. இதற்குப் பின்னர் தான் 'யூதர்கள்' என்ற இனம் பைபிளில் தெளிவாக அடையாளம் காணப்படுகின்றனர். டேவிட்டின் காலத்திற்கு முன்னர் ஹீபுறு மொழி பேசப்பட்டதாக எந்தச் சான்றும் இல்லை. அதற்கு முன்னர் அரமிய மொழி (Aramaic) வழக்கில் இருந்தது. யேசு கிறிஸ்து கூட இம்மொழியே பேசினார். மேலே சொல்லப்பட்டவை பைபிளில் காணப்படும் குறிப்புகள் என்பதை மறக்க வேண்டாம். இன்றைய நவீன யூதர்களின் பாரம்பரிய யூமி கொள்கை பல யூத அகழ்வாராய்ச்சியாளர்களால்

தண்ணீருக்காக யுத்தம்?

"மத்தியகிழக்குப் பிராந்தியத்தில் அமெரிக்கா தனது நிலைப்பாட்டை மாற்றிக் கொள்ளாவிட்டால் அது வருங்காலத்தில் பல விரும்பத்தகாத விளைவுகளை உண்டாக்கும். குறிப்பாக அமெரிக்காவின் நலன்கள் பாதிக்கப்படும்" இந்த எச்சரிக்கையை விடுத்தது மத்தியகிழக்கில் அமெரிக்காவின் நீண்ட கால நண்பனான சவுதி அரேபியாவின் முடிக்குரிய இளவரசன் அப்துல்லா. அமெரிக்காவின் பிற கூட்டாளிகளான ஜோர்டான், பாஹ்ரேயின் போன்ற நாடுகளின் மன்னர்கள் கூட இதே போன்ற எச்சரிக்கைகளை விடுத்துள்ளனர்.

இதுவரை காலமும் அரபு நாடுகளில் இருந்து வரும் அமெரிக்க சார்பு உயர்குடியினரின் ஆட்சி அதிகாரத்திற்கும் ஆபத்து வந்துள்ளதை தற்போதைய மத்தியகிழக்கு அரசியல் மாற்றங்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. அங்கே கடந்த 50 ஆண்டுகளில் வளர்ந்த மத்தியதர வர்க்கம் ஒன்று உருவாகியுள்ளது. இந்த சக்தி வாய்ந்த மத்தியதர வர்க்கம் புரட்சிகர மாற்றங்களை ஏற்படுத்திப் போவதையிட்டு தற்போதைய ஆட்சியாளர்கள் கவலை கொண்டுள்ளனர்.

முன்பு போலல்லாமல் பாலஸ்தீன ஆதரவு ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலங்கள் பல்கலைக்கழக மாணவர்களாலும் பொது மக்களாலும் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டமை ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சம். இந்த பொதுமக்களின் தன்னிச்சையான எழுச்சி வெறும் வாய்ப் பேச்சோடு நிற்காது செயலிலும் இறங்கியுள்ளது. முதற்படியாக அமெரிக்கப் பொருட்களை பகிஷ்கரிக்கும் இயக்கம் தோன்றியுள்ளது. இஸ்ரேலுக்கான அமெரிக்காவின் நிபந்தனையற்ற ஆதரவு பொதுமக்களை ஆத்திரமடைய வைத்துள்ளது. லெபனானில் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் அமெரிக்கப் பொருட்கள் எவையென்றும்,

ளாலேயே மறுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. நவீன இஸ்ரேலில் நிலத்திற்கடியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட பண்டைய கால பொருட்கள், அங்கே முன்னர் யூத மக்கள் வாழ்ந்ததாக சொல்லப் போதுமான ஆதாரங்களில்லை. பைபிள் சொல்வதன்படி அசிரியர்கள் (இன்றைய சிரியா) இஸ்ரேலை பல முறை ஆக்கிரமித்தனர். அதற்குப்பின் பேர்சியர்கள் (இன்றைய ஈரான்), கிரேக்கர்கள், உரோமர்கள் எனப் பல வல்லரசுகள் மாறி மாறி அந்தப் பிரதேசத்தை ஆண்டனர். இதனால் பல்வேறு ஏகாதிபத்தியங்களின் சிறு மாகாணமாதிய இஸ்ரேலின் மக்கள் அங்கிருந்து மத்திய ஆசியா, ஐரோப்பா எனப் பரவ ஆரம்பித்தனர். கிரேக்கர் காலத்திலேயே 'யூதர்' 'பைபிள்' (Biblio எனும் இடத்தில் எழுதப்பட்டதால்) போன்ற சொற்கள் தோன்றின எனக் கருதப்படுகின்றது.

உரோமர்களின் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்த காலத்தில் வாழ்ந்த யூத குலத்தில் பிறந்த ஒரு சீர்திருத்தவாதி தான் யேசு (கிறிஸ்து), பைபிளின் புதிய ஏற்பாட்டின்படி, யூதர்கள் யேசுவின் சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அதனால், யூதர்கள் மீது பகைமை பாராட்டிய பின்னாள் கிறிஸ்தவர்கள் ஐரோப்பாவில் யூத எதிர்ப்புக் கருத்துக்களை (Anti-Semitism) விதைத்தனர். ஐரோப்பாவில் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக நடந்த யூதர்களுக்கெதிரான கலவரங்கள் ஹிட்லர் காலத்தில் உச்சக் கட்டத்தை அடைந்தது.

19ம் நூற்றாண்டு ஐரோப்பாவில் நாம் இன்று காண்பது போன்ற தேசிய அரசுகள் உருவாகியிருந்தன. ஐரோப்பாவில் புறக்கணிக்கப்பட்ட சமுதாயமாக வாழ்ந்த ஹீபூறு பேசாத யூதர்களும் தேசிய அரசுக் கொள்கையால் கவரப்பட்டனர். யூதருக்கான தாயகத்தை குறிக்கோளாகக் கொண்ட சியோனிச இயக்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அவர்களின் தத்துவாசிரியரான தியோடர் ஹெர்ஸல் எழுதிய Der Judenstaat தேசியவாதத்தின் அடிப்படையானது, இந்த நவீன

யூத தேசியவாதிகள் ஆரம்பித்த திலிருந்து ஒரே தன்மையுடையோராய் காணப்படவில்லை. ஹீபூறு மொழி யாருமே பேசாத இறந்த மொழியாகவிருந்தது. மத்திய/கிழக்கு ஐரோப்பிய யூதர்கள் ஒரு வகை ஜேர்மன் கலந்த

Yiddish மொழி பேசினர். இவர்களில் பெரும்பான்மையானோர் தொழிலாளராக இருந்தமையால் சோஷலிச கொள் கைகளால் ஈர்க்கப்பட்டனர். அதற்கு மாறாக மேற்கேரோப்பிய, அமெரிக்க யூதர்கள் வியாபாரிகளாக, பெரும் செல்வந்தர்களாக இருந்தமையால் முதலாளித்துவ கொள்கைகளை கடைப்பிடித்தனர். மேலும் சியோனிச இயக்கத்தின் நிதி அவர்களிடமிருந்து வந்தது. அவர்களின் இஸ்ரேல் (பாலஸ்தீனம்) அன்று யாருமே வசிக்காத வெறும் நிலமாக விருக்கவில்லை. அரபுகளால் நிறைந்திருந்தது.

19ம் நூற்றாண்டின் இறுதியில், 20ம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் பாலஸ்தீனத்தில் சிறு சிறு குழுக்களாக குடியேறிய பல யூதர்கள் கிழக்கு ஐரோப்பாவில் இருந்து சென்றனர். அவர்கள் அங்கிருந்த அரபு நிலப்பிரபுகளிடம் நிலங்களை வாங்கி கூட்டுறவு காலனிகளை (Kibbutz) கம்ப்யூனிச பொருளாதார அடிப்படையில் அமைத்தனர். பாலஸ்தீன அரபுக்களுக்கும் யூதருக்குமிடையில் அந்நேரம் நல்லுறவு நிலவியது. காலங்காலமாக பாலஸ்தீனத்தில் வாழ்ந்து வந்த குறிப்பிடத்தக்க அரபு யூதரும் இருந்தனர்.

முதலாம் உலகப்போரில் தோல்வியடைந்த துருக்கியரிடம் இருந்து பாலஸ்தீனத்தை கைப்பற்றிய ஆங்கிலேயர்கள் அதை தமது பாதுகாப்புக்குட்பட்ட பிரதேசமாக (Protectorate) நிர்வகித்தனர். ஆங்கிலேய ஆட்சிக்கெதிராகவும் பாலஸ்தீனியர்கள் தமது போராட்டத்தை தொடர்ந்தனர். ஆரம்பத்தில் அந்த விடுதலைப்போராட்டத்தில் அரபுக்களும், யூதர்களும்

அதற்கு மாற்றாக வாங்கக்கூடிய உள்ளூர் மற்றும் ஆசிய, ஐரோப்பிய உற்பத்திப்பொருட்கள் எவையென்றும் பட்டியலிட்ட பிரசுரத்தை வீடுவீடாக விநியோகித்து வருகின்றனர். இதனால் அமெரிக்க சிகரெட்டுகளின் விற்பனை அரைவாசியாக குறைந்து விட்டதாக விற்பனையாளர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். அரபு நாடுகள் சர்வதேச வர்த்தகத்தில் அமெரிக்க டொலரை புறக்கணித்து யூரோ நாணயத்தை பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற கோரிக்கையும் எழுப்பப்பட்டு வருகின்றது.

இஸ்ரேலினால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பாலஸ்தீன பிரதேச மக்களனைவரும் அமெரிக்கா மீது தீவிர வெறுப்பை கொண்டுள்ளனர். அண்மையில் பாலஸ்தீன அகதிகளுக்கு நிவாரணப் பொருட்களை ஏற்றிச் சென்ற அமெரிக்க அரசின் உதவி நிறுவனமான ருளியுஜனுஇன் வாகனங்கள் அகதிகளாலேயே திருப்பியனுப்பப்பட்டன. இஸ்ரேலுக்குத் தொடர்ந்து ஆயுத உதவி வழங்கி வரும் அமெரிக்காவின் நிவாரணப் பொருட்களை யாரும் ஏற்க விரும்பவில்லை.

பொருளாதார தாக்கம் இஸ்ரேலில் கூடத் தெரிகின்றது. பெரும் லாபமீட்டிய உல்லாசப் பயணத்துறை இப்போது யாரும் வராததால் படுத்து விட்டது. உணவு விடுதிகள், சந்தைகள், தியேட்டர்கள் என பொது மக்கள் கூடும் இடங்கள் யாவும் தற்போது வெறிச்சோடிக் கிடக்கின்றன. இவைகளின் வருமானம் பாதிக்கக் குறைந்து விட்டது. இஸ்ரேலியர்கள் என்னதான் வெளியே காட்டிக்கொள்ளாவிட்டாலும் தற்கொலைக் குண்டுத்தாக்குதல் பீதி அவர்களை வீடுகளில் முடங்க வைத்துள்ளது. இதைவிட தமது உடமைகளுடன் நாட்டைவிட்டு வெளியேறி அமெரிக்கா, அவுஸ்திரேலியா என்று குடியேறுபவர்கள் அதிகரித்து வருகின்றனர். இவ்வருட பட்ஜெட்டில் பாதுகாப்பு செலவினம் 50 வீதமாக அதிகரிக்கும். அதனால் வரி உயர்வு, மானிய வெட்டு என்பன ஏற்படும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. இவ்வளவு பொருளாதாரப் பாதிப்புகள், பெரும் செலவினங்களுக்கு மத்தியிலும்

ஒன்றாக தோளோடு தோள் சேர்ந்து போராடினர். தமது ஆட்சிக்கெதிரான விடுதலைப் போராளிகளை ஆங்கிலேயர் பயங்கரவாதிகள் என அழைத்தனர். அவ்வாறான ஒரு 'பயங்கர வாதத்தலைவர்' தான் பின்னாளில் சுதந்திர இஸ்ரேலின் முதல் பிரதம மந்திரியாகிய பென்சூரியன்!

இரண்டாம் உலகப்போரின் முடிவு உலகில் பல மாற்றங்களை உண்டாக்கியது. போரில் பாதிக்கப்பட்ட பிரிட்டன் தனது காலனிகளை தொடர்ந்து பராமரிக்க முடியாது தடுமாறியது. இதற்கிடையே அமெரிக்கா புதிய வல்லரசாக உருவாகியிருந்தது. ஹிட்லரின் யூத மக்கள் படுகொலை உலகம் முழுவதும் யூதர்களுக்குச் சார்பான அனுதாப அலைகளை தோற்றுவித்தது. ஆரம்பகாலங்களில் பாலஸ்தீனத்தில் போய் குடியேறியவர்கள் சோஷலிச வாத கிழக்கைரோப்பிய யூதர்களாகவிருந்தபடியால் அவர்களால் இலகுவாக சோவியத் யூனியனின் ஆதரவைப்பெற முடிந்தது. அந்த காலகட்டத்தில் இஸ்ரேலின் நண்பனாகவிருந்தது அமெரிக்காவல்ல, சோவியத்யூனியன் என்பது பலருக்கு வியப்பளிக்கலாம். ஏகாதிபத்தியத்திற்கெதிராக தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்களை ஆதரிக்கும் ஸ்டாலின் கொள்கை, அன்று அந்தப் பிரதேசத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்திய பிரிட்டனுக்கும் பிரான்ஸிற்கும் எதிராக இஸ்ரேல் ஸ்தாபிக்கப்படுவதை விரும்பியது. ஆனால் அந்த உறவு ஒரு சில வருடங்களே நீடித்தது. சுதந்திரத்திற்குப் பின்னர் இஸ்ரேல் அமெரிக்கா மற்றும் மேற்கைரோப்பிய நாடுகளுடன் உறவு கொண்டாடியதுடன் சோவியத் யூனியனுக்கு எதிராகத் திரும்பியது. அமெரிக்காசூட ஆரம்பத்தில் எகிப்துடன் மட்டும் நல்லுறவைப் பேணவே விரும்பியது. ஆனால் விரைவிலேயே சுயஸ் கால்வாய்

பிரச்சனையின் போது இஸ்ரேலைப்போல சிறந்த அடியாளர் கிடைக்க மாட்டான் எனப் புரிந்து கொண்டது.

நாஸிகளால் பாதிக்கப்பட்ட யூதர்கள் பாலஸ்தீனம் சென்று குடியேறவும் அங்கே இஸ்ரேல் அமைக்கவும் ஐக்கிய நாடுகள் சபை அங்கீகாரம் வழங்கியது. ஆரம்பத்தில் பாலஸ்தீன அரசுக்கள் கூட யூத மக்களை அனுதாபத்துடன் நோக்கினர். அதுவரை 'தாயகம் திரும்பும்' ஜேரோப்பிய யூதரின் கோரிக்கைகளுக்கு செவிசாய்க்காத ஜேரோப்பிய அரசாங்கங்கள் இப்போது திடீர் கவனம் செலுத்த ஆரம்பித்துள்ளன. அமெரிக்கா, பிரிட்டனின் உதவியினால் நாஸிகளின் காலத்தில் நரவேட்டைக்கு அகப்படாது தப்பிய யூதர்கள் கப்பல் கப்பலாக பாலஸ்தீனம் சென்று குடியேறினர். சிறிது சிறிதாக பாலஸ்தீன அரசுக்கள் என்ன நடக்கின்றது என உணரவாரம்பித்தனர். ஆனால் காலம் கடந்து விட்டது. மேற்கு பாலஸ்தீனத்தில் போதுமான அளவு யூதர்கள் குடியேறிய பின்பு, ஐக்கிய நாடுகள் சபை பிரிட்டிஷ் பாலஸ்தீனத்தை 'இஸ்ரேல்', 'பாலஸ்தீனம்' என இரு நாடுகளாக பிரிக்க வேண்டுமென தீர்மானித்தது. யூதர்கள் இந்த முடிவை வரவேற்றனர். இஸ்ரேலிய குடியரசை பிரகடனம் செய்தனர். மறுபக்கத்தில் அரசுக்கள் இந்த முடிவை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இருபக்கமும் யுத்தம் மூண்டது. யூதர்களுக்குக் கிடைத்த நவீன ஆயுதங்கள் அவர்களின் வெற்றியை உறுதிப்படுத்தியது. பல கிராமங்களில் பலவந்தமாக வெளியேற்றப்பட்ட அரசுக்கள் அயல்நாடுகளில் அகதிகளாயினர்.

இந்தச் சமயத்தில் அன்றைய ஜோர்டான் மன்னர் ஹசைன் பாலஸ்தீன மக்களுக்கு இழைத்த துரோகம் பலர் அறியாதது. இந்தத் துரோகத்திற்குப் பிராயச் சித்தமாக பல பாலஸ்தீன அகதிகளுக்கு ஜோர்டானிய பிரசாவுரிமை வழங்கப்பட்டது. பிற்காலத்தில் (70கள்) பாலஸ்தீன இயக்கங்கள் அடித்து விரட்டப்

இஸ்ரேல் இன்னும் ஏன் தனது ஆக்கிரமிப்பு யுத்தத்தை தொடர்கின்றது?

வெறும் பாலவனத்தை தாம் வளங்கொழிக்கும் பூமியாக மாற்றியதாக இஸ்ரேலில் குடியேறிய பல யூதர்கள் பெருமையாகச் சொல்லுவார்கள். ஆனால் அதற்கு ஒரு விலையிருந்தது, தண்ணீர். வறண்ட நிலத்தை வளம்படுத்த பிரமிக்கத்தக்க நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. நாள்தோறும் வந்து குடியேறி தற்போது 6 மில்லியனாகி விட்ட யூதர்களுக்கான தண்ணீர் வசதியை பெரும்பாலும் வறண்ட நிலங்களைக் கொண்ட இஸ்ரேலினால் வழங்க முடியாது. அதற்கு ஒரே தீர்வு, தண்ணீர் களவு!

1967 யுத்தம் கூட தண்ணீர் தேடி நடந்ததாக கருதப்படுகின்றது. இந்த யுத்தத்தில் இஸ்ரேல் (பாலஸ்தீன பகுதியைச் சேர்ந்த) ஜோர்டான் நதியையும், (சிரியாவிற்கு சொந்தமான) கோலான் குன்றுகளையும் கைப்பற்றியது. இவற்றிலிருந்து பெறப்படும் தண்ணீர் இன்று இஸ்ரேலின் மூன்றில் ஒரு பங்கு தேவையை பூர்த்தி செய்கின்றது. தென் லெபனானை 20 ஆண்டு காலம் ஆக்கிரமித்ததும் அங்கு லித்தானி நதியிலிருந்து தண்ணீர் பெறுவதற்காகத்தான். இவ்வாறு ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் இருந்து தண்ணீர் களவெடுப்பது சர்வதேச சட்டங்களுக்கு முரணானது.

ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பாலஸ்தீன பிரதேசங்களில் தண்ணீர்க் களவை நிரந்தரமாக்கும் நோக்கத்தோடு பல யூதக் குடியேற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஜோர்டான் நதிக் கரையோரமாகவும், ஜெருசலேமிலிருந்து ஜெரிக்கோ (நதிக்கரை பிரதேசம்) வரையும் என நூற்றுக்கணக்கான யூதக் குடியிருப்புகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த யூதக் குடியேற்றங்களை அப்படியே விட ஒப்புக்கொண்டு தான் அரசாப்த ஒஸ்லோ ஒப்பந்தத்தில் கையொப்பமிட்டார்! சமாதான ஒப்பந்தம் ஏன் சுதந்திர பாலஸ்தீன தேசத்தை சாத்தியமாக்கியிருக்க மாட்டாது என்பது இப்போது உங்களுக்குப் புரிந்திருக்கும்.

'மெகொரோட்' என்ற இஸ்ரேலிய கம்பனி தான் யூத வீடுகளுக்கு மட்டுமல்ல, பாலஸ்தீன

பட்டன. மன்னருக்கு விசுவாசமான படைகள் பாலஸ்தீன எழுச்சியை அடக்கியதில் சுமார் 5000 பேர் கொல்லப்பட்டனர். இறுதியாக பாலஸ்தீனர்கள் லெபனானில் தஞ்சமடைய, இஸ்ரேல் லெபனான் மீது படையெடுத்தது.

ஜோர்டானில் இருந்தது போலவே லெபனானிலும் பாலஸ்தீன அகதி முகாம்கள் பாலஸ்தீன விடுதலை இயக்கங்களின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருந்தன. அத்தோடு இஸ்ரேலிய எல்லையோரம் பயிற்சி முகாம்களும் அமைக்கப்பட்டு அங்கிருந்தபடியே இஸ்ரேலினுள் ஊடுருவி தாக்குதல் நடத்தி வந்தனர். பேராளிகளின் செயல்கள் உள்நாட்டு மக்களிடம் வெறுப்பையும் தோற்றுவித்திருந்தது. லெபனானிய கிறிஸ்தவர்கள் அளவு கடந்த வெறுப்பைக் காட்டினர்.

பாலஸ்தீன போராளிகளை அடக்குவதற்காக எனக்கூறி இஸ்ரேலிய இராணுவம் லெபனான் மீது படையெடுத்து தலைநகர் பெய்ரூட் வரை வந்தபோது, லெபனானிய கிறிஸ்தவ தீவிரவாத பலாங்கிஸ்டுகள் ஒத்துழைப்பு வழங்கினர். அதுவரை அகதி முகாம்களை பாதுகாத்து வந்த பாலஸ்தீன போராளிகள் இஸ்ரேலின் நெருக்கடியால் வெளிநாட்டு மத்தியஸ்தத்துடன் வெளியேறிய பின்னர், ஆதரவற்ற ஷப்ரா, ஷடிலா அகதிமுகாம்களை இஸ்ரேலிய, கிறிஸ்தவ தீவிரவாத படைகள் சுற்றி வளைத்து 2000 க்கும் மேற்பட்ட அகதிகளை படுகொலை செய்தனர். அப்போது இஸ்ரேலிய படைத் தளபதியாக இருந்தவர்தான் இன்றைய இஸ்ரேலிய பிரதமர் ஆரியல் ஷரோன்!

அரபு நாடுகளில் தளமமைத்திருந்த பத்துக்கும் குறையாத பாலஸ்தீன விடுதலை இயக்கங்கள் அன்று முற்போக்கான, மதச்சார்பற்ற, தேசியவாத கொள்கைகளைக் கடைப்பிடித்தன. தேசியவாத யாசீர் அரபாத் தலைமையிலான Tahir al Hatani al Falestini (பதாஹ்), மார்க்ஸியவாத PFLP ஆகியன

பெரும்பான்மை பாலஸ்தீனியர்களின் ஆதரவைப் பெற்றிருந்தன. இஸ்ரேலின் பாலஸ்தீன ஆக்கிரமிப்புக்கெதிரான கெரில்லாப் போராட்டம் தொடர்ந்தது. மறுபக்கம் மக்கள் போராட்டமான 'இன்டி-பதா' இஸ்ரேலை சர்வதேச அரங்கில் தலைகுனிய வைத்தது.

பனிப்போர் காலத்தில் ஐக்கியநாடுகள் சபையில் இஸ்ரேலுக்கு எதிராக கொண்டு வரப்பட்ட அனைத்து தீர்மானங்களையும் அமெரிக்கா தனது வீட்டோவை பயன்படுத்தி தடுத்தது. அப்போதெல்லாம் சோவியத் யூனியன் பாலஸ்தீன விடுதலை இயக்கங்களுக்கு தாராள ஆதரவு வழங்கி வந்தது. பனிப்போர் முடிந்த பின் பாலஸ்தீன பிரச்சனையை தீர்க்க வேண்டிய நிலை உருவானது. அமெரிக்க உளவு நிறுவனமான சி.ஐ.ஏ. யாசீர் அரபாத்தின் இயக்கத்தை தம் பக்கம் வென்றெடுத்தனர். இஸ்ரேலோடு சமாதானமாகப் போய் சுயாட்சிப் பிரதேசத்திற்கு உடன்படுமாறு வற்புறுத்தப்பட்டனர். தொடர்ந்து நோர்வேயின் முயற்சியால் சமாதான ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்டது.

இதில் முக்கியமாக பார்க்கப்பட வேண்டிய சில விடயங்கள்:

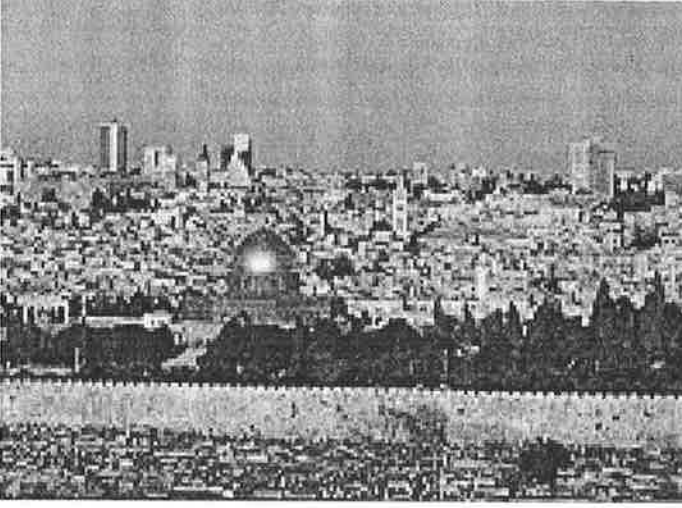
பாலஸ்தீனம் இஸ்ரேலின் உள்ளே ஒரு சுயாட்சிப் பிரதேசமாக தொடர்ந்து இருக்கும். இனிமேல் பாலஸ்தீன மக்களின் எழுச்சியை கட்டுப்படுத்தும் பொறுப்பிலிருந்து இஸ்ரேல் விடுபட்டது. பாலஸ்தீனர்களை பாலஸ்தீனர்களே அடக்கும் நிலை உருவானது. அரபாத்தின் தலைமை இஸ்ரேலின் சொற்கேட்டு நடக்கும் 'பிரதேச பொலிஸ்' ஆகியது. பாலஸ்தீன அகதிகள் தமது தாயகத்திற்கு திரும்பமுடியாது, நிரந்தரமாக.

பாலஸ்தீன விடுதலை இயக்கத்தின் சீரழிவு ஒட்டுமொத்த மதச்சார்பற்ற தேசியவாத சக்திகளின்

வீடுகளுக்கும் நீர் விநியோகம் செய்கின்றது. ஒரு நாளைக்கு ஒரு சராசரி இஸ்ரேலியர் 350 லீற்றர் தண்ணீர் பெறும் வேளையில் ஒரு சராசரி பாலஸ்தீனியருக்கு கிடைப்பது 70 லீற்றர். உலக சுகாதாரக் கழகத்தின் படி ஒரு மனிதனுக்கு ஒரு நாளைக்கு 100 லீற்றர் தண்ணீர் தேவை. கோடை காலங்களில் தண்ணீர் தட்டுப்பாடு நிலவும்போது பாலஸ்தீன வீடுகளுக்கான நீர் விநியோகம் நாட்கணக்கில் இடையிறுத்தப்படும். அப்போதெல்லாம் குடிப்பதற்காகவும், சமைப்பதற்காகவும் பாலஸ்தீனியர்கள் பக்கத்து வீடுகளில் தண்ணீர் கடன் வாங்கிக் கொண்டிருக்கும் போது, யூதக்குடியேற்றங்களில் நீச்சல் குளங்கள் நிரம்பி வழியும்.

பாலஸ்தீன பகுதிகளில் கிணறு தோண்டுவதற்கு கூட இஸ்ரேலிய அரசிடம் அனுமதி பெறவேண்டும். யூத குடியேறிகளின் அட்டகாசம் குடிநீரையும் விட்டு வைப்பதில்லை. பாலஸ்தீனர்கள் பாவிக்கும் கிணறுகளில் குப்பை கொட்டி அசுத்தமாக்குவது, குடிநீர் கொண்டுபோகும் வாகனத்தை வழிமறித்து நீரை நிலத்தில் கொட்டுவது இப்படி பலப்பல. இஸ்ரேலிய படையும் பலவிடங்களில் தண்ணீர் குழாய்களை உடைத்து நாசப்படுத்தியுள்ளன.

ஒஸ்லோ ஒப்பந்தத்தின் பிரகாரம் நீர்வளங்கள் யாவும் பாலஸ்தீன அதிகார சபைக்கு போகப்போகின்றன என்ற பயத்தினாலே தான் தற்போதைய இராணுவ நடவடிக்கைகள் ஆரம்பிக்கப் பட்டன என்று கருதப்படுகின்றது. எது எப்படியிருப்பினும் அபரிதமான நீர்ப்பாவனையால் ஜோர்டான் நதியும் வற்றி வருகின்றது. கோலான் குன்றுகளை சீரியாவிலிருந்து திருப்பிக் கொடுக்காமல் அடம் பிடிப்பதற்கு காரணமும் அங்குள்ள நீருற்றுக்கள் தான். ஆனால் போகிற போக்கில் அந்த நீருற்றுக்கள் கூட வற்றிவிடும். இஸ்ரேலிய/பாலஸ்தீன மக்கள் தொகை விரைவாக பெருகி வருகின்றது. அதற்கு மாறாக நீர்வளம் குறைந்து வருகின்றது. இப்படியே போனால் இன்னும் 50 வருடங்களில் அந்தப் பிராந்தியம் வறண்ட பாலைவனமாகிவிடும். அப்போது இந்த 'புனித பூமி'க்காக சண்டை போட யாரும் இருக்க மாட்டார்கள். ○

பின்னடைவாகியது. ஏகாதிபத்தியங்களும் அரபுநாடுகளில் எழுந்த முற்போக்கு தேசியவாத சக்திகளை திட்டமிட்டே அழித்தன. அதற்கு பாலஸ்தீனமும் பலியாகியது. அப்போது எழுந்த வெற்றிடத்தை நிரப்ப இன்னொரு சக்தி கிளம்பியது.

அது மேற்குலகில் 'மத அடிப்படைவாதிகள்' என அழைக்கப்படும் இஸ்லாமிய தேசியவாதிகள். அவர்களில் முதன்மையான இயக்கம் ஹமாஸ், இஸ்லாமிய எதிர்ப்பு இயக்கம் (Harakat al-Muqaama al-Islamiya), எகிப்தின் முஸ்லிம் சகோதரர்களின் அரசியலால் கவரப்பட்ட ஒரு பாலஸ்தீன அகதியால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் யாசீர் அரபாத்தின் அல்-பதாவிற் போட்டியாக இஸ்ரேல் இந்த இஸ்லாமிய தீவிரவாதிகளை வளர்த்தது. அரபாத் சமாதான கூட்டாளியான பின்னர் இவர்களை தேவையில்லையென இஸ்ரேல் கைவிட்டு விட்டது. ஆனால், பின்னர் சமாதானம் எந்தத் தீர்வையும் கொண்டு வராததால், ஏமாற்றமடைந்த பாலஸ்தீன மக்களின் அதிருப்தியை ஹமாஸ் மிகச்சரியாக பயன்படுத்திக் கொண்டு வளர ஆரம்பித்தது. ஒரு காலத்தில் மதச்சார்பற்ற தேசியவாதிகளாகவிருந்த பாலஸ்தீனர்களை ஹமாஸ் இஸ்லாமியவாதிகளாக மாற்றியது. இரண்டாவது இன்டி-பதாவின் பொழுதான இஸ்ரேலிய அடக்கு முறை தற்போது பெரும்பான்மை மக்கள் ஆதரவை ஹமாஸிற்கு பெற்றுத் தந்துள்ளது.

ஹமாஸ் ஒரு பரந்த அரசியல் அமைப்பு. அதன் இராணுவப்பிரிவு காசிம் பிரிகேட் உறுப்பினர்கள் முன்னாள் பாலஸ்தீன விடுதலை இயக்கங்களின் போராளிகள் போன்று சிறந்த கெரில்லா இராணுவப் பயிற்சியை பெற்றவர்களால். அவர்களின் அதிகளவில் பயன்படுத்தப்படும் இராணுவ உத்தியான தற்கொலை குண்டுத்தாக்குதலுக்கு எப்போதும் தயாராகவிருப்பவர்கள். இந்தத் தற்கொலைக் குண்டு தத்துவத்திற்கும் இஸ்லாமிய மதத்திற்கும் இடையில் எந்த சம்பந்தமும் இல்லை. அதற்கு மாறாக தற்கொலை செய்பவர்களை இஸ்லாம் வன்மையாகக் கண்டிக்கின்றது. ஆகவே இஸ்ரேலியர் மீதான வெறுப்புணர்வே தற்கொலை குண்டுதாரியாக ஊக்குவிப்பது தெளிவாகும். பலம் வாய்ந்த இஸ்ரேலிய இராணுவத்

தின் அடக்குமுறைக்கு எதிர்த்து நிற்க முடியாத பலவீனமான மக்களின் இயலாமையின் வெளிப்பாடே இந்த தற்கொலை குண்டு தாக்குதல்கள். ஹமாஸின் குண்டு வெடிப்பு களுக்கு அதிகமாக பலியாவோர் யூத பொது மக்கள் தான். அதனால் தற்போது களத்தில் இறங்கியிருக்கும் PLFP (மார்க்ஸிஸ்டுகள்) இதை ஏற்றுக் கொள்ள வில்லை. ஆனால் (இன்னொரு இஸ்லாமிய வாத) ஜிஹாத், (தேசியவாத) அல்-அக்ஸா பிரிகேட் போன்ற அமைப்புகள் ஹமாஸின் பாதையை ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். தாமும் அது போன்ற தாக்குதலில் ஈடுபடுகின்றனர். முற்றுமுழுதாக இராணுவ மயப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் (கட்டாய இராணுவ சேவை நடைமுறையில் உள்ளது) இஸ்ரேலிய சமூகத்தில்

யார் படைவீரன், யார் அப்பாவி என வேறுபடுத்த முடியாது என ஹமாஸ் வாதிடுகின்றது. இஸ்ரேலிய இராணுவமும் ஹமாசும் பழிக்குப்பழி வாங்கும் நடவடிக்கைகளில் நாட்டம் கொண்டிருக்கின்றனர். இஸ்ரேல் அரசு கூட பயங்கரவாதிகளைத் தான் குறிவைக்கும் போது அதில் பொதுமக்களும் இறப்பது சரியே என்று நியாயப்படுத்துகின்றது.

ஹமாஸ் இராணுவ நடவடிக்கைகளில் மட்டுமல்லாது அரசியல் நடவடிக்கைகளிலும் கவனம் செலுத்துகின்றது. பாலஸ்தீன பிரதேசமெங்கும் வறிய மக்களுக்கான இலவச மருத்துவமனைகள், பாடசாலைகள், ஆதரவற்றோர் நலன்புரி நிலையங்கள் என்பனவற்றை நடத்தி வருகின்றது. வெளிநாடுகளில் உள்ள ஹமாஸ் கிளைகள் நிதி சேர்த்து அனுப்புகின்றன. இவை அமெரிக்காவில் கூட இயங்குகின்றன. ஆனால் அமெரிக்காவின் 'பயங்கரவாதத்திற்கெதிரான போர்' தற்போது நிதி சேகரித்தலை கட்டுப்படுத்தியுள்ளது. இருப்பினும் வெளிநாட்டு முஸ்லிம்கள் மத்தியில் பரந்த ஆதரவுத்தளத்தை இது பெற்றிருக்கின்றது.

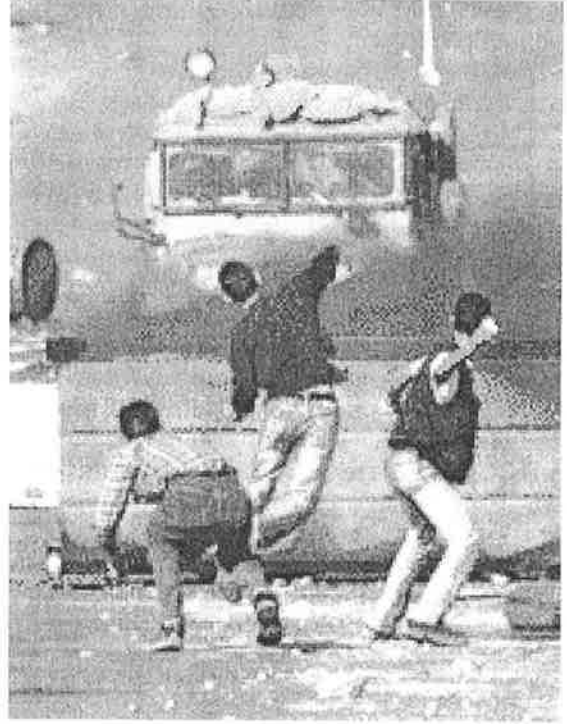
நோர்வேயின் சமாதானத் திட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாத Popular Front For the Liberation of Palastine (PFLP) அதிலிருந்து பிரிந்த PFLP (General Command) அதிலிருந்து பிரிந்த PLF என்பன இரண்டாவது இன்டி-பதாவின் போது போராட்டத்தை தொடர்ந்தனர். சமாதான ஒப்பந்தத்தை ஏற்றுக் கொண்ட அரபாத்தின் அல்-பதாவை பயங்கரவாத இயக்கங்களின் பட்டியலில் இருந்து நீக்கிய அமெரிக்க அரசு, ஏற்றுக் கொள்ளாத இயக்கங்களைத் தொடர்ந்தும் பட்டியலில் சேர்த்து வருகின்றது. PFLP க்கு ஐரோப்பாவில் மட்டுமல்ல இடதுசாரி இஸ்ரேலியர்கள் மத்தியிலும் ஆதரவுண்டு. இவர்களின் தலைவர் இஸ்ரேலிய ஏவுகணைக்கு பலியானதற்குப் பதிலடியாக, இஸ்ரேலிய தீவிர வலதுசாரி அமைச்சரொருவரை கொலை செய்தனர். ஒரு இனவாதி கொல்லப்பட்டதற்கு பாலஸ்தீன மக்கள் மகிழ்ச்சியடைந்திருக்கையில், பாலஸ்தீன பொலிஸ் (இஸ்ரேலிய உத்தரவுப்படி) செய்தவர்களை சிறைப்பிடித்தது. இதனால் அரபாத்தின் பாலஸ்தீன மாநில அரசு தனது

சொந்த மக்களிடமிருந்து அந்நியப்பட்டுப்போனது. PLFPயின் தேர்ந்தெடுத்த இராணுவ இலக்குகளை தாக்கும் நடவடிக்கையில் இருமுறை இஸ்ரேலிய யுத்த தாங்கிகள் தகர்க்கப்பட்டது போன்ற சம்பவங்களை (மேற்குலக) வெகுஜன தொடர்பு சாதனங்கள் திட்டமிட்டு மறைத்தன. பாலஸ்தீனர்களை பொறுத்த வரை இழக்க எதுவுமில்லை என்ற நிலையில் சண்டையிடுகையில், மரணத்திற்குப் பயந்த பல யூதர்கள் இஸ்ரேலை விட்டு வெளியேறி வருகின்றனர்.

யாசீர் அரபாத் இறந்த பின்னர் தமக்கு ஏற்ற ஆளாக யார் வருவார் என்பது இஸ்ரேலுக்கும் சர்வதேச சமூகத்திற்கும் (அமெரிக்கா, ஐரோப்பா என்று வாசிக்கவும்) இருக்கும் பெரும் தலையிடி. அரபாத் தின் :பதாஹ் இயக்க உறுப்பினர்கள் கூட தீவிரவாதிகளாக மாறி வருகின்றனர். அல் அக்ஸா பிரிகேட் மற்றும் தான்ஸிம் (அமைப்பு) என்பன ஆயுதப்போராட்டத்தை ஆதரிக்கின்றன. ஹமாஸ், PLFP மட்டுமல்ல அல் அக்ஸா, தான்ஸிம் ஆகிய அமைப்புகளின் தலைவர்கள் கூட இஸ்ரேலிய ஹெலிகொப்டர்கள் வட்டையாடப்பட்டு படுகொலை செய்யப்பட்டனர். சிலசமயம் இஸ்ரேலிய உள்வாங்கப்படையான மொசாட் காருக்கு, வீட்டிற்கு குண்டு வைப்பது போன்ற பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபடுகின்றது. தீவிரவாத தலைவர்களின் நடமாட்டம் பற்றிய தகவல்களை பாலஸ்தீன ஆட்காட்டிகளிடமிருந்து பணம் கொடுத்து கறக்கின்றது. இஸ்ரேல் தான் விரும்பியபடி என்ன செய்தாலும் 'உலக நாடுகள்' ஏன் என்று கேட்பதில்லை.

பாலஸ்தீன கிராமங்கள், நகரங்களுக்கிடையில் இஸ்ரேலிய இராணுவம் சோதனைச்சாவுகளை அமைத்து மக்களை துன்புறுத்தி வருகின்றது. இதனால் ஒவ்வொரு பாலஸ்தீன நகரும், கிராமமும் தடுப்பு முகாம்களாக மாறி வருகின்றன. இதேநேரம் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பாலஸ்தீனப் பகுதிகளில் அத்துமீறி குடியேறிய யூத கிராமங்களுக்கு சிறந்த பாதுகாப்புப் போடப்பட்டுள்ளது. இந்த யூத குடியேற்றங்களுக்கு அரசாங்கம் பல சலுகைகளை வழங்கி வருகின்றது. மேலும் இந்த குடியேற்றக்காரரில் பெரும்பான்மையானோர் யூதமத அடிப்படையிலானவர்கள். அத்தோடு இனவாதிகளும் கூட. இவர்களுக்கு கட்டாய இராணுவ சேவையில் இருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

பாலஸ்தீனம் பிரிட்டிஷாரின் பாதுகாப்புப் பிரதேசமாகவிருந்த காலத்தில் இயங்கிய தீவிரவாத இயக்கமான 'ஹகனா' (Haganah) தான் பின்னர் இஸ்ரேலிய பாதுகாப்புப் படையாக (IDF) மாறியது. இன்று இஸ்ரேலிய இராணுவம் ஒரு ஆக்கிரமிப்பு இராணுவம் மட்டுமல்ல, அதுதான் உண்மையில் இஸ்ரேலை ஆட்சி செய்கின்றது. ஆண்டு தோறும் 20% தேசிய பட்ஜெட் செலவினங்கள் பாதுகாப்புத்துறைக்கு போய்ச்சேருகின்றது. இதைவிட ஆண்டுக்கு 1.8 பில்லியன் டொலர்களை அமெரிக்கா வழங்குகின்றது. இவையெல்லாம் இல்லாவிட்டால் இன்று இஸ்ரேல் இருக்காது. இவற்றைவிட இன்னொருவகை வருமானமும் உண்டு. நாஸிகளின் யூதமக்கள் படுகொலைக்கு நட்டஈடாக ஜேர்மனியும் பிற ஐரோப்பிய

நாடுகளும் ஆண்டுதோறும் மில்லியன் கணக்கான டொலர்களை வழங்கி வருகின்றன. இதுபோல காலனிய கால படுகொலைகளுக்கான நட்ட ஈட்டை சில ஆபிரிக்க நாடுகள் கோரியபோது முன்னாள் காலனிய எசமானர்களான இதே ஐரோப்பிய நாடுகள் மறுத்து விட்டன.

இஸ்ரேல் ஒரு (பாராளுமன்ற) ஜனநாயக நாடு என சொல்லப்படுகின்றது. ஆனால் முக்கிய பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், அமைச்சர்கள் மட்டுமல்ல பிரதம மந்திரிகள் கூட முன்னாள் இராணுவ ஜெனரல்கள் தான். அரசாங்கத்திற்கும் இராணுவத்திற்குமிடையில் மிக நெருங்கிய தொடர்புண்டு. இராணுவத்தில் உள்ளவர்களே அரசுப்பதவிகளை வகிப்பதால் இஸ்ரேலில் உண்மையில் இராணுவ ஆட்சியே (மறைமுகமாக) நடக்கின்றது. இந்த இராணுவ ஆட்சியாளர்கள் வெளிநாடுகளில் இனவாத, பாசிச அமைப்புகளுடனும் நல்லுறவுகளை பேணி வந்தனர்/வருகின்றனர். தென்னாபிரிக்காவின் முன்னாள் நிற வெறி ஆட்சியாளர்கள், லெபனானின் பாசிச : பலாங்கிஸ்டிகள், ருவாண்டாவின் டூசி இனவாதிகள் ஆகியோருடனான தொடர்புகள் இங்கே குறிப்பிடத்தக்கவை. இவர்களின் இனவெறிக் கொள்கையின் உச்சக் கட்டமாக அரபுக்களை மட்டும் கொல்லக் கூடிய உயிரியல் ஆயுதங்களை தயாரிக்க எத்தனித்தனர். முன்பு இதுபோல உயிரியல் ஆயுதங்களை கொண்டு யூதரை கொலை செய்ய ஹிட்லர் முயன்றது ரூபகமிருக்கட்டும். இஸ்ரேலிய இராணுவம் உயிரியல், இரசாயன ஆயுதங்களை மட்டுமல்ல அணு ஆயுதங்களைக்கூட இரகசியமாக உற்பத்தி செய்து வைத்திருக்கின்றது.

அணுகுண்டு பரிசோதனை தொடர்பான தகவல்களை வெளியுலகிற்கு தெரிவித்த இஸ்ரேலிய

யூதர்கள் சிறையில் அடைத்து சித்திரவதை செய்யப்படுகின்றனர்.

இஸ்ரேலிய இராணுவத்தில் யூதர்கள் மட்டுமே பணியாற்ற முடியும். இஸ்ரேலிய குடியரிமை பெற்ற (1948ல்) ஒரு மில்லியன் இஸ்ரேலிய அரசுக்களை (இவர்கள் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பகுதி) இராணுவத்தில் சேர்ப்பதில்லை. 1948ம் ஆண்டு யூத-அரபு யுத்தத்தில் வீழ்ந்து அயல்நாடுகளில் அகதிகளாக வாழ்ந்து வரும் பாலஸ்தீன மக்களை 50 வருடங்களுக்கு மேலாகியும் இஸ்ரேலிய 'ஐனநாயக' அரசு நாடு திரும்ப அனுமதிக்கவில்லை. அவர்களின் வீடுகள், சொத்துக்கள் யூதர்களின் உடமைகளாகியுள்ளன. அதேநேரம் உலகெங்கிலும் வரும் (ஹீபுறு தெரியாத) குடியேறும் யூதர்களுக்கு, இஸ்ரேலுக்கு வந்தவுடன் குடியரிமையும் வீட்டு வசதியும் வழங்கப்படுகின்றன. இஸ்ரேலில் யூதர்கள் மட்டுமே குடியேறலாம் என அரசியல் நிர்ணயச் சட்டம் கூறுகின்றது. இவ்வாறு பகிரங்கமாக இன்பாகுபாட்டை பின்பற்றும் ஒரே நாடு உலகில் இஸ்ரேல் மட்டும் தான்.

பாலஸ்தீனம் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பகுதியான போதிலும் அது இஸ்ரேலின் 'சர்வதேச எல்லைக்குள்ளே' அமைந்திருப்பதும், அங்கு வாழும் அரபுக்கள் சரளமாக ஹீபுறு பேசுவதும் இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது.

சிலர் நினைப்பது போல யூதர்கள் ஒரு தனியினமல்ல. அது ஒரு மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களைக் குறிக்கும் சொல். யூத மதத்தின்படி ஒரு யூத ஆண் வேற்றுமத பெண்ணை மணம் முடிக்கலாம். ஆனால் பெண்ணுக்கு அந்த உரிமையில்லை. பெண்களை இலகுவில் மதம் மாற்றலாம் என்பதே அதன் காரணம். ஐரோப்பாவில் இருந்து வந்த யூதர்கள் வெள்ளை நிறத்தவராகவும், எத்தியோப்பியாவிலிருந்து வந்த யூதர்கள் கறுப்பு நிறத்தவராகவும், மத்திய கிழக்கு நாடுகளிலிருந்து வந்த யூதர்கள் அரபுக்கள் போன்றும் தோற்றமளிக்கின்றனர். இந்த வேறுபாடுகளே யூதர்கள் என்பது இனமல்ல மதம் என நிரூபிக்க போதுமானவை.

மேலும், அவர்கள் எந்த நாட்டிலிருந்து வந்தார்களோ அந்நாட்டு மொழியையே தமது தாய் மொழியாக பேசி வருகின்றனர். இரண்டாவது சந்ததி மட்டுமே ஹீபுறு மொழியை தாய் மொழியாகக் கொண்டுள்ளது. இன்றைய இஸ்ரேலில் குடியேறியவர்கள் தாம் தான் உண்மையான யூத வம்சாவளி எனக் கூறிக் கொள்கின்றனர். இதில் ஐரோப்பாவில் இருந்து குடியேறிய வெள்ளையின யூதர்களே அரசியல் ஆதிக்கம் செலுத்தி வருகின்றனர்.

மத ரீதியாகப் பார்த்தால் யூதத்திற்கும் கிறிஸ்தவத்திற்கும் இடையே இருப்பதை விட யூதத்திற்கும் இஸ்லாமிற்கும் இடையில் இருக்கும் ஒற்றுமைகளே அதிகம். பைபிளில் முதலாவது தீர்க்கதரிசியாக போற்றப்படும் ஆபிரகாமுக்கு இரண்டு புதல்வர்கள். ஒன்று இசாக், மற்றது இஸ்மாயில். இசாக்கின் வழித்தோன்றல்களே இஸ்ரேலியர் (யூதர்கள்) என்றும், இஸ்மாயிலின் வழித்தோன்றல்களே அரபுக்கள் (முஸ்லீம்கள்) எனவும் நம்பப்படுகின்றது. (சுரான், பைபிள், ஆதியாகமம்) இரு மதத்தவரும் தெய்வ

உருவச் சிலைகளை வழிபடுவதில்லை. ஆபிரகாமை சுன்னத்து செய்து கொள்ளுமாறு ஆண்டவர் கட்டளையிட்டதாகவும் அதையே யூதரும், முஸ்லீம்களும் பின்பற்றுவதாகக் கூறப்படுகின்றது. இரு மதத்தவரதும் உணவுப் பழக்கவழக்கங்களும் ஒரே மாதிரியுள்ளன. (யூதருக்கு கோஷர், முஸ்லீம்களுக்கு ஹலால்) பன்றியிறைச்சி இரு மதத்தவராலும் விலக்கப்பட்டுள்ளது. ஹீபுறு, அரபு இரண்டும் செமிட்டிக் மொழிக்குடும்பத்தை சேர்ந்தவை. இரண்டுக்கும் அரமியா தாய்மொழியாகவிருந்தது. யூதரும் அரபுக்களும் செமிட்டிக் இனத்துக்கேயுரிய மரபணுக்களை கொண்டுள்ளனர். இதிலிருந்து யூதரும், அரபுக்களும் ஒரே இனத்தை(race) சேர்ந்த சகோதரர்கள் என்பது புலனாகும்.

அப்படியானால் பிரிவினை எங்கே தோன்றியது? யாரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது?

பாலஸ்தீனத்தை அங்கீகரித்து இஸ்ரேல்-பாலஸ்தீன பிரச்சினையை அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் தற்காலிகமாக தீர்த்து வைக்கலாம். நிரந்தரமாக தீர்க்குமளவிற்கு யாரும் இன்னும் மனமொத்து வரவில்லை. அதற்குக் காரணம் கறுப்புத் தங்கம் என அழைக்கப்பட்ட மத்திய கிழக்கு நாடுகளின் அபரிமிதமான எண்ணை வளம். உலகில் தொழிற்சாலை விருத்திக்கு எண்ணை மிக மிக அவசியம். அத்தகைய எண்ணை வளத்தை பெற்றிருக்கும் அரபுக்கள் வாழும் நாடுகள் ஒன்றாகச் சேர்ந்தால் உலகில் இன்னொரு வல்லரசாக மாறும். அப்படித் தமக்கு போட்டியாக இன்னொரு வல்லரசு உருவாவதை அமெரிக்காவும் பிற ஐரோப்பிய வல்லரசுகளும்

பகுதி II

ஜெருசலேம் அல்லது
கடைசி இன்டிஃபதா

கற்பனை பண்ணிப் பார்க்கவும் விரும்பவில்லை. அதைத் தடுக்க உருவாக்கப்பட்டது தான் நவீன இஸ்ரேல். முன்னர் குறிப்பிட்டது போல இஸ்ரேலில் ஆதிக்கம் செலுத்துபவர்கள் வெள்ளையின மேற்கை ரோப்பிய யூதர்கள். ஐரோப்பிய கலாச்சாரத்தை பின்பற்றும் இவர்கள் எப்போதும் ஏகாதிபத்திய விசுவாசிகளாகவேயிருப்பார்கள். அதனால் இஸ்ரேல் ஒரு ஐரோப்பிய குடியேற்ற நாடாகவே மேற்குலகில் பார்க்கப்படுகின்றது.

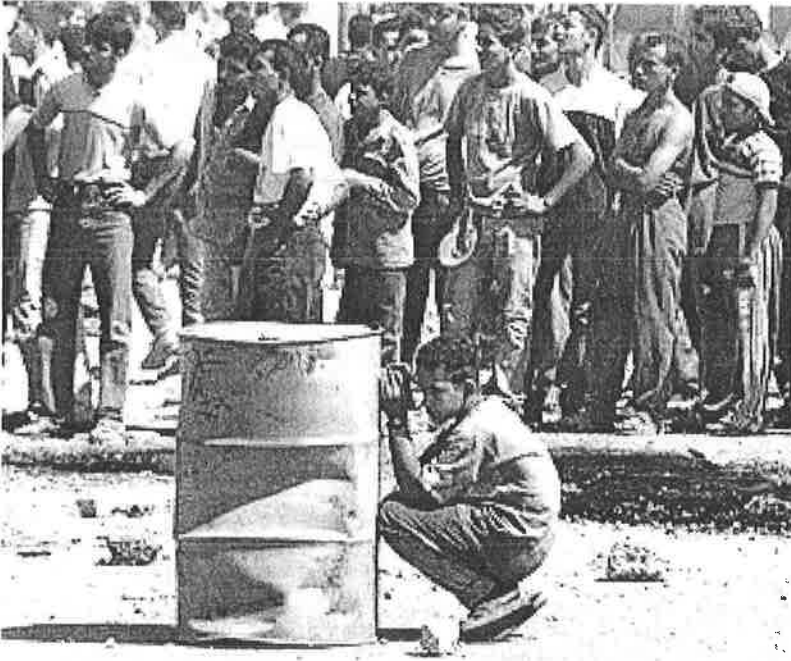
இந்த ஐரோப்பிய அதிகார மையம் அங்கிருந்தபடியே மத்திய கிழக்கை மட்டுமல்ல, தென்னாசியாவரை கண்காணிக்கின்றது. அதனால் தான் நவீன ஆயுத தளபாட விநியோகம், நட்ட ஈடு என்ற பெயரில் நிதியுதவி என்பன தங்குதடையின்றி வழங்கப்படுகின்றன. மத்திய கிழக்கில் தமது கையை விட்டுப் போன, குட்டி வல்லரசாக மாற எத்தனித்த சதாம் ஹசையினிள் ஈராக், இஸ்ரேலுக்கு சவால் விடும் எதிரியாக வந்துவிடும் என்பதால் தான் வளைகுடாப் போர், அதைத் தொடர்ந்த நாசகார ஆயுதங்கள் அழிப்பு, பொருளாதாரத் தடை என்பன. ஈராக் கிற்கு நடந்ததைப் பார்த்து மற்றைய நாடுகள் பாடம் படிக்க வேண்டும் என்ற எச்சரிக்கைச் செய்தியும் அதில் அடங்கியுள்ளது.

மத்திய கிழக்கில் தற்போதைய நிலை இரு பக்கமும் தீவிரவாதிகளைத்தான் வளர்த்து வருகின்றது. இஸ்ரேலியப்படை மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட பாலஸ்தீன அரசை இல்லாதழித்து விட்டது. இதையேதான் ஹமாசும் எதிர் பார்த்தது. ஏனெனில் அவர்களின் நோக்கம் மதச்சார்பற்ற தேசியவாத பாலஸ்தீன அரசு இருந்த இடத்தில் ஒரு இஸ்லாமிய அடிப்படைவாத அரசை அமைப்பது. மறுபக்கத்தில், ஷரோன் பின்னால் வளர்ந்து வரும் யூதமதத் தீவிரவாதிகளின் அடாவடித்தனங்களை அமெரிக்கா கண்டிக்காது மறைமுகமான ஆதரவளிக்கிறது. ஏனெனில் சர்வதேச அரங்கில் பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான போர் ஆரம்பித்துள்ளது. இஸ்ரேலில் நடப்பதும் அதன் தொடர்ச்சி தான்.

“ஜெருசலேம், சூழ்ச்சியினதும் அடக்கு முறையினதும் நகரம். ஊற்றிலிருந்து நீர் ஓடுவது போல அதன் தீச்செயல்கள் ஓய்வதில்லை. வன்முறையையும் வன்கொடுமையையும் பற்றி மட்டுமே கேள்விப்படுகின்றேன். மதகுருமார், தீர்க்கதரிசிகள் எல்லோரும் ஏமாற்றுகிறார்கள். எனது மக்களின் நோய்களை சுகப்படுத்துவதாக அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: “எல்லாம் நன்றாக வரும், எல்லாம் நன்றாக வரும்” ஆனால், எதுவுமே நன்றாக வருவதில்லை. அவர்கள் தமது கெட்ட செயல்களுக்காக வெட்கப்படுகிறார்களா? இல்லை, அவர்கள் சிறிதளவேனும் வெட்கப்படுவதில்லை, வெட்கம் என்றால் என்ன வென்று அவர்களுக்கு தெரியாது.” (ஜெரேமியா, அத்தியாயம் 6:6-7,13,15, பழைய ஏற்பாடு, பைபிள்)

தொலைக்காட்சியிலும், வானொலியிலும் அன்றாடம் சொல்வதை நாம் நம்ப வேண்டுமானால், யூதர், இஸ்லாமியர் ஆகிய இரு மதத்தவரும் ஜெருசலேம் எமக்குத்தான் சொந்தம் எனச் சண்டையிடுகிறார்கள். டேவிட் மன்னனால் கட்டப்பட்ட ஆலயமும் முறையிடும் சுவரும் யூத மதத்தவருக்குப் புனிதமானவை. அதேநேரத்தில் முகம்மது நபி சொர்க்கத்திற்கு போனதாக சொல்லப்படும் இடத்தில் கட்டப்பட்ட அல் அக்ஸா மசூதி முஸ்லீம்களுக்கு புனிதமானது. கிறிஸ்தவர்களும் யேசு கிறிஸ்துவை சிலுவையில் அறைந்த இடமிருப்பதால் ஜெருசலேம்

அபிவிருத்திக் கே செலவிடப்படுகின்றது. நகர விஸ்தரிப்பு என்ற போர்வையின் கீழ் கிழக்கு ஜெருசலேமை சுற்றியுள்ள அரபு நிலங்கள் பலவந்தமாகப் புறிக் கப்பட்டு அங்கே யூதருக்கான வீடுகள் கட்டப்படுகின்றன. ஆனால், பாலஸ்தீனர்கள் ஜெருசலேமில் வீடு கட்டினால் மட்டும் அனுமதியின்றி கட்டியதாகக் கூறி இடித்துத் தள்ளப்படுகின்றது.

புதிதாக வரும் ரஷ்ய யூத குடியேறிகளுக்கு (இவர்களில் சிலர் உண்மையான யூதர்கள் அல்ல என்பது இரகசியமல்ல) கூட ஜெருசலேமில் வசிக்கும் உரிமையுண்டு. அதே நேரம் பிற பாலஸ்தீன பிரதேசங்களில் இருந்து வரும் அரபுகளுக்கு ஜெருசலேமில் குடியேறும் உரிமை மறுக்கப்பட்டுள்ளது.

தமக்கும் புனிதமானது என்கின்றனர்.

பண்டைய கால வரலாற்றில் யூதரும், முஸ்லீம் களும் ஜெருசலேமுக்காக ஒருபோதும் சண்டையிட்ட தில்லை. அது இரு மதத்தவருக்கும் சொந்தமான நகரமாகவிருந்தது. உரோமர்கள் ஆட்சி செய்த காலத்தில் யூதரை ஜெருசலேமில் வசிக்க தடை விதித்திருந்தனர். அரேபியாவில் இருந்து படையெடுத்து வந்த முஸ்லீம்கள் பாலஸ்தீனத்தை கைப்பற்றிய பின்னர் தான் யூதருக்கு ஜெருசலேமில் வசிக்கும் உரிமை கிடைத்தது. பிற்காலத்தில் ஐரோப்பிய சிலுவைப்படைகள் ஜெருசலேமீயு போர் தொடுத்த போது அவர்களை எதிர்த்து யூதரும், முஸ்லீம்களும் ஒன்று சேர்ந்து போராடினார்கள்.

தற்கால ஜெருசலேம சர்வதேச நிர்வாகத்தின் கீழ்வர வேண்டுமென 1947ல் ஐக்கியநாடுகள் சபை தீர்மானித்தது. 1948 அரபு - இஸ்ரேல் யுத்தத்தில் மேற்கு ஜெருசலேமை யூதப்படைகள் கைப்பற்றின. எஞ்சிய ஜெருசலேமும் மேற்குக்கரையும் (பாலஸ்தீன பிரதேசங்கள்) ஜோர்டானிய படைகளின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வந்தது. 1967 யுத்தத்தில் மேற்குக்கரையும் இஸ்ரேலிய வசமானது. அதன்பின் பாலஸ்தீன அரபுக்கள் வாழ்ந்த கிழக்கு ஜெருசலேம இணைக்கப்பட்டு ஒரே ஜெருசலேமமாக இஸ்ரேலின் தலை நகரமென பிரகடனம் செய்யப்பட்டது.

முதலாம் உலகத்தையும், மூன்றாம் உலகத்தையும் ஒரே இடத்தில் பார்க்க விரும்பினால் நீங்கள் ஜெருசலேமுக்கு செல்ல வேண்டும். யூதர்கள் வாழும் மேற்கு ஜெருசலேமிற்கு மேற்கைரோப்பிய, வட அமெரிக்க தரத்தில் வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதே நேரம் கிழக்கு ஜெருசலேம கவனிப்பாரின்றி அடிப்படை வசதிகள் கூட இன்றி காட்சியளிக்கின்றது. அங்கு வாழும் பாலஸ்தீன மக்கள் இஸ்ரேலிய அரசுக்கே வரி செலுத்திய போதும் அந்த வரிப்பணம் கூட யூத ஜெருசலேமின்

யாராவது தமது உறவினரை பார்க்க விரும்பினால் கூட அதற்கு விசேட 'பாஸ்' எடுக்க வேண்டும். காலங்காலமாக ஜெருசலேமில் வாழ்ந்து வரும் பாலஸ்தீனர்கள் வந்தேறுகுடிகளாக கருதப்பட்டு அவர்களுக்கு வதிவிட அனுமதிப்பத்திரம் மட்டுமே வழங்கப்பட்டுள்ளது. முன்னாள் நிறுவெறி தென்னாபிரிக்க அரசின் பிரித்தானம் அப்பார்தைஹட் (Apartheid) முறை இஸ்ரேலில் தொடர்வதைக் காட்டி மேற்குறிப்பிட்ட சாட்சியங்கள் போதும்.

பத்து வருடங்களுக்கு முன்னால் கைச்சாத்திடப்பட்ட ஓஸ்லோ சமாதான திட்டம் கூட தமக்கு எந்தவொரு தீர்வையும் கொண்டு வராது எனப் புரிந்து கொண்ட ஜெருசலேம பாலஸ்தீனர்கள் இரண்டாவது இன்டிஃபதா என அழைக்கப்படும் மக்கள் எழுச்சியை தொடக்கியதில் எந்த ஆச்சரியமுமில்லை. பாலஸ்தீனர்களின் கோபத்தை கிளறி விட்டதில் வலதுசாரி தீவிரவாதி ஷரோனுக்கும் பங்குண்டு. கனரக ஆயுதங்களுடன் வந்த இஸ்ரேலிய இராணுவம் வீரமுடன் கற்களால் எதிர்த்துப் போராடிய பாலஸ்தீன சிறுவர்களை சுட்டுக் கொன்றமை, இரண்டாவது இன்டிஃபதாவின் வரவை அறிவித்தது.

இந்த மக்கள் போராட்டத்தை கொச்சைப்படுத்தும் விதமாக மேற்குலக தொடர்பு சாதனங்கள் பாலஸ்தீன வன்முறை என அறிவித்தன. இந்த எதிர்ப்பியக்கம் தற்கொலைக்குண்டு தாக்குதலாக தொடர்ந்தபோது அதை பயங்கரவாதமாக சித்தரித்தன. தற்போது பாலஸ்தீன மக்களின் நெருக்கடி, அவர்களின் ஆரம்பகால போராட்டவரலாறு அனைத்தும் மூடி மறைக்கப்பட்டு இஸ்ரேல் பயங்கரவாத பிரச்சினையை எதிர்நோக்குவதாக காண்பிக்கப்படுகின்றது. அமெரிக்க அதிபர் இஸ்ரேலின் பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான போரை தான் புரிந்து கொள்வதாக சொன்னது எரியும் நெருப்பில் எண்ணை வார்த்துள்ளது. இந்தப் பிரச்சாரமனைத்தும் இஸ்ரேலின்

இருப்பை நிச்சயப்படுத்தும் முகமாகவே செய்யப் படுகின்றன.

மறுபக்கத்தில் இஸ்ரேலிய அரசு யாசீர் அரபாத் தின் பாலஸ்தீன அதிகார சபையே பயங்கரவாத செயல்களுக்கு பொறுப்பு என குற்றஞ்சாட்டி, பாலஸ்தீன அரசு அலுவலகங்கள் மீது தாக்குதல் நடத்தி இறுதியில் அரபாத்தை அவரின் அலுவலகத்திலேயே சிறை வைத்தது. அரபாத்தின் பாலஸ்தீன அரசு ஜனநாயகத் தேர்தல் மூலம் மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட அரசு இப்போது அந்த ஜனநாயக ஸ்தாபனத்தை இஸ்ரேலிய இராணுவம் அழித்து விட்டதற்கு எதிராக எந்தவொரு மேற்குலக ஜனநாயக நாடும் கண்டனம் தெரிவிக்கவில்லை.

அரபாத் தலைமையிலான பாலஸ்தீன அரசு ஒரு மிதவாதத்தலைமை என்பது இஸ்ரேலிய அரசுக்கும் தெரியும். ஆனால் யூத மக்களுக்கு அரபாத்தை எதிரியாக காட்டுவதன் மூலம், பாலஸ்தீன அரசை பயங்கரவாதத்துடன் சம்பந்தப்படுத்துவதன் மூலம் பாலஸ்தீன மக்களின் தார்மிக உரிமையான சுதந்திர பாலஸ்தீனம் நிறுவும் நோக்கத்திற்கு வேட்டு வைக்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது ஒஸ்லோ ஒப்பந்தம் கொண்டு வந்த தீர்வைக்கூட ஏற்றுக்கொள்ளாத நிலையிலேயே இஸ்ரேலிய அரசு உள்ளது.

இஸ்ரேல் தன்னை ஒரு ஜனநாயக நாடாக வெளியுலகத்திற்கு காட்டிக் கொள்கிறது. ஆனால் இந்த ஜனநாயகம் யூதர்களுக்கு மட்டுமே செல்லுபடியாகும். 1948 சுதந்திரப்பிரகடனத்தின் போது இஸ்ரேலிய எல்லைக்குள் வந்த பாலஸ்தீன கிராமங்களில் வசித்தவர்களுக்கு மட்டுமே இஸ்ரேலிய குடியரிமை வழங்கப்பட்டது என்றாலும் அவர்களை பாலஸ்தீனர்கள் என சொல்வது கிடையாது. 'இஸ்

ரேலிய அரபுக்கள்' என அழைக்கப்படுகின்றனர். 1967 யுத்தத்தின் பின்னர் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட மேற்குக்கரையை ஜோர்டானும், காஸாவை எகிப்தும் நிர்வகித்தன) இஸ்ரேலிய அரசு ஒருபோதும் குடியரிமை வழங்க முன்வரவில்லை. அதேநேரம் அவர்களை பாலஸ்தீனம் என்ற தேசத்தை சேர்ந்தவர்களாகவும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அதனால் சுமார் 3 மில்லியன் பாலஸ்தீனர்கள் இன்று வரையில் 'நாடற்றவர்கள்' என்ற பெயருடன் வாழ்கின்றனர்.

ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட மேற்குக்கரை, காஸா பகுதிகளை இஸ்ரேலிய அரசு (யாருக்கு சொந்தம் எனத்தெரியாத) விவாதத்துக்குரிய பிரதேசங்கள் எனச் சொல்லி வருகின்றது. அங்கே ஜோர்டானிய எல்லையோரமாகவும் பாலஸ்தீன கிராமங்களுக்கு இடையிலும் நகரங்களுக்கு அருகிலும் என யூத காலனிகளை அமைத்துள்ளது. இந்தக் காலனிகளைச் சுற்றி பலத்த இராணுவப் பாதுகாப்பு போட்டது போதாதென்று சாதாரண யூத குடியேறிகளுக்கு ஆயுதங்களும் வழங்கியுள்ளது.

அமெரிக்காவில் செவ்விந்தியரின் நிலங்களை பறித்தெடுத்த ஐரோப்பியர்கள் இன்று அமெரிக்காவுக்கு சொந்தம் கொண்டாடுவது போல, இஸ்ரேலில் களவாடப்பட்ட நிலங்களில் அத்துமீறிக் குடியேறியவர்கள், அந்த நிலங்களுக்கு தற்போது உரிமை கொண்டாடுகிறார்கள். கேட்டால், இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எமது முதாதையர் இங்கே வாழ்ந்தார்கள், இது எமக்கு ஆண்டவரால் வழங்கப்பட்ட பூமி என்று பைபிளில் இருந்தும் மேற்கோள் காட்டுவார்கள். தமது ஆரஞ்சுப்பழ தோட்டங்களை, விவசாய நிலங்களை யூத குடியேற்றக்காரரிடம் பறிகொடுத்த பாலஸ்தீன மக்கள், அதே நிலங்களிலேயே தற்போது கூலியாட்களாக வேலை செய்யும் பரிதாப நிலைக்கு தள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

ஒஸ்லோ சமாதான உடன்படிக்கையின் பிரகாரம் சட்டவிரோதமான (ஐ.நா.அவையின் தீர்மானத்தின்படி) மேற்படி யூத குடியேற்றங்கள் அகற்றப்பட வேண்டும். இதனை யூத குடியேற்றவாதிகள் விரும்பப் போவதில்லை. அதனால் ஒப்பந்தம் அரைகுறை மனதுடன் படிப்படியாகத்தான் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. ஷரோன் தலைமையில் வலதுசாரி தீவிரவாதிகள் ஆட்சிக்கு வந்த பின்னர் ஒஸ்லோ ஒப்பந்தம் முற்றும் முழுதாக இரத்துச் செய்யப்பட்டு குப்பைத்தொட்டியில் வீசப்பட்டது. இதுவரை சொல்லப்பட்ட பின்னணித்தகவல்களுடன் தான் நாம் இன்றைய பாலஸ்தீன சம்பவங்களை நோக்க வேண்டும்.

உலக நாடுகள் அனைத்தாலும் (அமெரிக்கா உட்பட) கண்டிக்கப்பட்ட இஸ்ரேலிய ஆக்கிரமிப்புக் கெதிரான பாலஸ்தீன மக்களின் எதிர்ப்பை பயங்கரவாதமாக காட்டுவதன் மூலம் யூத மக்களின் ஆதரவை இஸ்ரேலிய அரசால் திரட்ட முடிகின்றது. இஸ்ரேலிய அரசு எப்போது தனது மக்களின் பாதுகாப்பு பற்றி மட்டுமே பேசி வருவதும், மறுபக்கத்தில் பாலஸ்தீன மக்களின் பாதுகாப்பு பற்றி சிந்தித்தும் கவலைப்படாமல் இருப்பதும் அதன் போரினவாத

அரசியலைக் காட்டுகின்றது. இஸ்ரேலிய அரசாணது தனது போர் 'பயங்கரவாதிகளை' அழிக்கவும், 'பயங்கரவாத கட்டமைப்பை' தகர்க்கவும் தொடுக்கப் பட்டுள்ளதாக கூறிவருகின்றது.

யார் அந்த பயங்கரவாதிகளும் அவர்களின் கட்டமைப்பும்?

ஐந்து வருடங்களுக்கு முன்பு இஸ்ரேலிய படைகளுக்கு சிம்மசொப்பனமாக திகழ்ந்த 'எஞ்சினியரின்' கொலைக்குப் பின்னர் ஹமாஸ் அழிந்தது என நினைத்தனர். எஞ்சினியர் (நிஜப் பெயர்: அய்யாஷ்) ஹமாஸ் இயக்கத்தின் குண்டு தயாரிப்பில் நிபுணர். அந்த இயக்கத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட, பல திட்டமிடப்பட்ட குண்டு வெடிப்பு சம்பவங்களின் பின்னால் இருந்தது இந்த எஞ்சினியர் தான். எஞ்சினியரின் கொலையுடன் கதை முடிந்தது என்றிருக்க இன்று அவரால் உருவாக்கப்பட்ட இன்னும் பல 'எஞ்சினியர்கள்' இஸ்ரேல்/பாலஸ்தீன மெங்கும் இருக்கின்றனர் என புரிந்து கொள்ள இஸ்ரேலிய அரசுக்கு ஐந்தாண்டுகள் எடுத்தது.

பாலஸ்தீன அதிகார சபையைக் கலைத்து அரபாத்தையும் முற்றுகையிட்டதன் மூலம் மிதவாத பாலஸ்தீன தலைமையான ::பதாஹ் இயக்கத்தவரை அடக்கி விட்டோம் என நினைத்தது இஸ்ரேலிய அரசு. ஆனால் ::பதாஹின் தீவிரவாத உறுப்பினர்கள் அல் அக்ஸா பிரிகேட்டை உருவாக்கி ஹமாஸ்கடன் போட்டி போட்டுக்கொண்டு தாமும் குண்டு வெடிப்புக் களை நடத்தினர். அமெரிக்க பத்திரிகைகள் கூட குண்டு வைப்பது பாலஸ்தீன இயக்கங்களின் விளையாட்டுப் போட்டி எனக் குறிப்பிட்டன. வெகுஜன அமைப்பாக காட்சி தரும் தான்ஸிம் இயக்கத்திற்கும் அல் அக்ஸா பிரிகேட்டிற்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு.

இளைய தலைமுறை தான்ஸிம் தலைவரான மார்வன் பர்குதி தான் அல் அக்ஸாவின் தலைவராக இருக்கவேண்டும் என இஸ்ரேலிய இராணுவம் சந்தேகிக்கின்றது. பர்குதி தான் அரபாத்திற்கு அடுத்ததாக ::பதாஹ் இயக்கத்தின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்பார் என பரவலாக நம்பப்பட்டது. தற்போது இவர் கைது செய்யப்பட்டமையானது தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தை முழுமையாக அழித்தொழிக்கும் செயல் என கண்டிக்கப்பட்

டுள்ளது. PFLPயின் ஸ்தாபகரான, ஒரு பாலஸ்தீன கிறிஸ்தவரான, ஹப்பாஷ் இஸ்ரேலிய விமானப் படையின் ஏவுகணை வீச்சுக்கு பலியானதைத் தொடர்ந்து அவ்வியக்கம் மீண்டும் ஆயுதப் போராட்டத்தில் குதித்தது. இதுவரை கொல்லப்பட்ட இயக்கங்களில் இருந்து மாறுபட்ட போராட்ட அணுகுமுறையை கொண்டுள்ளது. எழுபதுகளில் விமானக்கடத்தல்கள் மூலம் சர்வதேசப் புகழ் பெற்றது. ஐரோப்பிய புரட்சி இயக்கங்களளுடன் இதற்கிருந்த சர்வதேசத் தொடர்பும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இதுவரை கூறப்பட்ட தகவல்களில் இருந்து அனைத்து தீவிரவாத இயக்கங்களும் இஸ்ரேலிய இராணுவ தாக்குதல்களால் போர்க்களத்திற்கு இழுத்து வரப்பட்டமை புலனாகும். இந்த இயக்கங்களுக்கான ஆயுதத் தளபாடங்கள், வெடிமருந்துப் பொருட்கள் ஈரானிலிருந்து வருவதாக இஸ்ரேலிய, அமெரிக்க அரசுகள் குற்றஞ்சாட்டுகின்றன. சில யூதர்களும் பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு ஆயுதம் விற்பதாக தெரியவந்துள்ளது.

அண்மையில் ஈராக் அதிபர் சதாம் ஹுசைன் 'மாவீரர் குடும்பங்களுக்கு' (இஸ்ரேலிய படைகளால் கொல்லப்பட்ட மற்றும் தற்கொலைக் குண்டுத் தாக்குதலில் இறந்தவர்களின் குடும்பங்கள்) 40 மில்லியன் டொலர்கள் உதவித்தொகை வழங்க விருப்பதாக அறிவித்தபோது அமெரிக்க ஜனாதிபதி புஷ் கடுமையாகக் கண்டித்தார். ஆனால், தற்போது சவுதி அரேபியா 33 மில்லியன் டொலர்களை மாவீரர் குடும்பங்களுக்கு வழங்கவிருப்பதாக அறிவித்துள்ளது. யாரும் வாய் திறக்கவில்லை.

இரண்டாவது, இன்டி::பதா ஆரம்பத்தில் இருந்து இதுவரை 1300 பாலஸ்தீனியர்களும், 340 இஸ்ரேலியர்களும் இறந்துள்ளதாக பாலஸ்தீன கண்காணிப்புக்குழு என்ற அரசு சாரா நிறுவனம் அறிவித்துள்ளது. இறந்தவர்களில் அரைவாசிப்பேர் 19க்கும் 29 வயதுக்கும் இடைப்பட்டவர்கள்.

இஸ்ரேலிய அரசின் பிந்திய இராணுவ நடவடிக்கைகளின் போது ஜெனின் நகரில் ஒரு அகதி முகாம் மீதான தாக்குதலில் மட்டும் 500 பாலஸ்தீனர்கள் கொல்லப்பட்டனர். தொடர்ந்து இரண்டு, மூன்று

White House photo by Eric Draper

நாட்களாக ஹெலிகொப்டர்களில் இருந்தும் தாங்களில் இருந்தும் குண்டு மழை பொழியப்பட்டது. பிரதேசங்கள் வீதிகளெங்கும் சிதறிக் கிடந்தன. இதுபோன்ற இடங்கள் மூடப்பட்ட இராணுவ பிரதேசங்களாக அறிவிக்கப்பட்டு அங்கே பத்திரிகை யாளர் மட்டுமல்ல, செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் அம்புலன்ஸ் வண்டிகள் கூட செல்லவிடாது தடுக்கப் பட்டனர். இதனால் காயமடைந்தோர் கூட மருத்துவ சிகிச்சையின்றி மரணிக்க நேர்ந்தது.

இந்த சம்பவத்திற்கு எதிரொலியாக நடந்த பல குண்டு வெடிப்பு சம்பவத்தில் பல இஸ்ரேலிய படையினர் கொல்லப்பட்டனர். ஆனால் (வழக்கம் போலவே) குண்டு வெடிப்பு சம்பவத்தில் இராணுவ வீரர்கள் இறந்தபோதும் பொதுமக்கள் இறந்ததாக இஸ்ரேலிய அரசு கொடுத்த செய்தியை மேற்கூலக தொடர்பு சாதனங்கள் அப்படியே திருப்பிச் சொல்லின. பாலஸ்தீன பிரதேசங்களில் இடம் பெற்ற இராணுவ நடவடிக்கைகளுக்கு பதிலடியாக, 'இதுவரை காணாத அளவு மிகப்பெரிய' தாக்குதலை இஸ்ரேல் மீது நடத்துவோம் என ஹமாஸ் குளுரைத்தது.

இதுபோன்ற சம்பவங்கள் அங்கே நிலைமை மோசமடைவதை எமக்கு உணர்த்தியபோதும் பலரும் எதிர்பார்ப்பது போல நிரந்தர தீர்வு இப்போதைக்கு வரப்போவதில்லை.

பாலஸ்தீனப் பகுதிகளிலிருந்து இஸ்ரேலியப் படைகள் உடனடியாக பின்வாங்க வேண்டும் என்று புஷ் விடுத்த வேண்டுகோளுக்கு இராணுவத் தலைமை அளித்த பதில்: 'புஷ் ஒரு குரைக்கும் நாய்' இருப்பினும் அமெரிக்க அழுத்தத்தினால் தற்காலிகத்

தீர்வு உண்டாகலாம். அது ஏன் நிரந்தரத் தீர்வாக மாறாது என்பதை புரிந்து கொள்ள பத்தாண்டு களுக்கு முன்பு ஒஸ்லோ உடன்படிக்கை செய்யப்பட்ட போது இருந்த நிலைமையை மீண்டும் ஒரு முறை பார்க்கவேண்டும்.

உடன்படிக்கை செய்யப்பட முன்னமே பல பாலஸ்தீன மக்களின் நிலங்கள் பறிமுதல் செய்யப் பட்டு அங்கே யூதக்குடியேற்றங்கள் ஏற்பட்டிருந்தன. அமெரிக்காவில் செவ்விந்திய பூர்வகுடிகள் சில ஒதுக்கப்பட்ட பாதுகாப்பு பிரதேசங்களில் மட்டுமே இன்று வாழ்வதைப்போல ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களில் வாழும் பாலஸ்தீன மக்களின் குடியிருப்புகள் தனித்தனி தீவுகள் போல காட்சி தருகின்றன. இனவெறி தென்னாபிரிக்காவில் இருந்தது போல விசேட பாஸ் நடைமுறை மூலம் பாலஸ்தீனரின் நடமாட்டம் கட்டுப்படுத்தப்பட்டது. இருப்பினும் அவர்கள் இஸ்ரேலுக்கு போய் வேலை செய்து விட்டு வர எந்தத்தடையும் இல்லை.

இதன்மூலம் இஸ்ரேலிய வர்த்தக நிறுவனங்கள் தொழிற்சாலைகள் பாலஸ்தீன வேலையாட்களை குறைந்த சம்பளம் கொடுத்து சூண்ட வழிவகுக்கப் பட்டது. சில முதலாளிகள் வேலை செய்த கூலி கொடுக்காமல் ஏமாற்றுவதும் நடக்கின்றது. தொழிற் சங்கம் மற்றும் நிறுவனங்களுக்கு தடை விதிக்கப் பட்டது. இஸ்ரேலிய அரசு நிறுவனங்களுக்கு மட்டிலுமே நான்கில் ஒரு பங்கு பாலஸ்தீன தொழிலாளரை பயன்படுத்திக் கொள்கின்றன.

மேலும் பாலஸ்தீன அரசுகளுக்கும் இஸ்ரேலிய யூதர்களுக்கும் இடையில் எந்தத் தொடர்பும்

கிடையாது. இருபகுதி மக்களும் தனித்தனி பிரதேசங்களில் பாரபட்சமான வசதிகளுடன் (அருகருகாக) வாழ வைக்கப்பட்டுள்ளனர். ஜெருசலேம் நகரை ஊடறுத்து மதில் கட்டும் யோசனை கூட அரசு மட்டத்தில் முன்வைக்கப்பட்டது.

இஸ்ரேலில் நிலவும் இத்தகைய பிரித்தாளும் இனவெறி அரசியலை எந்தவொரு மேற்குலக அரசியல்வாதியோ அல்லது ஊடகவியலாளரோ கண்டு கொள்வதில்லை. வேண்டுமென்றே பாராமுகமாகவிருக்கின்றனர். ஏனென்றால் இஸ்ரேலியர்கள் இனவெறியர்கள் எனக் கூறினால் தம்மை 'செமிட்டிய (யூத) எதிரிகள்' என முத்திரை குத்தி விடுவார்கள் என்ற பயம். ஒருமுறை நாஸிகளின் யூத இனஅழிப்பில் பலியான அப்பாவிடங்களின் பெயரைப் பயன்படுத்தி இன்றைய இஸ்ரேலிய ஆளும் வர்க்கம் அரசியல் நடத்தி பணம் கறந்து வருவதாக ஒரு புத்தகம் வெளிவந்தபோது சலசலப்பு உண்டானது. ஆனால் அந்தப் புத்தகத்தை எழுதியவர் ஒரு யூதர் என்று அறிந்த பின்பு, வழக்கம் போல 'யூத எதிரி' முத்திரை குத்த முடியவில்லை. ஆகவே 'இனத் துரோகி' எனத் தூற்றப்பட்டார்.

மறுபக்கத்தில் ஒஸ்லோ ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்ட அரபாத் தலைமையிலான மிதவாதிகள் குழு பல விட்டுக்கொடுப்புக்களை செய்தே பாலஸ்தீன சுயாட்சி அரசை நிறுவியது. அதாவது பல யூத குடியேற்றங்களை அப்படியே இருக்க விட ஒத்துக்கொண்டமை, குறிப்பிட்ட வீத (10%) பகுதிகளில் இஸ்ரேலிய மேலாண்மையை ஏற்றுக் கொண்டமை, பாலஸ்தீன அதிகார சபையின் தலைமைச் செயலகத்தை ஜெருசலேமுக்கு பதிலாக ரமலாவில் வைத்திருக்க இணங்கியமை என்பனவற்றை குறிப்பிடலாம். முழுமையான அரசாக மாறக்கூடிய சாத்தியக்கூறெதுவும் அப்போது இருக்கவில்லை.

பாலஸ்தீன சுயாட்சி அரசு இயங்கத்

தொடங்கியதில் இருந்து அரபாத்தை சுற்றியிருந்த சிறுசூட்டம் மட்டுமே பலனடைந்தது. பாலஸ்தீன மக்கள் எழுச்சியான முதலாவது இன்டி-பதாவில் இஸ்ரேலிய அரசை எதிர்த்து தீர்மானம் போராடிய வர்கள் எந்தப் பலனும் கிடைக்காமல் தொடர்ந்து வறுமையில் வாடுகையில், விடுதலைப் போராட்ட காலத்தில் வெளிநாடுகளில் பாதுகாப்பாக இருந்து விட்டு வந்தவர்கள் தமது பணத்தை முதலீடு செய்து அல்லது அரசுப் பதவிகளைப் பெற்று பணக்காரராக வசதியாக வாழ்ந்தமை வேதனைக்குரிய யதார்த்தம். ஒஸ்லோ ஒப்பந்தத்தால் எந்த நன்மையுமடையாத இழப்பதற்கு எதுவுமற்றிருந்த அடித்தட்டு மக்கள் தான் வெகுண்டெழுந்து இரண்டாவது பாலஸ்தீன விடுதலைப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்தனர்.

இந்த உண்மையெல்லாம் மேற்குலக அரசியல் வாதிகளுக்கு நன்றாகவே தெரியும். இதுபோன்ற மக்கள் போராட்டம் வெல்லக்கூடாது, பிறநாடுகளுக்கு பரவக்கூடாது என்பதால் பாலஸ்தீன எழுச்சியை வன்முறை, பயங்கரவாதம் எனக் கொச்சைப்படுத்தி அடக்க எத்தனிக்கின்றனர். அதனால் தான் இப்போதும் தீவிரவாதிகளை அடக்கத் தவறிவிட்டதாக அரபாத் மீது குற்றஞ் சாட்டப்படுகின்றது.

உண்மையில் இஸ்ரேலிய அரசு தான் செய்த வேலையை, அரபாத்தை வைத்து செய்விக்க விரும்புகின்றது. இஸ்ரேலிய அரசு இன்னமும் 'அகண்ட இஸ்ரேல்' அமைக்கும் திட்டத்தை கைவிடவில்லை. என்றோ ஒரு நாள் பாலஸ்தீனப் பகுதி முழுவதும் இஸ்ரேலிய வசமாகும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. இஸ்ரேலியப் பாடப் புத்தகங்களில் பாலஸ்தீனம் பற்றி எங்கேயும் குறிப்பிடப்படவில்லை. பேரினவாத சிந்தனைகள் ஆரம்பப் பாடசாலைகளிலேயே போதிக்கப்படுகின்றன. சியோனிசம் என்றழைக்கப்படும் சித்தாந்தம் பெரும்பான்மை யூதர்களை தேசியவாதிகளாக மட்டுமல்ல பேரினவாதிகளாகவும் மாற்றியுள்ளது.

35 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக இஸ்ரேலிய ஆக்கிரமிப்பின் கீழ் வாழ்ந்து வரும் பாலஸ்தீன மக்களுக்கும் தமது நிலைமை நன்றாகத் தெரியும். 1948, 1967 யுத்தங்களின் போது அகதிகளாக இடம் பெயர்ந்து வேறு நாடுகளுக்கு ஓடிய 'முட்டாளர் தனத்தை' தற்போது நொந்து கொள்கின்றனர். இன்று ஆக்கிரமிப்பு யுத்தம் நடத்தும் இஸ்ரேலிய படைகளை எதிர்த்து போரிட்டு மடிவது என்று துணிந்து விட்டனர்.

இஸ்ரேலின் இராணுவத் தீர்வு இன்னும் பல

பாலஸ்தீனர்களை 'பலவீனமானவர்களின் யுத்தமான' தற் கொலைக் குண்டுத் தாக்குதல் களுக் குத்தள்ளும் என்பதில் ஐயமில்லை. என்னதான் மதவாதச் சாயம் பூசப்பட்டாலும் ஜெருசலேமை மையப்படுத்திய போராட்டம்

ஒருதேசிய விடுதலைப் போராட்டமே. பாலஸ்தீன மக்களைப் பொறுத்தவரை இது இரண்டாவதும் இறுதியுமான எழுச்சி (இன்டி-பதா). ஒன்றில் நாம் அல்லது அவர்கள். ஒன்றில் ஜெருசலேமை தலைநகராகக் கொண்ட பாலஸ்தீனம் அல்லது இஸ்ரேல். இன்றைய நிலையில் இவ்விரண்டு எதிராளிகளின் நோக்கமும் நிறைவேற்றப் போவதில்லை. அதனால் இதை ஓயாத போர் என அலுத்துக் கொள்பவரும் உண்டு. சமாதான விரும்பிகளும், இடதுசாரிகளும் தமது தீர்வாக பாலஸ்தீனர்களும் இஸ்ரேலியரும் சம உரிமைகளுடன் பங்குபற்றும் 'செமிட்டிசு குடியரசு' திட்டத்தை முன்வைக்கின்றனர்.

இது இப்படியிருக்க, அரபுலகில் புதிய பாலஸ்தீன ஆதரவு அலை எழுந்து வருகின்றது. முன்னொரு காலத்தில் அயல்நாடான லெபனானில் பகைவர்களான கிறிஸ்தவர்களும், முஸ்லிம்களும் பாலஸ்தீன அகதிகளை வெறுத்தொதுக்கினார்கள். ஆனால் இன்று, இவ்விரு சமூகங்களும் ஒன்று சேர்ந்து பாலஸ்தீன ஆதரவு ஆர்ப்பாட்டத்தில் இறங்கினர். மொரோக்கோவில் நடந்த ஊர்வலத்தில் 2 மில்லியன் பேர் பங்கு பற்றினர். அந்நாட்டு அமாஸிக் (பெர்பர்), அரபு இனமக்கள் தமது வேற்றுமைகளை மறந்து பொது எதிரி இஸ்ரேலுக்கு எதிராக ஒன்று சேர்ந்தனர். அங்கே வாழும் யூதர்களும் ஊர்வலத்தில் கலந்து கொண்டது குறிப்பிடத்தக்க அம்சம். ஆதரவு ஊர்வலங்கள் அரபுலகுக்கு அப்பால் ஆயிரிக்கா, இந்தியா, ஐரோப்பா, அமெரிக்காவில்கூட இடம் பெற்றன.

இந்தச் செய்திகள் எமக்குச் சொல்ல விரும்புவன: பாலஸ்தீனத்தை மையப்படுத்திய புதியதொரு பொதுமக்களின் எழுச்சி இயக்கம் உருவாகியிருக்கின்றது. இந்த இயக்கம் குறிப்பாக அரபு நாடுகளில் அதிகாரத்தில் இருக்கும் கையாலாகாத ஆட்சியாளருக்கு எதிராக திரும்பினாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. எந்தக் கோணத்திலிருந்து பார்த்தாலும் பாலஸ்தீனம் ஒரு சர்வதேச பிரச்சினை. சர்வதேச சமூகம் இதை நாணயமாக கையாளும்போதுதான் உலக சமாதானமும் உறுதிபடுத்தப்படும்.

கவிதாசரண்

கவிதாசரணின் ஏப்ரல்-மே 2002 இதழ் கால தாமதமாக புதுப்பொலிவுடனும், புதிய வடிவத் துடனும் ஏப்ரல்-மே 2002 இதழ் வெளிவந்திருக்கின்றது. இந்த இதழில் இருந்து இருமாத இதழாய் வெளிவரும் என்று அறிவித்திருக்கின்றது.

இந்த இதழில்:

- * போபால் பிரகடனம் - அறிமுகமும் மொழியாக்கமும்: அ. மார்க்ஸ்
 - * அம்பையின் அரசியல் காழ்ப்பும் விருப்பும் (காட்டில் ஒரு மான் - ஐ முன்வைத்து) - காசி மாரியப்பன்
 - * ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் நோக்கில் பெண்கள் - எ.எம். சாலன்
 - * மகாத்மா - ஜெயந்தன்
- போன்ற கட்டுரைகளுடன் சிறுகதைகள், கவிதைகள், நூல் மதிப்புரைகள் என்று வளமாக வந்திருக்கின்றது.

E-mail: kavithaasaran@yahoo.com

website: <http://www.geocities.com/kavithaasaran/>

பெயரில் என்ன இருக்கிறது...
இரா.காமராசு.

பலரும் சொல்கிறார்கள்
பெயரில் என்ன இருக்கிறது.

சேரி
பறையன்
தேவடியான்
பி. மூத்திரம். குசு
பன்னி
கழுதை
கருவாடு

பூனூல்
அப்பம், வடை, நயிர்ச்சாதம்
ஆங்கிலம்
சமஸ்கிருதம்
மனு

அமெரிக்கா
சங்கரமடம்
டெல்லி
கொழும்பு

வள்ளலார்
பெரியார்
அம்பேத்கார்
மார்க்ஸ்

பெயருக்குப் பின்னால்
எல்லாம் இருக்கிறது.

தொடர்பு முகவரி :
KAVITHAASARAN
21 T. K. S. Nagar
Chennai 600 019
Tamilnadu
India.

தொலைபேசி :
044 - 573 44 99

மந்திரத்தின் வாதம்

அளவெட்டி சிறீசுக்கந்தராசா

நீளத் தலைமுடி.

முழுக் கறுப்புமல்ல, முழுப் பஞ்சையுமல்ல.

உப்புத்தூளும் மிளகு தூளும் கலந்து விசிறியதான ரூபத்தில் சொத்திச் செவிகளின் மேல் தேவடியார் சடை முறுக்குகள் அசுத்தமாய்.

பிசைவும், பிணைவும் கோர்த்து வகிடுகள் விட்டு இறங்கியிருக்கிற பாந்தத்தில், வெற்றுடம்பின் தோள்மூட்டு மேல்மூட்டுக்குப் பின்புறமாக கீழே ஓரித்து வழிய விருக்கும் நீளத்தலைமுடி.

ஆச்சரியமாக சடாமுடியின் நிறத்துக்கு விலத்துப்பட்டு சுருண்டு சிக்கெடுத்த மிதமீசையும் செறிவு திரண்ட ஓரடித் தாடியும் கறுவல் வண்ணம் கூடியிருந்தன.

உடம்பொல்லி..!

ஒன்றுடனொன்று பிணையுண்ட மாதிரித் தெரிவதால் எத்தனை, எவ்விதம், எவ்வினம் என்று பாகு பிரிக்க முடியாத பலகுண்டு, மற்றும் சருகான பூமாலைகள் விசாலங்கெட்ட விபூதி பரத்திய மார்பில் அணைந்தபடியிருந்தன.

நான் நேரில் கண்டதில்லை... ஆனால் ஆள் மந்திரவாதி தான்...

பயங்கரமான வல்லபங்களையும், தந்திரங்களையும் தக்க வைத்திருக்கிற மந்திரவாதி..!

கிழண்டிச் சோர்ந்தாலும் உள்ளூற பல சூரியர்களை நெரித்து வைத்திருக்கிற செங்காங்கை கொண்ட கண்கள். பயமுறுத்தக் கூடியன மந்திரக்கண்கள்!

◇◇◇

எனக்குச் சரியாய்த் தெரியாது. நிஜவாழ்வில் நிச்சயமாக எங்குமே இந்த மந்திரவாதியைப் பார்த்ததில்லை என்பது மட்டும் தெரியும். பிறவாயும் திடும் திடுமென்று கண்ணுக்குத் தெரியாமல் கண்முடியிருக்க கண்ணைப் பொத்தி இறுக்கிறாற்போல வரவு சொல்லாமல் மண்டைக்குள் வந்து போபவென்றும் தெரியும்.

மந்திரக்காரரின் தோன்று சமயங்கள் முசுப்பாத்தியானவை, தூக்கமும், தூக்கத்தாலான கனவு காணலுமான நேரம்போக விழித்திருக்கும் நாள் வாழ்வின் எத்தருணத்திலும் அவன் வரக்கூடும்.

▶ படு(ஊ) சுவாரஸ்யமாக வேண்டப்பட்ட ஒருவருடன் தேவைப்பட்ட ஒரு சமாச்சாரம் பற்றிச் சம்பாசிக்கிறபோது வந்திருக்கிறான்.

▶ ஏதாவது ஒரு விசயத்தை வாசித்துக் கொண்டிருந்துவிட்டு, சலிப்புத்தட்ட புலன் இடம் மாறுகிறபோது வந்திருக்கிறான்.

▶ ஊருக்கு தொலைபேசியில் தொடர்புறுந்து கொண்டிருக்கிறபோது வந்திருக்கிறான்.

▶ பை முட்டிய கொதியை இறக்க குனிந்து பார்த்துச் சலம் விடுகிறபோது வந்திருக்கிறான்.

▶ சொன்னால் வெட்கம், உடலுறவின் உச்சக்கட்டத்தின் போது கூட வந்திருக்கிறான்.

ஆனால் ஆள் செக்ஸ் சாமியார் மாதிரி இல்லை. ஊத்தைக் கௌபீனந்தெரிய முறிகால் சப்பாணியிட்டு மோன தியான

இதழ் 21

ஆசனநிலையில் நீள்முடி, செங்காங்கைக் கண் கொண்ட மந்திரமனிதன்.

◆◆◆

“ஏன்ராப்பா நம்பிறாயில்லை. நாயே!” என்று திட்டினேன். நக்கல் சிரிப்படித்தான் குட்டிவிலா.

“அறுவானே உண்மையைத் தான் சொல்லுறன்”

“உங்களுக்கு மண்டையிலை பித்தும், உடம்பிலை பித்தமும் எக்கச்சக்கமாய் ஏறிப்போச்சு” அவன் நம்பத்தயாரில்லை

“மந்திரவாதியும் மயிரும்”

‘அட கழுதை எங்களால் விளக்கங் குடுக்க ஏலாது எண்டாப் போலை இப்படியான விசயங்களிலை நிசமில்லை யெண்டு சொல்லேலாது கண்டியோ! காணுற கனவுகளில் உனக்கு எத்தினை விளங்கியிருக்கு?’

“ஆட்டு ‘Position’ இலை குனிஞ்சிருக்கிற அம்மண்பெட்டைகள் வாற கனவெல்லாம் நல்லாய் ஞாபகமிருக்கு எனக்கு.”

“தூத்தேறி வாயை மூடு! ஆட்டுக்குனிஞ்சான் பெட்டைகளும் நிலை ‘Position’ இலை நானும் நிக்கிறபோதும் வாறான்ரா சாமியார்...”

“அறுந்தது போ...! இந்தாளுக் குப் பைத்தியம்”

குட்டிவிலாவிடம் இனி எனது மந்திரவாதிக்கதை எடுபடாது.

“போடா” என்று வசைத்துக் கதையை முறித்தேன்.

◆◆◆

நண்பர் மஸ்ஸியிலியானோ தான் தகுந்த ஆள். உயிர்விட்ட தத்துவக் கதைகளை விழலறுக்கிறபோது, இடையில் முறித்துச் சொல்லிவிடுவது, அல்லது கேட்டு விடுவதாய் தீர்மானவுறுதி செய்தாயிற்று.

உணவகத்தின் பின் தொங்கல் விட்டு வீதி மூலையில் நானும் மஸ்ஸிமோவும் சாப்பிட்டுக் கொண்டு அறுப்பு விழலளக்கிற போது நேரம் வாய்த்தது.

“ஒரு விசயம் உங்களிடம் கேட்கவேண்டும்”

“கேளேன்”

“சரியாய்ச் சொல்வதாயின் சொல்ல வேண்டும்”

“சொல்லேன்”

“ஆனால் சிரிக்கக்கூடாது”

“அது நீ சொல்லப் போவதைப் பொறுத்தது”

“பொறுத்ததோ பொறுக்காததோ சிரிக்கவே கூடாது”

“என்ன பெரிய எடுப்பு எடுக்கிறாய் சொல்லித் தொலையேன். சரி சிரிக்கேன்.”

“இது ஒரு ஜாதிச்சமாச்சாரம், பிறகு சிரிக்கக்கூடாது”

“அடபாவி சிரிக்கேனென்றே னல்லவோ சொல்!”

“எனக்கு... என்னிடம்... என் நினைவில் அபூர்வ வகையாக ஒரு மந்திரக்காரன் வந்துபோகிறான். கறுப்புத் தோல்தான். சுற்றிவர

வான சூழல் தெளிவாகத் தெரிகிற தாயில்லை. மங்கல்புலம்...! ஆனால் ஆள் விட்டாரமாய்த் தெரிகிறான். நீள்முடி, படுவெக்

கைக் கண்கள், அசுத்தன், ஆனால் தபசி! நேரங்கெட்டு நேரத்திலெல்லாம் வருகிறான்.”

“ஓம்..ஓம்.. ஹஹஹஹஓம்.. ஓம்.. ஓம் ஹிஹிஹிஹி”

“சிரிக்க மாட்டேனென்றல்லவா சொன்னீர்கள்?”

“ஹேஹிஹே.. ஓம்..ஓம்”

“ஹோ..(ஓ)வ்வ்.. நிப்பாட்டுங்கள்”

“ஏயெய்.. மம்மா..! மம்மா..!! இங்கு வாருங்கள்.. இந்தக்

இங்கு வாருங்கள்.. இந்தக்

கதையைக் கேட்டீர்களோ? சிறிய
னில் மந்திரவாதி பாய்கிறானாம்.
ஹஹஹஹஹஹ...."

"உண்மையைத்தான்
சொல்கிறேன்"

"கனவு காணுகிறாயோ..? கன
வில்லா வருகிறான்?"

"இல்லையில்லை"

"அப்போ?"

"கனவு தவிர்ந்த நளவில்
மட்டும்தான் வருகிறான். கால
பேதங் கிடையாது, திடுமென்று
மண்டைச்சுழியுள் விசுக்கென்று
வந்து போகிறான்"

"எப்பெப்போ?"

"எப்பெப்போவென்று நேர வரை
யறையில்லை. வீச்சமுமில்லை.
நடக்கிறபோது, இருக்கிறபோது,
கழிக்கிறபோது, நித்திரையற்றுப்
படுக்கிறபோது, கூட்டிப் படுக்கிற
போது, எப்போதென்றில்லை."

"ஊரில் எங்காவது சிறுவயதில்
கண்ட நபனோ?"

"ச்சே.... இல்லவேயில்லை....
கண்டதேயில்லை"

"எப்படி.... இப்படி அடித்துச்
சொல்கிறாய்?"

"கண்டிருந்தால் அது நான்
தானேயன்றோ. எனக்குத் தெரியும்,
அவனைக் கண்டதேயில்லை"

"விபரம் விளங்காத வயதில்
கண்டிருக்கலாமல்லவா?"

"விளங்கி மண்டைக்குள் எடுக்காத
வயதில் வந்தவனாயிருந்தால்
எப்படி மூளை ஞாபகக்

கோப்பினுள் பதிவுப்பிரசன்னமாகி
இப்போது வருகிறான்?"

"ஹீஹீ.... அங்குதான் இருக்கி
றது விவகாரம். உளவியல் படித்
திருக்கிறாயல்லவா? இப்படித்
தான். மனிதருக்குப் புரியாத
தினுஸில் சின்னப் பராயத்தில்
நினைவறைகளில் படிந்து,
ஆனால் காலாகாலமாய் வெளிப்
பிம்பிக்காத எண்ணங்களும், அது
சார்ந்த உருவடிவுகளும் பின்ன
டிக்கு மனத்திரையில் வெளியாகு
மென்று காணப்பட்டிருக்கிறது.
அதுசரி.. எவ்வளவு காலமாய்
ஹீஹீ.... எவ்வளவு காலமாய் இந்த
மந்திரவாதியுடன் கூட்டு",

"ஒரு.... கிட்டத்தட்ட ஓராண்
டிருக்கலாம்"

"உன்னை யெங்கேயோ
மந்திரக்காரன் பிடித்திருக்கி
றான்."

"எய்க்.... கிண்டலோ? அப்படி
யொன்றுமில்லை. இவனை
எனக்குத் தெரியாது. கண்டது
மில்லை, கேட்டதுமில்லை."

"ஏய்..! சொல்வதைக்கேள்
உனக்குப் புரியாத எப்போதோ நீ
இப்பேர்ப்பட்ட யாரையோ கண்டி
ருக்கிறாய்."

"சரி.... சரி.... கதையை மாற்று
வோமா? உங்களிடம் வந்து
சொன்னேனே நான்.... வெருளி...,
விடுங்கள் கதையை! வேறு கதை
கதைப்போமா..? நெல்சன் மண்டே
லாவை சிறைவிட்டு விட்டார்கள்
தெரியுமா?"

"மண்டேலா வெளியேறிய
திருக்கட்டும் உன்னுள் மந்திரம்
உள்ளேறியிருக்கிறது மந்திர
வாதி பாய்ந்திருக்கிறான்."

"சரி,சரி ஏறித்தான் இருக்கி
றான், சாப்பிட்டாகிவிட்டது
எழும்பவா நான்?"

"ஹீஹீ..ஹ்..ஹ்.. எழும்பு!..
எழும்பு!"

ஒரு சனியன்கட்டும் பூரிகிறதா
யில்லை.. எனக்கு, குட்டிவிலா
வுக்கு, மஸ்ஸிமில்லியானோவுக்கு,
ஒரு நாய்களும் நம்புகிறதாயு
மில்லை, குட்டிவிலா, மஸ்ஸிமோ.
பூங்காவுக்குப் போனேன். :.
பிராங்காவை வரச் சொல்லி
யிருந்தேன், சாயங்காலம் பூரா
எங்காவது BARஇல் குந்தியிருந்து

விட்டு இரவு அறைக்குப் போக
லாம்.

ஆட்டுநிலை, நிலையின்
நிலை, எல்லாம் முயலலாம்....

"பார்ட்டி முடிந்து அறைபோய்,
சின்னதான போதையுடனும்,
அரக்கக் காமத்துடனும் ஊடி,
கெட்ட தினவெடுக்கிற பிரேமை
யுடன், :.பிராங்காவை ஆட்டுக்
குனிஞ்சானாக்கி, உள்ளறு
புறவறு நிலைவர திடுமென்று
உடலணுவில் மின்னணு புகுந்த
தாய் கிலாரடித்து கூட்டிவாரித்
திரும்பினாள் :.பிராங்கா.

ஆட்டுக்குனிவு போய் நிமிர்ந்து
குந்தினாள். கண்களுடு திகில்
கோடுகள், நிலையின் என் நிலை
போய் உள்ளறு புறவறு நிலை
ஸ்தம்பிதமாக,

"என்ன? என்ன.. என்னடியப்பா?
என்ன நடந்தது?இடையில் கெடுக்
கிறாயே" என்று குழம்பிப் பதைத்
தேன்.

"ஏய் எனக்குப் பயமாயிருக்
கிறது.... நீ உள்ளற வர,
திடுமென்று மண்டையுள் ஒரு
நினைவு... பயங்கர நினைவு..."

"என்ன நினைவு?"

"ஒரு மந்திரவாதி.... முறுகிற
நீள்சட்டாமுடி.... செங்காங்கைக்
கண்கள்.... பயங்கரமானவை!
கால்மாறிப் போட்டு உள்ளூத்
தைக் கச்சை தெரிய, மோன
தியான ஆசனநிலையில்... கறுப்
புத்தோல்தான்...., உன்னுடன்
என்னைப் படுக்கவேண்டாம் என்று
பயமுறுத்துகிறான்."

தோழர் டானியலோடு ஒரு நாள்

**கே. டானியல்
நினைவுக்
கருத்தரங்கு**

12.05.2002

சில குறிப்புகள்

இதழர் இயல் வெற்றிடமாய்
நல் மனதில் இல்ல உணர்வுகளால்
தோழர் கே. டானியல்
நினைவுக் கருத்தரங்கு

SALLE DE PARQUET
50 Place Tarcy
75018 Paris.
Mrs Marx Dorey

**ஆயிற்றுக்காவாய்
12.05.2002**
காலம் 10.00 மணி முதல்
11.00 மணி வரை

சில கவனமுள்ள தலைமைக் கருத்தரங்கு
தலைமைக் கருத்தரங்கு

காலம் அமர்வு	பிற்பகல் அமர்வு
தலைமை: சி. சிவசேனா • அறிவுரை: மருகன் ம.சு.சி. பரிசு • தலைவர்: சி. சிவசேனா • சி. சி. சிவசேனா	தலைமை: சி. சிவசேனா • 'பரிசு' கருத்தரங்கு நினைவுக் கருத்தரங்கு • சி. சி. சிவசேனா • தலைமைக் கருத்தரங்கு தலைமைக் கருத்தரங்கு • சி. சி. சிவசேனா

தலைமை: சி. சிவசேனா
தலைமைக் கருத்தரங்கு

தலைமை: சி. சிவசேனா
தலைமைக் கருத்தரங்கு

தலைமை: சி. சிவசேனா
தலைமைக் கருத்தரங்கு

இளவேனில் காலத்து காலைக் கதிரவனின் சுடர்கள் பிரான்ஸின் தலைநகரத்தை தழுவும் ஞாயிற்றுக்கிழமை. லேசான குளிர், லேசான வெப்பமென்று உள்ளத்தைச் சிலிக்க வைக்கும் வெப்பநிலை. பிரெஞ்சு ஜனாதிபதி தேர்தலின் முதல் சுற்றில் தீவிர வலதுசாரியான லூ-பென் 16.8சதவிகித ஓட்டுகளுடன் வெற்றியடைந்ததால் கலங்கிவிட்டது பிரெஞ்சு சமுதாயம். 5 மே 2002 அன்று இரண்டாம் சுற்று நடைபெற்றது. இரண்டு சுற்றுகளுக்கும் இடையிலான காலத்தில், இளைஞர்களும், இடதுசாரிகளும் விழித்துப் போராடி வெற்றி பெற்ற மயக்கம் இன்று 12.05.2002 அமைதியாகக் காட்சியளிக்கின்றது.

மண்டபத்துள் நுழைந்து கதவை திறந்தவுடன் இடதுகை வாட்டத்தில், தலித் முரசு, பேராசிரியர் அ.மார்க்ஸின் விளிம்பு நிலை ஆய்வுகள் குறித்த புத்தகம் ஒன்று, பெண்ணிலைவாத பிரசுரங்கள் ஆகிய புத்தகங்கள் விரவிய ஒரு மேஜை.

இருக்கையில் அமர்ந்தவுடன், பேச்சாளர்கள் துவங்க, விமானம் நிலத்தைவிட்டு எழுந்தவுடன் பழரசம் பரிமாறப்படுவதுபோல் இருக்கையில் தேநீரும் வடையும் பரிமாறப்பட்டது. இது ஒரு முழுநாள் பயணம். மறைந்த எழுத்தாளர் திரு டானியல் அவர்களின் நினைவுக் கருத்தரங்கு.

உயிர்நிழல், அசை சமூக அசைவிற்கான எழுத்தியக்கம், தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை (ஐரோப்பா), ஐரோப்பிய கீழைத்தேச தொடர்பு மையம் ஆகிய அமைப்புகள் ஒன்றிணைந்து இக்கருத்தரங்கை நடத்தின.

மறைந்த எழுத்தாளரின் நெருங்கிய நண்பர்களான திரு. சி.சிவநேசன் தலைமையில் காலை அமர்வும், திரு. இளங்கோவனின் தலைமையில் மதிய அமர்வுமாக நடந்த முழுநாள் கருத்தரங்கில் கலந்துகொள்ள இலங்கை புதிய ஜனநாயகக் கட்சியின் செயலாளரும், கே டானியல் அவர்களின் போராட்டத் தோழருமான திரு. செந்திவேல் அவர்கள் வருகை தந்து, டானியல் அவர்களின் வாழ்வைக் குறித்து சிறப்பு சொற்பொழிவாற்றினார்கள்.

'பஞ்சமரின் பார்வையில் படைப்பாளி டானியல்' எனும் தலைப்பில் திரு. அருந்ததியும், 'டானியல் நினைவுகள்' எனும் தலைப்பில் திரு வி.ரி. இளங்கோவனும், 'டானியல் சாதிய எதிர்ப்பில் ஓர் புதிய பரிமாணம்' எனும் தலைப்பில் ஏ.ஜி. யோகராஜாவும், 'இலங்கையில் சாதியமும் அதற்கெதிரான போராட்டங்களும்' எனும் தலைப்பில் திரு சி.க. செந்திவேலும் சொற்பொழிவாற்றினர்.

காலை அமர்வின் இறுதியில் இருக்கையிலேயே மதிய போஜனம் பரிமாரப்பட்டது. கூட்டம் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டமுறை பாராட்டப்படும்படியாக அமைந்திருந்தது.

டானியல் ஒடுக்கப்பட்ட குடிமகனாக ஏழைக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர். ஐந்தாம் வகுப்பு வரையே படிக்க பொருளாதாரநிலை இடம் கொடுத்தது. ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் வாழ்க்கை நிலையை நன்கறிந்த அன்னாரின் படைப்புகளில் அவர்களின் அன்றாட வாழ்வு பதிவாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இது விளிம்புநிலை சரித்திரம், சமூகவியல் பதிவு, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஊக்கமும், தாக்கமும் திரு கே. டானியலின் படைப்புகளுக்கு அத்தியாவயமாக அமைந்தன என்பது முன்வைக்கப்பட்ட கருத்துகளிலிருந்து புரிந்து கொள்ளும்படியாக இருந்தது.

'உயிர்நிழல்' ஆசிரியர்களில் ஒருவரான லக்ஷ்மி பெண் ஒடுக்கவாத சொல் துவப்பிரயோகங்களை கண்டித்தார். இது தனி முயற்சி, பாராட்டப்பட வேண்டிய முயற்சி. பிரான்சில் 'காவலிருக்கும் பெட்டை நாய்கள்' (Chiennes de Garde) என்ற இயக்கம் உள்ளது. அதன் அங்கத்தவர்களாக பிரபல பெண் தத்துவஞானிகள், பத்திரிகை ஆசிரியைகள், உளவியல் நிபுணர்கள், பொதுவாக பல துறைகளில், ஈடுபாடு கொண்டுள்ள அறிவுஜீவிகள் உள்ளனர். அவர்கள் நோக்கம் பெண்களின் அடிப்படை கௌரவத்துக்கு பாதுகாப்பு விளைவிக்கும் கருத்துகளும் சொற்பிரயோகங்களும் பொது வெளியில் சமர்ப்பணமாகும் நேரம் அதனை ஆராய்ந்து அதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவிப்பது. அதைப்போன்ற ஒரு கூட்டு முயற்சி தமிழில் நடக்கும் பட்சத்தில்தான் தமிழில் பெண் விடுதலையைப்பற்றி கனா காணமுடியும்.

இறுதி நிகழ்வாக ஒடுக்கப்பட்டோர், பஞ்சமர், கம்யூனிஸ்ட் கொள்கைகள், தற்கால சிந்தனைப் போக்குகளான பெண்நிலைவாதம், தலித்தியம், பின் நவீனத்துவம் போன்ற கோட்பாட்டுகளைப்பற்றியும் விவாதம் முன்வைக்கப்பட்டது.

டானியல் அவர்களின் வாழ்வை சித்தரிக்கும் புகைப்படக் கண்காட்சியும், அவருடைய புத்தகங்களும் பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தன.

சாதாரணமாக இவ்வாறான இலக்கியக் கூட்டங்களுக்கு இருபது முப்பது பேருக்கு மேல் வருவது அரிது. இக்கூட்டத்தில் இருநூறு பேர் அளவில் கலந்து கொண்டு, மறையாமல் நம் மனதில் வாழும் இலட்சியவாதி டானியலையும், சிறப்புச் சொற்பொழிவாளர் திரு. செந்திவேலையும் கௌரவித்தனர்.

குடிசை, ஏழ்மை, சிவப்பு போராட்டம் இவற்றை சாராம்சமாகவும், யதார்த்தத்தின் அழுத்தமாகவும் கொண்டு இயங்கும் எழுத்தாளனின் கண்ணாடியில் தெரியும் பஞ்சமர்களின் பிம்பங்களுக்கும், பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கும் இலக்கியவாதி டானியலின் புத்தகங்களின் மறுபதிப்பு மற்றும் ஆராய்ச்சிக்கான தளங்களைப்பற்றி இன்னும் விரிவாக பேச நேரம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் கூட்டத்தில் படைப்பாளியின் வாழ்க்கை சரிதைக்கு பிரதான இடம்

ஒதுக்கப்பட்டதாகத் தோன்றியது. கூட்டத்தில் பேசியவர்கள் அனைவரும் மறைந்த எழுத்தாளரோடு பழகியவர்கள். கூட்டத்தின் முடிவில், ஒரு எழுத்தாளனைப் பற்றிய சொற்பொழிவாற்ற அந்த எழுத்தாளனை உடலோடும், உயிரோடும் தெரிந்தவராக இருக்க வேண்டும் என்பதைப் போன்ற கண்ணோட்டம் எஞ்சியது.

டானியல் அவர்தம் எழுத்துக்கள் இலங்கையின் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் மாணுடவியல் பதிவாக விளங்குகின்றது என்ற கருத்தை தில்லைநடேசன் முன் வைத்தார். இயற்கை எய்திய கலைஞனின் சரித்திரம், இலங்கை பொதுவுடமைக் கட்சியின் சரித்திரத்தோடு இயம்பியதென்பதை பேச்சாளர்களின் கூற்றில் தெளிவாக புலனாகியது.

தமிழில் இலக்கியம் என்று ஒன்று இருப்பதே எனக்கு ஒரு ஸாகவத வியப்பாக இருந்து வருகிறது. ஏனென்றால் எழுதுவதே ஒரு பெரிய வேலை. அதை எழுதியவனே பணம் கொட்டி பிரசுரித்து, அதையும் விற்க முடியாமல், அதாவது அவன் படைப்பை பணம் கொடுத்து வாங்கிப் படிக்க போதுமான அளவில் இலக்கிய ஆர்வலர்கள் இல்லாத பட்சத்தில், தமிழில் இலக்கிய வெளியீடு என்பது பொருளாதார ரீதியில் தற்கொலைக்கு சமம். டானியல் எட்டு வெளியீடுகள் செய்திருப்பது எட்டு தற்கொலைகள் செய்ததற்கு சமம். ஆதனால் தானோ என்னவோ அவர் பெரிய மனிதர். சாதாரண மனிதனாக இருந்திருந்தால் ஒரு முறைக்கு மேல் தற்கொலை செய்து கொள்ள முடிந்திருக்காது.

அந்த கூட்டத்தில் உறுதியாக வெளிப்பட்ட செய்திகள் பின் வருமாறு :

1. கோயில் பிரவேச போராட்டங்கள் போதுமான அளவுக்கு வெற்றியடைந்துள்ளன
2. தீண்டாமை பொது இடங்களில் கிட்டத்தட்ட ஒழிந்துவிட்டது
3. ஒடுக்குமுறையின் மையம் அகமணமுறைதான். ஆக ஒடுக்குமுறை மறையவேண்டுமெனில் அகமண வழக்கத்தை ஒழித்தாகவேண்டும். அதற்கான போராட்ட முறைகளோ, அரசியல் ஆயுதங்களோ நம்மிடம் இல்லை. அடுத்த கருத்தரங்கு அவற்றைப் பற்றிய ஆய்வாக இருந்தால் பயன்தருவதாக அமையும்.

அரவிந் அப்பாதுரை

இதழ் 21

கே. டானியல் நினைவுக் கருத்தரங்கில்
முக்கிய பேச்சாளர்களின்
உரையில் இருந்து
சில பகுதிகள்

12.05.2002

தொகுப்பு: கவித்ரா

சி. சிவநேசன்
அருந்ததி
ஏ.ஜி. யோகராஜா
வி.ரி. இளங்கோவன்
க. செந்திவேல்

சி. சிவநேசன்

டானியலின் பஞ்சமரில் இருந்து பஞ்ச கோணங்கள் வரையிலான அந்த நாவல்களில் இடம் பெறுகின்ற ஒவ்வொரு பாத்திரங்களும் இன்றைக்கும் உயிருடன் உலவுகின்ற மனிதர்கள்.

இன்றைக்கு எங்களுடைய பிரதேச மொழிகள் இல்லாமல் போகின்ற காலத்திலே எந்தக் கிராமத்தில் எப்படியான மொழிவழக்கைக் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை அறிவதற்கு டானியலுடைய நூல்களைத் தேடித் திரிய வேண்டி இருக்கின்றது. இப்போது அந்த நாவல்கள் அகராதியாகவும் மாறுகின்றன.

சாதியம் மறைந்து கிடக்கின்றதேயொழிய அது ஒழிக்கப்படவில்லை.

புலம்பெயர்ந்த நாட்டில் பஞ்சமர்கள் எவ்வாறு கொடுமைப்படுத்தப்படுகிறார்கள் என்பதை டானியல் போல, தெனியான் போல, செங்கைஆழியான் போல எழுதுங்கள். அவற்றை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வாருங்கள். இதைத்தான் நான் புலம்பெயர்ந்த எழுத்தாளர்களிடம் கேட்டுக் கொள்கிறேன்

பஞ்சம மக்களுடைய விடுதலை, அவர்களுடைய போராட்டம் எந்த இடத்திலே வெற்றி பெறுகின்றதோ அன்றைக்குத்தான் சுயநிர்ணய உரிமைகோடு ஒரு சமுதாயம் வாழமுடியும் என்ற தன்னம்பிக்கையோடு தன் எழுத்தை வடித்தவர் டானியல் அவர்கள். அதை நாங்கள் பின்பற்றுவோம்.

▲▲▲

அருந்ததி

எனக்குப் பேசுவதற்காகக் கொடுக்கப்பட்ட தலைப்பு 'பஞ்சமரின் பார்வையில் டானியல்.' நான் இதை எவ்வாறு விளங்கிக் கொள்கிறேன் என்றால், 'ஒரு தலித்தினுடைய பார்வையில் டானியல்.' எனவே டானியலைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு எனக்குரிய தகுதி என்று நான் கருதிக் கொள்ளுவது, நான் ஒரு

தலித்தாக இருப்பதாக நான் உணர்வதுதான். இதைவிட வேறு எந்தத் தகுதியையும் நான் சொல்ல விரும்பவில்லை.

டானியல் பற்றிய விமர்சனங்களில் ஒன்று : அவர் சாதிப்பற்றியே திரும்பத் திரும்ப எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார் என்பது. - தேசிய இனப்பிரச்சினை கூர்மையடைந்திருக்கும் ஒரு காலகட்டத்தில் கூட அதற்கு முன்னுரிமை கொடுக்காது.

செ. கணேசலிங்கன், பெனடிக்ற் பாலன், அகஸ்தியர், டொமினிக் ஜீவா ஆகியோர்மீதும் இதே குற்றச்சாட்டுகள் இருக்கின்றன.

"நான் திரும்பத் திரும்பச் சாதியத்தைப்பற்றி எழுதுகின்றேன் என்றால் அது உண்மை. நான் அப்படித்தான் எழுதுகின்றேன். ஏனெனில், நான் தாழ்த்தப்பட்ட சாதியைச் சேர்ந்தவன். என்னுடைய வாழ்க்கையில் நான் சிறுவயதில் இருந்தே சோதனைகளை, வேதனைகளை, துன்பப்பாடுகளை அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பவன். எனது மக்களினுடைய விடுதலையின்பின்தான் ஏனைய விடுதலைகள்பற்றி யோசிக்கலாம்" என்று டானியல் தன்மீதான விமர்சனங்களுக்குப் பதிலளிக்கையில் கூறியிருக்கின்றார்.

அவர்மீது வைக்கப்படும் இன்னொரு விமர்சனம்:

உயர்சாதிப் பெண்களை மட்டுமே ஒழுக்கம் குறைந்தவர்களாகத் தன்னுடைய நாவல்களில் டானியல் சித்தரித்து வருகின்றார். ஏன் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களில் ஒழுக்கக் குறைவான பெண்கள் இல்லையா என்று.

இதற்கு டானியல் "பஞ்சையாய்ப் பராரியாய் ஒரு வேளை சோற்றுக்கே வழியில்லாமல் தங்கள் உடலை விற்கும் பெண்களைப்பற்றி நான் எழுதவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அது எனது வேலையும் இல்லை." என்கிறார்.

முற்றாவது மனிதன் சஞ்சிகையில் மு. பொன்னம் பலம் எழுதிய விமர்சனம் :

"முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் ஆரம்பித்த காலம் தொடக்கம், அது ஆற்றி வரும் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கான பணியை பாராட்டலாமெனினும் கூட, இந்த மு.போ.எ.ச. ஐ நடத்தியவர்களும் அதில்

இருந்தவர்களும் இலக்கியப்பணி புரிந்தவர்களும் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தில் இருந்து வந்தவர்கள். ஆதலால், அந்த சமூகத்தின் குறைபாடுகளை ஒட்டிய வர்களாக வருகிறார்கள்.

இவர்கள் காலங்காலமாக உயர்சாதியினரிடத்தில் ஒரு வெறுப்பும் பகையுணர்ச்சியும் பழியுணர்ச்சியும் கொண்டிருந்ததால் அதைத் தீர்ப்பதற்காகத் தங்கள் எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்தினார்கள்."

அதாவது, யாழ்ப்பாணத்து வேளாள குலம் என்று சொல்லப்படுகின்ற இந்த உயர்சாதி வர்க்கத்தினுடைய நலன்களைக் காத்துக்கொண்டிருக்கிற ஒரு தரப்பு மக்களிடம் இருந்து, இன்றும் யாழ்ப்பாண சமூகத்தின் உள்முரண்பாடுகள் என்பது ஒரு கற்பனாவாதமாகக் கருதப்பட்டு, அவற்றைப் பூசி மெழுகி, தேசியத்தின்பால் தமிழ் மக்கள் ஐக்கியப்படவேண்டும் என்னும் ஒரு கோஷம் இங்கே எழுப்பப்படுவதற்கு ஆதாரமான விடயங்களாக இந்த விமர்சனங்கள் துணைபோகின்றன. எனவே, இது அப்பட்டமாக எமது மக்களின் உள்முரண்பாடுகள் பற்றிய விடயங்களை மறைப்பதற்கான காரணிகளில் ஒன்றாக இவற்றை நாம் கருதிக்கொள்ளவேண்டும்.

மேலாதிக்கப் பேரினவாதத்திற்கு எதிராக வைத்த கோஷத்தில், தமிழர்களுடைய கல்வி புறிக்கப்படுகின்றது, தமிழர்களுடைய பதவி புறிக்கப்படுகின்றது. தமிழருக்கு உணவில்லை. தமிழர்கள் அடக்கப்படுகின்றார்கள் என்று வைக்கப்பட்டது. இந்தக் கோசத்திற்கு எந்தவிதத்திலும் எந்த அளவிலும் வேறுபாடற்ற கோசங்கள்தான், ஒடுக்கப்படும் மக்கள் ஒடுக்கப்படுகின்றார்கள். உணவு இல்லை. பாடசாலைக்குப் போகமுடியாது. பதவி எடுக்க முடியாது.

டானியல் அடிப்படையில் ஒரு தலித். தலித்தியப் போராணி. அதற்குப் பிறகுதான் அவர் ஒரு இடதுசாரி, ஒரு எழுத்தாளர் என்பன போன்றன எல்லாம்.

தலித்திய மக்களின் எழுச்சி ஒன்றுதான் விடுதலைக்கான ஒரே பாதையாக இருக்கமுடியும் என்பதனை ஆணித்தரமாகக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

இந்தியாவில் இன்று தலித் போராட்டம் வீறு பெற்றிருக்கின்றது. இதற்குரிய முன்னுதாரணமாக டானியல் இருந்திருக்கின்றார் என்று அவர்கள் கூட மேற்கோள் காட்டிப் பேசுமளவுக்கு தோழர் டானியல் இருக்கிறார் என்பதையிட்டு நாங்கள் பெருமைப்படுகின்றோம்.

சைவசமயத்திற்கு எதிரான ஒரு கலகக் குரல் எழுப்பும்வரை, இவற்றிற்கான ஒரு எதிர்க்கலாச்சாரத்தை உருவாக்கும்வரை இவற்றிற்கான ஒரு எதிர்ப் போராட்டத்தைத் தீர்மானிக்கும்வரை, தமிழ் மக்களுடைய விடுதலையை நினைத்துப் பார்க்கக்கூட முடியாது.

"டானியலுடைய மொத்த நாவல்களையும் ஒரு தொடர் வாசிப்பிற்கு உள்ளாக்கும்பொழுது யாழ்ப்பாணத்தினுடைய சமூகத்தின் ஒரு மொத்த வரலாறு கிடைக்கின்றது" என்று சிவத்தம்பி அவர்கள்

குறிப்பிடுகின்றார்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் முதன்முதலான ஆயுதப் போராட்டத்தில் வெற்றியை நினைவுகூரு முகமாக கவிஞர் சபத்திரன் அவர்கள் 17.07.0968இல் தொழிலாளி பத்திரிகையில் எழுதிய பாடல் இது:

சங்காணைக்கென் வணக்கம்
சரித்திரத்தில் உன் நாமம்
மங்காது யாழகத்து
மண்ணிற் பலகாலம்

செங்குருதிக் கடல் குடித்து
செழித்த மதத்துக்குள்
வெங்கொடுமை சாக்காடாய்
வீற்றிருந்த சாதியினை
சங்காரம் செய்யத்
தழைத்தெழுந்து நிற்கின்ற
சங்காணைக்கென் வணக்கம்
சரித்திரத்தில் உன் நாமம்

கோவில் எனும் கோட்டைக்குள்
கொதிக்கும் கொடுமைகளை
நாயினிலும் மிக்க நன்றிப் பெருக்கோடு
வாயிலில் நின்று வாழத்தும் பெரும்சாதி
நாய்கள் வாலை நறுக்க எழுந்தாய்
சங்கையிலே நீ யானை சங்காணை — அந்தச்
சங்காணைக்கென் வணக்கம்
சரித்திரத்தில் உன் நாமம்.

எச்சாமம் வந்து எதிரி அழைத்தாலும்
நிச்சாமக் கண்கள் நெருப்பெறிந்து நீளும்
குச்சக் குடிலுக்குள் கொலுவிருக்கும்
கோபத்தை மெச்சுகிறேன்
மண்ணுள் மலர்ந்த மற்ற வியட்நாமே
உன் குஞ்சக் குடிலுக்குள்
குடியிருந்த கோபத்தை
மெச்சுகிறேன் மெச்சுகிறேன்
எண்ணத்திற் கொடி ஏற்றம் தருகின்றாய்
புண்ணுற்ற நெஞ்சுக்குள் புதுமை நுழைக்கின்றாய்
கண்ணில் எதிர்காலம் காட்டி நிலைக்கின்றாய்

உன்னை எனக்கு உறவாக்கி
வைத்தவனை என்னென்பேன்
ஐந்து பெரும் கண்டத்தும்
எழுந்து வரும் பூகம்பம் தந்தவனாம்
மாஓவின் சிந்தனையால்
உன்நாமம் செகமெல்லாம் ஓலிக்கட்டும்

செங்கொடியின் வீடே
சிறுமை எடுத்தெறியும்
சிங்கத்தின் நெஞ்சே
செய்தேன் உனக்கு வணக்கம்

சங்காணைக்கென் வணக்கம்
சரித்திரத்தில் உன் நாமம்
மங்காது யாழகத்து மண்ணிற் பலகாலம்

▲▲▲

ஏ. ஜி. யோகராஜா

ஈழத்தைப் பொறுத்தவரை சாதிய மேலாதிக்கம் தலைகீழ்ப் பிரமிட் அமைப்பு முறைக்குட்பட்டு இருப்பதனால் இப்போராட்டத்தை சீர்திருத்த வழிகளுக்கப்பால் சமூக ஒடுக்குமுறைகளுக்கு எதிரான போராட்டமாக முன்னெடுத்துச் செல்ல முனைந்தவர்கள் சிலரே. இவ்வொடுக்குமுறைகளுக்கு எதிரான சமூகநலன் விரும்பிய உயர்சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பலர், அரசியல்ரீதியில் ஏற்படும் பாதிப்புக்களை மையப்படுத்தி இப்பிரச்சினையில் ஒரு நடுவல் போக்கினைக் கொண்டிருந்தனர் என்பதையும் மனங்கொள்ள வேண்டும்.

விதிவிலக்காக, அன்று வாலிபர் காங்கிரசையும் அதன் முன்னோடிகளாகத் திகழ்ந்தவர்கள் என்ற வகையில் கண்டி பேரின்பநாயகம், ஒரேற்றர் சுப்பிரமணியம் போன்றவர்களையும் நெவில் செல்லத்துரையையும் துன்னாலை சி. தர்மகுலசிங்கம் (இவர் உயர்சாதி என்று அழைக்கப்படுகிற ஒரு குடும்பத்திலிருந்து வந்தவர். ஆனால் இவர் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடன் எப்படி இருந்தார் என்பது வடமராட்சி மக்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும்), பொன் கந்தையா ஆகியோரையும் வரிசைப்படுத்தலாம்.

பிற்காலத்தில் 1960இன் நடுப்பகுதியில் இருந்து தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் சாதியப் பிரச்சினையை சமூக ஒடுக்குமுறைகளுக்கெதிரான ஆயுதப் போராட்டமாக முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு உறுதியாக நின்றவர்கள் என்ற ரீதியில் சண் சார்பு இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியையும் அதன் முன்னோடிகளாகத் திகழ்ந்த சண்முகதாசன், காரத்திகேசன், கே. ஏ. சுப்ரமணியம், வீ. ஏ. கந்தசாமி, டாக்டர் சீனிவாசகம், ந. முத்தையா, இக்கால், கந்தன் கருணை அம்பலத்தாடிகள் என்று இவர்கள் பட்டியல் நீளும்.

இப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச் சென்றவர்கள் என்ற ரீதியில் தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்கமும் அதன் முன்னோடிகள் என்ற வரிசையில் கே. டானியல், எஸ். ரி. என். நாகரத்தினம், கிருஷ்ண பிள்ளை ஆசிரியர், செந்திவேல் என்று இவர்களின் பட்டியல் இப்பக்கங்களைத் தாண்டும்.

இதற்காக உயிர் நீத்தவர்கள் என்று பார்த்தால் முதலி சின்னத்தம்பிக்கு முன்பிருந்து சங்காணை நல்லப்பு வரை இன்னொரு பட்டியல்.

டானியல் நினைவுக் கருத்தரங்கில் இவ்வனை வரையும் முதலில் மனமார் நினைவு கூருகிறேன்.

பஞ்சமர் என்ற சொல்லை டானியல்சூட ஜந்து சாதிகள் என்றுதான் பார்க்கிறார்.

சிவத்தம்பி போன்றவர்கள் அதற்கு விரிவான விளக்கமொன்றைக் கொடுக்கிறார்கள். வர்ணாச்சிரம தர்மத்தில் நான்கு வர்ணங்கள் இருக்கின்றன. அதில் கடைசிநிலை சூத்திரர். இந்தச் சூத்திரர் வரிசைக்குள்ள்தான் எல்லோரும் அடங்குகிறார்கள். வெள்ளாளரும் இதற்குள்ள்தான் அடங்குவர். இதை முறித்துக் காட்டவேண்டும் என்பதைக் காட்டத்தான்

பஞ்சமர் என்ற சொல்லைப் புதிதாக சேரத்திருக்கிறார்கள்.

இந்தியத் தலித்தியத்துக்கும் பஞ்சமரியத்துக்கும் இடையிலான கோடொன்று வரைய வேண்டி இருப்பதற்கு இலங்கையில் உள்ள சாதி அமைப்புமுறை வடிவமும் இன்னொரு காரணம்.

எங்களுடைய நாட்டில் மேலாதிக்கதாரர்கள் கூடியளவிலும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் அளவு மிகக் குறைவாகவும் இருக்கின்றது. ஆகவே இதில் நாங்கள் பல தந்திரோபாயங்களைக் கையாள வேண்டியது மிக முக்கியம்.

புலம்பெயர் நாடுகளில் நடைபெறுகின்ற கொடுமைப்படுத்தல்கள் என்று வார்த்தைகளைப் பிரயோகிப்பதில் அவதானம் தேவை. புலம்பெயர் நாடுகளில் எவ்வகையில் சாதியம் மேலோங்கி இருக்கின்றது அல்லது சாதியத்தின் கூறுகள் எப்படி பார்க்கப்படுகின்றது என்பதில் நாங்கள் மிகக் கவனமாக இருக்க வேண்டும். இந்தச் சொற்பிரயோகங்கள் வார்த்தையாடல்கள்பற்றி நாம் மிகவும் அவதானமாக இருக்க வேண்டும் என்பதும் எனது வேண்டுகோள்.

டானியல் சாதிய எதிர்ப்பில் ஒரு புதிய பரிமாணம். அண்மைக்காலங்களில் சமார் பத்துவருட கால வரலாற்றில், தமிழகத்தில், புலம்பெயர் நாடுகளில் இலங்கை தேசத்தில் என்று டானியல் உயிர்ப்புப் பெறும் நிகழ்வுகள் அடிக்கடி நிகழ்கின்றன. தலித்தியச் சிந்தனை விழிப்புப் பெறுவதற்கும் டானியல் உயிர்ப்புப் பெறுவதற்கும் ஒரு நேர்த்தியான உறவுண்டு. டானியல் என்ற இப்பெயருக்கு ஒரு கருத்தியல் உண்டு.

அதில் முக்கியமானது இழிசனர் எழுத்தாளர். சாதியத்தைத் தவிர்த்து வேறொன்றையும் எழுத மாட்டாதவர். சாதிச் சண்டைகளைக் கிளப்பும் புரட்சிக்காரன் அல்லது கலகக்காரன் என்று. அவரது புதிய பரிமாணம் இந்தக் கருத்தியலுடனேயே ஆரம்பித்துவிடுகின்றது.

சென்ற நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் முதற்குரலாக ஒலித்தவர் யோவெல் போல் அவர்கள். அவரது போராட்ட முறைமைகள் பொதுவாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் கல்வியுடன் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தது. கிராமம் கிராமமாக பாடசாலை அமைப்பதும் பாடசாலைகளில் சமநிலை பேணப்படுவதற்குமான போராட்டங்களில் ஈடுபட்டார். முதன்முதலாக 1928இல் உடுவில் பெண்கள் பாடசாலையில் சமபந்தி போசனத்திற்கான போராட்டத்தை முன்னெடுத்தார். இப்போராட்டத்திற்கு உறுதுணை நின்றவர். வாலிபர் சங்கம் அதன் முன்னோடிகள் அனைவரும் நினைவுகூரத் தக்கவர்கள். போராட்டத்தை முன்னெடுத்தவர்கள் என்றரீதியில் யோவெல் போல், எஸ். ஆர். ஜேக்கப், டி. ஜேம்ஸ் போன்றோர் துப்பாக்கிச் சூட்டுக்கு இலக்காகும் நிலைமையில் இருந்து தப்பியவர்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் போராட்டத்தின் ஆரம்ப வடிவமாக இம்மக்கள் கல்வி

யைப் பெறுவதும் பொருளாதார நிலையில் உயர் நிலை அடைவதும் - அதாவது மாற்றுத் தொழிலுக்கு வழிவகுப்பதுமே அவசியமான செயற்பாடுகளாக அன்றிருந்தன. யோவெல் போல் அவர்களின் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் தமிழ் ஊழியர் சங்கமும் அதனைத் தொடர்ந்து வெவ்வேறு இடங்களில் தோன்றிய ஏனைய அமைப்புகளும் இவ்வடிப்படையிலேயே தமது செயற்பாடுகளைத் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தன. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மாற்றுத் தொழிலைத் தேடுவதுகூட தடைசெய்யப்பட்ட ஒரு தேசவழமைச் சட்டமாக அன்றிருந்தது. அனைத்து அமைப்புகளின் ஒருங்கிணைப்பில் 1942இல் உருவானதுதான் சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபை.

பாடசாலைகளை அமைப்பதிலும் அமைத்த பாடசாலைகளை அரசு அங்கீகாரத்துக்கு உட்படுத்துவதிலும் ஆசிரிய பயிற்சி கலாசாலைக்கு ஆசிரியர்களை அனுப்புவது போன்ற செயற்பாடுகளிலும் பலவித தடைகளை எதிர்த்துப் போராட வேண்டி இருந்தது.

மேலதிகாரிகளெல்லாம் மேல்சாதியினராக இருந்தனர். ஒவ்வொன்றையும் சாதிப்பதற்கு ஒவ்வொரு யுகப் போராட்டம் நடத்தவேண்டி இருந்தது. அன்று தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் ஒரே அமைப்பாக இருந்த சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபை இதைச் சாதித்தும் இருந்தது.

ஆனால் காலப்போக்கில் அது சூழ்நிலைத் தேவைகளுக்கு ஏற்ப மாற்றமடையாது, ஒடுக்கு முறைக்கெதிரான போராட்டம் சலுகைகளைப் பெறுவதற்கான போராட்டமாகத் தன்னைக் குறுக்கிக் கொண்டது.

இன்றைக்குத் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தை ஆரம்பித்துவிட்டோம், அதனால் சாதியப் போராட்டத்தைக் கைவிடலாம் என்னும் கருத்து இப்போது பரவலாக உள்ளது. அவர்களும் இந்த வழியில்தான் அப்போது மொழிவழிப் போராட்டம் ஒன்று ஆரம்பித்திருக்கின்றது. ஆகவே நாங்கள் பிரிந்து நிற்கக்கூடாது என்று எண்ணி, இந்தச் சாதியப்போராட்டத்தின் வலிமையை அதனால் இழந்தவர்கள்.

அந்தவகையில் தான் இன்றைக்கும் தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் என்பது நடந்துகொண்டு இருந்தாலும், சமூக ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான போராட்டங்கள் எப்போதும் துருத்தப்படவேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் நான் இந்த முன்னுதாரணத்தைக் கூறுகிறேன்.

பின் இவர்களில் செனட்டர் ஜி. நல்லையா நீங்கலாக அ.மா. செல்லத்துரை, க. முருகேசுவாத்தியார் ஆகியோருடன் கவிஞர் மு. செல்லை யாவும் சேர்ந்து கதர் உடுத்திய காந்தியவாதிகளாகவும் பிராமணியத்துக்குச் சமமான இந்துத்துவப் புனிதர்களாகவும் தம்மை மாற்றிக் கொண்டதன் மூலம் சாதியத்தில் சமநிலை பேண எண்ணினர். இதையே தமது கொள்கையாகவும் வலியுறுத்திச் செயற்பட்டனர். இவர்களைத் தேவரையாளிச் சமூகம் என்றும் இவர்களின் செயற்பாட்டிலேயே நல்லூர்க்

கந்தசாமி கோவில் உட்பட யாழ் நகர்ப்புறக் கோவில்கள் 1957இல் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக திறக்கப்பட்டது என்றும் தெனியான் உயிர்நிழலில் வெளிவந்த ஒரு கட்டுரையில் குறிப்பிடுகின்றார்.

மேற்படி சீர்திருத்த வகைச் செயற்பாடுகளைப் புறக்கணித்து புறந்தள்ளித்தான் டானியலின் சாதியத்துக்கு எதிரான புதிய பரிமாணம் தோற்றம் பெறுகிறது. இங்குதான் டானியல் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றார்.

கல்விக்கும் பொருளாதார உயர்ச்சிக்குமான சீர்திருத்தப் போராட்டம் என்ற நிலைமைக்கு அப்பால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் சமூக ஒடுக்குமுறைகளைக் கெதிரான புரட்சிகரப் போராட்டமாக முனைப்புப் பெறவேண்டும் என்பதில் உறுதி கொண்டார். இதன் அடிப்படையில் 'அடிமை விலங்குறுப்போம்' என்ற கைநூல் ஒன்றையும் வெளியிட்டிருந்தார். 1964இல் சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபையில் இருந்தும் தன்னை முறித்துக் கொண்டார்.

இவருடைய எழுத்துக்கள், பஞ்சமர்களின் நிலையைப் பார்ப்பன நிலைக்கு உயர்த்துவது என்பதில் அக்கறை கொள்ளவில்லை. மாறாக அவர்களுடைய துயரங்களை அவர்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகளை எழுதினார். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அவர்களின் நிலை குறித்த எள்ளி நகையாடல்களுக்கு ஆட்படாமல், மற்றவர்களின் மனங்களில் அவர்களின் துயரங்கள் தைக்கும்படி எழுதினார். இன்றும் யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தில் புரையோடிப் போயிருக்கும் அநாகரிகங்களை மற்றவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் எழுதினார். சாதாரண வீரோயிசத் தன்மை கொண்ட கதாபாத்திரங்களாக இவருடைய கதாநாயகர்கள் உலவவில்லை.

"பஞ்சமரின் பிரச்சினையும் தமிழ் மக்களுடைய பிரச்சினைதான். எனவே எனது இறுதி முச்சிருக்கும் வரை இதையே எழுதிக்கொண்டிருப்பேன்" என்று டானியல் கூறினார்.

ஆற்றல் மிகுரத்தில் ஆயுதங்கள் ஏந்துவதே

மாற்றத்திற்கான வழி மாற்றுவழி ஏதுமில்லை.

இக் கவிதையை அடிக்கடி நினைவுபடுத்துவார் டானியல்.

தலித்துக்குள் தலித் என்னும் ரீதியிலான போராட்டமும் தலித்துகளுக்கும் தலித்துகளுக்கும் மேற்பட்டவர்களாகத் தங்களைக் கருதுபவர்க்கும் இடையிலான போராட்டம் என்பதும் அதற்கான வழிமுறைகள் எனபதும் ஒன்றோடொன்று பொருத்திப் பார்க்க முடியாதவை.

எங்களுடைய சமூகம் எப்போது சமூகக் குழுக்களாக இங்கு புலம்பெயர்ந்து வரத்தொடங்கியதோ அப்போதிருந்தே இதன் பண்புகள் அடுத்த சந்ததிக்குப் பாய்ச்சல் அடைகின்றது. இதை நாங்கள் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். 20 வருடத்திற்குப் முன்பு இங்கு இப்படியான நிலை பெரும்பாலாக இல்லை.

விமர்சனரீதியில் டானியலை நோக்கினால்,

“அவர் அறியப்பட்ட மார்க்சியத்திற்கு விசுவாசமாக இருந்தாரேயொழிய பெண்ணியம் தொடர்பான துல்லிய பார்வையைக் கொண்டிருக்கவில்லை” என்று அ. மார்க்ஸ் சுட்டுவதையே நானும் ஏற்கிறேன். அதே நேரம் இதனை நான் தனியே டானியலுடைய குறையாகக் கருதவில்லை. இது அந்த நேரத்தில் அவரிருந்த கட்சின் நிலைப்பாட்டிலேயே அவரிருந்தார்.

சமூக விடுதலைப் போராட்டத்தை அரசியலுடன் அரசியல் கட்சிகளுடன் இணைத்துக் கொண்ட இவர்கள், கட்சிகளின் பிளவுகள் சமூக போராட்ட சக்திகளையும் பிரித்துக் கொண்டது. இச்சந்தர்ப்பங்களில் சமூக விடுதலைக்கு ஆதரவான அமைப்புகளில் ஏற்படும் பிளவுகளைத் தடுக்க கட்சியும் சரி தனிநபர்களும் சரி முனைப்படையாதது மிகுந்த விமர்சனத்துக்கு உரியதே. விசனத்துக்கும் உரியதுதான்.

வி. ரி. இளங்கோவன்

டானியலுடைய மனிதத்தன்மையை அவருடன் பழகியவர்களால் மறக்கமுடியாது.

எம். சி. சுப்பிரமணியம் தலைவராக இருந்த சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபையில் இருந்தவர். வட இலங்கையில் பொதுஉடைமை இயக்கத்தைக் கொண்டு வந்து மக்கள் மத்தியில் பரவலாக்கி இறுதி வரை அதற்காகவே வாழ்ந்தவர் தோழர் கார்த்தி கேசன் அவர்கள். அவருடைய தொடர்பு டானியலை அரசியல்ரீதியாக வளப்படுத்தியது எனலாம்.

தலித் இலக்கியம் என்பது தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் இன்று பரபரப்பாகப் பேசப்படுகின்றது, விவாதிக்கப்படுகிறது. புலம்பெயர்ந்த நாடுகளிலும் இது குறித்த நோக்குகள் கூர்மையடைந்து வருகின்றன. பல நூறாண்டு காலம் தீண்டாமைக் கொடுமைக்கு உட்பட்டு வருந்திய, போராடிய ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் (தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின்) பார்வையில் பரந்த சமுதாயத்தை நுணுகிக் காணும் இலக்கியங்களைத் தலித் இலக்கியம் என அழைக்கலாம். தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் தலித்தியத்தின் முன்னோடி என்று எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட டானியல் தனது போராட்ட வாழ்க்கைப் பாதையாக மார்க்சிய லெனினிச மாவோயிச சித்தாந்த வழியினை ஏற்றுக் கொண்டார். இதில் இறுதிவரை நம்பிக்கையுடன் வாழ்ந்தவர்.

அவருக்கு ஐந்தாம் வகுப்பிற்கு மேல் படிப்பதற்கு வசதி வாய்ப்புகள் இருக்கவில்லை. ஆனால் இன்று பல்கலைக்கழகங்கள் அவரது படைப்புகளை விமர்சனத்துக்கு எடுத்துக் கொள்கின்றனர்.

டானியலுடைய வாழ்க்கை வேறு அவருடைய இலக்கியம் வேறு அல்ல. டானியல் மிகச் சிறந்த பேச்சாளர். நிறையக் குட்டிக் கதைகளுடன்தான் பேசுவார்.

பஞ்சமர் நாவலில் வருகின்ற பாத்திரங்களில் இளந் தலைமுறைச் செயல்வீரனாக வருகின்ற குமார வேலன் பாத்திரத்தினுடைய அரசியல் செயற்பாட்டு நடவடிக்கைகளிலன் ஒட்டுமொத்த உருவம் தோழர் செந்திவேல் அவர்கள். அவர் இங்கு வருகை தந்ததையிட்டு நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

க. செந்திவேல்

சாதியம் தொடர்பாக வெவ்வேறு கருத்துக்கள் இருக்கின்றன.

1. சாதியம் என்பது கடந்தகால விடயம். இதைப்பற்றி இப்போது பேசவேண்டுமா?
2. தேசிய விடுதலைப் போராட்ட காலகட்டத்தில் இதனை நாங்கள் முன்னுக்குக் கொண்டு வருவது போராட்டத்தைப் பலவீனமாக்கும்
3. தலித்திய நிலைப்பாடும் தலித்தியப் போராட்ட முறே இன்றைக்கு எல்லாவற்றையும்விட மிக மிக அவசியமானது

தோழர் டானியல் அவர்கள் தமிழ் சமூக அமைப்பிலே மிகவும் முக்கியமான ஒரு காலகட்டத்தில் வாழ்ந்து கடுமையாகப் போராடி, கடுமையாகப் பணி செய்து மறைந்தவர். தன்னுடைய மறைவுக்குப் பின்பும் தன்னுடைய எழுத்துக்களால் தான் எந்த அடக்கு முறைக்கெதிராகப் போராடினாரோ அந்த அடக்கு முறையினுடைய வேகங்களையும் அந்த அடக்கு முறைக்குட்பட்ட மக்களின் வாழ்வியலையும் தன்னுடைய இலக்கியங்களிலே பதிவு செய்துவிட்டு மறைந்தவர். அதன்மூலமாக அவருடைய நினைவுகளை மீண்டும் மீண்டும் எடுத்துப் பார்க்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

நான் இன்றைக்கு ஒரு மனிதனாக சமூகத்திற்கு பயன்படக்கூடியவாக இருக்கின்றேன் என்றால் அது பலருடைய உருவாக்கத்தின் காரணம்தான். அவர்களில் டானியலும் ஒருவர்.

பூரணமான மனிதன் என்று ஒருவரும் இல்லை. மனிதன் இந்தச் சமூகச் சூழலில் வாழும்போது தவறுகளுக்கும் உட்படுகின்றான். அதேபோல் நல்ல விடயங்களுக்கும் உட்படுகின்றான்.

டானியலைப்பற்றிப் பேசும்பொழுது, அவருடைய சாதகமான அம்சங்கள் என்ன, அவை இந்த சமுதாயத்தில் வாழுகின்ற மக்களுக்கு என்ன விதமான பங்களிப்பை வழங்கியிருக்கின்றது என்பதுதான் நாங்கள் அவதானிக்க வேண்டிய விடயம். படிக்க வேண்டிய விடயம். புதிய தலைமுறைக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய விடயம்.

சாதியம் சம்பந்தமாகப் பார்க்கின்ற பொழுது, இலங்கையில் இந்தப் போராட்டங்களோடும் சாதியத்திற்கெதிரான வெகுஜனப் போராட்டங்களோடும் மிகவும் ஈடுபாடாக இருந்து வந்த ஒருவன் என்ற காரணத்தினால் அதைப்பற்றிச் சொல்வதற்கு உரிமை அல்லது தகுதி எனக்கு இருக்கின்றதென்று நான் நம்புகின்றேன்.

சாதியத்தின் வரலாறு தொன்மையானது. 2000, 3000 ஆண்டுகள் காலப் பழமை வாய்ந்தது. இதுபற்றிய சிந்தனைகள் வெளியில் எடுத்து வீசப்படமுடியாத அளவுக்கு மண்டைக்குள் புகுத்தப்பட்டு விட்டன. இதை எடுத்து எறியக்கூடிய தைரியம் தமிழர்கள் மத்தியில் எத்தனை பேருக்கு உள்ளது. உயர்சாதியினர் என்று சொல்லப்படுகின்றவர்கள் மத்தியில் மட்டுமல்ல, தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினர் என்று சொல்லப்படுகின்றவர்கள் மத்தியில் கூட சாதியத்தை விட்டெறியமுடியாத அந்தச் சிந்தனைப் பளு எங்களுடைய முளையிலே அழுத்திக் கொண்டிருக்கின்றது.

புலம்பெயர் சமூகத்தில் சாதிப்பற்றிப் பேசவேண்டிய அவசியமில்லை என்றும், இங்கிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு அதை எடுத்துச் செல்லத் தேவையில்லை என்றும் கருத்துச் சொல்வோருக்கு, 10 வயதில் நீங்கள் அதை மறைக்கலாம். ஆனால் 18 வயது வரும்போது, பிறகு திருமணம் என்று வரும்போது அகமண முறையைத் தேர்ந்தெடுக்கின்றீர்கள். இதுதான் சாதியத்தின் உயிர்நாடி. தமிழர் மத்தியில் இருந்து அகமணமுறை எப்பொழுது இல்லாமற் போகின்றதோ அப்போதுதான் சாதியம் இல்லாமற் போகும்.

தீண்டாமை என்பது தமிழ் மக்கள் மத்தியிலே கடுமையான போராட்டங்களினால் இன்றைக்கு பெருமளவு அழிக்கப்பட்டுவிட்டது. ஆனால் தீண்டாமை மாத்திரமல்ல சாதியம் என்பது. சாதி அமைப்பு என்பது அமைப்புரீதியாக இன்றைக்கும் இருந்து வருகின்றது. தேசியவிடுதலைப் போராட்டத்தின் காரணமாக அதன் முக்கியத்துவம் இரண்டாமிடத்துக்குச் சென்றிருக்கின்றது. தமிழருடைய சமூக வாழ்விலே இந்தச் சாதியம் வகிக்கக்கூடிய பாத்திரத்தைக் கருத்தியல் ரீதியில் எல்லோருமே ஆழ்ந்து சிந்திக்கவேண்டிய ஒரு நிலைமைக்கு நாங்கள் தள்ளப்பட்டிருக்கிறோம். இன்றைக்கு யாழ்ப்பாண சமூகத்திலே சாதியம் நிச்சயமாக கட்டமைப்பாக உறுதியாக இருக்கின்றது.

1995ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்தில் இரவு வலிகா மத்தை விட்டு தென்மராட்சியை நோக்கி நாங்கள் நகர்ந்து கொண்டிருந்தோம். நடந்து கொண்டல்ல நகர்ந்துகொண்டு. ஒருவரையொருவர் தள்ளி நகர்ந்து கொண்டிருந்தோம். இலட்சக் கணக்கிலே ஆண்கள், பெண்கள், குழந்தைகள், வயோதிபர்கள் எல்லோரும். கைதடிப் பாலம் வரும்வரை நாங்கள் ஒருவருடன் ஒருவர் முட்டி வருகின்றோம். அண்ணை வா, தம்பி வா, ஆச்சி வா என்று ஒருவரையொருவர் பிடித்துக் கொண்டும் அணைத்துக் கொண்டும் வந்தோம். மழை பெய்கிறது. ஷெல் விழுகின்றது. குண்டுகள் விழுகின்றது. இரவுபாலத்தை உடைக்கப் போகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். தங்களிடம் இருந்தவைகள் எல்லாவற்றையும் யாரென்றும் பார்க்காமல் பகிர்ந்தோம். மிகவும் அந்நியோன்னியமாக இருந்தோம். கைதடிப் பாலத்தைக் கடந்தோம். கடந்ததும் என்ன நடைபெற்றது? வேகம் கூடியது. ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் சாதிகள் இருக்கின்ற கிராமங்களை நோக்கித்தான் நாங்கள் சென்றோம்.

தமிழர்கள் எல்லோரும் ஒரே பாடசாலையில் ஒரே முகாம்களில் இருக்கவில்லை. அதுதான் தமிழ்ச் சமூகத்திலே சாதியைப் பிரதிபலித்த மிக முக்கியமான சம்பவம்.

உயிர் போகின்ற காலகட்டத்தில், ஒடுக்குமுறை யினுடைய உச்சம் தலைவிரித்தாடிய நேரத்திலேகூட ஒரு சிறிய இடைவெளிக்குப் பின் நாங்கள் சாதியச் சமூகமாகப் பிளவுபட்டோம். அந்தச் சாதி அங்கே போ, இந்தச் சாதி இங்கே போ என்று பிரிந்தோம். அதற்கு மாறாக மாறிச் சென்றவர்கள் தாக்கப் பட்டார்கள்.

தென்மராட்சியில் குளங்கள்தான், கிணறுகளை விட, பொதுவாகக் குளிக்கும் இடங்களாக இருக்கின்றன. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பொதுக் குளங்களில் குளித்தார்கள் என்பதற்காகத் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நல்ல தண்ணீர்க் கிணற்றில் தண்ணீர் அள்ளியதற்காக அந்தக் கிணற்றில் கழிவு ஓயில் ஊற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவையெல்லாம் தேசிய விடுதலைப் போராட்ட கால கட்டத்தில். இதை யொன்றும் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு எதிரானதாகக் கூறவில்லை. தேசவிடுதலைப் போராட்டம் தன்னுடைய விடுதலைப் போராட்ட மார்க்கத்தில் சாதியத்தை சரியாகப் புரிந்து கொண்டு அதற்குரிய வேலைத்திட்டத்தை வைக்காததன் எதிர் விளைவை நாங்கள் இன்றும் காணுகின்றோம்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் வெற்றிட மொன்றுக்கு விண்ணப்பித்த ஒருவர், அங்கு 8 இடங்கள் காலியாக இன்னும் இருக்கின்ற நிலைமையில், சகல தகுதிகளும் இருந்தும் தாழ்த்தப்பட்டவர் என்பதனால் பதவி மறுக்கப்பட்டு அது தொடர்பான வழக்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது.

இவையெல்லாம் ஒரு சிலருக்கு அநாவசியமற்ற விடயங்களாகத் தெரியலாம். ஆனால் ஒரு சமூகத்திற்கு இவை தேவை.

நிச்சாமக் கவிதையினை மேடையில் பேசுவோர்கள் திரும்பத் திரும்பச் சொல்கின்றார்கள். ஆனால் இதிலுள்ள சோகமான ஒரு விடயம் என்னவென்றால், நிச்சாமத்தைச் சேர்ந்த இங்கிருக்கும் புதிய தலைமுறையினர் நிச்சாமம் என்ற பெயரை தங்கள் திருமண அழைப்பிதழில் போடவேண்டாம் என்றும் அப்படிப் போடுவதனால் தங்களுடைய சாதி என்னவென்று தெரிந்துவிடும் என்றும் அதனைத் தவிர்க்கின்றார்கள். இவ்வளவிற்கும் அவர்கள் திருமணம் செய்வது தங்கள் உறவினர்களுக்குள்ள்தான்.

கூட்டங்களிலே என்னை நான் அறிமுகப்படுத்தும்பொழுது வர்க்க ஒடுக்குமுறை, சாதி ஒடுக்குமுறை, இன ஒடுக்குமுறை, பெண்ணொடுக்குமுறை - இவையனைத்துக்கும் எதிராகப் போராடிகின்ற ஒரு மார்க்சிய லெனினிய போராளி நான் என்றுதான் என்னை நான் அறிமுகம் செய்வேன்.

ஒடுக்குமுறை எந்த வடிவத்தில் வந்தாலும், அந்த வடிவத்தை அடையாளம் கண்டு எதிர்க்கின்ற பக்கு

வழும் அந்தத் துணிவும் அந்த ஆற்றலும் என்றைக்கு ஒவ்வொரு மனிதனிடமும் ஏற்படுகின்றதோ அப்போது தான் சமூகவிடுதலைக்கான ஒரு சரியான பயணத்தை நாங்கள் தொடரமுடியும்.

இந்திய சாதியம் பிராமணியத்தால் கட்டமைக்கப்பட்டு வழிநடத்தப்பட்டு வருகின்றது. இன்று அதற்கெதிராக அங்கே தலித் மக்கள் கிளர்ந்தெழுந்து பல முனைகளில் நின்று போராடுகின்றார்கள். ஆனால் இலங்கை சாதியத்தைப் பொறுத்தவரை அது இந்திய நிலைமைகளில் இருந்து வேறுபட்டது. ஏனென்றால், இலங்கையில் பிராமணியம் இல்லை. ஆனால் சைவ-கிறிஸ்தவ வேளாள ஆதிக்கம் என்பது ஒரு மரபாக வளர்ச்சி பெற்று வந்திருக்கின்றது. வேளாளர் என்பது வேளாளர் மட்டுமல்ல. அது ஒரு கருத்தியல். அதை வேளாளர் அல்லாதவர்களும் முன்னெடுத்துச் செல்வார்கள். இந்த வேளாளக் கருத்தியலை ஏனைய சாதிப்படிநிலையில் இருப்பவர்களும் எடுத்துச் செல்வார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் இந்தக் கருத்தியலை எடுத்துச் செல்வார்கள்.

இந்தச் சாதியத்துக்கு எதிராக, தமிழ் தலைவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறவர்கள் எந்தக் காலத்திலும் இதற்கு எதிராகப் போராடியதும் இல்லை. கொள்கை வகுத்ததும் இல்லை. கடந்த நூற்றாண்டில் எந்தக் காலகட்டத்தில் இலங்கையில் தேசிய இன ஒடுக்குமுறை சிங்கள இனவாதிகளால் முன்னுக்குத் தள்ளப்பட்டு படிப்படியாக வளர்ந்து வந்ததோ, ஏறத்தாழ அதே காலகட்டத்தில்தான் சாதியத்துக்கு எதிரான கருத்துக்களும் அங்கே முளைவிட்டு வந்த ஒரு வரலாற்று நிகழ்வை அந்த நூற்றாண்டிலே காணலாம்.

1920-1924களிலே யாழ்ப்பாண வாலிபர் காங்கிரஸ் - கண்டி பேரின்பநாயகம், ஓரேற்றர் சி. சுப்பிரமணியம் போன்றவர்களால் வழிநடத்தப்பட்ட - அந்த காங்கிரஸ்தான் அன்றைக்கு காந்தியத்தால் கவரப்பட்டு தீண்டாமைக்கெதிரான கருத்துகளை முன்வைத்த ஒரு பாரம்பரியம் அன்றைக்கு இருந்தது.

அதன் பின்பு அது வேறுபாதைக்கு இழுத்துச் செல்லப்பட்டது.

நாற்பதுகளிற்குப் பிற்பாடு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் இடதுசாரியினர், குறிப்பாக பொது உடைமை இயக்கத்தினர், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினர் தோழர் கார்த்திகேசனுடைய வருகைக்குப் பிற்பாடு, யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு புதிய நிலைமை உருவாகியது. இந்தத் தீண்டாமைக்கு எதிரான கோரிக்கையை முன்வைத்து, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபையும், மலேயன் கபேயில் ஒரு தாழ்த்தப்பட்டவர் தாக்கப்பட்டதையடுத்து போராட்டம் ஆரம்பமாகியது. 1956இல் சமூகக் குறைபாடுகள் ஒழிப்புச் சட்டம் என்றொரு சட்டத்தை பாராளுமன்றத்தில் கொண்டு வந்தார்கள்.

1966ம் ஆண்டு ஒக்ரோபர் 21ம் திகதி சன்னாகம் சந்தையில் இருந்து தோழர் கே. ஏ. சுப்பிரமணியம், தோழர் வி. ஏ. கந்தசாமி, தோழர் சூடாமணி, தோழர்

கே. டானியல் இவர்களுடனும் இன்னும் பலருடனும் வாலிப இயக்கத்தைச் சேர்ந்த நாங்களும் ஊர்வலம் புறப்பட்டபோது சன்னாகம் பொலிஸ் நிலையத்தின் முன்னால் எங்களை மறித்துத் தாக்கினார்கள். நாங்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் நடக்கும் கூட்டத்திற்கு எப்படியும் செல்வோம் என்று திடசங்கற்பம் கொண்டிருந்தோம். இறுதியில் பொலிசார் எங்களை நடந்து செல்வதற்கு அனுமதித்தார்கள்.

அந்தக் கூட்டத்தில்தான் இந்தப் பிரகடனம் விடப்பட்டது. எவ்வாறு கறுப்பின ஆபிரிக்க மக்கள் அமெரிக்காவிலே நிறுவாதத்திற்கு எதிராக எவ்வாறு கிளர்ந்தெழுந்து போராடுகின்றார்களோ, அவ்வாறே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களாகிய நாங்களும் எங்களுடைய உரிமைகளுக்காக, ஒரு கன்னத்தைக் காட்டினால் மறு கன்னத்தையும் கொடுக்காது திருப்பியடிக்கின்ற அந்தப் பதாகையை உயர்த்தி நிலுவங்கள் என்ற அந்தக் கோஷத்தினுடாகத்தான் அன்றைக்கு அந்தப் போராட்டங்கள் வெடித்தெழுந்தன.

சன்னாகத்திலே விழுந்த அடி, உறங்கிக் கிடந்த, அடிமைத்தனத்திலே ஆழ்ந்து கிடந்த, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய முதுகெல்லாம் விழுந்த அடியாக மாறியது. இன்னுமா உறங்கிக் கிடக்கிறீர்கள்! இன்னுமா உங்கள் அடிமை விலங்கை வைத்திருக்கிறீர்கள்! உடைத்தெறிவதற்குப் புறப்படுங்கள் என்ற ஒரு வரலாற்றுப் பிரகடனமாக அது மாறியது. அதன் அடிப்படையில்தான், போராட்டங்கள், ஆலய தேநீர்க்கடைப்பிரவேசங்கள், தீண்டாமைக்கெதிராக நடைபெற்றன. அதிலிருந்து தான், தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்கம் உருவாகியது.

இந்தப் போராட்டத்திலே சின்னர் கார்த்திகேசு என்ற ஒரு முதியவர்தான் முதன்முதலில் துப்பாக்கிச் சூட்டுக்கு இலக்காகி இறந்தார். அவருடைய நினைவாக இருந்த அரங்கிலேதான் தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்கம் ஆரம்பமாகியது. அது சாதிச்சங்கம் அல்ல. சாதியத்தையும் தீண்டாமையையும் எதிர்த்து நின்ற சகல மக்களையும் உள்ளடக்கிய ஒரு பரந்த இயக்கமாக முன்னெடுக்கப்பட்டது.

சாதியப் போராட்டத்தில் யார் எதிரி? உயர்சாதியினர் எல்லாரும் எதிரியா? இல்லை. சாதியத்தை ஒரு வெறியாக மாற்றி அந்த மக்களுடைய உரிமைகளை மறுத்து நின்றவர்கள் மட்டும்தான் எதிரிகள். தந்திரோபாயம் என்பது மிக முக்கியமானது. அங்கு தான் எதிரி யார், நண்பன் யார் என்பது தீர்மானிக்கப்படவேண்டும்.

இரண்டாவது, அங்கு ஆயுதம் தாங்கிய போராட்டம் என்பது ஒரு பிரதான அம்சமாக இருந்தது. அங்கு பெண்களும் ஆயுதமேந்திப் போராடினார்கள்.

அன்று சாதியப் போராட்டம் நடைபெற்றிருக்காவிட்டால் இன்றும் இரண்டு தமிழர்கள், தமிழர்கள் தமிழர் மத்தியில் இருந்திருப்பார்கள்.

1. சோடாப் போத்தலில் தேத்தண்ணி குடிக்கிற தமிழன் கடைக்கு வெளியிலேயும்

2. மினுக்கின வெண்கலப் பாத்திரத்திலே குடிக்

கும் தமிழன் கடைக்கு உள்ளேயும்

இருக்கின்ற இரண்டு தமிழன் இருந்திருப்பான். வெளிநாட்டு மனித உரிமை இயக்கங்கள் அப்போது வந்து மனித உரிமைகள் பற்றி அங்கு பேசியிருப்பார்கள்.

இதனை மாற்றிய பெருமை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு உண்டு. தங்களுடைய விலங்கை உடைத்து மாத்திரமல்ல, தமிழ்த் தேசிய இனத்தினுடைய விடுதலைக்கான ஒரு பாதைக்கு அத்திவாரத்தையும் இட்டுக் கொடுத்தவர்கள் அந்தத் தியாகிகளும் அந்தப் போராளிகளும் தான்.

தலித்துகள் மட்டும் தான் தலித்துக்களுக்காகப் போராடவேண்டும் என்று கூறும் நண்பர்களுடன் நாங்கள் இங்கு முரண்படுகின்றோம். எங்களுக்கு இலங்கையிலே நடந்த போராட்டம் அப்படியொரு விடயத்தைக் கூறவில்லை. அங்கு இது வேறுவிதமாகத்தான் இருந்திருக்கின்றது.

பேராசிரியர் கைலாசபதி தொடக்கம் முருகையன் வரை எழுதிய கவிதைகளும் கட்டுரைகளும் எங்களுடைய போராட்டத்திற்கு உந்துதலைக் கொடுத்தது. வழிகாட்டியது. அரவணைத்துச் சென்றது. இவர்கள் எல்லாம் தலித்துகள் அல்ல. ஆனால் அவர்கள் கம்யூனிஸ்டுகள்.

எனவே இந்தத் தலித்தியப் பார்வை என்பதை, இந்திய நிலைமையை விட்டு, எங்களுக்குக் கொண்டு பார்த்தால் பல விஷயங்களில் அது பொருத்தமில்லாததாகத்தான் இருப்பதைக் காணலாம்.

இன்றைக்கு இந்தியா எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகளில் இருந்து நாங்கள் பல மைல்கள் தூரம் முன்னோக்கிச் சென்று விட்டோம். நாங்கள் அடுத்த கட்ட பிரச்சனைகளை எவ்வாறு முகம் கொடுப்பது என்ற நிலையில்தான் இருக்கின்றோம். அதனோடு சேர்ந்து தேசிய விடுதலை, பேரினவாத ஒடுக்கு முறையை எதிர் கொள்ளுகின்ற மக்களாக இருக்கின்ற ஒரு புதிய சமூகச் சூழலிலேதான் நாங்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம். எனவே தலித்தியப் பார்வையை அப்படியே கொண்டு வந்து நாங்கள் இலங்கைச் சமூகத்திற்குப் பொருத்த முடியாத நிலையில் இருக்கின்றோம்.

நாங்கள் சாதியத்திற்கெதிரான போராட்டத்தில் எவ்வாறு எதிரியை வேறுபடுத்தி தனிமைப்படுத்தி நண்பர்களை ஐக்கியப்படுத்தி ஒரு வெகுஜனப் போராட்டத்தின் மூலமாக அதனை வென்றெடுக்க முடிந்ததோ அவ்வாறு சிங்கள மக்கள் மத்தியில் உள்ள பரந்த சக்திகளை, உண்மையை உணராத பேரினவாதத்தாலும் மதத்தினுடைய பேராலும் ஏமாற்றப்பட்ட மக்களிடத்தில் உண்மையை அறியச் செய்து அவர்களையும் அணி திரட்டக்கூடிய பணியையும் நாங்கள் செய்து கொண்டிருக்கின்றோம்.

▲▲▲

கலந்துரையாடலின்போது உரையாற்றியவர்களுடன் தில்லைநடேசன், உமாகாந்தன், சாந்தகுமார், நவரட்ணராணி, சுகன், வண்ணைதெய்வம், லக்ஷ்மி, அர்வித் அப்பாதுரை, கீழ்க்கரவை பொன்னையன், கலைச்செல்வன் ஆகியோரும் பங்குகொண்டார்கள்.

கே. டானியல் நினைவாக ஒரு பொழுது

சொ

ல்லில் மட்டுமல்லாது, எழுத்தில் மட்டுமல்லாது, தீர்க்கமான தனது செயற்பாடுகளிலும் சாதியக் கொடுமைகளுக்கெதிரான போராளியாகத் திகழ்ந்த திரு. கே. டானியலின் நினைவுக் கருத்தரங்கு பாரிஸில் சிறப்பான முறையில் நிறைவேய்தியது.

«உயிர்நிழல்», அசை - சமூக அசைவிற்கான எழுத்தியக்கம், ஐரோப்பிய கீழைத்தேச தொடர்புமையம், தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை (ஐரோப்பா) போன்றவற்றின் ஒழுங்கமைவில் இக்கருத்தரங்கு 12.05.2002 ல் நடைபெற்றது.

மதியத்திற்கு முன் திரு சி.சிவநேசன் தலைமையிலும், மதியத்தின் பின் திரு வி.ரி. இளங்கோவன் தலைமையிலும் சொற்பொழிவுகளும், விவாதங்களும் முன்னெடுக்கப்பட்டன.

«பஞ்சமரின் பார்வையில் படைப்பாளி டானியல்» எனும் தலைப்பில் அருந்ததியும், «டானியல் நினைவுகள்» எனும் தலைப்பில் வி.ரி.இளங்கோவனும், « டானியல் சாதிய எதிர்ப்பில் ஓர் புதிய பரிமாணம்» எனும் தலைப்பில் ஏ.ஜி. யோகராஜாவும் (சுவீஸ்) , இறுதியில் «இலங்கையில் சாதியமும் அதற்கெதிரான போராட்டங்களும்» எனும் தலைப்பில் இலங்கையிலிருந்து வருகை தந்திருந்த புதிய ஜனநாயகக் கட்சிச் செயலாளர் திரு.சி.கா. செந்திவேல் அவர்களும் உரையாற்றினார்கள்.

மதியத்திற்கு முன் தலைமை வகித்த சி.சிவநேசன் அவர்களும் டானியல் பற்றிய தனது அனுபவங்களையும் பகிர்ந்து கொண்டார். கிழக்கிலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து கே.டானியல் படைப்புகள் மீது அனுப்பிவைக்கப்பட்ட இரண்டு கட்டுரைகளில் ஒன்று திரு.சிவதாசன் அவர்களால் வாசிக்கப்பட்டது. மற்றையது நேரமின்மை காரணமாக வாசிக்கப்படவில்லை. கருத்தரங்கில் பங்கு கொண்டோரில் சிலரும் தமது கருத்துக்களை வெளியிட்டு விவாதங்களில் பங்கு கொண்டார்கள்.

திருப்திகரமாக நடைபெற்ற இக்கருத்தரங்கு டானியல் பற்றிய நிறைய தகவல்களையும் அன்னாரின் இலக்கிய, சமூகப்பணிகளின் முக்கியத்துவத்தையும் மீண்டும் நினைவு கூருவதாய் அமைந்தது:

சாதிய-சமூக ஒடுக்கு முறைகளையும் அதன் கொடுமைகளையும் சீரிய முறையில் பதிவு செய்து அவரினால் படைக்கப்பட்ட இலக்கியமானது கிராமிய சொல்வழக்குகளையும் படிமங்களையும் பதிவு செய்துள்ள கலைக்களஞ்சியமாகும். சாதிய ஒடுக்குமுறைகள் மீது பலர் இலக்கியம் படைத்துள்ள போதும், கண்டவற்றையும் கேட்டவற்றையும் மட்டும் அடித்தளமாகக் கொண்டிராது, நேரடியாக வாழ்ந்தவற்றையும் அனுபவித்தவற்றையும் இலக்கியமாகப் படைத்த டானியல் ஒரு மிகச்சிறந்த மாணிட

வாதியாவார்.

டானியல் என்ற ஒரு படைப்பாளி-போராளி உருவாகிய சமூக-அரசியற் சூழ்நிலைகள் எவையென்பதும், அவரின் சமகாலத்தில் நடைபெற்ற சாதிய எதிர்ப்புப் போராட்ட வடிவங்களும், அவற்றிற்கெதிராகக் கிளர்ந்த அடக்குமுறைகளும் பற்றிய விவரணங்களும் கருத்தரங்கில் முன்வைக்கப்பட்டன.

இன்றைய நிலையில் கூட சாதிய அடக்கு முறைகள் எவ்விதத்திலும் குறைந்தவையல்ல என்றும், இவ்வகையில் சாதியவெறி வடிவத்தில் மாறியுள்ளதே தவிர விடயத்தில் மாறவில்லை என்ற கருத்தும் அழுத்தமாகக் கூறப்பட்டது. தாழ்த்தப்பட்டவர்களாகக் கருதப்படும் சாதியினர் கூட பங்களிலும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாகக் கருதப்படும் சாதியினரைப் பாடுபடுத்தி கீழமைப்படுத்தும் நிலை உள்ளது பற்றியும் விவாதிக்கப்பட்டது.

சிங்களப் பேரினவாதத்திலிருந்து விடுதலை வேண்டிிற்கும் தமிழ்த் தேசியப் போராட்டமானது சைவ-கிறிஸ்தவ-வேளாள சாதிய அடக்கு முறைக்கெதிரான போராட்டத்தை மூழ்கடித்து விட்டதெனவும், இவ்விரண்டு அடக்கு முறைகளும் ஒன்றுக்கொன்று சளைத்தவையல்ல எனவும் கூறப்பட்டது. இலங்கைத் தமிழரின் உண்மையான விடுதலையென்பது அவர்களுக்கிடையில் உள்ள சாதிய பிரிவுக்கிடையேயான ஒடுக்கு முறைகளிலிருந்தும் விடுபட்டு முழுமையாக அடையும் விடுதலையாகத்தான் இருக்கமுடியும் என்பதும் வலியுறுத்தப்பட்டது.

திரு. செந்திவேல் அவர்கள் அண்ணளவாக இரண்டு மணி நேர உரையொன்றை ஆற்றி இலங்கையின் தேசியப்பிரச்சனை, சாதியப்பிரச்சனை, சாதிய எதிர்ப்புப் போராட்டத்திலான இன்றைய, அன்றைய இடதுசாரிகளின் போக்குகள் என பல விடயங்களை ஆழமான முறையிலும் பொறுப்புணர்வுடனும் தொட்டு உரையாற்றினார். கே.டானியலை சிறுபிராயத்திலிருந்தே நன்கறிந்திருந்தவர்களில் ஒருவரான செந்திவேல் அவருடைய இலக்கிய, சமூக அக்கறைகள் பற்றியும் செயற்பாடுகள் பற்றியும் குறிப்பிட்டதுடன், டானியலின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியுடனான நெருக்கங்கள் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்.

சாதிய எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் ஓடுக்கப்பட்டவர்களுக்காக ஓடுக்கப்பட்டவர்கள் மட்டுமே போராட வேண்டும் என்ற தற்காலத்தைய கருத்தை வன்மையாகக் கண்டித்த திரு.செந்திவேல் அவர்கள், சாதியச் சிந்தனை வடிவத்தின் இருப்பிற்கான எதிர்ப்பு போராட்டத்தில் அக்கறையுள்ளவர்கள் அனைவரும் உள்ளடங்கிய போராட்டமே வெற்றி பெறுமென அறிவித்தார்.

இந்திய தலித்திய போராட்ட வடிவங்களை இலங்கையின் நிலையுடன் பொருத்தமற்ற தெனக்கூறிய அவர், கடந்த காலங்களில் ஓடுக்கப்பட்டோரல்லாதவர் பலர் எவ்வாறு சாதிய எதிர்ப்புப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்தனர் எனவும் பல உதாரணங்களுடன் உரைத்தார்.

சைவ-கிறிஸ்தவ-வேளாள சாதியக்கருத்தியல் மனோநிலையானது ஒடுக்குவோர் மத்தியில் மாத்திர

மன்றி ஓடுக்கப்பட்டோர் மத்தியிலும் காணப்படலாம் என்பதையும் கூறினார்.

இன்றைய தமிழ்த் தேசியப் போராட்டத்திற்கு முன்னுதாரணமாக இருந்தவர்கள் அன்று சாதிக் கொடுமைகளுக்கெதிராக ஆயுதம் ஏந்திப் போராடியவர்களே என்பதும் திரு.செந்திவேல் அவர்களின் கருத்தாக அமைந்தது. தவிர, இந்தியாவின் இந்துப் பாசிசமும், அமெரிக்காவின் இலங்கையின் மீதான கண்ணும் இந்நாட்டு மக்களின் தலைவிதியை அச்சுறுத்தும் நிலையில், இன்றைய தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் பற்றியும் இப்போராட்டத்தின் முக்கிய இயக்கமான விடுதலைப் புலிகள் பற்றியும் கருத்துத் தெருவித்த அவர் வரலாற்றின் முக்கியமான காலகட்டமான இன்று, இப்போராட்டம் சார்பாக விடுதலைப்புலிகளிடம் அரசியல் தூரநோக்கும், அரசியல் நுண்ணறிவும், ஜனநாயகத்தன்மையும் இருப்பது அவசியமானதென வலியுறுத்தினார்.

உரையைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட விவாதத்தின் போது, சாதியத்திற்கெதிரான போராட்டம் கம்யூனிஸ்ட் வர்க்கப்போராட்டத்துடன் சமாந்தரமான தென ஒரு சாரரும், கம்யூனிசத்தின் போதாமையினாலேயே சாதிய எதிர்ப்புப் போராட்டம் தன்னை வர்க்கப்போராட்டத்திலிருந்து தனிமைப்படுத்தி தனிவழியை அமைத்துக் கொண்டதென மறுசாரரும் விவாதித்தனர்.

மிகவும் சிறப்பாகவும், அமைதியாகவும் நடைபெற்ற இக்கருத்தரங்கின் வரவேற்பு உபசார முறைகளும் மதிய உணவும் மிகவும் பாராட்டுக்குரியவையே ஆகும்.

கூட்டமுடிவில் ஒரு குறைபாடு மட்டும் மனதைக் குடைந்த வண்ணமிருந்தது:

விவாதத்தில் கலந்து கொண்டவர்களோ அல்லது உரையாற்றியவர்களோ எவருமே கே.டானியலின் படைப்பை ஆய்வு செய்து, படைப்பை குறிகாட்டி அவரையும் அவரின் போராட்டங்களையும் போதியளவு அவரின் படைப்பிலக்கியங்களுக்கூடாக வெளிக்காட்டவில்லை.

நன்றி: www.exilivre.com

உயர்நிலை □ ஏப்ரல் - யூன் 2002

37

“சாதியால் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் வாழ்வியல் - ஒரு பதிவாக”

- கே. டானியலின் நாவல்கள் குறித்த சிறப்பு நோக்கு -

திருமதி நூபி வலன்ரீனா பிரான்சிஸ்

12.05.2002 அன்று பாரிஸில் நடைபெற்ற தோழர் கே. டானியல் அவர்களின் நினைவுக் கருத்தரங்கில் படிக்குமுகமாக, இலங்கையின் கிழக்குப் பல்கலைக் கழகத்தில் மொழித்துறை விரிவுரையாளராக இருக்கும் திருமதி நூபி வலன்ரீனா பிரான்சிஸ் அவர்களால் அனுப்பி வைக்கப்பட்ட இக் கட்டுரை நன்றியுடன் இங்கு பிரசுரமாகிறது.

முன்னுரை:

“எனது கடைசி முச்சுப் போகும் வரை, எனது பேனாவுக்கு வலுவிற்கும் வரை நான் காண எண்ணும் சமூக நதி அதிகார பூர்வமாக பஞ்சப்பட்ட மக்களுக்குக் கிடைக்கும்வரை, நான் இதைச் செய்து கொண்டே இருப்பேன். உடை நலங்காத - உடல் வாடாத - நாட்டுப்புற மண்களை மிதித்தும் அறியாத எந்த விமர்சனப் புலிக்குட்டிகளாலும் என்னைத் தடுத்து நிறுத்திவிட முடியாத என்பதனை இந்த வேளை சொல்வதோடு ‘எங்கே முடிந்தால் செய்து பாருங்கள்’ என்று சபதம் எடுத்துக் கொள்கிறேன்”

இது அடக்கியொடுக்கப்பட்டு, கீழ்சாதிக்காரரென்று முத்திரை குத்தப்பட்ட மக்களுக்காக ஓங்கியொலிக்கின்ற குரல். இந்தக் குரலுக்குச் சொந்தக்காரன் வேறு யாரும்ல்ல. உலகத் தமிழர் மத்தியிலே பிரபலமான ஈழத்துத் தமிழ் எழுத்தாளர்களுள் ஒருவரான அமரர் கே.டானியல் அவர்களே அவராவார்.

அவரது நாவல்களில் உயர் ஜாதியினரால் செய்யப்படும் ‘இரணியத்தனம்’ சித்தரிக்கப்படுவது குறித்துக் கேள்வி எழுப்புவோருக்குத் தனது இறுதி நாவலான ‘தண்ணீர்’ன் முன்னுரையில் அவர் அளித்த பதிலே மேற்குறிப்பிட்ட கூற்றாகும்.¹

சாதி மற்றும் வர்க்க பேதமற்ற சமதர்ம சமுதாயமொன்றைக் கட்டியெழுப்புவதையே அவர் தனது இலக்காகக் கொண்டிருந்தார். எழுத்திலும், பேச்சிலும், செயலிலும் இதனைக் கடைப்பிடித்தார். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் பிரச்சினைகள் இலக்கியத்தில் ‘பேசுபொருளாக’ முன்வைக்கப்படாத ஒரு காலகட்டத்தில் எந்தவிதமான ஆரவாரமோ, விளம்பரமோ இன்றி குறிப்பாகச் சொன்னால் எதிர்ப்புக்களின் மத்தியில் அவர்களுக்காக தனது பேனாவை வலுவுள்ள ஆயுதமாக அவர் பயன்படுத்தத் தொடங்கியிருந்தார். இறுதிவரை அதனையே தன் எழுத்துக்களுக்கான ‘கரு’வாக அவர் கொண்டிருந்தார். ‘தலித்’ இலக்கியம் பற்றிய பிரக்ஞை ‘விஸ்வரூபம்’ எடுத்துள்ள இக்காலகட்டத்தில் அவரது எழுத்துக்களை இங்கே மீள் பரிசீலனை செய்வது அன்னாரின் இலக்கிய அந்தஸ்தை இன்னும் பலமாகவும் ஆணித்தரமாகவும் நிலைநிறுத்த உதவக்கூடியது.

நோக்கம்:

கே.டானியேல் அவர்களது இலக்கிய ஆக்கங்களினூடாக அவரது சமகாலத்தில் தமிழர் மத்தியில், மிகக் குறிப்பாக, யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவிய சாதியடக்குமுறைமைகளை இனங்காண்பதும், இவற்றினூடாக அவரது எழுத்துலக தர்மம் குறித்தும் அது சமூகத்தில் ஏற்படுத்தும் தாக்கம் குறித்தும் சிந்திக்கத் தூண்டுவதுமே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

இவர்களுக்கு நன்றி:

இந்த முயற்சிக்குக் களம் அமைத்த - ‘உயிர்நிலை’ (EXIL), ‘அசை’ சமூக அசைவிற்கான எழுத்தியக்கம், தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை (ஐரோப்பா), ஐரோப்பிய கீழைத்தேச தொடர்பு மையம் ஆகிய - அமைப்புகளுக்கும், வழிதந்த திருவாளர் சிவதாசன் அவர்களுக்கும், முன்மொழிந்த திருவாளர் கு. தம்பையா அவர்களுக்கும் என் நன்றிகள்.

ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொண்ட ஆக்கங்கள்:

கே.டானியல் அவர்களின் இலக்கிய ஆக்கங்கள் களுள் நாவல்களும், சிறுகதைகளும், குறுநாவல்களும் அடங்குகின்றன. வெளிவந்துள்ளவற்றைக் கொண்டு அவற்றைப் பின்வருமாறு தொகுத்துரைக்கலாம். இங்கு குறிப்பிட்டுள்ள ஆண்டுகள் வெளிவந்த ஆண்டுகளாகும்.

நாவல்கள்:

1. பஞ்சமர் :	பாகம் 1	1972.
	பாகம் 2	1981
2. போராளிகள் காத்திருக்கின்றனர்		1975
3. கோவிந்தன்		1982
4. பூமரங்கள்		1984
5. பஞ்சகோணங்கள்		1984
6. அடிமைகள்		1984
7. கானல்		1986
8. தண்ணீர்		1987

சிறுகதைத் தொகுதிகள்:

டானியல் கதைகள்	1963
உலகங்கள் வெல்லப்படுகின்றன	1974

குறுநாவல்கள்:

கே.டானியலின் குறுநாவல்கள் 1989

இவற்றுள் பஞ்சமர், கானல், தண்ணீர் ஆகிய நாவல்கள் மட்டுமே ஆய்வுச்சுருக்கம் கருதி இங்கு ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

அறிமுகம்:

யாழ்ப்பாணம், ஆனைக்கோட்டையில் 1927-04-15ம் திகதி கிறகோரி - மரியாய் தம்பதியினருக்கு மகனாகப் பிறந்த இவர், சலவைத் தொழிலாளர் (வண்ணார்) குலத்தவர். வறுமையும், சாதியடக்குமுறைக்கு உள்ளான தாயரமும் ஐந்தாம் வகுப்பிற்கு மேல் இவரைப் பாடசாலைக்குச் செல்ல விடவில்லை.

"ஒரு நேரச் சோற்றுக்கே வழியில்லாத எனது குடும்பத்தின் வறுமையாலும் சாதி அடக்குமுறைகளுக்கு உட்பட்டு நான் பட்ட அவஸ்தைகளாலும்..."² என அவர் குறிப்பிடுவது இந்த நிலைமைகளைத் தெளிவுறுத்துகின்றது.

இவரது மனைவி பிலோமினம்மா நவமணி (1931-1989). இவர்களுக்கு ஆண்கள் இருவரும், பெண்கள் நால்வருமாக ஆறு பிள்ளைகள்.

எழுத்தாளனாவதற்கு முன்னர் தனக்கிருந்த தீவிர வாசிப்பு ஆர்வம் குறித்து அவர் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

"ஒரு தடவை எனது வீட்டுக்குப் பக்கத்தே இருந்த ஒரு கடைக்குச் சென்றிருந்தபோது கட்டுக் கட்டாகச் சில புத்தகங்கள் இருந்ததைக் கண்டேன். என் கண்முன்னாலேயே கடைக்காரர் கட்டிலிருந்த ஒரு புத்தகத்தை எடுத்துக் கிழித்து

சாமான்கள் சுற்றிக் கொடுப்பதைக் கண்டுவிட்டு, மனம் பொறுக்க மாட்டாமல் "உந்தப் புத்தகங்களை கடதாசி விலைக்கு விப்பீரோ?" என கடைக்காரனைக் கேட்டபோது நானும், அவரும் 'இறாத்தல் இரண்டு சதம்' எனப் பொருந்திக்கொண்டு கட்டுகளை நிறுத்துப் பார்த்தபோது அதில் முப்பத்தி ஐந்து இறாத்தல் தேறியதாக ஞாபகம். மிகவும் உற்சாகத்துடன் வீடு திரும்பி அந்தக் கட்டுக்களைப் பிரித்த போது.... ஆனந்தபோதினி, ஆனந்தவிகடன், கல்கி, கலைமகள் ஆகிய சஞ்சிகைகள் நிறைந்து கிடந்தன."³

அவர் தனது எழுத்துலக பிரவேசம் குறித்துக் கூறுகையில், வாசிப்பு ஆர்வத்திலிருந்த தான் 48ம் ஆண்டளவில் எழுத்தாளனாகக் காலடி வைத்ததாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.⁴

1956க்கு முன்பு தமிழக எழுத்தாளர்களை குறிப்பாக 'மணிக்கொடி'ப் பரம்பரையைச் சார்ந்தவர்களைப் பின்பற்றி எழுத்தத் தொடங்கிய இவர்,⁵ அதன் பின்னர் தேசிய இலக்கியக்கொள்கைகளுக்கேற்ப எழுத முற்பட்டார்.⁶ அச்சந்தர்ப்பத்திலேதான் அடக்கும் வர்க்கத்திற்கு எதிராகக் கலை, இலக்கிய வடிவங்களைப் பயன்படுத்தும் கொள்கையால் ஈர்க்கப்பட்டாரென்பதை அவர் வருமாறு விளக்குகிறார்.

"உலக வியாபகமான வர்க்க முரண்பாட்டைக் கூர்மைப்படுத்தி, ஒரு குன்றின்மேல் ஏறி நின்று கையில் கிடைத்த பொருட்களையெல்லாம் ஆயுதங்களாக்கி அடக்கும் வர்க்கமாகிய சிறு கூட்டத்தின்மேல் இலக்கு வைத்து எறிந்து அதை அழிப்பதற்கு கலை, இலக்கியங்களையும் ஆயுதங்களாகக் கொள்ள வேண்டும் என்ற கொள்கையிலும் நான் ஆகர்ஷிக்கப்பட்டேன்"

என்று கூறுகிறார்.⁷

வர்க்க முரண்பாட்டையும், சாதி வேற்றுமையையும் கடிந்தொதுக்கும் கே.டானியல் அவற்றையே தமது ஆக்கங்களின் பிரதான பொருளாகவும் கொண்டமை வியப்பிற்குரியதல்ல.

ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் பலர் சாதிப்பிரச்சினையை மையமாகக் கொண்டு ஆக்கங்களைப் படைத்துள்ளனர். சொக்கன், செ.கணேசலிங்கன், செங்கை ஆழியான், தெணியான், ஞானசேகரன், செ.யோகநாதன் போன்றோரும் இவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர்களே.

ஆயினும் கே.டானியல் தனித்துவமானவர். அவருடைய எழுத்துக்கள் அனுபவபூர்வமானவை. அவர் சாதியடக்குமுறையர்க்கனின் கோரப்பிடிக்குள் அகப்பட்டு அதன் வேதனைகளை, சோதனைகளை உணர்ந்தவர். இந்த அனுபவ வீச்சு, அவரது எழுத்துக்களின் உயிர்த்தன்மையைத் தக்க வைப்பதற்கு மிகப்பிரதான காரணியாய் அமைந்துள்ளதென்பது மிகையான கூற்று அல்ல. பள்ளர், பறையர், நளவர், வண்ணார், அம்பட்டர் ஆகியோரதும் வேறும் பல சாதியினரதும் பிரச்சினைகளை அவர் கையாண்டார்.

'மக்கள் இலக்கியம்' என்னும் பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவும் விளங்கிய இவர், மேடைப் பேச்சாள

ருமாவார். தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்கத்தின் அமைப்பாளராகவும் கூட இவர் கடமையாற்றியமை, அவரது செயற்பாடுகளும், அவர் எழுதியதைப் பிரதிபலித்தமைக்கான சான்றுகள்.

தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினர் எனக் கருதப்பட்டோருக்கு அக்கால உயர்சாதியினர் எனத் தம்மைக் கருதிக்கொண்டோரால் பல கொடுமைகள் இழைக்கப்பட்டன. அடக்குமுறைக்கு உள்ளாகியே அவர்கள் எழுந்தனர். பஞ்சமர்களான அவர்களுக்கென்று பல கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டன.

கோயிலுக்குட் பிரவேசிக்கக் கூடாது, கோப்பைகளில் தேநீர் அருந்தக்கூடாது, தமது பிள்ளைகளுக்குத் தாம் பெயர் வைக்கக்கூடாது, மேற்சட்டை, பாதணி என்பன அணியக்கூடாது, புகையிரதம் மற்றும் குதிரை வண்டி என்பவற்றில் பயணம் செய்யக்கூடாது, சைக்கிள் ஓடக்கூடாது, கிணறுகளில் நீர் அள்ளக்கூடாது, தாமரைக்குளங்களில் குளிக்கக் கூடாது, இப்படிப் பல கட்டுப்பாடுகள். மொத்தத்தில் அவர்களை மனித ஜீவன்களாகவே கருதாமல் இருந்த நிலைமையே காணப்பட்டது.

இத்தகைய சமூக அநீதிகளுக்கு எதிரான போர் முழக்கமாகவே டானியலின் ஆக்கங்கள் அமைந்தன.

"இதுவரை காலமும் தமிழில் 'தலித்' இலக்கியமெனும் எமது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் கருப்பிலக்கியத்திற்குக் கட்டியங்கூறி நிற்பவை டானியலின் புனைகதைகள் தான். அதிலும் குறிப்பாக அவரது 'பஞ்சமர் வரிசை நாவல்கள்'. இவை சாராம்சத்தில் கருப்பிலக்கியங்களாய் வேறென்றி நின்றாலும், தம் பரிமாணங்களின் புடைபெயர்ச்சியினால் சிவப்பிலக்கியங்களாகவும் விசம்பளாவுகின்றன. இங்கேதான் இருக்கிறது எங்கட டானியலின் தனித்துவம்." என வே. மு. பொதியவெற்பன் கூறுவார்.⁸

'மக்களிடம் படிப்பது, அவர்களிடம் படித்ததைப் புடமிட்டு அவர்களுக்கே திருப்பிக் கொடுப்பது' என்ற கோட்பாட்டுக்குள் நின்று எழுதி வருபவர்களுள் தானும் ஒருவன் என்று தம்மை அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளும் கே.டானியல் அவர்கள்⁹, ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்து யாழ்ப்பாணத்துச் சமூக அமைப்பினைத் தன் ஆக்கங்களுக்குள் பதிவு செய்து வைத்திருப்பவர். இதனால்தான்,

"எனக்கு இப்போது சற்று மனஆறுதல். என் தகுதிக்கு மேல் அதிகம் செய்து விட்டேன் என்ற திருப்தி. பின்னால் வரக்கூடிய ஒரு சந்ததி யாழ்ப்பாணத்து வாழ்க்கை முறையை - யாழ்ப்பாணம் எப்படி இருந்தது என்ற ஆய்வினை நடத்துவதற்கு என்னால் உதவி செய்ய முடியும் என்று நான் நினைக்கிறேன்" என்று துணிவோடும் தன்னம்பிக்கையோடும் ஆணித்தரமாக, தான் இறப்பதற்கு (இறப்பு: 23-03-1986) ஒரு வருடத்திற்கு முன்னால் (03-01-85) அவரார் கூறமுடிந்தது.¹⁰

இனி, கதைகளுக்குள் நுழைவோம்.

நாவல்கள் :

பஞ்சமர்

சமூக அடக்குமுறையின் வடிவங்களுள் ஒன்றாகவே சாதி கருதப்படுகிறது. யாழ்ப்பாணத்தின் சாதி அமைப்பையும், சாதி வெறிபிடித்த உயர் வர்க்கத்தினர் எனக் கருதப்படும் வேளாளர் சாதியினரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட அடக்குமுறை பற்றியும் பஞ்சமர் எடுத்துக் கூறுகின்றது. அடக்குமுறைக்குள்ளான மக்களின் எழுச்சிப் போராட்ட முனைப்புகளையும், அவற்றைச் சிதறடிப்பதற்கு வேளாளர் மேற்கொள்ளும் தந்திரோபாயங்களையும் கூட இதில் காணலாம்.

"தோழர் டானியலின் 'பஞ்சமர்' பிரக்ஞை பூர்வமாகச் சனநாயக உணர்வுகளுடன் பஞ்சம சாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் இயக்க அடிப்படையில் ஒரு திட்டத்துடன் திரண்டெழுந்து சாதி இழிவுகளுக்கு எதிராகப் போராடத் தொடங்கிய வரலாற்றைச் சித்தரிக்கும் நவீனம்"

என அ.மார்க்கல் குறிப்பிடுவார்.¹¹

பஞ்சமர் என்று குறிப்பிடக் கூடியவர்களான நளவர், பள்ளர், வண்ணார், அம்பட்டர், கோவியர் ஆகிய ஐந்து சாதியைச் சேர்ந்தவர்களின் பிரச்சினைகளை இந்நாவலில் மையப்படுத்தப்பட்டாலும் பஞ்சமர் என்ற எல்லைக்கு அப்பாலும் இத்தகைய பிரச்சினைகளை ஒத்த பிரச்சினைகளையுடைய மக்கள் வாழ்வதனையும் டானியல் உணரவைத்திருக்கிறார். இந்தப் பஞ்சப்பட்டவர்களும் பொதுவான அடிப்படையில் பஞ்சமர் என்ற எல்லைக் கோட்டுக்குள் சங்கமமாக வருவதனையும் அவர் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.¹²

இந்நூலில் கமக்காரன் பரம்பரை (வேளாளர்), சிறாப்பர் குடும்பம், மற்றும் அவர்களைச் சார்ந்தோர் உயர்சாதியினராக வருகின்றனர்.

வேலுப்பிள்ளை கமக்காரனின் மகள் கமலாம்பிகை அம்மாள், இவளுடைய மகள் மாம்பழத்தி.

ஐயாண்ணன் - கமக்காரர் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்.

செல்லப்பன் - கட்டாடி, இவனுடைய மகள் முத்துப்பிள்ளை.

மாணிக்கன் - கள்ளுக் கொட்டில் வைத்திருப்பவன்.

கிட்டிணன் - கோவியன், இவனது மனைவி சின்னாச்சி.

(இவர்களிருவரும் வேளாளரின் சிறைக்குடிமைகள்.)

செல்லாச்சி - பள்ளத்தி, இவள் மகள் அன்னம்.

செல்லப்பா - கமக்காரன், இவரது மனைவி வள்ளிப்பிள்ளை

நாச்சியார் - இவர்களது மகன் செல்லத்தம்பி

இப்படிப் பல பாத்திரங்கள் இந்நாவலில் வருகின்றன.

காலாகாலமாக உயர்சாதியினரின் அடிமைக் குடிமக்களாகத் 'தொண்டு' புரிந்து வந்த பஞ்சமின் கண்களைத் திறக்க, ஐயாண்ணன் என்ற கதாபாத்திரம் பெரும் பங்களிப்பினைச் செய்திருக்கின்றது. அவர் வேளாள குடியினர். உயர்சாதியிலிருந்தே

அவர்களுக்கெதிரான போராட்டங்களுக்கான உந்து சக்தியை தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பெற்றுக்கொள்வது இப்பாத்திரத்தின் மூலம் சித்திரிக்கப்படுகின்றது. இத்தகைய போக்கினை அவரது ஏனைய நாவல்கள் சிலவற்றிலும் காணலாம். இந்நாவலில் வருகின்ற ஐயாண்ணன் உலகியலறிவும், சமத்துவ நோக்கும் கொண்டவர். தாழ்த்தப்பட்டோரின் நலனுக்காக அவர்களுடனேயே உண்டு, உறங்கி நடப்பு பூண்டு அணைத்து அவர்களை வழிநடத்தியவர். இதனால் தனது சாதியினராலேயே ஒதுக்கப்பட்டவர், அவமானப்படுத்தப்பட்டவர்.

“உன்னுடைய தாய் வேசை, அவள் உன்னை எளிய சாதிக்குப் பெற்றாள். நீ எளியசாதிப் பக்கம் நிற்கிறாய். உனக்கு அங்கே எத்தனை பொம்பளை இருக்கு?” என்பது இதற்கு உதாரணம்.¹³

உயர்சாதியினர், சகல விதத்திலும் தாழ்ந்த சாதியினர் தங்களிலே (உயர்சாதியினரிலே) தங்கி வாழ்வதை மிகக் கவனமாகவும், இறுக்கமாகவும் பேணி வந்துள்ளனர். இவர்கள் குடியிருப்பது அவர் களுடைய காணி, பணிபுரிவது அவர்களுடைய வயலில், தோட்டங்களில். விதானை - உடையார், அதிகாரிகள் அனைவரும் அவர்களுடைய ஆட்கள். எனவே பஞ்சமர் மக்கள் அவர்களிடம் கையேந்தும் நிலைக்குள் இருந்தார்கள்.

உயர் சாதிப் பெண்கள் தாழ்ந்த சாதி ஆண்களைக் காதலிப்பதும், இதற்கான தண்டனையாக அவ்வாண்கள் கொல்லப்படுவதும், அக்கொலைகளைத் தற்கொலைகளாகச் சோடிப்பதும் என்று அநியாயங்கள் தொடர்ந்தமை இந்நாவலில் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. கமலாம்பிகை அம்மாளுக்கும் கட்டாடி செல்லப்பனுக்குமிடையிலான தொடர்பு, சிறாப்பர் மகளுக்கும் வேலைக்காரன் சிறிசேனாவுக்குமிடையிலான தொடர்பு, மாம்பழத்தி அம்மாளுக்கும் நளவனான கற்கண்டனுக்குமிடையிலான தொடர்பு என்று காமத்தில் அல்லது காதலில் சமத்துவத்தை மிக ஆக்ரோஷமாக டானியல் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். உயர்சாதியினர் மீதான காழ்ப்புணர்ச்சியை இத்தகைய சித்திரிப்புகளின் மூலம் மிக வன்மத்துடன் டானியல் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார் என்றும், தாழ்ந்த சாதிப்பெண்களின் 'கற்புகள்' சூறையாடப்பட்டமைக்கு இவ்வாறு பழி தீர்த்துக் கொள்கிறார் என்றும் குற்றம் சுமத்துவோருக்கு,

“இதை நான் மறுத்து வருகிறேன். உயர்சாதிப் பெண்கள், தாழ்ந்த சாதி ஆண்களையும் தங்கள் போகப்பொருளாகக் கொள்கிறார்கள் என்ற நடைமுறை உண்மையைச் சுட்டிக் காட்டுவதே எனது நோக்கமாகும்”

என்று பதிவுரைத்தார்.¹⁴

இந்நாவலில் வரும் செல்லத்தம்பி (கமக்காரன்) பள்ளர் சாதியினளான அன்னத்தை மணமுடித்தமைக்காக அவனை ஆள் வைத்துக்கொள்கிறார்கள் அவனது பெற்றோர்.

“பிள்ளையெண்டாயென்ன

ஆரெண்டாயென்ன சாதி முறையைக் காப்பாத்த இந்தத் தமிழ்ச்சாதி என்னெண்டாலும் செய்யத்தயார்” என்று ஐயாண்ணன் மூலம் கூறப்படுகிறது.¹⁵

கோவியர் சவம் தூக்காமை, தாழ்ந்த சாதியினர் தேநீர்க் கடைப்பிரவேசம் செய்தல், சங்கம் கூட்டுதல் ஆகிய நடவடிக்கைகளை பஞ்சமர் மேற்கொள்வதன் மூலம் வேளாளர் தீவிர எதிர்ப்பினைக் காட்டுகிறார்கள். பஞ்சமரின் குடிசைகளைக் கொளுத்தியும், நிலத்தை விட்டு எழுப்பியும், சிலரைக் கொலை செய்தும் பஞ்சமரை அச்சுறுத்துகிறார்கள். பஞ்சமர்களுக்குள் பிரிவினையை ஏற்படுத்த அவர்களுக்குள்ளும் உயர்ந்த சாதி, தாழ்ந்தசாதி என்ற பாகுபாட்டினைத் தூண்டிவிடுகிறார்கள். பஞ்சமருக்கு எதிரான அவர்களின் அநியாயங்கள் நாவல் பூராவும் இழையோடியிருக்கின்றன. உதாரணமாக ஐயாண்ணன் கூற்றாக வரும் பின்வரும் கூற்றைக் கூறலாம்.

“வில்லாண்டியிலே இருந்து துவங்குவமே. அங்கை முதலி சின்னத்தம்பியின்ரை உயிரை எடுத்தாங்கள். பச்சிலைப்பள்ளிக் கந்தையனை வைக்கல் பட்டடைக்கை உயிரோடை போட்டுக் கொளுத்தினாங்கள். காரைதீவுக்கை அல்லவனை விதையை நெரிச்சுக் கொண்டுபோட்டு கிணத்தடி ஆடுகாலிலை கட்டித்தூக்கினாங்கள்.... கோயில் சந்தையடியிலை பெத்தமோன் நளத்தியோடை போட்டானெண்டு சாப்பாட்டோடை பொலிடோல் வைச்சுச் சாக்கொண்டாங்கள்.... சட்டைபோட்டுக் கொண்டு பள்ளிக்குப் போன பிள்ளையின் சட்டையினை மையள ஊத்தினாங்கள்.... கொக்கைத்தடி போட்டெல்லே பெண்டு களின்ரை சட்டையைக் கிழிச்சவங்கள்.... மீசை விட்டதுக்கு எத்தினை பேற்றை மீசையனை இழுத்துப் புடுங்கினவங்கள்.”¹⁶

சாதி வெறியர்களை எதிர்த்த குமாரவேலன், இரத்தினம், குமரேசன் எனப் பலர் உயர்சாதியினரால் கொல்லப்படுவதனையும் இந்நாவல் கூறுகிறது.

டானியலின் நாவல்களில் வருகின்ற 'நாய்களும்' கூட விசேட குறியீடுகளாக அமைந்துள்ளமை அவதானிக்கத்தக்கது. 'பஞ்சமரில்' வீமன் நாய் வருகிறது. கிட்டிணன் வீட்டு விசுவாசமான நாய். பஞ்சமரின் எழுச்சியைப் பொறுக்கமுடியாத உயர் சாதியினர் பொலிசாரின் உதவியோடு அவர்களை வேட்டையாட முற்படுகின்றனர்.

“படலைக்கு வெளியே பொலிஸ் ஜீப் இரைந்து வருவது கேட்டது. வீமன் நாய் அவக் அவக்கென்று குலைத்தது.... வீமன் நாய் வீட்டைச் சுற்றிச் சுற்றி ஓங்காரமாகக் குலைத்துக் கொண்டிருந்தது. ஒருவன் நாய்க்கு நேராக வெளிச்சத்தைப் பிடித்துக்கொண்டே தனது குண்டாந்தடியை வீசி எறிந்தான். அத்தடி வீமனின் விலாவைத் தாக்கவே வாள் என்று கத்திக் கொண்டு சற்றுப் பின்வாங்கி கணவேளைக்குள் முன்னேறியது.¹⁷ வெளிச்சம் வந்த திசைக்குத்தாவி ஒருவனின் காற்சட்டையைப் பற்றிப் பிடித்துச் சுழற்றியது”¹⁸

மேற்குறித்த விவரணம், அடக்கப்பட்டோரின் எழுச்சி பற்றிய குறியீடாகவும் அமையக்கூடியது.

பஞ்சமரில் வருகின்ற கதாபாத்திரங்கள் நடமாடும் கதாபாத்திரங்களேயென்றும், இந்நாவலின் கரு,

நடைமுறையில் உள்ள விடயமேயென்றும் கூறும் டானியேல் பின்வருமாறும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“இந்தப் பஞ்சமரில் நானும் ஒருவனாக நிற்கிறேன். அறிவறிந்த பருவத்திலிருந்து இன்றுவரை, இந்த மக்கள் கூட்டத்தினரின் பிரச்சினைகளில் பங்கு கொண்டு, அவர்கள் துன்பப்பட்டுக் கண்ணீர் விட்டபோதெல்லாம் நானும் கண்ணீர் விட்டு, அவர்கள் சிறு வெற்றிகள் கண்டு மகிழ்ந்த போதெல்லாம் நானும் அவர்களுடன் கூட மகிழ்ந்து பல்வேறு காலகட்டங்களில் கூட்டாகவும், தனியாகவும் சாதிக்கொடுமைகளை ஒழிக்கும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு அல்லலுற்று பெற்றுக் கொண்ட அனுபவங்களோ எண்ணிக்கை அற்றவை. ஈழத்தில் எந்த ஒரு இலக்கியக் காரணுக்கும் கிடைக்கமுடியாத இந்தப் பெருவாய்ப்பைக் கொண்டே நான் இந்த நாவலை எழுதினேன்” என்கிறார்¹⁹.

உயர்சாதியினரின் அடக்குமுறையை ஒழித்து சமூக சமத்துவத்தை ஏற்படுத்த தாழ்ந்த சாதியினர் போராட வேண்டிய அவசியத்தையும் அவ்வாறான எழுச்சியின் போது முதலில் இவர்கள் தங்களுக்கிடையிலான சாதிப்பாகுபாடுகளைக் குறித்துப் பிளவுபடாமல் ஒற்றுமைப்படவேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தையும் நாவலின் மையக்கருத்தாக அவர் அமைத்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இத்தகைய தீர்வையே ஏனைய சில நாவல்களிலும் அவர் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

பஞ்சமரில் வரும் பின்வரும் உரையாடலை நோக்கலாம்.

“உதுகளையெல்லாஞ் சொல்லித் திருத்திப் போடலாமெண்டு எங்கடை பழைய தலைவர் சொல்லிக் கொண்டல்லை திரிகிறார்” என்று குமரேசன் சண்முகத்தின் சிரிப்பை இடை மறித்துக் கூறினான்.

“என்ன உவங்காளையோ? சொல்லித் திருத்துகிறதோ? துலைக்க வேண்டியதுகளைத் துலைச்சு, அழிக்கவேண்டியதை அழிச்சுத்தான் குமரேச தீர்க்கேலும்....”

“.....”

“உந்த இளவாலையக்கை ஒருதன் மோதிரம் போட்டதுக்கு, அந்த மோதிரத்தை அவன்ரை விரலோடே வெட்டினது எனக்குத் தெரியக் கூடியதாய் நடந்தது....”

“இப்பிடையெல்லாம் இந்தக் காட்டு மனிசர் நெடுக நெடுகச் செய்து கொண்டே வருகினம். இந்த வேடர், மனம் மாறுவினமெண்டு இப்பவும் உங்கடை தலைவர் சொல்லிக் கொண்டு திரியிறார்.... குமரேச உந்த மனங்கள் மாறாத தடா தம்பி. உந்த மனங்களை அழிச்சுப் போடுறதைவிட வேறையழி உனக்குத் தெரியுதே?”

ஐயாண்ணன் கடைசியாகக் கேட்ட கேள்விக்கு குமரேசன் பதில் சொல்லவேண்டியதாயிற்று²⁰

அதிரடியானதும், துணிவுடனானதுமான போராட்டத்தையே டானியல் தீர்வாகத் தருகிறார்.

கானல்:

சாதி அடக்குமுறை சமய அடிப்படையிலும் வேருன்றிச் செயற்பட்டதற்குக் ‘கானலில்’ பதிவுள்ளது. இரு பாகங்களாக அமைந்துள்ள கானலின் முதற்பாகம், சைவசமயத்தில் மதவழிபாடுகள், சடங்குகளினூடாக சாதியமைப்புப் பேணப்பட்டு தாழ்ந்த சாதியினர் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டதை விளக்க, இரண்டாம் பாகம் மேற்குறித்த நிலைமைகளிலிருந்து விடுதலை கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் கிறிஸ்தவ மதத்தைச் தழுவிக்கொண்ட போதும் அத்தகைய மதமாற்றமும் ‘கானலா’கவே போய்விட்ட தன்மையை விளக்குகிறது. ஆக, மதங்களின் பெயராலும் மனிதன் - இங்கு தமிழன் - சாதிப்பாகுபாட்டிற்கு நியாயம் கற்பிக்கும் நிலைமையைத் தெளிவாகக் கானலிற் காணலாம்.

தமிழகத்தில் தான் தங்கியிருந்த காலத்தில் ‘சிகரம்’ சஞ்சிகைக்குத் தன்னால் எழுதப்பட்ட (1981) சிறுகதையே கானல் என்னும் நாவலாக (1983) வளர்ச்சி பெற்றதெனக் கூறும் டானியல், தனது நோக்கம் பற்றியும் இந்நாவலிற்கான களம் பற்றியும் மீண்டும் வலியுறுத்தியிருக்கிறார்.

“எனது இலக்கியக் கோட்பாடு, வர்க்க பேதமற்ற ஒரு சமூகத்தை அடைவதற்கான மனித இனத்தின் யுத்தத்தில் எடுத்தாளப்படும் ஆயுதங்களில் ஒன்றாக கலை இலக்கியங்களும் இருக்க வேண்டும் என்பது”²¹ என்றும்,

“இந்த நாவலிலே களமாக அமைந்திருப்பது நான் பிறந்து வாழ்ந்த கிராமமும் அதை அண்மித்த பகுதிகளுமேயாகும். இதில் நடமாடும் கதாமாந்தர்கள் சகலருமே என் கண்முன்னே வாழ்ந்தவர்கள்.... இந்த நாவலுக்குள்ளே அடங்கியுள்ள சம்பவங்களோ அத்தனையும் உண்மையானவை”²² என்றும் அவர் கூறுவது இதனைத் தெளிவுபடுத்தும்.

பஞ்சமர் நாவலில் வருவதைப் போலவே உயர் சாதியினர் அடிமைகளாக தாழ்ந்த சாதியினரை நடத்தியமை சித்திரிக்கப்படுகின்றது. பாகம் ஒன்றில் இடம்பெறும் பின்வரும் பகுதிகளை இதற்கு உதாரணங்களாகக் காட்டலாம்.

“நயினாத்தி வீட்டிலை மாசத்துக்கு ஒருக்காத தானாம் கல்லுத் தொட்டிக்கை தண்ணி அள்ளி வாப்பினமாம் குளிக்க. மாட்டுக்கு தண்ணி விடுகிற கல்லுத் தொட்டிலை குளிச்சவள்”²³

“இந்தக் காய்ந்த தட்டுவம் அவனுக்கானது கமக்காரன் வீட்டுக்கு அவன் இடைக்கிடை போகும்போது அதில்தான் அவனுக்கு உணவு கிடைத்திருக்கின்றது.”²⁴

“முத்தியின்²⁵ மகன் செல்லையன் நயினார் வீட்டு செவ்வந்தி நாச்சியாருடன் சிரித்துச் சிரித்துப் பேசியது. பின் தூக்கிலே தொங்கியது”²⁶

தம்பாப்பிள்ளைக் கமக்காரர் கூறுகையில், “எனக்கும் இப்ப வயது அறுபது தாண்டியிட்டுது இண்டையவரை நான் உந்தப் பரிசு கெட்ட?றயிலிலை ஏறேல்லை. ஏனெண்டு நீ கேட்பாய்? நீ எங்கடை

நளவன். என்னை றயிலுக்கை கண்டோண்ணை உனக்குத் தெரியும். நீ மற்றப் பக்க வாங்கிலை எண்டாலும் போய் இருப்பாய். என்ன ஆக்கள் எண்டு தெரியாமல் எத்தனைபேர் ஏறுவாங்களாளு இறங்குவாங்கள். எல்லோருக்கும் நான் தாவடி தம்பாப் பிள்ளை எண்டு தெரியுமே? எப்பனும் மட்டு மரியாதை இல்லாமல் இடிச்சுக் கொண்டு இருப்பாங்கள்.”²⁷

“என்னடி செல்லி, நன்னியன் வந்தது போலை வேளையோடை இவளவையைக் கூட்டியராமல் இப்பான் வாறாய் என்ன? அங்கை பார் அவளவையின்ரை கொய்யகம் துள்ளிற துள்ளலை” கமக்காரர் கோபமாகவும் கொஞ்சலாகவும் செல்லமாகவும் கிண்டலாகவும் மற்றும் ஒரு மாதிரியாகவும் பஞ்சாமிர்தப் பேச்சுப் பேசி விட்டார்.”²⁸

“பள்ளர் மட்டும் வேளாளரை ‘கமக்காரன்’ அல்லது ‘தம்பி’ என்று கூப்பிடலாம். நளவருக்கு அவர்களை ‘தம்பி’ என்று அழைக்கும் உரிமை இல்லை”²⁹

“தம்பாப்பிள்ளையருக்காக மயிலன் ஒன்றிரண்டு நரவேட்டைகளும் ஆடியிருக்கின்றான்”³⁰

மேலே குறிக்கப் பெற்ற உதாரணங்கள், உயர் சாதிக்காரர், தாழ்ந்தசாதிக்காரர் மீது அடக்கு முறையைக் கையாண்டமைக்கான ஒரு சில ஆதாரங்கள்.

குடிமைத்தொழில் புரிய அல்லது சிறைக்குட்டிகளாக வேளாளரின் வீடுகளுக்கு வரும் தாழ்ந்த சாதிக்காரர் அருந்தவும், உண்ணவுமென்ப பிரத்தியேகமான பாத்திரங்கள் - புறம்பாக வைக்கப்பட்டிருந்தமையையும், உயர்சாதிப் பெண்களுடன், குறிப்பாக இளம்பெண்களுடன், காதல் தொடர்பு வைத்திருக்கும் தாழ்ந்த சாதி இளைஞர்கள் கொல்லப்பட்டு அக்கொலை தற்கொலையாகக் காட்டப்படுகின்றமையும், ரயில் வண்டியில் தான் ஏறாமெக்கான காரணத்தை தம்பாப்பிள்ளைக் கமக்காரர் கூறுவதனூடாக தாழ்ந்த சாதிக்காரருக்கு அப்பயணம் மறுக்கப்படவேண்டும் என்பதையும், தாழ்ந்த சாதிப் பெண்களை உயர்சாதி ஆண்கள் தம் காம இச்சைகளுக்கு எவ்வேளையும் பயன்படுத்தி வந்தமையையும், தாழ்ந்த சாதியினருள் சிலரைத் தமது விசுவாசமான அடிமைகளாகக் கொண்டு அவர்களைக் கொண்டே தாழ்ந்த சாதியினரைப் பழித்தீர்த்துக் கொண்ட உயர்சாதியினரின் நயவஞ்சகத்தையும், இவை புலப்படுத்தி நிற்கின்றன.

அக்காலத்துத் திண்ணைப்பள்ளிகளில் உயர் சாதியினரே படித்தனர். கல்வி உரிமை தாழ்ந்த சாதியினருக்கு மறுக்கப்பட்டிருந்தது. பாடசாலைகளை அரசாங்கம் பொறுப்பேற்ற பின்னர் தாழ்ந்த சாதிக்காரரும் அனுமதிக்கப்பட்டாலும் அங்கும் சாதிவெறி மேலோங்கியேயிருந்தது.

“உவங்கள் ஒரு இரணியப் பிறப்புகள்” என்று உயர்சாதிக் காரரை இரணியர்களாகவே தானியல் சித்திரித்திருக்கிறார். வேலைக்கு என்று அவர்களது வீடுகளில் அமர்த்தப்படுகின்ற சிறுமிகள் உயர்வர்க்கக் குடும்

பத்து ஆண்களின் பாலியல் வக்கிரங்களுக்கு இரையாவதையும் அவர் சிறுசில சம்பவங்களினூடாகச் சொல்லிச் செல்கிறார்.

ஊர்க்காளிகோயில் திருவிழாக்காரர் சாதியடிப்படையில் பகுக்கப்பட்டிருந்தமையையும் கூடக் காட்டியுள்ளார், பின்வரும் பகுதி அதனை விளக்குகிறது.

“காளாஞ்சிக்காரர் எல்லாம் சரியோ? என்று ஐயர்கேட்டபோது, தம்பாப்பிள்ளையர் ஒருமுறை எல்லோரையும் சுற்றிப்பார்த்து விட்டு, கைவிரல்களை மடக்கிக் கணக்கெடுத்துக் கொண்டார்.”

“கட்டாடி பகுதி வந்திட்டுது!

பரியாரி பகுதி வந்திட்டுது!

மூப்பன் பகுதி வந்திட்டுது!

பள்ள பகுதி வந்திட்டுது!

தச்ச பகுதியும் வந்திட்டுது!

எங்கடை பகுதியும் சரி!....

நளவ பகுதீக்கை இருந்துதான் நன்னியனைக் காணேல்லை!” என்று தம்பாப்பிள்ளையர் முணுமுணுத்துக் கொண்டார். சற்று இருளுக்குள் நின்ற நன்னியன்,

“நான் இஞ்சை நிக்கிறனாக்கும்” என்று சொல்லிக் கொண்டே சற்று வெளிச்சம்பட வந்துநின்றான்.”³¹

முதல் கொடியேற்ற திருவிழாக்காரர் கமக்காரர் பகுதி, இரண்டாவது கட்டாடி பகுதி, மூன்றாவது ஆசாரி பகுதி, நான்காவது பரியாரி பகுதி, ஐந்தாவது பள்ளர் பகுதி, ஆறாவது மூப்பனார் பகுதி, ஏழாவது நளவர் பகுதி, முதல் மூன்று திருவிழாக்காரருக்கும் ஐயரே காளாஞ்சி சுருளை அவரவரிடம் கொடுக்கிறார். ஏனையோருக்குப் பண்டாரிப் பொடியனே கொடுப்பதாக கூறப்படுகின்றது. அதுவும் அவன், ‘அவரவர் கையில் காளாஞ்சிச் சுருளை உயர்த்திப் போட்டான்’ என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.³²

இரு சாதிக்காரருக்குமிடையே முறுகல் நிலை தோன்றியபோது கைகலப்பு ஏற்பட்டு விடுகிறது. நன்னியன் தனது மகளான சின்னியை கமக்காரர் தம்பாப்பிள்ளை தரங்கெட்டுப்பேச அதனால் கோபமுற்ற அவன் அவரது குடுமியைப் பிடிக்க, விதானையார் நன்னியனை விசாரணைக்கென்று அழைத்து அடிக்க அதைப் பொறுக்கமாட்டாமல், அவனது மகன் (முத்தவன்) விதானையாரைத் தனது கத்தியால் வெட்டிக் கொல்ல ஊரே இரண்டு படுகின்றது. நளவரின் வீடுகள் தீக்கிரையாக்கப்பட்கின்றன. சின்னக்கலட்டி சாம்பல் மேடாக, மக்கள் இருப்பிடமின்றி அகதிகளாகின்றனர். நன்னியனின் மனைவி செல்லி சுடப்பட்டு இறக்கிறாள். விதானையார் வீட்டிலும் ஒரு சா, நன்னியன் வீட்டிலும் ஒரு சா - இரு சாவீட்டு நடைமுறைகளிலும் கூட சாதிப்பாகுபாடு எந்தளவிற்கு வலிமையுள்ளதாய் இருந்திருக்கிறது என்பதற்கு ஆதாரங்கள் காட்டப்படுகின்றன.

விதானையாரின் சடலம், பூர்வாங்க விசாரணையின் பின் நன்னியனை குத்தியதாகவும் அவனது இரு மக்களும் (முத்தவன், இளையவன்) விதானையாரை அமுக்கிப்பிடித்துக் கொண்டிருந்ததாகவும் மூன்று சாட்சிகள் சொல்லி வைத்துச் சொல்லி அவர்கள் மூவரும் குற்றவாளிகள் ஆக்கப்பட்ட பின்னர் எரியூட்டப்படுகிறது. தாழ்ந்த சாதியைச்

சேர்ந்த செல்லியின் சடலமோ இரு நாட்கள் கடந்தும் விசாரணையின்றி மூன்றாம் நாள் தகுந்த சாட்சிகளின்றி விசாரணை உயர்சாதியினருக்குச் சாதகமாக முடிந்த பின்னர் புதைக்கப்படுகிறது. குற்றவாளிகாப்பாற்றப்படுகின்றான்.

சடலத்தைப் புதைக்கும் மயானத்திலும் கூட சாதிபார்க்கப்பட்டது. சடுகாட்டில் உயர்சாதிக்காரரின் சடலம் எரிக்கப்படும். சடுகாட்டுடன் இணைந்ததாக விருக்கும் இடுகாட்டில் தாழ்ந்த சாதிக்காரரின் சடலங்கள் புதைக்கப்படும் உயர்ந்த சாதியில் மிகப் பச்சைக் குழந்தைகள் இறப்பினும் அக்குழந்தைகளைப் புதைப்பதற்குப் பிரத்தியேகமான இடுகாட்டு நிலம் இருந்தது.³³

சின்னக் கலட்டியில் மீண்டும் குடிசைகளை அமைக்க நன்னியனின் சாதியினர் முற்பட்டபோது, நயினார் அந்நிலம் தமக்குரியதாகையால் இனிமேல் அதில் குடியிருக்கவேண்டாமென்றும் நிர்ந்தாட்சண்யமாக மறுத்து விட, பள்ளர் சாதியைச் சேர்ந்த தம்பனும் நயினார் பரம்பரையினரான பூக்கண்டரும் (வேளாளர்சாதி) பெரிய கலட்டியில் தம் காணியில் அவர்களைக் குடியமர்த்துகிறார்கள். தாழ்ந்த சாதியினருள் பள்ளருடன் மட்டும் ஓரளவு உளவினை வைத்துக்கொள்ளும் உயர்சாதியினர், நளவர் முதலியோரிடமிருந்து பள்ளரைத் தனிமைப்படுத்த விரும்புகின்றனர். பிரிவினையை ஏற்படுத்த முயற்சிக்கின்றனர். ஆயினும் தம்மை உயர்சாதியினர் செல்லப் பிள்ளைகளெனக் காட்டிக்கொண்டாலும், அதன் பின்னாலுள்ள அடக்குமுறையை அவர்கள் உணர்ந்து கொள்வதனால், உயர் சாதிக்காரரின் தந்திரம் பலிக்காமற் போகின்றது. 'பஞ்சமர்' நாவலில் வரும் ஜயாண்ணனைப் போலவே 'கானலில்' வருகின்ற பூக்கண்டரும், உயர்சாதியினரிலிருந்தே தாழ்ந்த சாதியினரை விழிப்புணர்வு பெறச்செய்வதற்கு உதவியாக வருகிறார். இவ்விரு பாத்திரங்களும் உயர்சாதியினராயினும் பொருளாதார ரீதியாக சற்றுப் பலம் குறைந்தவர்களாகச் சித்திரிக்கப்பட்டிருப்பதும் கவனிக்கத்தக்கது.

இந்நாவலிலும் 'நாய்கள்' குறியீடுகளாக வருகின்றன. எஜமானர்களைப் போலவே அவற்றின் குணம் சங்களும் சுட்டப்பெறுகின்றன. நன்றியும், விசுவாசமும், வீரமுடைய நாய்களாக தாழ்ந்த சாதியினரிடம் வளரும் நாய்களும், வீரமற்ற, விசுவாசமற்ற, நாய்களாக உயர்சாதியினரிடம் வளரும் நாய்களும் சித்திரிக்கப்படுவதனை இவரது நாவல்களிற் பொதுவாகக் காணலாம்.

விதானையார் வீட்டு நாய் பற்றிய விவரணம் இது.

"படலையைத் திறந்து கொண்டு (இளையவனும், முத்தவனும்) உள்ளே சென்றனர். உள்ளே சற்றுத் தூரம் போனபோது, விதானையாரின் நாய் சிங்கம் போல் பாய்ந்து வரவில்லை, நடைபாதையில் அது படுத்துக்கிடந்தது.

இப்படி நாளாந்தம் விதானையார் வீட்டுக்கு வருபவர்களைப் பார்த்துப் பார்த்து அதற்கு

அலுப்பு வந்து வீரமும் போய்விட்டது"³⁴

விதானையாரைக் குத்திக் கொன்றுவிட்டு முத்தவன் தனது தம்பியோடும் தந்தையோடும் அவரது வீட்டிலிருந்து வெளியே ஓடிவந்த போதும்,

"விதானையாரின் விசுவாசமான நாய் சுருண்டது சுருண்டது சுருண்டபடியேதான் கிடந்தது.

ஒரு அருட்சி!

ஒரு குரைப்பு!

ஊஹும்.....!"³⁵

தம்பாப்பிள்ளை வீட்டிலும் ஒரு நாய், பெயர் நகுலன். அவருக்குப் பயந்தது. அவர் தன் வீட்டுப் பெண்டுகளைப் போலவே அதனையும் அடக்கி வைத்திருந்தார். பெரிதாகக் குரைக்கும், ஆயினும் ஒன்றும் செய்யாது. சிலவேளை யார் வந்தாலும் குரைப்பதுமில்லை. தம்பாப்பிள்ளையின் பெண்பித்து நடவடிக்கைகளைத் தட்டிக்கேட்க அவரது மனைவி வெள்ளைச்சி முற்பட்டபோது, அவரால் அவள் அடித்துக் கொல்லப்பட்டதிலிருந்து அந்த நாய் உரத்துக் குரைக்கத் தொடங்குகிறது.

"செத்தவீடு களை இழந்து கிடக்கிறது. எல்லோர் முகங்களும் பயத்தினால் களைத்துப்போய்விட்டன. செத்துப்போன வெள்ளைச்சி அம்மாளுக்காகக் குரல் வைக்க இப்போது யாரும் இல்லை. தம்பாப்பிள்ளையின் நகுலன் நாய் மட்டும் வளவெங்கும் ஓடித்திரிந்து தொடர்ந்து குரல் வைத்துக் கொண்டே இருந்தது. காலையிலிருந்து அது இப்படி"³⁶

என்பதன் மூலம் தம்பாப்பிள்ளையின் அராஜகம் இனி படிப்படியாக அம்பலத்திற்கு வந்து அவரது சமூக அந்தஸ்து பறிபோகவிருக்கிறது என்பதனை முன்னமேயே குறிப்பால் உணர்த்துகிறார் டானியல்.

இந்நாவலின் இரண்டாம் பாகம், மத மாற்றத்தின் பின்னரான நிலைமைகளை எடுத்துக்கூறுவது தாழ்ந்த சாதியினருக்கு மறுக்கப்பட்டிருந்த உரிமைகள் சிலவற்றை அவர்கள் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள். உதாரணமாக கிணற்றில் நீர் அள்ள முடிந்தது.³⁷ பூப்போட்ட குண்டுக்கோப்பைகளில் கோப்பி குடிக்க முடிந்தது.³⁸ பெண்கள் மேல் சட்டை, தாவணி அணிய முடிந்தது.³⁹ ஆண்கள் சைக்கிள் ஓடமுடிந்தது.⁴⁰

உயர்சாதியினரின் தோட்டத்துரவுகளில் தொழிலுக்குச் செல்லாமையால் வந்த பொருளாதார நெருக்கடிக்கு ஊருக்குள் அறிமுகமான தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை கைகொடுத்தது. பலர் புகையிரத நிலையத்தில் வேலை செய்தார்கள். கரையார் தம் தொழிலுக்கு இவர்களில் பலசாலியானோரைத் தெரிந்தெடுத்துத் தூரவிடங்களுக்குக் கொண்டு சென்றார்கள்.

ஆயினும் இத்தகைய மாற்றங்களாலும் சாதிப் பாகுபாட்டினைத் தொலைத்துவிட முடியவில்லை. பெட்டிக்குள் அடங்கிய பாம்பாய் மதமாற்ற ஆரம்ப நிலைமைகளில் இருந்த 'சாதி', மீண்டும் முடியைத் தூக்கி வீசிவிட்டுப் படமெடுக்கத் தொடங்கியது. தாழ்ந்த சாதியினர் மீண்டும் 'இரையாகின்ற அவலம் மெருகூட்டலுடன் புதிய போக்கில் நகரத் தொடங்கியது. பூக்கண்டர் இதனைத் தெட்டத் தெளிவாக்குகிறார்.

"என்றை மருமோன்றை கர்த்தர் கோயில்பூசைக்கு

போனனான். அங்கை கயிறு கட்டி உங்கடை ஆக்களை விட்டிருக்கிறாங்கள். உங்கடை ஆக்கள் ஒருத்தியும் துப்பட்டி போடாமல் சீலையாலைதான் தலையை மூடிக்கொண்டு வந்ததை நான் பார்த்தனான். ஏனெண்டு விசாரிச்சுப் பார்த்தன். உந்த எளிய சாதியள் வேதக்காறராயிருந்தாலும் நாங்கள் அவையை உதுகள் செய்ய விடுகிறேல்லை எண்டாங்கள்... கீரிமலை பெரிய கேணிக்கை குழந்தைப் பொடியன் ஒருத்தன் குளிச்சுப்போட்டான் எண்டு, என்ரை ராசா அவனைப்பிடிச்சு அடிச்சாங்கள் பாவியள்... அதிலை கர்த்தர் கோயில் உபதேசியும் ஒருத்தன்."⁴¹

ஆலயத்திருவிழாவில் நோவினைகள் சாதிக் கொன்றாகப் பிரித்துக்கொடுக்கப்படுகின்றன.

- யேக்கப் பகுதி - (கரையார்)
- கடவைகள் பகுதி - (பிறசாதி)
- சுருட்டுக்காரக்கரையாம் பகுதி
- கட்டாடி, பரியாரி பகுதி
- கம்பன் பகுதி - (பள்ளர்)
- இளையவன் பகுதி - (நளவர்)

எனவே இத்தகைய நடைமுறைகளின் மூலம் காளிகோயில் நடைமுறைகளில் ஏற்கனவே ஒதுக்கப் பட்ட அதே மக்கள், மதமாற்றத்தின் பின்பும் சமத்துவ நிலைமையைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாமற்போனது. தவிரவும் கத்தோலிக்க குருவானவரே சில நிர்ப்பந்தங்கள் காரணமாகக் கோயிலின் உள்ளேயே பாசுபாடு காட்டும் போக்கினைக் கொணர நேர்கிறது.

“அன்பான கிறிஸ்தவர்களே! வேஸ்பருக்கு கோவிலின் நடுவே மாதா சொருயும் கோயில் வாயில்வரை வந்து திரும்புவதற்கு வசதியாகவும்.... நடுவே வழிவிட்டு இந்த ஊரைச் சேர்ந்த கிறிஸ்தவர்கள் இடதுபுறமாகவும் வெளியூரைச் சேர்ந்த கிறிஸ்தவர்கள் அவர்களின் உருத்துக்காரர்களான இந்த ஊரைச் சேர்ந்தவர்களும் சேர்ந்து வலது பக்கமாகவும் அமர்ந்து கொள்ளும்படி எல்லாம் வல்ல கர்த்தரின் பெயரால் கேட்டுக் கொள்கிறேன்”⁴² என்கிறார் குருவானவர்.

கலட்டிக்கு உபதேசியாராய் சேவை செய்ய வந்த சந்தியாப்பிள்ளை உபதேசியார், பாணும் பழமும் போத்தலில் நீரும் தனது உணவுக்காகக் கொண்டு வந்துவிடுவார், அவர் ஈச்சமோட்டை வெள்ளாளன். பூக்கண்டர் மகளுக்கு மருமகனாக வந்தவன், வேதக்காரர்களிலும் இளவாலை வெள்ளாளன், கோயிலில் தம்பன் வகித்த சங்கிலத்தாம் பதவி அவனுக்கு (ஜேக்கப்)க் கிடைக்கிறது. திருவிழாவில் கஞ்சிகாய்ச்சு பூக்கண்டர் வீட்டுக்கிணற்று நீரே பயன்படுத்தப்படுகிறது. எனவே, இருந்த இடத்தில் சாதிக்

கொடுமையால் நசுக்கப்பட்டு விட்டு விடுதலையாக வேண்டி கிறிஸ்தவத்திற்கு மாறியவர்கள் ‘மாயமாணை’, ‘கானலை’ மெய் மெய்மமை போகப்போகத்தான் தெரிந்தது. அவர்களது அடிப்படையான ஜீவாதாரப் பிரச்சினைகள், தீர்க்கப்படவேயில்லை.

எனவே, கானல் நாவலும் சாதிக்கொடுமைகளைத் தத்ருபமாக வெளிக்கொண்டு வரும் இன்னுமோர் பதிவாகும். சாதிஒழிப்பின் நிபந்தனையாக புதிய ஜனநாயகப் புரட்சியையே இதிலும் டானியல் முன்வைத்துள்ளார்.

தண்ணீர்:

‘தண்ணீர்’ என்னும் நாவலில் இன்னும் பல விடயங்கள் கூறப்படுகின்றன. ‘சிறந்த மக்கட் கலைஞராக’ இனங்காணப்பட்டுள்ள டானியேல்⁴³ தண்ணீரில் அதனை நிரூபித்துமுள்ளார். இந்நாவலை எழுதும் போது தான் மிகக்கடுமையாக நோய்வாய்ப்பட்டதை இந்நாவலின் முன்னுரையில் ஆசிரியர், குறிப்பிடுவதைக்கொண்டு, தீவிரமான வேகத்தோடு இதனை முழுமையாக்க வேண்டுமென்ற அவாவோடு அதனை ஒரு யாகமாக அவர் நிறைவேற்றியிருப்பது புலனாகின்றது. இந் நாவலில் யாழ்ப்பாணத்துச் சாதியமைப்பின் இன்னுமொரு பரிமாணத்தை அவர் பதிவு செய்து வைத்துள்ளார். உண்மையில் நடந்த ஒரு சம்பவமே இந்நாவலின் மையக்கரு என அவர் கூறுகிறார்.

“சுமார் மூன்று மாத காலத்திற்கு முன் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பலாத்காரமாக நீர் எடுத்ததற்காக, ஒரு நல்ல தண்ணீர்க் கிணற்றில் நஞ்சைக் கலந்து விட்டார்கள். இந்தச் சம்பவத்தை அறிந்து அந்த இடத்திற்கு நேராகப் போயிருந்தபோது அந்த மக்கள் பட்ட அவதியையும் ஆத்திரத்தையும் வேதனையையும் கண்டபோது எனக்குக் கண்ணீர் வந்தது. “இப்படி வாழ்வும் ஒரு வாழ்வா” என்று என்னையே நான் கேட்டுக்கொண்டு சில நடவடிக்கைகளுக்கு ஆலோசனை கூறித் திரும்பிவிட்டதுமே இந்த தண்ணீரை எழுதத் தொடங்கிவிட்டேன்.”⁴⁴ என்கிறார்.

எனவே ஆசிரியரின் சமகாலத்தில் நடந்த ஒரு சம்பவமே இங்கு நாவலாகியிருக்கிறது. ஏறத்தாழ ஒரு நூற்றாண்டு காலத்திலிருந்து பஞ்சம மக்கள் தண்ணீருக்காக பட்ட கஷ்டங்கள், போராட்டங்கள் என்பவற்றை இந்நாவலில் அவர் கூறுகிறார். குறிப்பாக வடமராட்சித் தமிழரின் வாழ்வுநிகழ்வுகளை அவர் குறிப்பிடுகிறார்.⁴⁵

கானல், பஞ்சமர் ஆகிய நாவல்களில் கூறப்பட்டதைப் போலவே ‘தண்ணீர்’லும் உயர்சாதிக்கார் நயினார், மற்றும் கமக்காரர்களின் அடக்குமுறைகள் சித்தரிக்கப்படுகின்றன. இவர்களது அடிமைக்குடிமைகளாக அல்லது சிறைக்குடிகளாகத் தாழ்த்தப்பட்டோரே பணியாற்றினர். அவர்களுக்குரிய இயற்பெயர்கள் எதுவாகிலும் உயர்குடியில் கூறப்படும் பெயர்களே நிலைத்து வழங்கின. உதாரணமாக வேலன் (நளச்சாதி) சொடுகன் என்றும், அவனது மனைவி வள்ளி - சொடுகி என்றும் அவர்களால் அழைக்கப்பட்டார்கள்.

திடலிலுள்ள தாழ்ந்த சாதி மக்கள் நல்ல தண்ணீருக்காக மூத்ததம்பி நயினாரின் வயற்கிணற்றுக்குச் செல்வதும், அங்கு யாராவது நயினார் பரம்பரையினரே நீர் அள்ளி வார்ப்பதும் அப்படியாராவது வார்க்காவிட்டால் வெறுங் குடத்தோடு இவர்கள் திரும்புவதும் வாடிக்கை.⁴⁶ மேற்சட்டை

கே. டானியலின் 'கோவிந்தன்' நாவலுக்கான முன்னுரையில் இருந்து....

இந்த நாவலில் வரும் கதாபாத்திரங்களோடு பாத்திரங்களாக இரண்டு நாய்களை வாசகர்கள் பார்ப்பார்கள். அவைகளின் நடவடிக்கைகளைக் கூர்மையாக அவதானிப்பவர்கள் உலக வியாபக மாகி விட்ட வர்க்கம் சார்ந்த ஒரு உண்மையினை இந்த இரண்டு ஜீவன்களும் வெளிப்படுத்தி, மனதைத் தொடும் மானிட அந்தஸ்துக்கு உயர்ந்து விட்டதைக் காண்பார்கள்.

□□□

உயிரினங்கள் தோன்றிய காலத்திலிருந்து இன்றுவரை அந்த உயிரினங்களில் உயர்ந்ததான மனித இனத்தோடு சேர்ந்தாற்போல வளர்ச்சி அடைந்து வந்த ஒன்றே ஒன்று காதல் மட்டுந் தான். அதனால் 'காதல் இல்லாத இலக்கியங்கள்' - முதன்மையப்படுத்தாத படைப்புகள் - மனித நாகரீ கத்தை வளம்படுத்தத் தகுதியற்ற முண்டங்கள்' என்ற விதத்தில் இந்தக் காதலுக்கு தெய்வீக அந்தஸ்துக் கொடுப்பது மரபாகிவிட்டது. இந்த நாவலில் இந்த மரபு மீறப்படுகின்றது. இந்தக் காதல் என்ற 'இது' மனிதனின் வாழ்க்கைத் தேவைகளுக்கு ஏற்ப நீண்டும், நெளிந்தும், வளைந்தும், கூனியும், குறுகியும் வரக்கூடிய ஒன்றே அன்றி, அதற்கு மேல் அந்த 'இது'வுக்கு எந்தவித தனி அந்தஸ்தும் இருந்ததில்லை, இருக்கப்போவதில்லை என்பதனை இந் நாவலைப் படிக்கும்போது தங்களைச் சூழ உள்ள இயல்பான நடைமுறைகளோடு வாசகர்கள் இதனை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் ஒப்புக் கொள்வர்.

□□□

பேணாவைக் கையில் வைத்துக் கொண்டு அந்தப் பேணாவுக்குத் தீனிபோட சமூகத்தை மேலாக நோட்டமிட்டு தசை உணர்வுகளைப் பேணாவசப்படுத்தி எழுதுவது ஒருவகை.

சமூகத்தில் நடமாடும்போது தற்செயலாக அகப்படும் ஒரு சம்பவத்தை, வெறிமடொன்றைப் பிடிப்பது போன்று பாய்ந்து பிடித்து ஒரு கைக்குள் அடக்கிக் கொண்டு, கால்களை இடறி நிலத்தைத் தடவி பக்கத்தே கிடக்கும் கயிற்றினை எடுத்து அந்த வெறிமட்டினைக் கட்டிப்போடுவது போன்ற விதத்தில் கையிலிருக்கும் கதையும் கதைப்பின்னலும் மனதிலிருந்து கலைந்து போய்விடுமே என்ற ஏக்கத்தில் பேணாவை அவசரத்துடனும் ஆவேசத்துடனும் நகர்த்திச் செல்வது இன்னொரு வகை.

சமூகத்தோடு சேர்ந்து மக்களின் இன்பதுன்பங்களில் பங்கெடுத்து, அவர்களைப் படித்து, அவர்களிடமிருந்து படித்தவைகளை, இலக்கிய ஆளுகைக்குட்படுத்தி தங்கள் கமைகளைத் தாங்களாகவே எடுத்தெறியும் போதத்தை அவர்களுக்கு அளித்து இயல்பான முறையில் அவர்களை நகர்த்திச் செல்ல நிதானமாகப் பேணாவை ஓடவிடல் வேறொரு வகை.

இந்த மூன்று வகைக்குட்பட்டவர்களே விமர்சகர்களுமாவார்கள்.

"நாங்கள் விருப்பு வெறுப்புக்கு உட்படா தவர்கள் நடுநிலையாளர்கள்" என்று விமர்சகர்கள் கூறுவதெல்லாம் வெறும் பொய்யானவை. அரசியலிலே, இலக்கியத் திலே, வேறெந்த விவகாரங்களிலோ நடு நிலைமை என்பது ஒன்றில்லை. நீதி, அநீதி என்ற இரண்டு புள்ளிகள் ஒன்றோடொன்று முட்டி நெருங்கிக் கொண்டு நிற்கின்றன. இடையே முன்றாவது ஒரு புள்ளிக்கு இடமேயில்லை. இதனால் கோவிந்தனை விமர்சிக்கப் புகுபவர்கள் ஏதாவது ஒரு பக்கத்தில் நின்று தங்களை வெளிப்படுத்தியே ஆகவேண்டும். அல்லது (இனம் காட்டிக் கொள்ள மனது இடந்தராத பட்சத்தில்) ஒதுங்கிவிட வேண்டும்.

□□□

இல்லாத இறுக்கமான குறுக்குக் கட்டுச்சேலையை இவர்கள் அணிவது மரபாக்கப்பட்டது. தெய்வியை மூத்ததம்பி நயினார் பலாத்காரம் செய்வதும், இயலாத பட்சத்தில் அவளைத் தனது குடிமைகளுள் ஒருத்தனும் தாரமிழந்தவனுமான கறுத்தானுக்கு மணமுடித்து வைப்பதும் அவர்களைத் தனியே தனது காணியில் குடி வைப்பதும் இரவுவேளைகளில் மதுபானம் கொடுத்து அவனை அப்புறப்படுத்தி விட்டு,

தெய்வியை பாலியல் உறவுக்கு உட்படுத்துவதுமான நிகழ்வுகள் சித் திரிக் கப் படுகின்றன. இறுதியில் அந்தத் தெய்வியி குழந்தை வயிற்றுடன் இறந்து போகிறாள். நயினாத்திகளின் மரபுப்படி குழந்தை வயிற்றுடன் இறக்கும் பெண்களின் வயிற் றைக் கீறி, குழந்தையையும்

பாடையில் வைத்தே எரிப்பது வழக்கம் எனப்படு கிறது. தெய்வியி தாழ்ந்த சாதியினள் ஆதலால், அவள் புகைக்கப்படுகிறாள். ஆனால் அவள் வயிற்றிலுள்ள குழந்தை மூத்ததம்பி நயினாருடையது. ஆயினும் அது ஊருக்குத் தெரியாது. தனது சாதி மரபுப்படி குழந்தையைக்கீறி வெளியே எடுத்துப் புகைக்க அவர் கட்டளை யிடுகிறார். தாழ்ந்த சாதியினர் அதனை நிராகரித்து விடுகின்றனர். இதனால் அவரது கிணற்றுத் தண்ணீர் அம்மக்களுக்கு மறுக்கப் படுகிறது.

தனது அக்காவின் மரணச்செய்தி கேட்டதும், உடையாரின் வைப்பாட்டி கோவியக் கமக்காரியிடம் பணிசெய்யும் சின்னான் அவனிடம் சொல்லாமல் போனதற்காக சின்னானின் முதுகில் பழுக்கக் காய்ச்சிய தட்டு அகப்பையால் குறிசூடுகிறாள் அவள். உயர்சாதியினர் தம் வீடுகளில் குடிமைத்தொழில் செய்வோரின் வாழ்க்கையையும் கூடத் தீர்மானிப்

பவளாக உள்ளனர். உதாரணமாக உடையார் வீட்டில் வேலை செய்த சிறுமி பருவமடைந்ததும் அவளது வீட்டிற்கு அனுப்பும் போது உடையாரின் மனைவி இப்படிச் கூறுகிறாள்.

“மறுசாமத்தியம் வந்தோணை அவளை ஆருக்கும் சோறு குடுப்பிச்சி விடு... ஏன் அவள் இத்தினி யின்றை மோன் எல்லிப்போலையன், பொண்டில் செத்தாப்போலை கால்கட்டு கீல்கட்டு ஒன்றுமில்லாமல் திரியறான், ஐயாவைக்கொண்டு அவனுக்கும் சொல்லிவிடிறன் சோத்தைக் குடிப்பிச்சுவிடு”⁴⁷

இத்துடன் தெய்வியின் தகப்பனான சொடுகனை வற்புறுத்தியே மூத்ததம்பி நயினார் தாரமிழந்த கறுத்தானுக்கு அவளைத் திருமணம் செய்து வைத்தமையும் கூறப்படுகின்றது. இத்தகைய நிகழ்வுகளினூடே உயர்ந்த சாதியினர் தமது சுயலாபங்களுக்காக தாழ்ந்த சாதியினருக்கான வாழ்க்கை முறையைத் தாமே தீர்மானிப்பதைக் காணலாம். பெரும்பாலும் சிறுமிகள் தாரமிழந்த வயதுவந்தோர்க்கு அவர்களது சுயவிருப்பு வெறுப்பு எதுவும் கேட்கப்படாமலே திருமணம் செய்து வைக்கப்படுகின்ற அடக்குமுறையை ஆசிரியர் சுட்டிக்காட்டுகின்றார்.

தாழ்ந்தசாதியினர் குளத்து மீனே உண்ணவேண்டும். சுறாமீன் நெய்க்கு ஆசைப்படும் சொடுகனுக்கு (நளவர் சாதி) இரகசியமாய் அதனை வாங்கிக் கொடுக்கும் விசுவன் ஆசாரி இப்படிச்சொல்கிறான், “பிடி, ஆரும் கமக்காரர் காணக்கு முந்தி கொண்டோடு”⁴⁸

சின்னான் (நளவர்சாதி) ஆஸ்பத்திரியில் ‘தோட்டி’ வேலைக்குச் செல்கிறான். அங்கு அந்தச் சாதியினை (பறையர்சாதி) சேர்ந்த மாதனின் நட்புக் கிடைக்கிறது. மாதனின் குடிசையில் சாப்பிடுகிறான் சின்னான். இதனை அறிந்த சின்னானின் ஊரிலுள்ள உயர்சாதியினர் அவனது உறவினரை விலக்கி வைக்கிறார்கள். தாழ்ந்த சாதியினருக்குள்ளேயும் அவர்களது ஒற்றுமை வலுப்படாமல் இருக்க அவர்களுக்கு இடையேயும் பிரிவினைகளை ஏற்படுத்துவதில் உயர்சாதிக்காரர் அக்கறையுடன் செயற்பட்டமைக்கு இது ஓர் உதாரணமாகும்.

சின்னான் பறைய வீட்டில் உண்டமைக்காக

அவனது நெருங்கிய உறவுக்காரர் பெண்ணான செல்லியின் மகளான சின்னி, தண்ணீருக்காக வந்தபோது உடையாரின் சகோதரி, அவளது தலைமயிரை தண்ணீர் ஊற்றுமேலானைக் கொண்டு நறுக்கிவிடுகிறாள். தாழ்ந்த சாதிப்பெண்களின் சூந்தலை அறுத்தல் என்பது அவர்களுக்குச் சாதாரணம். இந்த நிகழ்வோடு திடலிலுள்ள எல்லாத் தாழ்ந்த சாதியினரும் ஒற்றுமைப்படுகிறார்கள். மூத்ததம்பி நயினார் தனது கிணற்றிற்கு தாழ்ந்த சாதியினருக்கு தடை ஏற்படுத்தியபோது தனது தோட்டக் கிணற்றினை பாவிக்கும்படி கூறிய விதானையாரும் சின்னானின் பிரச்சினையால் தடை விதித்து விடுகிறார். மீண்டும் பஞ்சமர்களுக்கு தண்ணீர் தட்டுப்பாடாகிறது.

டானியலின் ஏனைய நாவல்களைப்போலவே உயர்சாதியினர் தமது குடும்ப உறவுகளுக்கு வெளியே தாழ்ந்த சாதியினருடன் கொள்ளும் பாலியல் உறவுகளும் இந்நாவலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. மூத்ததம்பி நயினாரின் மனைவி அன்னப்பிள்ளைக்கும் கோவியன் நல்லதம்பியனுக்கும் இடையிலான தொடர்பு கூறப்படுகின்றது. தம்பிடி சிங்கி என்ற கதாபாத்திரத்தினூடாக இந்தச் சங்கதிகளை ஆசிரியர் வெளிப்படுத்துகிறார்.

“ஊரிலை உள்ள நயினாத்தியன் எல்லாம் தங்கடை கொய்யகங்களுக்குள்ளை எத்தினை எத்தினை கள்ளப் புருஷன்மாரை வைத்திருக்கினம் என்ற கணக்கெல்லாம் இந்தப் பங்கிடி சிங்கி யெட்டைக் கிடக்காக்கும். நயினார்மார் எத்தினை வைப்பாடிச்சியனை வைச்சிருக்கினம் என்ற கணக்கியலை வீசும் பிசகாமல் சொல்லுவனாக்கும்.”⁴⁹

இந்நாவலிலும் ‘நாய்கள்’ வருகின்றன. கதையின் கருவைப்போலவே உயர்சாதியினரின் நாய்களுக்கும் தாழ்ந்த சாதியினரின் நாய்களுக்குமிடையிலான பேராட்டத்தின் குறியீடுகளாக இவை சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தாழ்ந்த சாதிக் காரர்களின் நாய்கள் தமது எஜமானர்களுக்கு விசுவாசமானவையாகவும் அவர்களது எதிரிகளை வேட்டையாடுபவையாகவும் அநீதிகளையும் அடக்குமுறைகளையும் பொறுக்காதனவாகவும் இதிலும் வருகின்றன.

நளவரின் வாழ்விடங்களை விதானையாரும் மூத்ததம்பி நயினாருமாக ஆட்கள் வைத்து கொளுத்தி விடுகிறார்கள். கொளுத்தியவர்களைக் கண்டுபிடிக்க தமது வேட்டைநாய்களை மணியகாரர்

01. டானியேல்,கே. 1987, தண்ணீர் (முன்னுரை. வாராவொல்லை வெளியீடு, தும்பளை. பருத்தித்துறை, பக்: XVIII)
02. டானியேல்,கே. என்னைப்பற்றி நான் களம், இதழ்: பக்:5 பதிப்பாசிரியர், வி.சிவயோகம், குடவின் ஓட்டோ அச்சம், கல்முனை.
03. டானியேல்,கே. மணிக்கொடியும் எனது கருத்தும் மணிக்கொடி பொன்விழா மலர்: 1985, சென்னை, பக்:57.
04. மேற்படிநூல்: பக்: 58
05. மேற்படிநூல்: பக்: 58-59
06. மேற்படிநூல்: பக்: 59-60
07. மேற்படிநூல்: பக்: 60
08. டானியேல்,கே. 1986, காணல் தோழமை வெளியீடு, சென்னை, பதிப்புரை-வே.மு.பொதியவேற்பன், பக்: VIII
09. டானியேல்,கே. 1972, பஞ்சமர் தாரகை வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம், ஆசிரியர் உரை. பக்:V
10. டானியேல்,கே. 1989, கே. டானியலின் குறநாவல்கள் வாராவொல்லை வெளியீடு, தும்பளை. பருத்தித்துறை. முன்னுரை -(முன்னுரையாக அவரது கருத்தும் அமைகின்றது. 1985-01-03ல் எழுதப்பட்டது) பக்: XII

11. டானியேல்,கே. 1986, காணல் தோழமை வெளியீடு; சென்னை: பக்: XXXIII.
12. டானியேல்,கே. 1972, பஞ்சமர் தாரகை வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம், ஆசிரியர் உரை. பக்: எரை.
13. மேற்படி நூல்: பக்: 122.
14. டானியேல்,கே. 1987 தண்ணீர் வாராவொல்லை வெளியீடு, தும்பளை. பருத்தித்துறை, பக்: XVIII
15. டானியேல்,கே. 1972, பஞ்சமர் தாரகை வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம்: பக்:17.
16. மேற்படி நூல், பக்:162-164.
17. அழக்கோடு எம்மால் இடப்பட்டது
18. டானியேல்,கே. 1972, பஞ்சமர் தாரகை வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம், பக்: 73-74.
19. மேற்படிநூல் பக்: vii
20. மேற்படிநூல் பக்: 162, 164.
21. டானியேல்,கே. 1986 காணல் தோழமை வெளியீடு, சென்னை, ஆசிரியர் உரை. பக்: XXXVI.
22. மேற்படி நூல், பக்: XXXVI
23. மேற்படி நூல், பக்:15

பயன்படுத்துகிறார். அவற்றின் பெயர்கள் வீமன், அருச்சுனன். இவ்விரு நாய்களையும் பள்ளர் சாதியினராகிய சூரனும், கணவதியானும் வழிநடத்துகின்றனர். கணவதியானின் நாய்கள் மறையனும் வைரவனும். இவற்றின் உதவியுடன் நாசகாரர் கண்டு

பிடிக்கப்படுகிறார்கள். மூத்த தம்பி நயினார் வீட்டுக்கு அவை வழிகாட்டிச் சென்ற போது அங்கு நடந்தவற்றை ஆசிரியர் கூற்றாகவே காண்பது அவரது இலக்கைத் தெளிவுறுத்தும்.

"வீமனும் அருச்சுனனும் கோடிப்புறமாகப் படுத்திருந்த மூத்ததம்பி நயினாரின் நாயை உருட்டி உருட்டிக் கடித்துக் கொண்டிருக்க, குதறப்பட்ட அந்தப் பரிதாபத்துக்குரிய சீவன் வானமுகடுவரை உரக்க அவலக் குரல் எழுப்பி, பின்பு குரலைத் தாழ்த்தித் தாழ்த்தி, முக்கி முனகி இறுதியில் சேட முச்சைக்கூட விட்டு விட்டது.⁵⁰

மணியகாரர் உயர்சாதியினர் எனினும் தாழ்த்தப் பட்ட மக்களுக்கு இரங்கும் சபாவம் உடையவராகவும் உயர்சாதிக்காரரின் அட்டூழியங்களுக்கு அவர்களுக்கு தண்டனை வழங்குவவராகவும் வருகிறார். வீமனும் அருச்சுனனும் பள்ளர்சாதி வேட்டைக்காரரின் வேட்டை நாய்களுக்கான தலைமையாக இருப்பதனையும் இங்கு சுட்டிக்காட்ட வேண்டும்.

"பஞ்சமருக்கு தண்ணீர் தானம் செய்யப்பட்டு வந்த கிணறுகளில் செத்தமாடுகள், அழுக்குப்பொருட்கள், ஆள்மலங்கள் கூடப்போடப்பட்டன.⁵¹

அவர்களின் தண்ணீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க பம்பிடி சிங்கியின் காணிக் குள் கிணறு கட்டுவதென்று முடிவாகின்றது. அவளும் மனப்பூர்வமாகச் சம்மதித்துக் காணியை தானமாகக் கொடுக்கின்றாள். ஆயினும் உயர்சாதியினர் அவளைக் கொன்று விடுகின்றனர். இரண்டு வருட உழைப்பின் பின்னர் பஞ்சமரால் கிணறு தோண்டப்பட்டு நீர் காணப்பட்ட அன்று இரவே உயர் சாதியினரின் ஏவலால் அதில் நஞ்சைக் கலந்து விடுகிறார்கள். நிரைப் பரீட்சித்த போது அதனைக் கண்டுபிடிக்கும் மாதன் கிணற்றினுள்ளே இறந்துவிடுகிறான். பறையர் சாதியினன் என உயர்சாதியினரால் புறக்கணிக்கப்பட்ட மாதன் பஞ்சம மக்களின் உயிரை தன்னுயிரைக் கொடுத்துக் காப்பாற்றி விடுகிறான். இந்த விவரணம் பின்வருமாறு

24. மேற்படி நூல், பக்: 40

25. இவன் கோவியர் சாதியினாக இக்கதையில் வருகிறார்.

26. டானியேல், கே. 1986, காணல்

தோழமைவெளியீடு, சென்னை, பக்:40.

27. மேற்படி நூல், பக்:56.

28. மேற்படி நூல், பக்:66

29. மேற்படி நூல், பக்:106

30. மேற்படி நூல், பக்:89

31. மேற்படி நூல், பக்:46-47

32. மேற்படி நூல், பக்:48-49

33. மேற்படி நூல், பக்:103

34. மேற்படி நூல், பக்:84

35. மேற்படி நூல், பக்:86

36. மேற்படி நூல், பக்:260.

37. மேற்படி நூல், பக்:196

38. மேற்படி நூல், பக்:196

39. மேற்படி நூல், பக்:197

40. மேற்படி நூல், பக்:297

41. மேற்படி நூல், பக்:325-326

அமைகின்றது.

"சூரனின் கண்களில் கண்ணீர் ஆறாய் ஓடியது. அவர் கிணற்றின் அழுத்தமான குன்றைப் பார்த்தார். அதில் சிவப்பால் எழுதியிருந்த மூன்று எழுத்துக்கள் 'நஞ்சு' என்பது. மாதனின் கடைவாயில் இரத்தமும் கைப்பெருவிரல் துண்டும் கிடந்தது. அவனின் பெருவிரல் கடித்துப் பிடுங்கப் பட்டிருந்தது."⁵²

இந்நாவலின் இறுதியில் இணைப்பாக ஒரு செய்தியை ஆசிரியர் தருகிறார். மூன்று வருடங்களின்பின் கிணறு பூரணமாய்க் கட்டப்பட்டு உயர் சாதியினரின் வசமாகின்றது. அவர்கள் மீண்டும் தண்ணீர்த் தானம் செய்ய, பஞ்சமர் இரவுபகலாய் அங்கு தண்ணீருக்காக வர அவர்களுக்கு தண்ணீர் அள்ளி ஊற்ற சம்பளத்திற்கு ஆள் வைக்கப் படுகின்றது. மீண்டும் பஞ்சமர் விடியலின்றியே பழைய வாழ்க்கையைத் தொடர்கின்றனர். ஆசிரியர் கூறுவதைப்போல,

"எடுத்த எடுப்பிலேயே தலையைக் கிள்ளி எறிந்து விட முயற்சிப்பது, அது முடியாத பட்சத்தில் நெஞ்சுக்கு நடுவே இருதயத்தில் குத்துவது, அதுவும் முடியாவிட்டால் அடிவயிற்றில் மொங்கியிடிப்பது, அதிலும் முடியவில்லை என்றால் நூலடி என்ற உயிர் நிலையத்தை நசிப்பது, சரி இவைகளிலெல்லாம் இந்த ஏழை மக்களை வென்றுவிட முடியவில்லை என்றால் இவர்களைப் பொன் மிதி அடியில் ஏற்றி, மிதியடியையும் காலையும் சேர்த்து ஆணியடித்து மிதியடியையும் நிலத்தோடு சேர்ந்து அறையுத்து வைப்பது என்ற கடைசித் தந்திரோபாயத்தையும் பிரயோகித்து வெற்றி காண்பது" என்னும் யாவும் இந்தத் தண்ணீருக்கூடாக வெளிக்கொணரப்பட்டிருக்கிறது.⁵³

மதிப்பீடு:

மேற்குறிப்பிடப்பட்ட விவரணத்தினூடாக கே.டானியல் அவர்களின் ஆளுமையினை இனங்காணமுடிகின்றது. தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினராக அடையாளப்படுத்தப்பட்டு உரிமைகளும் சலுகைகளும் மறுக்கப்பட்டு மிகச் சாதாரண ஆசைகளைக் கூட நிறைவேற்றிக்கொள்ள முடியாதபடி சாதி என்ற பெயரால் அக்கிரமங்களுக்கு உள்ளான மக்களின் உள்ளார்ந்த குரலாக இவரது ஆக்கங்கள் இருப்பதனை அவதானிக்கலாம். புறக்கணிக்கப்பட்ட மக்களின் குரலாக - இலக்கியத்தில் ஓர் எதிர்ப்புக்

42. மேற்படி நூல், பக்:347-348

43. டானியேல், கே. 1987.

தண்ணீர்மதிப்புரை: யசமசு செக்கிளெ: பக்: iv.

44. மேற்படிநூல் முன்னுரை, பக்: ii

45. மேற்படி நூல், முன்னுரை, பக்: xviii

46. மேற்படி நூல், பக்:20

47. மேற்படி நூல், பக்:61

48. மேற்படி நூல், பக்:63

49. மேற்படி நூல், பக்:164

50. மேற்படி நூல், பக்:163

51. மேற்படி நூல், பக்:204

52. மேற்படி நூல், பக்:227

53. மேற்படி நூல், முன்னுரை, பக்: xvii.

54. டானியேல், கே. 1987. தண்ணீர், மதிப்புரை பக்: v

55. மேற்படி நூல், முன்னுரை, பக்: xv

56. டானியேல், கே. 1972. பஞ்சமர்

நூலாசிரியர் உரை, பக்: viii

குரலாக - டானியலின் குரல் மேலெழுகின்றது. பிறமொழித் தாக்கத்தால் சதேசியத்தை இழந்து விடாமல் தனது பிரதேச மக்களின் வாழ்வியலை நிதர்சனமாக அவர் தருகின்றார். இது குறித்து கருத்துரைக்கையில்

“மானிடவியல் ரீதியிலே திரு. டானியலுடைய நாவல்கள் யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சமூகத்தினை விவரணம் செய்யும் ஒழுங்கான இனச்சரிதைகள் (Ethnographies) எனக் கூறுவதில் எனக்கு எதுவித தயக்கமும் இல்லை. யாழ்ப்பாணத்து மரபுவழிப் பண்பாட்டின் அடிச்சுவடுகளைக் கண்டுகொள்வதற்கான பல அருமையான தகவல்கள் அவருடைய நாவல்களில் காணப்படுகின்றன.” என்று ரோக்கியோ கக்கியின் பெண்கள் கலைக்கல்லூரி- மானிடவியல் இணைப்பேராசிரியரான யசமசு செக்கினெ கூறுகிறார்.⁵⁴

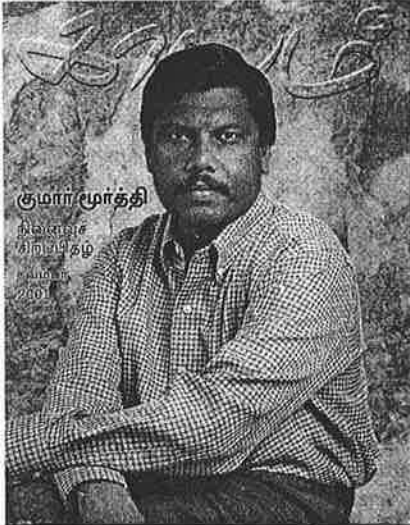
இவ்வாறு ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்து யாழ்ப்பாணத்துச் சமூகநிலைமையை அதுவும் ஒரு குறிப்பிட்ட வர்க்கத்தினருடைய பார்வையாக அவரது எழுத்துக்களில் தெளிவாகக் காணலாம். யாழ்ப்பாணத்துக் கிராமிய வாழ்வு பற்றிய டானியலின் கருத்துக்கள் வருமாறு:

“யாழ்ப்பாணத்து கிராமிய வாழ்வு என்பது திட்டவட்டமான ஒரு சமூகஅமைப்பை முரசறையும் விதத்தில் இல்லை. பொறுப்புடன் இதைக் கவனிப்பவர்களுக்கு இது புரியாமற் போகாது. மிகவும் விசித்திரமான இந்தக் கலவைச் சமுதாய அமைப்பைக் கற்றுக்கொள்வதென்பது இலேசப்பட்ட வேலையல்ல. எந்தப் பாடப் புத்தகங்களிலும் இதற்கான வரைவிலக்கணங்கள் கிடைக்கா” என்று அவர் கூறுகின்றார்.⁵⁵

இவ்விதம் அமைந்துள்ள யாழ்ப்பாணத்து சமூக அமைப்பை மிகத்துல்லியமாகவும், தெளிவாகவும் புரிந்து கொண்டு, அதனுள் ஆழ இறங்கி, அதிலுள்ள உள்ளார்ந்த விடயங்களை தனது கதைகளினூடாக வெளிக்கொணர்ந்துள்ள டானியலின் திறன் பாராட்டுக்குரியதே. கதைகளில் அடக்கப்பட்ட தாழ்ந்தசாதி மக்கள் அனுபவிக்கும் பிரச்சினைகளை கூறுகையிலும் மிகக் கவனம் செலுத்தியுள்ளார். அவர்களது வாழ்க்கை முறைமைகள், பழக்க வழக்கங்கள், நடை உடை பாவனைகள் உணவு மற்றும் சமையல் வழக்கங்கள் என்பன மிக நுணுக்கமான அவதானிப்பின் ஊடாக வெளிக்கொணரப்பட்டிருக்கும் என்பதை அவற்றை ஆழ்ந்து வாசிப்போர் உணர்ந்து கொள்வர்.

தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினருக்கு எதிரான சகல அடக்குமுறைகளும் ஒழிந்து, சாதிப்பாகுபாடுகளுக்கு அப்பால் பேதமற்ற சமத்துவ நிலையை யாவருக்கும் பொதுவானதாகக் கிடைக்க உலகில் நிரந்தர சமாதானம் சித்திக்க வேண்டுமென்ற அவரது வேண்டுகோள் குறித்த கருத்துடன் இக்கட்டுரையை நிறைவு செய்வது பொருத்தமானதும், காலங் காலமாய் நிலைத்து நிற்கக்கூடிய தீர்க்கதரிசனம் நிறைந்ததுமாகும்.

“இந்த மக்களுக்கும் ‘இந்த உலகத்தின் கடைசி மனிதனும் தனது சுதந்திர வாழ்வைப் பெறும் வரை ஓய்வதில்லை’ என்ற திடசங்கற்பத்துடன், நிரந்தர சமாதான வாழ்வுக்காகப் போராடி வருபவர்களுக்கும் இச்சிறுநூல் ஓர் ஆயுதமாகப் பயன்படுமானால் அது ஒன்றே எனக்குப் பெருமகிழ்ச்சி அளிப்பதாகும்.”⁵⁶

குமாரமூர்த்தி

நிலைநிர்வாக
சிறப்புதழ்

புதுச்சேரி
2001

கனடாவில் இருந்து வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் காலம் சஞ்சிகையின் 15வது இதழ், குமாரமூர்த்தி அவர்களின் நினைவுச் சிறப்பிதழாக வெளிவந்துள்ளது.

இதில்,

ஈழத்தமிழ்சிறுகதைகள் - எம் தேவசகாயகுமார்

நகலாக்கம் - வே. வெங்கடரமணன்

நானும் என் எழுத்தும் - சுந்தர ராமசாமி

பெண்கள் துணியவேண்டும் - குமார் மூர்த்தி

மாவோ வழித் தோன்றிய டெங்சியாவோபிங் - மணி வேலுப்பிள்ளை

ஜீன் ஹேனேயின் பேட்டி - என். கே. மகாலிங்கம் ஆகிய கட்டுரைகளும்

காஞ்சனா தாமோதரன், ஜெயமோகன், அ. முத்துலிங்கம், பாவண்ணன் ஆகியோரின் சிறுகதைகளும், சிந்தாமணி கொடலெகரே, டி.பி.ராஜீவன், திருமாவளவன், செழியன், சுமதி ரூபன், அழகுக்கோன், தான்யா, சக்கரவர்த்தி ஆகியோரின் கவிதைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன.

KALAM

P.O. box 7305

509 St. Clair Ave. W

Toronto ONT.

M6C 1C0

CANADA.

www.tamilbook.com

tbook@yesssic.com

ஒவ்வொரு
பெருந்துயர்களின் பின்னும்
நீளும் நம்பிக்கையின் துளிப்பிலே
வாழ்வு பெருகும்
எமக்கு

நேற்றுப்பரவிய வெறுமை
துடைத்தெறித்து.
நாளையை மீண்டும் சகிக்க
எங்கிருந்தோ
எழும் மிடுக்கு

அவ்வாறான மகிழ்வின் சாயல்
கலந்துருகிய கணத்தில்
புத்தரையும் காந்தியையும்
குழைத்துப் பூசியபடி
அந்நியமான சிலர்
எங்கள் தேசத்தில் பரவினர்
எந்தக் கேள்விகளும்மில்லாது

சிரித்தபடிவந்தவர்கள்
முசங்கள் இறுகியபடி
முள்ளுக்கம்பிகளுக்குள் புதைந்ததற்கு
காலம்மாறி வீசிய
அமைதியின் புயலும்
காரணமெனலாம்

பிறகு
எண்ணெய் மணமும்
அணிவகுப்புத்தடமும்
கலந்து பெருக
பீதியில் உறைந்தன
தெருக்கள்

பொழுதெல்லாம் விழிமுடாது
ஊர்களின் அமைதிக்காய்
ஓற்றைக்கால் தவமியற்றியவர்கள்

அதிகாலைமீல் மட்டுமே
துயன்றுபோகும் அதிசயம்
உருக்குலைந்த உடல்கள்
பனிப்புக்காரில் மிக்கையில் மட்டுமே
நிகழ்ந்தன

சாரமும்
கைகள் பின்னே வளைக்கப்பட்டிருக்கும் கோலமும்
லிழிகள் வெறித்தபடியிருக்கும் கோரமும்
அரணுக்குள்ளிருப்பவர்கள்
அழிவுகளில்லாது திரும்பிச்செல்லல் கூடாதென
நெஞ்சு விம்மித்தணியும்

எதிர்விட்டு அக்காவின்
ஆடைக்குள் குண்டிருப்பதாய்
எச்சில் தெறிக்கும் பரிசுசிப்புடன்
அமைதியானவர்கள் முலைகள் திருசி
கூட்டாய்ப் படர்கையில்
அசையாச் சாட்சிகளாவது
நானும் மதியவெயிலும்

நிகழ்வுகளின் தொடர்ச்சியில்
ஆழமனதின் துலங்கல்கள் சிதைவுற
மழலையாகிச் சிரித்தபடி
காணாமற்போனான் அக்கா
ஓர்நாள்

இப்போது புலம்பெயர்வாழ்வு.

நினைவுகளின் செட்டையைக் கழட்டிவிட்டு
துருவக்கரடியின் தோலான போர்வைக்குள்
நடுநடுங்கியபடி. விரகமெழும்
உறைபணிக்காலம்

நேற்று நடந்தவையெதுவும்
என்னைப் பாதிக்காதெனும் திமிருடன்
கொஞ்சம் கொச்சைத்தமிழும்
அதிகம் ஆங்கிலமும்
நாவில் சுழலும் அன்புத்தோழியுடன்
மரபுகளைச் சிதைத்தபடி.
கலவியும் கிறங்கலுமாய்
கழிகிறது வாழ்வு

எனினும்..

அவள் முலைகள் கவைத்து
முயங்கும்பொழுதெல்லாம்
எண்ணெய் பிசுபிசுக்கும்
அமைதியின் மணமும்
குறியென விறைத்துநிற்கும்
துப்பாக்கிமுனையின் நினைவும்

எனோ பீறிட்டெழுகிறது
எல்லாவற்றையும் புறக்கணித்து.

அமைதியின் மணம்

இளந்தோ

2001.11.02 அத்காலை 4.04

கண்ணுக்குத் தெரியாத சித்திரவதை முகாம்கள்

லக்ஷ்மி

உலகில் உள்ள எல்லா மக்களும் பாரபட்சமின்றி ஏற்றத் தாழ்வுகளின்றி இருக்கும் ஒரு காலம் வரும் என்பது கண்ணுக்கெட்டிய தூரத்தில் இல்லைத்தான். அதற்காக, அது தானாக வந்துவிடும் என்றோ அல்லது ஒரு சமூகப் புரட்சியின் மூலத்தான் சாத்தியப்பட முடியும் என்றோ கூறிவிட்டு வீணே இருந்துவிடவும் முடியாது.

உலகின் மேலைத் தேசத்தவர் — கீழைத் தேசத்தவர் என்ற பிரிப்பு, கிழக்கு நாடுகள் — மேற்கு நாடுகள் என்ற பிரிப்பு, இன்னும் வடக்கு தெற்கு என்று உலகத்தைப் பிளவுபடுத்துதல் என்பன வெறுமனே திசைகளையும் பூமத்தியரேகையையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு பிரித்து வைக்கப்படவில்லை என்பதை நாங்கள் உன்னிப்பாக அவதானிக்க வேண்டும். இந்தப் பிரிப்புகளின் முக்கிய காரணிகளாக இருப்பவற்றில் உழைப்புச் சுரண்டல் மிக முக்கியமான இடத்தை வகிக்கின்றது.

எல்லா மக்கள் என்று கூறும்பொழுது ஆண்கள், பெண்கள், சிறார்கள் என்று பெருவாரியாகப் பிரிக்கலாம். இதிலும் வேலைப்பிரிவினைகள், சாதிப்பிரிவினைகள், பால் பிரிவினைகள்..... போன்றவற்றினால் மக்கள் துண்டாடப்பட்டு இருக்கின்றார்கள்.

இங்கு முக்கியமாகப் பெண்களை எடுத்துக் கொண்டு பால், இவர்கள் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகள் என்று கூறப்படும் நாடுகளிலோ அல்லது வளர்முக நாடுகள் என்று சொல்லப்படும் நாடுகளிலோ என்று எந்தவிதமான வேறுபாடுகளின்றி வெவ்வேறு வடிவங்களில் அடிமைத் தனங்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தற்போதிருக்கும் உலகக் கட்டமைப்பு இந்த அடிமைத் தனங்களை, அடிமைத்தனங்கள் என்று கண்டு கொள்ளப்பட முடியாதவாறு எல்லாவற்றையும் தனித்தனியான நிறுவனங்களாகவும் அதேசமயம் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று பிரிக்க முடியாத நிறுவனங்களாகவும் மிகவும் தந்திரமான வகைகளில் உருவாக்கி இருக்கின்றது.

இன்னும் ஏற்கனவே இருக்கும் நிறுவனமயப்பட்ட சமூக அதிகாரங்களை மேலும் இறுக்கமாகப் பேணவேண்டிய அச்சத்திற்கு மறைமுகமாகத் தள்ளுகின்றது. இதன் தொடர்வரிசையில், உலகின் மிகப் புராதனமான தொழில் என்று அழைக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் பால்வினைத் தொழில் என்ற (அதிகார பூர்வமற்ற) நிறுவனமயப் படுத்தலில் சிக்கிக் கொண்டு கீழியும் பெண்கள் பற்றி அக்கறை கொள்பவர்கள் இல்லை

என்று கூறுமளவுக்கு சர்வதேச புள்ளி விபரங்களில் இருந்து பெறப்படும் தகவல்கள் அச்சுறுத்துகின்றன. பால்வினைத் தொழிலில் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருக்கும் பெண்களும் பெண்பிள்ளைகளும் தங்களை அலங்கரித்துக் கொண்டும் பொய்யான சிரிப்புகளை வீசிக்கொண்டும் காட்சிப் பொருட்களாக நிற்பதற்குப் பின்னால், எவ்வாறான கொடுமைகளை அனுபவிக்கின்றார்கள் என்பது பற்றித் தெரிந்து கொள்வது மிக அவசியமானது.

அவர்கள் தங்களுக்காக உழைக்கின்றார்களா என்றால்.....? இல்லை. அவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை மேம்படுத்தவேண்டும் என்ற நோக்கத்தில்தான் இத் தொழிலை பெரும்பாலான சமயங்களில் தெரிவு செய்கின்றார்கள். ஆனால் இவர்கள் எப்போதுமே, சொகுசாக வாழும் கும்பல்களினால் ஆட்டுவிக்கப்படுகின்றார்கள்.

இதற்கான செயற்பாடுகள் உலகின் எல்லா இடங்களிலும் ஒரே மாதிரி இல்லை என்று அநேகர் வாதிடலாம். ஆனால், இத்தொழிலில் ஈடுபடுத்தப்பட்ட பின்பு தங்கள் எதிர்காலத்தையே இவர்கள் முற்றாக இழந்துவிடும் மிகப்பெரிய இருட்குகை இதற்குள்ள்தான் உள்ளது.

இது சர்வதேசரீதியாக எல்லா இடங்களிலும் அதனதன் அளவில் ஒரேமாதிரியாகவே உள்ளது.

பால்வினைத் தொழில், பெரும்பாலும், அதற்குள் புதைந்து கிடக்கும் கொடுங்களை மறைத்து நாடுக்காக, உலகின் அதிபுராதன தொழில் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. ஆனால், இது இன்று ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட குற்றச்செயலின் அதிநவீன வர்த்தகமாக வந்து கொண்டிருக்கின்றது. நவீன மேற்கத்தைய கலாச்சாரம் சில சந்தர்ப்பங்களில் பால்வினைத் தொழிலைப் போற்றியது, சிவில் உரிமைகளுக்கும் மத அறவொழுக்கத்திற்கும் இடையிலான விவாதங்களாக இதனை முன்னெடுத்தது. இதனுடைய தற்போதைய அவதாரத்தைக் கணக்கில் கொண்டு இந்தப் பிரச்சினையை அணுகுவதை விட்டுவிட்டு இப்படியான இரண்டுங் கெட்டான் பாடங்களை நடத்துவதென்பது பிரச்சினைகளில் இருந்து அந்நியப்பட்டு நிற்பதென்றே ஒரு வகையில் கொள்ள முடியும். பால்வினைத் தொழில் என்பது பெரும்பாலும் அடிமைத்தனத்தின் ஒரு நவீன வடிவமாக உள்ளது என்பது இலகுவாகக் கண்டு கொள்ளக் கூடிய உண்மை.

இன்று சர்வதேசரீதியில், எத்தனையோ சர்க்கல் மேடைகளிற்கு கொண்டு வரப்பட்டு சாகசங்கள் செய்விக்கப்படும் மிருகங்களை நடத்துகின்ற முறைகள் பற்றியும் அந்த மிருகங்களின் உரிமைகள் பற்றியும் பேசுகின்ற இந்தக் கால கட்டத்தில், அழிவின் எல்லைமில் நிற்கும் இந்தப் பெண்கள் பற்றி நாம் பேசாமல் இருப்பது விந்தையாக இல்லையா?

தற்போது கிழக்கைரோப்பியப் பெண்கள் எவ்வாறு இஸ்ரேலில் பயன்படுத்தப்படுகின்றார்கள் என்பது பற்றிய சில விடயங்கள் இங்கு பதிவு செய்யப் பட்டுள்ளன.

இஸ்ரேலில் இருந்து கிடைத்திருக்கும் மனதைப் பிழியும் தகவல்கள்.

கிராம வாழ்க்கை குறித்த அவநம்பிக்கையில் இருந்தும் வறுமையில் இருந்தும் தன்னுடைய அழகு தன்னை எப்படியாவது காப்பாற்றிவிடும் என்று இரினா எப்போதும் நம்பிக் கொண்டிருந்தாள். சில மாதங்க ளிற்கு முன்பு உக்ரேனியாவின் உள்ளூர்ப் பத்திரிகை யொன்றில் தெளிவற்ற முறையிலான விபரங்களுடன் வெளியாகியிருந்த விளம்பரமொன்றிற்குப் பதிலளித் தபின், அங்கிருந்து புறப்பட்டு இஸ்ரேலுக்குச் செல்லும் ஒரு சுற்றுலாப் படகில் எந்தவித முன்னேற்பாடுகளு மின்றி ஏறிக்கொண்டாள். அங்கு நடனமாதாகப் பணி புரிவதன் மூலம் வெகு இலகுவில் கட்டுக்களாகப் பணம் சம்பாதிக்கலாம் என்ற நம்பிக்கையுடன் வந்து சேர்ந்தாள்.

இரினாவுக்கு வயது 21. உக்ரேனை விட்டு வெளியே செல்வதில் மகிழ்ச்சியும் அதேநேரம் தன்னைத்தானே காத்துக்கொள்ளலாம் என்ற நம்பிக்கை யும் இருந்தது. இஸ்ரேல் அவளுக்கு ஒரு புதிய உலகத்தைக் காட்டியது. அங்கு வந்து சேர்ந்த ஓரிரு வாரங்களுக்கு எல்லாமே சாத்தியம் என்பதுபோலத் தோன்றியது. அதன்பின்பு ஒரு நாள் பால்வினைத் தொழில் விடுதியொன்றுக்குக் கொண்டு செல்லப் பட்டாள். அங்கு அவளுடைய முதலாளி அவளுடைய கண்முன்னால் அவளுடைய கடவுச்சீட்டை எரித்தான்.

அவனுடைய வார்த்தைகளை அவள் இப்போதும் நினைத்துக் கொள்கிறாள். "நான் உன்னை எனக்குச் சொந்தமாக்குகிறேன். நீ என்னுடைய சொத்து. உன்னுடைய வழியைக் கண்டு கொள்ளும் வரையும் நீ எனக்கு வேலை செய்வாய். இங்கிருந்து வெளியேறு வதற்கு முயற்சிக்காதே. உன்னிடம் எந்தவிதமான பத்திரங்களும் இல்லை. உன்னால் ஹிப்கு மொழி பேசமுடியாது. வெளியே போனால் நீ கைது செய்யப் பட்டு நாடு கடத்தப்படுவாய். அப்போது நாங்கள் உன்னைப் பிடித்து மீண்டும் இங்கு கொண்டு வருவோம்"

இது அன்றாடம் நடக்கின்றது. இரினாவைப் போல்

Photo: Russian translation of the Propaganda Club 'Tel Aviv, The Russian Embassy, 2004, 'No Borders'

கள்ளம் கபடமற்ற, ஆபத்தை உணர்ந்து கொள்ளாத இளம்பெண்களை பால்வினைத் தொழிலுக்காக அடிமைகளாக விற்பனை செய்வது என்பது. கடந்த மூன்று வருடங்களில் 1500 ரஷ்ய உக்ரேனியப் பெண்களை நாடு கடத்திய இஸ்ரேலில் மட்டுமல்ல, உலகம் முழுவதிலும் இது நடைபெறு கின்றது. சட்டபூர்வமற்ற அதிவேகமாக வளர்ந்து வரும் வியாபாரங்களில் ஒன்றாக இந்த பெண்

சர்வதேசக் குடிவரவு நிறுவனத் தின்படி மேற்கைரோப்பிய நாடு களுக்கு மட்டும் 500 000 பெண் கள் வருடாவருடம் சட்டத்திற்கு முரணான வகையில் கொண்டு வந்து சேர்க்கப்படுகின்றார்கள் என்று தெரிவிக்கின்றது.

அடிமைகள் விற்பனை உலகப்பொருளாதாரத்தின் முதுகெலும்பாக இருக்கக்கூடும் என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் பெருகிக்கொண்டு போகின்றது.

சர்வதேசச் சந்தையில் பெண்கள் விற்பனைப் பொருட்களாவது நவீனமானது என்று சொல்வ தற்கில்லை. இந்தச் சந்தையின் அடிப்படையான சரக்குகளாக எத்தனையோ ஆண்டுகளாக ஆசியப் பெண்கள் இருந்திருக்கின்றார்கள். ஆனால், உக்ரேனில் நிலவும் பொருளாதார நெருக்கடி அதியுயர் வருமானத்தை பெற்றுத் தரக்கூடிய இந்தச் சந்தையை குற்றவாளிக் கும்பல்களுக்குத் திறந்து விட்டுள்ளது. கம்யூனிசம் வீழ்ச்சியடைந்து விட்டது

இரினாவுக்கு வயது 21. உக்ரேனை விட்டு வெளியே செல்வதில் மகிழ்ச்சியும் அதேநேரம் தன்னைத்தானே காத்துக் கொள்ளலாம் என்ற நம்பிக்கையும் இருந்தது. இஸ்ரேல் அவளுக்கு ஒரு புதிய உலகத்தைக் காட்டியது. அங்கு வந்து சேர்ந்த ஓரிரு வாரங்க ளுக்கு எல்லாமே சாத்தியம் என்பது போலத் தோன்றியது. அதன்பின்பு ஒரு நாள் பால் வினைத் தொழில் விடுதியொன்றுக்குக் கொண்டு செல்லப் பட்டாள். அங்கு அவளுடைய முதலாளி அவளுடைய கண் முன்னால் அவளுடைய கடவுச் சீட்டை எரித்தான்.

உக்ரேனில் இருந்து மட்டும் வெளியேறும் பெண்களின் எண்ணிக்கையே திகைப்பில் ஆழ்த்துவதாக இருக்கின்றது. அந்த நாட்டு உள்நாட்டிலுள்ள அமைச்சின் தகவலின்படி கடந்த தசாப்தத்தில் மட்டும் 30 வயதிற்கும் குறைவான 400 000 பெண்கள் நாட்டை விட்டு வெளியேறி இருக்கின்றார்கள். இஸ்ரேல்தான் இவர்கள் சென்று சேருமிடத்தின் ஒரு முன்மாதிரியாக உள்ளது. அங்கு பணத்தைக் கொடுத்து பாலியல் இன்பம் நுகரும் ஆண்களின் எண்ணிக்கை நாளொன்றுக்கு ஏறத்தாழ 25 000 பேர்.

என்று சொல்லப்படும் காலத்தில் இருந்து இந்த வியாபாரம் செழிப்படைந்துள்ளது. இந்த வர்த்தகத்தில் இப்போது மிகவும் பெறுமதி வாய்ந்ததாகக் கருதப்படும் பெண்கள் உக்ரேனியர்கள் தான் என்பதை பால்வினைத்தொழில் தரகர்கள் முதல் சட்டத்தை அமுல்படுத்தும் உத்தியோகத்தர்கள், நிவாரணக் குழுக்கள் ஈறாக அனைவரும் ஒப்புக் கொள்கின்றார்கள்.

மேலும் எத்தனை பெண்கள் இப்படி வெளிநாடுகளுக்குச் செல்கின்றார்கள் என்ற புள்ளிவிபரத்தைக் கண்டுபிடிப்பது மிகவும் சிக்கலானது. ஏனெனில், இவர்கள் பெரும்பாலும் களவாகவே குடிபெயர்கிறார்கள். அத்துடன் வெளியேறுபவர்களில் ஒரு குறிப்பிட்ட வீதத்தினரே பால்வினைத் தொழிலைத் தெரிவு செய்கின்றனர். ஆனால், ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் கணிப்பின்படி ஒவ்வொரு வருடமும் 4 மில்லியன் பேர்கள் உலகம் முழுவதிலுமாக சட்டத்திற்குப் புறம்பாக கடத்தப்படுகின்றார்கள். இவர்கள் நிர்ப்பந்தங்களினால், அவர்களுடைய விருப்பத்திற்கு மாறான தொழில்களைச் செய்வதற்கு பலவந்தப்படுத்தப்பட்டு பல்வேறுவிதமான அடிமைத்தனங்களை அனுபவிக்கின்றார்கள். சர்வதேசக் குடிவரவு நிறுவனத்தின்படி மேற்கைரோப்பிய நாடுகளுக்கு மட்டும் 500 000 பெண்கள் வருடாவருடம் சட்டத்திற்கு முரணான வகையில் கொண்டு வந்து சேர்க்கப்படுகின்றார்கள் என்று தெரிவிக்கின்றது.

இங்கு வரும் அநேகமானவர்களுடைய முடிவு இரினாவுக்கு நடந்த முடிவுபோலத்தான். அவளைத் திடீரென்று எதிர்பாராதவிதமாக பால்வினைத் தொழிலுக்கு கட்டாயப்படுத்தினர். மறுத்தபோது மானபங்கப்படுத்தினர். அவளைக் கீழ்ப்படியச் செய்வதற்காக அவளை அடித்து, அவள் பாலியல் பலாத்காரம் செய்யப்பட்டாள். இறுதியில் அவர்கள் நினைத்தது போல் அவள் அடக்கப்பட்டாள். ஒரு நாள் பால்வினைத்தொழில் விடுதி முற்றுகையிடப்பட்டது. அங்கு

அவள் கைது செய்யப்பட்டு இஸ்ரேலில் இருக்கும் ஒரேயொரு பெண்களை சிறைச் சாலைக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டாள். இப்போது அவளிடம் தகுதியான பத்திரங்கள் எதுவும் இல்லையென்றும், சட்டத்திற்குப் புறம்பாக அவள் அங்கு தங்கி இருந்தாளென்றும் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டு சொந்த நாட்டுக்குத் திருப்பி அனுப்பப்படுவதற்காக ஏனைய நூற்றுக் கணக்கான ரஷ்யப் பெண்களைப் போல் அவளும் காத்துக் கொண்டிருக்கிறாள்.

அவள் மெதுவாகச் சொன்னாள்: "என்னுடைய வாழ்க்கையை அழித்த அந்த ஆண் எப்பொழுதாவது கண்டுபிடிக்கப்படுவான் என்று நான் நினைக்கவில்லை" அவளுடைய பச்சைநிற விழிகளில் மெதுவாகக் கண்ணீர் நிரம்புகின்றது. "நான் இங்கு வந்ததற்காக நீங்கள் என்னை ஒரு முட்டாள்தான் என்று கூறலாம். நான் ஒரு புத்தியில்லாதவள். ஒரு சிறிய கிராமத்திலிருந்து வந்த முட்டாள்தான் பெண்பிள்ளை.

அவளைத் திடீரென்று எதிர்பாராதவிதமாக பால்வினைத் தொழிலுக்கு கட்டாயப்படுத்தினர். மறுத்தபோது மானபங்கப்படுத்தினர். அவளைக் கீழ்ப்படியச் செய்வதற்காக அவளை அடித்து, அவள் பாலியல் பலாத்காரம் செய்யப்பட்டாள். இறுதியில் அவர்கள் நினைத்தது போல் அவள் அடக்கப்பட்டாள்.

ஆனால், பெண்பிள்ளைகளை இப்படி வாங்கி விற்றுவிட்டு ஒரு மனிதனால் தப்பியோட முடியுமா? எனக்கு இப்படியொரு சம்பவம் உண்மையிலேயே நடந்திருக்கின்றதென்றால் இது எவருக்கும் எல்லாருக்கும் நடக்கமுடியும்." இப்படி நான் என்னையே அடிக்கடி இங்கிருந்து கேட்கின்றேன்.

பின்பு சிறைச்சாலையின் சகதி நிறைந்த வளவை நோக்கிக் கையைக் காட்டியபடி, கடைசியாகச் சொன்னாள்: "என்னை மட்டும் அல்ல. உங்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் எங்கள் எல்லோரையும் அழித்து விட்டார்கள்"

ரெல்-அவிவ் இல் பால்வினைத் தொழில் விடுதி தாக்கப்பட்டதில் நான்கு பேர் மரணம்.

நான்கு பால்வினைத் தொழிலாளிப் பெண்கள் ஒரு விடுதியிலுள்ள வைத்து இரவோடி ரவாகக் கொழுத்தப் பட்டிருக்கின்றார்கள். இது பால்வினைத் தொழிலுக்கு எதிரானவர்களாக இருக்கும் தீவிர மரபுவாத யூதர்களினால் செய்யப்பட்டிருக்கலாம் என்று பொலிசார் சந்தேகம் கொள்ளுகிறார்கள். ஒரு வாரத்தில் இப்படியான ஆறு சம்பவங்கள் நடந்துள்ளதாக சமூகநல சேவையாளர்கள் தெரிவிக்கின்றார்கள்.

மொஸ்கோவிலும், உக்ரேனின் தலைநகர் கீவ் இலும் நிலைகொண்டிருக்கும் பெண்களைக் கடத்தும் வலைப்பின்னல்கள் கிழக்கே யப்பான் தாய்லாந்து வரை நீள்கின்றன. அங்கு இப்பொழுது ஆயிரக்கணக்கான ரஷ்ய இளம்பெண்கள் தங்களுடைய விருப்பத்திற்கெதிராக பால்வினைத் தொழிலில் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருக்கின்றார்கள். இந்தப் பயணப்பாதைகள், மொஸ்கோவில் தளம் கொண்டிருக்கும், ரஷ்ய குற்றவாளிக் கும்பல்களின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் இருக்கின்றன. அவர்கள், குறிப்பாக பெண்களைக் கடல் கடந்த நாடுகளுக்கு அனுப்பாமல் இருக்கும்பொழுதும், அவர்களுக்கான பாதுகாப்பு, இருப்பிட உதவி, பல நாடுகளிலும் உள்ள பால்வினைத் தொழில் விடுதி யாளர்களின் தொடர்பு மற்றும் பொய்யான ஆவணங்கள் என்பவற்றை ஒழுங்கு செய்து கொடுக்கின்றார்கள்.

பெரும்பாலும் பெண்கள் தங்களுடைய சொந்தத் தெரிவின் மூலம்தான் இந்த நரகப் பயணத்தை மேற்கொள்கிறார்கள். இருப்பதைவிட ஒரு நல்ல வாழ்க்கையைத் தேடிப் பயணிக்கிறார்கள். இவர்கள் உள்ளூரில் செய்யப்படும் விளம்பரங்களின் கவர்ச்சியில் மயங்கிப் போகிறார்கள். தங்களுடைய சொந்த நாடுகளில் இருந்து கற்பனைகூடச் செய்து பார்க்க முடியாத அளவு சம்பளத்திற்கு அந்நிய நாடுகளில் நல்லதோர் வேலை கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் போகின்றார்கள்.

உக்ரேனில் இருந்து மட்டும் வெளியேறும் பெண்களின் எண்ணிக்கையே திகைப்பில் ஆழ்த்துவதாக இருக்கின்றது. அந்த நாட்டு உள்ளாட்டலுவல்கள் அமைச்சின் தகவலின்படி கடந்த தசாப்தத்தில் மட்டும் 30 வயதிற்கும் குறைவான 400 000 பெண்கள் நாட்டை விட்டு வெளியேறி இருக்கின்றார்கள். மொஸ்கோவில் உள்ள தாய்லாந்துத் தூதரகத்தில் மட்டும் ஒவ்வொரு நாளும் ஏறத்தாழ 1000 விண்ணப்பங்கள் பரிசீலிக்கப்படுகின்றன. இவற்றில் பெரும்பாலானவை பெண்களுடையவை. இஸ்ரேல்தான் இவர்கள் சென்று சேருமிடத்தின் ஒரு முன்மாதிரியாக உள்ளது. இங்கு பால்வினைத் தொழில் சட்டபூர்வமற்ற ஒன்று அல்ல. அதைப்போலத்தான் பால்வினைத் தொழில் விடுதிகளும். வேவையப்புகளினால் அந்நிய நாடுகளில் இருந்து இஸ்ரேலுக்கு வந்திருக்கும் ஏறத்தாழ 250 000

ஆண்களில் அநேகமானோர் தனியானவர்கள் அல்லது மனைவியில்லாதவர்கள். இதன் நிமித்தம் பால்வினைத் தொழிலாளர்களுக்கான தேவை அங்கு பாரிய அளவில் உள்ளது. அங்கு பணத்தைக் கொடுத்து பாலியல் இன்பம் நுகரும் ஆண்களின் எண்ணிக்கை நாளொன்றுக்கு ஏறத்தாழ 25 000 பேர். இங்கு பால்வினைத் தொழில் விடுதிகள் எங்கும் நிறைந்துள்ளன.

இதில் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருக்கும் எந்த ஒரு பெண்ணும் தாங்கள் எப்படியான அபாயத்தில் மாட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை மிகவும் காலதாமதமாகத்தான் உணர்கின்றார். அவர்கள் தங்களுடைய நாட்டு எல்லைகளைக் கடந்ததும் அவர்களிடம் இருந்த கடவுச்சீட்டுகள் அபகரிக்கப்பட்டுவிடும். அவர்களுடைய சுதந்திரம் மட்டுப்படுத்தப்படும். அவர்கள் தங்களுடன் எடுத்து வந்திருந்த மிகச்சிறிய தொகையான பணம் கூட அவர்களிடம் இருந்து பிடுங்கப்பட்டு விடும்.

“பால்வினைத் தொழிலில் ஈடுபடுத்தப்பட்ட பெண்களின் மனோநிலை எப்படி இருக்கும் என்பதை நீங்கள் கற்பனை செய்து கூடப் பார்க்க முடியாது. தொடர்ந்த அச்சத்துடன் திக்குத்திசை தெரியாமல் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இவர்கள் மீண்டும் வாழ்வதென்பது அவ்வளவு இலகுவான காரியமல்ல.” இவ்வாறு இப் பெண்களுக்கு சட்ட ஆலோசனை வழங்கிய ஒரு உக்ரேனியப் பெண் உளவியல் நிபுணர் கூறுகின்றார்.

இந்தப் பெண்கள் கள்ளக்கடத்தலின்போது கார், பஸ், படகு, விமானம் என்று எல்லாவிதமாகவும் பயணம் செய்கின்றார்கள். பயங்கரமாக அமைதி நிலவும் நடுஇரவொன்றில் இவர்கள் கைகழுவி விடப் படுகின்றார்கள். பின்வரும் தொழில்கள் இருப்பதாக இவர்களுக்குச் சொல்லப்படுகின்றது: தோடம்பழம் பொறுக்குதல், நடனமாதுகளாக இருத்தல், பணிப் பெண்களாகப் பணிபுரிதல். இவற்றைத் தவிரந்த மற்றவர்கள் தங்களுடைய அதிர்ஷ்டத்தை பால்வினைத் தொழில் புரிவதன் மூலம் பரிட்சித்துப் பார்ப்பதற்கு முடிவு செய்கிறார்கள். இவர்கள் இதனைத் தெரிவு செய்வதன் நோக்கம் சில மாதங்களில் தங்களுக்கு வேண்டியதற்கும் மேலாக உழைத்துக் கொண்டு தங்கள் சொந்த நாட்டுக்கு விரைவில் திரும்பி விடலாம் என்று. இதை அவர்கள் மிகவும் இலகுவாக

சர்வதேச மன்னிப்புச் சபையின் அவதானக் குறிப்பு

இஸ்ரேல் இன்னும் எல்லாபிக் பெண்களை அடிமைகளாக வைத்திருக்கின்றது. பெரும்பாலான பெண்கள் பலாத்காரப்படுத்தப்படுகின்றார்கள், பாலியற் பலாத்காரம் உட்பட. மனித உரிமைகளைத் துர்ப்பிரயோகம் செய்யும் பெரும்பாலானவர்கள் இஸ்ரேலிய அரசங்கத்தினால் நீதிமன்றத்தின் முன் எப்போதும் நிறுத்தப்படவில்லை.

இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பால்வினைத் தொழிலாளர்கள் அலட்சியப்படுத்தப்படுகின்றார்கள்.

பொலிஸ், பால்வினைத் தொழில் தரக்களையும் ஏஜண்டுகளையும்தான் தேடிப்பிடிப்பதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டுமே தவிர, அவர்களால் பாதிக்கப்பட்டவர்களையல்ல. மேலும் அரசாங்கங்கள் இந்தப் பிரச்சனையை - பெண்களைக் கடத்துவதைக் - குற்றம் என்ற அடிப்படையிலும் - குடியேறுபவர்களின் பிரச்சினையாகவும்தான் ஒட்டுமொத்தமாக எண்ணுகின்றன. இவைகள் எல்லாவற்றையும் விட, இந்த விடயம் மனித உரிமைகள் துவ்பிரயோகம் என்பதை இவர்கள் கண்டு கொண்டு செயற்பட வேண்டும்.

எண்ணுகின்றார்கள். இந்தத் தொழிலிற்குப் பின்னால் ஒளிந்திருக்கும் பலாத்காரத்தைப்பற்றி அவர்களிடம் எந்தவிதமான எண்ணக் கருத்துகளும் இல்லை.

இஸ்ரேலிலோ அல்லது வேறு இன்னும் டசின் கணக்கான நாடுகளிலோ, பொருளாதாரரீதியாக விரும்பியபடி விளைச்சல் தரக்கூடிய, காட்டுமிராண்டித்தனமான இந்தத் தொழிலின் தன்மை எங்கும் அநேகமாக ஒரே மாதிரியாகத்தான் இருக்கின்றது. பெண்கள் பால்வினைத்தொழில் விடுதிகளிலும், வீடுகளிலும், மதுபான விற்பனைச்சாலைகளிலும் வைத்திருக்கப்படுகின்றார்கள். அங்கு அவர்கள் தங்களுடைய சொந்தக் கணக்கில் ஒரு நாளைக்கு அதிக பட்சம் 15 வாடிக்கையாளர்களுக்குச் சேவை செய்கின்றார்கள். இவர்கள் தொழில் முடிந்ததும் சுழற்சி முறை அடிப்படையில்தான் நித்திரைக்காகச் செல்கின்றார்கள். ஒரு கட்டிலில் 4 பேர் வீதம். இங்கு இருப்பவர்களில் அநேகமானவர்கள் தாங்கள் கைது செய்யப்பட்டு சொந்த நாட்டுக்குத் திருப்பி அனுப்பப்படுவதையே எல்லாவற்றிலும் சிறந்ததென்று நினைக்கின்றார்கள்.

இப்படியான சம்பவங்கள்பற்றி மிகக் குறைந்தவர்களே வெளியுலகிற்குத் தெரியப்படுத்துகின்றார்கள் அல்லது சாட்சி சொல்லுகின்றார்கள். அப்படி முயலுபவர்கள் மரண அபாயத்தை எதிர்கொள்கின்றார்கள். உக்ரேனியப் பொலிஸின் புலன் விசாரணையின்படி துருக்கியில் இரண்டு பெண்கள் பல்கனியில் இருந்து தூக்கி எறியப்பட்டுக் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதனை அவர்களுடைய 6 ரஷ்ய

நண்பிகள் பார்த்துக் கொண்டிருந்திருக்கிறார்கள்.

கடந்த ஒக்டோபர் மாதம் தப்பிச் சென்ற ஒரு பெண் சொன்னார். சேர்பியாவில் கடந்த வருடமும் பால்வினைத் தொழிலில் ஈடுபட்ட மறுத்த ஒரு பெண் பகிரங்கமாகச் சிரச்சேதம் செய்யப்பட்டார் என்று.

இத்தாலியில் உள்ள மிலான் நகரில் நத்தாருக்கு ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு, முன்னாள் சோவியத் யூனியன் நாடுகளில் இருந்து சட்டத்திற்கு விரோதமாகக் கடத்தி வரப்பட்ட பெண்களை அரைநிர்வாணமாக வரிசையில் நிறுத்தி ஒவ்வொரு பெண்ணையும் ஆயிரம் டொலருக்கும் குறைவான விலைக்கு பேரம் பேசிய ஒரு கும்பலைக் கண்டுபிடித்தார்கள்.

ஆஸ்திரியாவில் இருக்கும் சர்வதேச குற்றத்தடுப்பு மையத்தின் தலைவர் கூறுகின்றார். "இது நீங்கள் இப்போது பார்க்கும்மெங்கும் நடக்கின்றது. மாபியா முட்டாள்தனமானது அல்ல. சோவியத் யூனியனின் வீழ்ச்சிக்குப் பின்பு கட்டுப்பாடுகள் தளர்ந்து உள்ளது. மாபியாக்கள் இயங்குவதற்கு அதிகளவு சுதந்திரம் இருக்கின்றது. இதனால் கிடைக்கக்கூடிய வருமானங்கள் திகைக்க வைக்கும்ளவு இருக்கின்றன. தலைக்கு மேலால் போகும் செலவுகள் என்று ஒன்றும் இல்லை. வாகனங்களோ துப்பாக்கிகளோ வேண்டத் தேவையில்லை. போதைவஸ்து விற்பனையில் நீங்கள் ஒரு தடவை விற்பதுடன் அது அப்படியே முடிந்து போய்விடும். ஆனால் பெண்களை வைத்துப் பண்ணும் வியாபாரம் அப்படியல்ல. அவர்களை வைத்து நீங்கள் நீண்ட காலத்திற்கு இலாபமீட்ட முடியும்"

அவர் மேலும் சொல்கின்றார். "அத்துடன் சட்டங்கள் ஆயுதபாணிகளாகத் தொழில் புரிபவர்களுக்கு உதவியாக இருக்கின்றன. பால்வினைத் தொழில் பெரும்பாலான இடங்களில் பாதி சட்டபூர்வமானது. அது தந்திரமாக அமுலாக்கப்படுகின்றது. அநேகமான இடங்களில் இதற்குக் கிடைக்கும் தண்டனை மிகவும் சிறிய அளவிலானது."

இஸ்ரேல் உள்ளடங்கிய வேறு சிலநாடுகளில் மனிதஉயிரிகளின் விற்பனையைத் தடைசெய்வதற்கென்று விசேடமான சட்டம் ஒன்றுகூட இல்லை.

பத்தாயிரக்கணக்கான பெண்கள் ஒவ்வொரு வருடமும் பால்வினைத் தொழிலுக்காக விற்கப்பட்டிருப்பது என்பது நிச்சயமாக இருந்தபோதிலும் அவர்

பால்வினைத் தொழிலில் ஈடுபடுத்தப்பட்ட பெண்களின் மனோ நிலை எப்படி இருக்கும் என்பதை நீங்கள் கற்பனை செய்து கூடப் பார்க்க முடியாது. தொடர்ந்த அச்சத்துடன் திக் குத்திசை தெரியாமல் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இவர்கள் மீண்டும் வாழ்வதென்பது அவ்வளவு இலகுவான காரியமல்ல.

உக்ரேனின் அரசு தொழில் புள்ளி விபரங்களின்படி வேலையற்றவர்களின் எண்ணிக்கையில் 2/3 பங்கு பெண்கள். 1991இல் சோவியத் யூனியனின் உடைவுக்குப் பின் வேலையை இழந்தவர்களில் 80%மானவர்கள் பெண்கள்.

உக்ரேனில் இன்று ஒரு மாதத்திற்கான சராசரி ஊதியம் 30 டொலர்களை விடச் சற்றுக்குறைந்தது. ஆனால் சிறிய நகரங்களில் ஊதியம் இதன் பாதியேயாகும்.

அதை நம்ப மறுக்கிறார். ஏனெனில் இந்தத் தொழிலுடன் தொடர்புபட்டிருக்கும் எவராவது எக்காரணத்திற்காகவும் உண்மையைப் பேசாதவிடத்து இந்த எண்ணிக்கைகள் மீது ஐயம் கொள்வதும் தவிர்க்க முடியாதது.

"ஆனால், நீங்கள் எண்ணிக்கைளைப் பாவிக்க விரும்பினால் இப்படிப் பாருங்கள். 200 மில்லியன் மக்கள் பல்வேறு வடிவ, சமகால அடிமைத்தனச் செயற்பாடுகளினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களாக இருக்கின்றார்கள். இதில் பெரும்பாலானவர்கள் பால்வினைத் தொழிலாளிகள் இல்லை. ஆனால் குறைந்த ஊதியத்திற்கு வேலைபுரியும் சிறுவர்கள், வீட்டுத் தொழில் செய்பவர்கள், பால்வினைத் தொழில் புரிபவர்கள் என்று இவர்கள் அடங்குவர். நான்கு நூற்றாண்டுகளாக, 12 மில்லியன் பேர்கள் ஆபிரிக்காவுக்கும் புதிய உலகத்திற்கும் இடையிலான அடிமை

வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று நம்பப்படுகின்றது. 200 மில்லியன் பேர்களில் - இதில் பெரும்பாலானவர்கள் பால்வினைத் தொழிலிற்காகக் கடத்தப்பட்ட பெண்கள். இதுவே இன்றைய புள்ளிவிபரம். அதுவும் நடைபெறுவது இன்று"

தெற்கு உக்ரேனில் உள்ள நிலக்கரி உற்பத்தி செய்யப்படும் இருண்ட கிராமமொன்றில் இருந்து உக்ரேனின் தலைநகரான கீவ் இல் உள்ள La Strada அமைப்புக்கு ஒரு தொலைபேசி அழைப்பு வந்தது. இந்த அமைப்பு முன்னைய சோவியத் நாடுகளினதும் கிழக்கேரோப்பியப் பெண்களதும் கடத்தலுக்கெதிராகச் சமர் செய்வதற்குத் தன்னை அர்ப்பணித்திருக்கும் ஒரு புதிய அமைப்பு.

ஒரு பெண் தொலைபேசியில் கூச்சலிடுகின்றாள். அவளுடைய தங்கையும் ஒரு நண்பியும் ரோமாபுரிக்கு அண்மையில் உள்ள மதுபான விற்பனைச்சாலை யொன்றில் சிறை வைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்கு இத்தாலியமொழி பேசத்தெரியாது. அவர்களுக்கு வெளியே போக வழி தெரியவில்லை. ஆனால் எப்படியோ சமாளித்து யாரோ ஒருவருடைய கைத்தொலைபேசியை பெற்றுக் கொண்டார்கள்.

அமைப்பின் நடத்துனர் பேசுகின்றார். "அவர்கள் எங்கு இருக்கின்றார்கள் என்பது பற்றி திட்டவாட்டமாக உங்களுக்கு ஏதாவது சொல்ல முடியுமா?"

தொலைபேசியில் கூச்சலிட்ட பெண்ணிடம் இருந்து வந்த பதில் 'இல்லை' என்பது. நடத்துனர் தொடர்ந்து உள்நாட்டுத் தூதரகம், பொலிஸ், வேறு யாராவது உதவி செய்யக்கூடியவர்களின் தொலைபேசி எண்களுக்காக கோப்புக்கட்டுகளைப் புரட்டிக் கொண்டே, அவர் கேட்கின்றார். தன்னுடைய ஒவ்வொரு சொல்லையும் மிகவும் அவதானமாகவும் இறுக்கமாகவும் கூறுகின்றார். "அவர்கள் ரோமாபுரியில் இருந்து எவ்வளவு தூரத்தில் இருக்கின்றார்கள் என்று அவர்களுக்குத் தெரியுமா? அந்த மதுபான விற்பனைச்சாலை இருக்கும் தெருவின் பெயர் என்ன? அப்படி ஏதாவது உதவி செய்யக் கூடியது மாதிரியான விடயம்" கதைத்துக்கொண்டிருந்தபொழுதே குறிப்புகளையும் எடுத்துக் கொண்டிருந்தார். "இதற்கு நாங்கள் பொலிஸை உதவிக்கு அழைக்கலாம். ஆனால் எங்களுக்கு ஏதாவதொரு தடயமாவது தேவை. அவர்கள் திரும்பவும் உங்களைத் தொடர்பு கொண்டால், எங்களுக்கு ஏதாவது தடயம் தரும்படி கேட்கவும். தெருவின் இலக்கம், அந்தத் தெருவழியாகப் போகும் ஏதாவதொரு பஸ்ஸின் இலக்கம் இப்படி ஏதாவது." என்று கூறித் தொலைபேசியை வைக்கின்றார். பின்பு உக்ரேனின் உள்நாட்டமைச்சின் உத்தியோகத்தர்களை தொலைபேசியில் அழைக்கின்றார். அவருடைய உரையாடல்கள் மிகவும் சுருக்கமானதாகவும் நேரடியானதாகவும் இருந்தன.

இப்போது பிலிப்பைனுக்கும் தாய்லாந்துக்கும் பதிலாக உக்ரேன் வந்திருக்கின்றது. உலகளவிலான பெண்கள் கடத்தல் வியாபாரம் உக்ரேனில்

நிறுவனம் ஒன்றில் தொழில் செய்பவர் கூறுகின்றார். "வெள்ளைப் பெண்களுக்குத் தான் அதியுயர் விலை கிடைக்கின்றது என்பதொன்றும் அப்படி இரகசியமான தல்ல. இந்தப் பெண்கள் இப்போது புதிய வரவுகள். முன்பு ஆசியப் பெண்களும் நைஜீரியப் பெண்களும் தான் இந்தச் சந்தையின் உச்சியில் இருந்தார்கள். இப்பொழுது அந்த இடத்தை உக்ரேனியப் பெண்கள் பிடித்துவிட்டார்கள்"

தொழிலைத் தேடிப் பெண்கள் தங்கள் சொந்த நாடுகளை விட்டுப் பறந்து போவதற்கு பொருளாதாரம் மட்டுமே ஒரு காரணியல்ல. அத்துடன் இன்றைய சமூக யதார்த்தமும் இணைந்து கொள்கின்றது. தங்க ளுடைய பெற்றோரையும் சொந்த இடத்தையும் விட்டு வெளியேறக்கூடிய உரிமை, ஆற்றல், மனோதிடம் என்பன இந்தப் பெண்களுக்கு முதன்முறையாகக் கிடைத்திருக்கின்றன.

"சுவர் உடைக்கப்பட்ட பின்பு ஏற்பட்ட புதிய சூழ்நிலைகளில் வாழுவதற்கு உக்ரேனிய மக்கள் முயற்சித்தார்கள். இது மிகவும் கடினமாக இருந்தது. இலகுவாக வரவில்லை. பெண்பிள்ளைகளுக்கு இப்பொழுது சில சந்தர்ப்பங்கள் கிடைத்துள்ளன. மேற்கத்தைய கலாச்சாரங்களையும் நுகர்வுகளையும் அது தொடர்பான விளம்பரங்களில், திரைப்படங்களில் என்று காண்கின்றார்கள். திரைப்படங்களில் வருவது போல யாரோ ஒரு செல்வந்தரால் தங்களைக் காப்பாற்ற முடியும் என்று நம்புகிறார்கள். மேலும் செல்வத்தின் மகிமையையும் இலகுவடுத்தப்பட்ட வாழ்க்கையையும் இவர்கள் விளம்பரங்களின் மூலம் கண்டு பிரமித்துப் போகிறார்கள். இங்கு நகரங்கள் இடிந்து கொண்டிருக்கின்றன. அங்கு இருக்கும் தொழில்களும் ஆண்களுக்குப் போய்ச்

இப்போது மையம் கொண்டுள்ளது. உக்ரேனில் உள்ள குறையாடப்பட்ட பொருளாதாரத்தினாலும் அங்கிருக்கும் சட்ட நடைமுறைகளின் தீவிரமற்ற தன்மைகளினாலும் வருடாவருடம் வளர்ந்து இறுகிக்கொண்டுவரும் குற்றவாளிக் கும்பல்கள் மோசமாக வளர்ச்சியடைந்துள்ளன. ஐரோப்பிய இளம் பெண்களுக்கான கிராக்கி அதிகரித்துள்ளது. 51 மில்லியன் மக்களைக் கொண்ட உக்ரேன் தொடர்ந்தும் இளம்பெண்களை விநியோகித்துக் கொண்டே இருக்கின்றது. இது ஏன் என்பது வெளிப்படை.

ரஷ்யாவிலோ அல்லது உக்ரேனிலோ தொழில் புரிபவர்களின் புள்ளிவிபரங்கள் சரியானபடி கணக்கெடுக்கப்படவில்லை. ஆனால் பகுதியான புள்ளிவிபரங்கள் கூட பொருளாதார இடப்பெயர்வினதும் ஒழுங்கின்மையினதும் நிலையை ஓரளவு தெளிவாகப் புலப்படுத்துகின்றன. அதேநேரம், உக்ரேனின் அரசு தொழில் புள்ளிவிபரங்களின்படி வேலையற்றவர்களின் எண்ணிக்கையில் 2/3 பங்கு பெண்கள். 1991இல் சோவியத் யூனியனின் உடைவுக்குப் பின் வேலையை இழந்தவர்களில் 80%மானவர்கள் பெண்கள்.

உக்ரேனில் இன்று ஒரு மாதத்திற்கான சராசரி ஊதியம் 30 டொலர்களை விடச் சற்றுக் குறைந்தது. ஆனால் சிறிய நகரங்களில் ஊதியம் இதன் பாதியே யாகும். அங்குதான் இந்தக் குற்றவாளிக் கும்பல்கள் சென்று பெண்களை வெளிநாடுகளில் வேலைக்கு அமர்த்துவதற்கென்று தேடிப் பிடிக்கின்றார்கள். இந்தச் சூழ்நிலையில் வெளிநாடுகளுக்கு வேலை தேடிப் போதல் என்பது ஒரு உயிர்வாழ்தலுக்கான ஒரு விடயமாக இப்போது வளர்ந்து வந்துவிட்டது.

இத்தாலியில் உள்ள ஆட்கடத்தலுக்கெதிரான

ஒரு நிருபருடன் நீண்ட நேரமாகக் கதைப்பதற்காக, தன்னுடைய நிரந்தரமான வாடிக்கையாளர்களில் அநேகமானோரைத் திருப்பி அனுப்பி விட்டான். தன்னுடைய முதலாளி வெளியே சென்றிருந்த சமயத்தில் தன்னால் எவ்வளவு அதிக நேரம் பேச முடியுமோ அவ்வளவு நேரம் பேசுவதற்கு விரும்பினான். மசாஜ் நிலையத்தின் ஆடம் பரமான எல்லைக்குள் இருக்கும் வரையும் என்னை அருகில் இருந்து ஒருவரும் கண் காணிக் கலில்லை என்று கூறினான். தன்னைச் சுற்றியிருந்த சிறுத்தைப் படங்களுடன் கூடிய சிவப்பு வண்ணச் சுவர்களைக் கசப்புடன் நோக்கியபடி அவள் சொன்னாள்:

என்னை நம்புங்கள். நான் என்னுடைய நாட்டிற்கு எப்போதாவது போக முடியும் என்றால் அதுதான் எல்லாவற்றையும் விடச் சிறந்தது

அரைநிர்வாணக் கோலத்தில் இருக்கும் ரஷ்யப் பெண்களினால் நிரம்பிய இந்த கிளப் (ரெல் அவிவ்இல் இருக்கும் பெயர் போன) எப்பொழுதும் திறந்திருக்கும். வரவேற்பாளப் பெண்ணின் மேசைக்கு அருகில் ஒரு அட்டவணை எப்போதும் இருக்கும். அதில் ஒவ்வொரு பெண்ணினதும் நேரமும் ஒவ்வொரு வண்ணங்களில் குறிக் கப் பட்டிருக்கும். நாட்களும் சுழற்சி முறையும் மாறி மாறி வரும். அந்த அட்டவணைக்குப் பக்கத்தில் காணாமல் போன ஒரு இஸ்ரேலியப் பெண்ணின் படம் கொண்ட சுவரொட்டியொன்று ஒட்டப்பட்டிருக்கும்.

சேர்ந்து விடுகின்றன. எனவே பெண்கள் வெளியேறுகின்றார்கள்.”

இவைகள் எல்லாவற்றுக்கும் இடையில் வெளிநாடுகளில் வேலை என்றதும் அதற்குப் பதிலளிக்கின்றார்கள். இங்கும் ரஷ்யக் குற்றவாளிக் கும்பல்கள் முக்கியமான பாத்திரத்தை வகிக்கின்றார்கள். அவர்கள் பெரும்பாலும் தீங்கிழைக்காத ‘தபால் மூலம் மணமகள்’ என்ற தலைப்பில் ஒரு சந்திப்பை ஏற்பாடு செய்கின்றார்கள். அதன்மூலமாகப் பெண்களை உள்வாங்குகின்றார்கள். சில விளம்பரங்களும் மிகவும் உண்மையாகவும் நம்பகமாகவும் இருப்பது போல் தோற்றமளிக்கின்றன. பல தெளிவில்லாமலும் பொய்யாகவும் இருக்கின்றன.

உக்ரேனின் தலைநகர் கீவ்இல் உள்ள கடத்தல் காரர்களினால் செய்யப்பட்ட விளம்பரம் பின்வருமாறு: பெண்பிள்ளைகள் தேவை. தனியானவர்கள். அழகானவர்கள். உயரமான இளமையானவர்கள். காரியதரிசிகள், நடனக்காரிகள், மேடை அலங்கரிப்பாளர்கள், உடற்பயிற்சியாளர்கள் போன்ற வேலைகளுக்கு இடம்பெற்றுத் தரப்படும். வீட்டு வசதிகள் உண்டு. வெளிநாடுகளில் வேலை செய்வதற்கான இடங்களும் காலியாக உள்ளன. நேரடியாக விண்ணப்பிக்க வேண்டும்.

இந்த விளம்பர அழைப்பிற்கு விண்ணப்பித்து, மீண்டும் உயிருடன் திரும்பி வர முடிந்திருக்கும் ஒரு இளம்பெண் தனது துன்பகரமான பயணத்தைப்பற்றி விளக்குகின்றார். “நான் இந்த நபர்களைச் சந்தித்தேன். என்னை ஒரு மதுபான விற்பனைச் சாலையொன்றில் நிர்வாணமாக வேலை செய்ய முடியுமா என்று கேட்டார்கள். நான் ஏன் செய்யக் கூடாது என்று நினைத்தேன். எனது சம்மதம் தெரிவித்தவுடன்,

நாங்கள் உடனேயே புறப்பட வேண்டும் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். நாங்கள் ஸ்லோவிக் குடியரசுக்குச் சென்றோம். அங்கு சென்றவுடன் அவர்கள் எனது கடவுச்சீட்டைப் பறித்துக் கொண்டார்கள். அவர்கள் எனக்கு அங்கு புதிய பத்திரங்களைத் தயார் செய்திருந்தார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் இதைப்பற்றி நான் வெளியில் ஒன்றும் சொல்லக் கூடாதென்று என்னைப் பயமுறுத்தினார்கள். நாங்கள் அங்கிருந்து வியன்னாவிற்குப் போனோம். பிறகு துருக்கிக்குப் போனோம். என்னை ஒரு மதுபான விற்பனைச்சாலையில் வைத்திருந்தார்கள். என்னுடைய பயணத்திற்கு 5000 டொலர்கள் செலவழிந்ததாகச் சொன்னார்கள். அது நான் அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய கடன். நான் மூன்று நாட்கள் வேலை செய்தேன். நான்காவது நாள் நான்கைது செய்யப்பட்டேன்.”

இப்படியான வேலைவாய்ப்பு விளம்பரங்கள் பற்றிய உண்மைகள் வெளியே தெரியத் தொடங்கியவுடன் இந்த விளம்பரங்கள் நகரங்களில் இருந்து மெதுவாக மறைந்து கிராமங்களை நோக்கிச் சென்றன. கிராமங்களில் இந்த விளம்பரங்களின் வெற்றி இன்னும் குன்றவில்லை.

ஒவ்வொரு வருடமும் வெளிநாட்டுக்குச் செல்லும் ஆயிரக்கணக்கான உக்ரேனியப் பெண்கள் சட்டபூர்வமாக விசாவுக்கு விண்ணப்பிக்கிறார்கள். நடனமாடுகளை அல்லது மதுவிற்பனைச்சாலைகளில் தொழில் புரிவதற்காக செல்கின்றார்கள். விசா முடிந்தவுடன் அவர்கள் மீள் விண்ணப்பிக்காமல் அங்கேயே தங்கி விடுகின்றார்கள்.

அநேகமானோர் துருக்கிக்கும் ஜேர்மனிக்கும் செல்கின்றார்கள். அங்கு ரஷ்ய குற்றவாளிக் குழுக்கள் சக்தி வாய்ந்தவைகளாக இருக்கின்றன. இஸ்ரேலுக்கு உல்லாசப் படகுகளில் கடத்திக் கொண்டு வரப்படும் பெண்களில் பலர் ஒவ்வொருநாளும் மறைந்து விடுகின்றார்கள் என்று இஸ்ரேலியப் பொறுப்பாளர்கள் சொல்கின்றார்கள். இத்தாலியில் இப்பொழுது ஏறத்தாழ 30 000 உக்ரேனியப் பெண்கள் சட்டத்திற்குப் புறம்பாக அங்கு வேலை செய்கின்றார்கள்.

பெரும்பாலானவர்கள் வீட்டுப் பணிப்பெண்கள். ஆனால் பால்வினைத் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை பெருகிக் கொண்டிருக்கின்றது. இவர்களில் பலர் தாங்கள் வீட்டுப் பணிப்பெண்களாகத் தொழில் புரிவதாகத்தான் வெளியில் கூறிக் கொள்கின்றார்கள். மறைவாக இயங்கும் ஆயுதம் தாங்கிய குழுக்கள், பால்வினைத்தொழில் தரகர்கள் மற்றும் இலஞ்சம் பெறும் அதிகாரிகள் போன்றவர்களிடம் பெறப்பட்ட நேர் காணல்களில் இருந்து செய்த ஆய்வுகளில் இருந்து தெரிய வருகின்றதென்ன வென்றால் அநேகமான நாடுகளில் உள்ள காவல்துறை அதிகாரிகள் இது குறித்து மிகவும் அலட்சியமாக இருக்கின்றார்கள் என்பதே. காவல்துறை அதிகாரிகள் அக்கறையற்று இருக்கின்றார்கள் என்பது அரசுகள் அக்கறையற்று இருக்கின்றன என்பதேயாகும். அரசுகள் தங்களுடைய இலாப

உக்ரேனிய உள்நாட்டமைச்சின் குற்றப் புலனாய்வுத் துறைத் தலைவர் சொல்கின்றார்: எங்களுக்கு இருக்கும் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு எங்களிடம் போதியளவு வசதிகள் இல்லை. இது மனிதகுலத்தை நசுக்கும் ஒரு கோர விபத்து. உறுதியாகச் சொன்னால் இது ஒரு தேசிய நெருக்கடி. நாங்கள் எங்களுடைய சட்டங்களை அமுல் படுத்திச் செயற்படுவதற்கு ஒரு முழு வருடத்திற்கு ஒதுக்கும் பணத்திற்கும் மேலாக இந்த ஆயுதம் தாங்கிய கும்பல்கள் இந்தப் பெண்களை வைத்து ஒரு வாரத்திற்குள் உழைத்து விடுகின்றார்கள். உண்மையைச் சொல்வதென்றால் சில உதவிகள் எங்களுக்குக் கிடைக்காத பட்சத்தில் நாங்கள் இதனை நிறுத்தப் போவதில்லை.

நோக்கங்களிற்காக ஆணாதிக்க சிந்தனைப் போக்கிலான கட்டுமான அமைப்புகளை மறைமுகமாகப் பாதுகாக்கின்றன.

இந்த ஆய்வுகளில் மிகவும் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருந்த ஒருவர் கூறுகின்றார்: டோக்கியோவில் உள்ள கருணையுள்ள ஒரு செனட்டர், அனுபவ மிக்க யப்பானிய காவல்துறை அதிகாரிகளுடன் ஒரு சந்திப்புக்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தார். ரஷ்யாவில் இருந்து யப்பானை நோக்கி வளர்ந்து கொண்டு வரும் இந்தக் கடத்தலின் தீவிரம்பற்றி விவாதிப்பதற்கு, காவல்துறை அதிகாரிகள் அழுத்தமாகவே சொன்னார்கள், இந்தக் கடத்தல் ஒரு பிரச்சினையாகவே தங்களுக்கு எப்போதும் இருந்ததில்லை என்று நாங்கள் அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்காக எடுத்துச் சென்றிருந்த விபரங்களைக்கூட அவர்கள் தங்களுக்குத் தேவை இல்லை என்று கூறிவிட்டார்கள். காவல்துறை அதிகாரிகள் இப்படி நடந்து கொண்டது அங்கு உள்ளூரில் இயங்கிவரும் நிவாரண அமைப்புகளுக்கு ஒரு ஆச்சரியமாக இருக்கவில்லை. அவர்கள் சொன்ன விடயங்கள் இன்னும் ஆச்சரியம் தரக்கூடியதாக இருந்தன. இப்படிக்கண்டுபிடிக்கப்படும் பெண்களை மீண்டும் அந்தக் கடத்தல்காரர்களுக்கே காவல்துறை பணத்திற்கு விற்ற சம்பவங்களுடைய குறிப்பிட்டனர்.

சர்வதேச காவல்துறை நிறுவனத்தின் கீழ்க்கிளைத் தலைவர் சொல்கின்றார்: "பெண்கள் அமைப்புகள்தான் இவைகளை அளவிற்குக் கதிக்கமாக ஊதிப் பருக்க வைக்க விரும்புகின்றார்கள்.

ஒருவேளை சில வருடங்களுக்கு முன்பு அப்படி இருந்திருக்கலாம். ஆனால் இப்போது இவ் விடயங்கள் நமது கட்டுப்பாட்டில் உள்ளன"

ஆனால் உக்ரேன் பாராளுமன்றத்தின் அல்லது உள்நாட்டமைச்சின் பார்வை இதுவல்ல. அது இளம் பெண்களைப் பாதுகாப்பதற்கு புதிய சட்டங்களை கொண்டு வருவதற்கு முயற்சி செய்கின்றது.

உக்ரேனிய உள்நாட்டமைச்சின் குற்றப் புலனாய்வுத் துறைத் தலைவர் சொல்கின்றார்:

"எங்களுக்கு இருக்கும் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு எங்களிடம் போதியளவு வசதிகள் இல்லை. இது மனிதகுலத்தை நசுக்கும் ஒரு கோர விபத்து. உறுதியாகச் சொன்னால் இது ஒரு தேசிய நெருக்கடி. நாங்கள் எங்களுடைய சட்டங்களை அமுல்படுத்திச் செயற்படுவதற்கு ஒரு முழு வருடத்திற்கு ஒதுக்கும் பணத்திற்கும் மேலாக இந்த ஆயுதம் தாங்கிய கும்பல்கள் இந்தப் பெண்களை வைத்து ஒரு வாரத்திற்குள் உழைத்து விடுகின்றார்கள். உண்மையைச் சொல்வதென்றால் சில உதவிகள் எங்களுக்குக் கிடைக்காத பட்சத்தில் நாங்கள் இதனை நிறுத்தப் போவதில்லை."

ஆனால், இதற்கான தீர்வுகளும் இலகுவானவையல்ல. கடத்தல் கும்பல்கள் பெண்களை நாட்டை விட்டுக் கப்பலில் ஏற்றி அனுப்புவதற்குப் பெரிய அபாயத்தை எதிர்நோக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. ஏனெனில் பெரும்பாலான பெண்கள் தாங்களாகவே விரும்பித்தான் வெளிநாடுகளுக்குச் செல்கின்றார்கள். சட்டங்கள் மிகவும் தெளிவற்றவையாக இருக்கின்றன. நாடுகளுக்கிடையேயுள்ள ஒருங்கிணைப்புகள் மிகவும் குறைந்த அளவிலேயே உள்ளன. அநேகமான கடத்தல்காரர்கள் தண்டிக்கப் படுவதில்லை. தங்களுடைய சொந்த நாட்டில் எதிர்காலத்திற்கான எந்தவிதமான நம்பிக்கைகளோ அல்லது நல்ல வேலை வாய்ப்புக்களோ இல்லாத நிலையில் வேறு நாடுகளில் தரப்படும் வேலைவாய்ப்புகளை ஆர்வம் கொண்ட ஒருவர் கணக்கெடுக்காமல் இருப்பதென்பது யதார்த்தத்திற்கு அப்பாற்பட்டது.

19 வயது நிரம்பிய தமாரா சொன்னாள்:

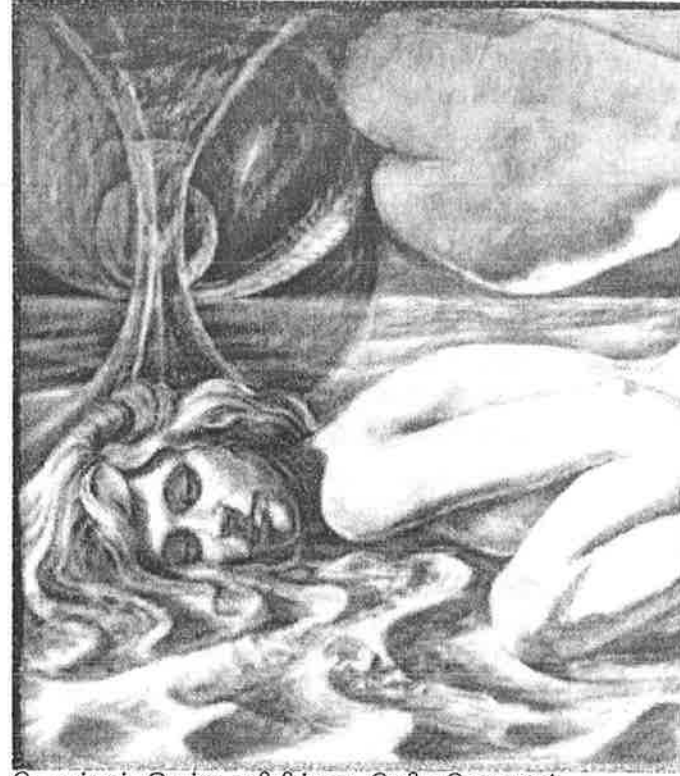
"ஒரு பணிப்பெண் தேவை என்னும் விளம்பரத்திற்கு நான் பதிலளித்தேன்." இவள் இஸ்ரேலின் பழைய தலைநகரான ரெல்-அவிவ் இன் பழைய மத்திய பஸ் நிலையத்திற்கு அருகேயுள்ள மசாஜ் நிலையம் ஒன்றில் பணி புரியும் பால்வினைத் தொழிலாளி. "என்னால் முடிந்தாலும், நான் இப்போது திரும்பிப் போவேன் என்பதில் எனக்கு நிச்சயம் இல்லை. நான் அங்கு போய் என்ன செய்வேன்? ஒரு பாணுக்காக கியூவில் நிற்பது அல்லது எந்தக் கூலியுற்று ஒரு தொழிற்சாலையில் வேலை செய்வது?"

இந்தத் தொழிலில் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருக்கும் எல்லோரையும் போல இவரும் தன்னுடைய சொந்தப் பெயரை வெளியிடுவதை விரும்பவில்லை. இவளும் ஒரு ஸ்லாவியப் பெண். ஒரு நிருபருடன் நீண்ட நேரமாகக் கதைப்பதற்காக, தன்னுடைய நிரந்தர

மான வாடிக்கையாளர்களில் அநேகமானோரைத் திருப்பி அனுப்பி விட்டாள். தன்னுடைய முதலாளி வெளியே சென்றிருந்த சமயத்தில் தன்னால் எவ்வளவு அதிக நேரம் பேச முடியுமோ அவ்வளவு நேரம் பேசுவதற்கு விரும்பினாள். மசாஜ் நிலையத்தின் ஆடம்பரமான எல்லைக்குள் இருக்கும் வரையும் என்னை அருகில் இருந்து ஒருவரும் கண்காணிக்க வில்லை என்று கூறினாள். தன்னைச் சுற்றியிருந்த சிறுத்தைப் படங்களுடன் கூடிய சிவப்பு வண்ணச் சுவர்களைக் கசப்புடன் நோக்கியபடி அவள் சொன்னாள்: நான் இதனைச் செய்வதற்கு எந்தத் திட்டமும் போடவில்லை. அவர்கள் என்னுடைய கடவுச் சீட்டை எடுத்துக்கொண்டார்கள். அதனால் எனக்குத் தெரிவுகள் செய்வதற்கு வேறு வழிகள் பெரிதாகத் தெரிய வில்லை. ஆனால் அவர்கள் எனக்குப் பணம் தந்தார்கள். என்னை நம்புகள். நான் என்னுடைய நாட்டிற்கு எப்போதாவது போக முடியும் என்றால் அதுதான் எல்லாவற்றையும் விடச் சிறந்தது.

ஹை-பா துறைமுகப்பகுதியில் இருக்கும் காவல் துறை அதிகாரி எதையும் விழுங்காமல் எந்தவித ஒளிவுமறைவுமின்றி இந்தச் செயற்பாடுகளைப்பற்றிப் பேசினார். "மிகவும் பாரிய பிரச்சனை எங்களுக்கு இருக்கின்றது. பால்வினைத் தொழிலுக்காக இஸ்ரேலுக்குக் கொண்டு வரப்படும் 200 000 பெண்களிற்கு மிகவும் இலகுவான நுழைவழியாக இந்தத் துறைமுக நகரம் வந்துவிட்டது. இவர்கள் அநேகமாக களவாகத் தயார்ப்படுத்தப்பட்ட பத்திரங்களுடன் தான் வந்து சேருகின்றார்கள். அவர்கள் இஸ்ரேலில் வசிப்பதற்கும் தொழில் பார்ப்பதற்கும் இந்தப் பத்திரங்கள் அனுமதியளிக்கின்றன. இவை அநேகமாக ரஷ்யாவிலோ அல்லது உக்ரேனிலோ இருக்கும் வயதான யூதப் பெண்களிடம் இருந்து வாங்கப் படுகின்றன அல்லது களவாடப்படுகின்றன. இது ஒரு கெட்ட, ஆனால் நுட்பங்களுடன் கூடிய, உலகளாவிய செயற்பாடு. ஆனால் இதனால் கிடைக்கும் பணம் அது தேவையானது. பணத்தினால் செய்ய முடியாதது எதுவுமில்லை. இதில் தொடர்பு கொண்டிருக்கும் ஆண்கள் ஒரு ரஷ்யப் பெண்ணுக்கு 500 தொடக்கம் 1000 டொலர்கள் வரையில் கொடுக்கின்றார்கள். உங்களுக்குப் புரிகின்றதா நான் எதைச் சொல்லுகிறேன் என்று? அவர்கள் இந்தப் பெண்களை அந்த விலைக்கு வாங்கி அவர்களைப் பாவித்து தொகையான பணம் சம்பாதிக்கின்றார்கள். எவ்வளவு பணம் சம்பாதிக்கின்றார்கள் என்று எங்களுக்கு விளங்கப் படுத்துகின்றார்.

"10 பெண்களுடன் ஒரு சிறிய இடத்தை எடுத்தால், ஒரு நாளைக்கு ஒரு பெண்ணுக்கு குறைந்தது 15 தொடக்கம் 20 வாடிக்கையாளர்கள் வருவார்கள். ஒருவருக்கு 20 ஷெக்கல்கள் (இஸ்ரேலிய நாணயம்) வீதம் ஒரு நாளைக்கு 30 000 ஷெக்கல்கள். ஒவ்வொரு பெண்ணும் ஒரு மாதத்திற்கு குறைந்தது 25 நாட்கள் வேலை செய்வாள். எப்படிப் பார்த்தாலும் ஒரு மாதத்திற்கு 750 000 ஷெக்கல்கள். அதாவது, 215 000 அமெரிக்க டொலர்கள். அநேகமாக ஒருவன் இதைப் போல் குறைந்தது ஐந்து இடங்களுக்குச் சொந்தக் காரனாக இருப்பான். அதாவது ஒரு மில்லியன்

டொலர்கள். இதற்கு வரியில்லை. பெரிய செலவுகள் என்று ஒன்றும் இல்லை. மொத்தத்தில் இது அடிமைகளின் உழைப்பினைக் கொண்டு இயங்கும் ஒரு மெகா தொழிற்சாலை. இஸ்ரேலின் சகல பகுதிகளிலும் இவை இருக்கின்றன. இந்த முதலாளிகளில் ஒருவனாவது நிச்சயமாக ரஷ்யனாக இருக்க மாட்டான்."

மேலும் அவர் சொல்லும்போது, "ரஷ்யப் பெண்கள் அழகானவர்கள். எங்களைவிட வித்தியாசமானவர்கள். அவர்களுக்கு எந்த எதிர்பார்ப்பும் இல்லை. பணத்திற்காக அவர்கள் எதையும் செய்யத் தயாராக இருக்கின்றார்கள்"

அரைநிர்வாணக் கோலத்தில் இருக்கும் ரஷ்யப் பெண்களினால் நிரம்பிய இந்த கிளப் (ரெஸ் அவிவ் இல் இருக்கும் பெயர்போன) எப்பொழுதும் திறந்திருக்கும். வரவேற்பாளப் பெண்ணின் மேசைக்கு அருகில் ஒரு அட்டவணை எப்போதும் இருக்கும். அதில் ஒவ்வொரு பெண்ணினதும் நேரமும் ஒவ்வொரு வண்ணங்களில் குறிக்கப்பட்டிருக்கும். நாட்களும் சுழற்சிமுறையும் மாறி மாறி வரும். அந்த அட்ட வணைக்குப் பக்கத்தில் காணாமல் போன ஒரு இஸ்ரேலியப் பெண்ணின் படம் கொண்ட சுவரொட்டியொன்று ஒட்டப் பட்டிருக்கும்.

இந்த கிளப்பில் 20 பெண்கள் சுழற்சிமுறையில் வேலை செய்கின்றார்கள். இங்கு 12 அறைகள் உண்டு. பகலில் 8 பெண்களும் இரவில் 12 பெண்களும் வேலை செய்கின்றார்கள். இங்கு வியாபாரம் எப்பொழுதும் கொடிகட்டிப் பறக்கிறது. வெளிநாடுகளில் இருந்து இங்கு வந்து தொழில் புரியும் ஆண்கள் மட்டுமல்ல, தோளில் துப்பாக்கியைத் தொங்க விட்டபடி இஸ்ரேலிய இராணுவ வீரர்களும் இங்கு வந்து போகிறார்கள். இவர்களைப் போலவே பெரிய தொழிலதிபர்களும் உல்லாசப் பயணிகளும் வருகின்

இந்தக் கிளப்பில் வேலை செய்யும் பெண்கள் எல்லோரும் அவர்களுடைய சொந்த விருப்பத்தின் பெயரில்தான் வேலை செய்கின்றார்களா என்று அந்த கிளப்பின் மனேஜரிடம் கேட்டபொழுது அவர் மிகப் பலமாகச் சிரித்தார். அதன் பின்பு சொல்கிறார், எனக்கும் அதற்கும் சம்பந்தமில்லை. அவர்கள் இங்கு வேலைக்காகக் கொண்டு வந்து சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நான் அவர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கின்றேன். இதைத் தவிர அவர்களுக்கும் அவர்களைக் கொண்டு வந்து வேலைக்குச் சேர்த்தவர்களுக்கும் இடையில் என்ன நடக்கின்றதென்பது பற்றி எனக்கு எந்த அக்கறையும் இல்லை”

எப்போதாவது ஒரு நாள் இந்தக் கிளப் முற்று கையிடப்படும், கிளப்பின் மானேஜர் தண்டப் பணம் கட்டுவார். சரியான ஆவணப்பத்திரங்களுடன் இல்லாத பெண்கள் சிறைக்கு அனுப்பப்பட்டு அங்கிருந்து நாடு கடத்தப்படுவார்கள். நாடு கடத்தப்பட சம்மதிக்குமிடத்து அவர்களுடைய குற்றங்கள் இல்லாமலாகும்படும். அவர்கள் மேன்முறையீடு செய்தால் நீதிமன்றத்துக்கு எடுத்துச் செல்லப்படும்வரையில் அவர்கள் சிறையில் இருக்கவேண்டும். அந்தச் சிறைச்சாலையின் தலைவி சொல்கின்றார்: இது காலவரை எனக்குத் தெரிந்து ஒரு வழக்கில் கூட ஒரு பெண் சாட்சி சொல்லவில்லை.

இத்தாலியில் பாலியல் தொழில்குள் தள்ளிவிடப்பட்ட பெண்களில் சராசரியாக மாதத்திற்கு ஒரு பெண் வீதம் கொலை செய்யப்படுகின்றார். மேலும் இப்படிச் சாட்சிகள் சொல்ல முன்வரும் பெண்களுக்காக ஒரு விதமான சாட்சிப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தை இத்தாலிய பாராளுமன்றம் உருவாக்க முயற்சி செய்துள்ளது. அதன்படி ஒரு வருடத்திற்கு அப்பெண்கள் அந்த

நாட்டில் இருக்க முடியும். ஆனால், அது அவர்களுடைய அடையாளங்களை மறைப்பதற்கு எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அந்தப் பெண்கள் தாங்கள் கடைசியாகச் செல்வதற்குத் தேர்ந்தெடுக்கும் இடம்தான் காவல்துறை நிலையம். இதுவரை 20 பெண்களே இந்தப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தை பாவித்திருக்கின்றார்கள்.

யாரால் இந்தச் சங்கிலிக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க முடியும் என்று தெரியவில்லை?

அமெரிக்காவும் ஐரோப்பிய கூட்டும் சேர்ந்து இந்தப் பிரச்சினைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க முயற்சிகள் எடுத்து வருவதாக தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. மேற்கண்ட தகவல்களில் இருந்து பெறப்படும் நியாயப்பாடுகளின் அடிப்படையில் யார் உதவி செய்தாவது இந்தக் கொடுமைகளுக்கு ஒரு முடிவு வரவேண்டும் எண்ணுகின்ற அதே வேளையில், இவர்களின் தலையீடென்பது ஆடுகள் நனைகின்றதென்று ஓநாய்கள் அழும் கதையாக இருந்து விடக்கூடிய மிகப் பெரிய அபாயங்கள் இருக்கின்றன என்பதில் இதில் அக்கறை கொண்டுள்ளோர் அனைவரும் மிகவும் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும்.

இவை தெரிவிக்கும் திட்டங்கள்:

◆ வெளிநாடுகளில் தொழில் புரிவதனால் ஏற்படும் அபாயங்கள் பற்றி அவர்களுக்கு உணர்த்துதல்

◆ கைது செய்யப்படும் பெண்கள் நாடு கடத்தப்படுவதற்கு முன்பு அவர்களுக்குச் சரியான தங்குமிட வசதிகள் செய்தல்

◆ இப் பெண்களுக்கு சட்ட ஆலோசனைகள் வழங்குதல் என்பன போன்றன.

இத்திட்டங்கள்பற்றி எல்லாவற்றையும் கேட்ட பின்பு இந்தத் தொழிலில் ஈடுபடுத்தப்பட்டுப் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு பெண் சொல்கின்றார்:

எனக்கு இவைகள் எதைப்பற்றியும் கவலை இல்லை. நான் இனி எப்போது மீண்டும் ஒரு மனுசியாக தெருக்களில் உலா வருவேன் என்பது மட்டும் தான் எனக்குத் தெரிய வேண்டும்.

அமெரிக்காவில்
செவ்விந்தியர்களுக்குப் பின்,
ஆபிரிக்காவில்
நீக்கோக்களுக்குப் பின்,
ஜேர்மனியில்
யூதர்களுக்குப் பின்,
இன்னும் பல
இன அழிப்புகளுக்குப் பின்,
இன்று
பெண்குலத்திற்கெதிரான
மானிட அழிப்புகள்
என்றயில்லாதவாறு
மிகப்பெரிய பரிமாணத்தை
அடைந்துள்ளது.

சுண்ணாம்பு இதயங்கள் இதயங்கள்

வினோதன்

அவள் காத்திருந்தாள்- அவனுக்காக.

இப்பொழுதுதான் எழுந்திருப்பாள்.

அவனுக்கென்ன தனி ராஜ்ஜியம்.

இன்றைக்கு ஏனோ அவனது அறைக்கு செல்ல விரும்பவில்லை. மழை வருவது போல் இருந்தது. ஒரு சில துளிகள் விழுந்து மறைந்தன. அவள் தேநீர் கடைக்குள் சென்று Extra large கோப்பி ஒன்றை வாங்கி உறிஞ்சத் தொடங்கினாள். வெள்ளைத் தோல் ஒன்று விழி பிதுங்க பார்த்துச் சென்றது.

பொதுவாகவே அந்தக் காத்திருப்பு அவனுக்காகத் தானிருக்கும். அவள் பிந்திச் செல்வது இல்லவே இல்லை. அப்படிச் சென்றால் அவனது இருப்பின் அந்தரம் மறைந்து விடும். முகம் கோணலாக மாறும். பார்க்கவே சகிக்காது.

இந்த ஒரு வருடகால நட்பில் பலபல விட்டுக் கொடுப்புகள். பலவித மாற்றங்கள்.

ஏதோ வாழ்க்கை.

எங்கோ செல்கிறோம்.

எதற்காக செல்கிறோம்.

காலம் கடக்கிறது.

காற்றும் வீசுகிறது.

மழை, வெயில், குளிர், சூடு.

மரத்துப்போன இதயத்தில் மலரும் மொட்டுகள், வெளியில் எரியும் சூட்டில் சருகாகி விடும். அவன்

அடிக்கடி சொல்லுவான்:

இந்த வெயிலைக் கடக்க வேண்டும். கவலைப்படக் கூடாது. வெளியில் தெரியும் சூரியர்கள் நாம் உருவாக்கியவர்களே. கடப்போம்.

அவனிடமிருந்து அவள் கற்றுக் கொண்டது நம்பிக்கை. அதன் வெளிச்சத்தில் அவள் அவனுடன் ஒன்றினாள். அவனது அணைப்பு, பேச்சு அவளது காயத்துக்கு மருந்து போட்டன. அவனது அறிவு அவளை அதிசயிக்க வைத்தது. சுதந்திரமாக நடக்க வேண்டும். கைகளை வீசி, கால்களை கடந்து நீண்ட தூரம் நடக்க வேண்டும். அவனது கைகளுடன் கோர்த்துக் கொண்டு நடக்க வேண்டும். நடக்க வேண்டும்.

தலை மயிரைக் கோதிக்கொண்டாள். உயர மாடிக் கட்டிடத்தின் முலை ஒன்றில் குருவி ஒன்று அமர்ந்திருந்தது. அது மேலும் பறக்கும், கீழே போகும். சாட்டமாய் போகும். நினைத்துக் கொண்டாள். நானும் ஒரு குருவியாய்...

“என்னடா-இவ்வளவு late ஆய்”

“வழமை தானே. அதுவும் இன்றைக்குச் சனிக்கிழமை”

அவன் அவளது கோப்பியை வாங்கி உறிஞ்சிக் கொண்டான். அவளது கைகள் அவனை ஆதரவாக அணைத்துக் கொண்டன. அவன் அவளிடம் எதுவும் கேட்கவில்லை. அவனுக்கே தெரியாது எங்கே செல்கிறோம் என. இப்பொழுதுதெல்லாம் அவள்தான் கூடுதல் அக்கறை கொண்டு அவனைப் பற்றி விசாரிப்பாள். அவனது தங்கை ஒருத்தி இந்தியாவில் படிக்கிறாள். அவளுக்கு மாதாமாதம் காசு அனுப்புவது கூட, சில சமயங்களில் அவள் தான். அவளுக்கு ஏனோ அந்த உரிமை எடுப்பு சந்தோஷமாகவிருந்தது. அவளது இருப்பை மேலும் வலியுறுத்துவதாகவும் பட்டது.

அவனது அக்கறையெல்லாம் “பக்கத்து வீட்டுக்காரன், என்ன கேட்டவன்” என்பதிலிருந்து தான் தொடங்கும். “பொட்டிலிருந்து மெட்டிவரை சொல்லப்படும் தத்துவங்கள் வெறும் பூச்சியமே.” அவளும் அவனும் முதல் முறை உறவு கொண்ட

போது அவன் கூறிக் கொண்டது. அன்று தான் அவன் முதன் முறையாக சிரித்தான்.

அவன் சென்ற பின் அவன் விட்டுச் சென்ற நகக் காயங்களை திரும்பி, திரும்பி பார்த்து மகிழ்ந்தான். அதன் பின் பல தடவைகள், முள்ளந்தண்டுக்கு நேர் எதிராக உள்ள நீண்ட காயங்களின் மேல் அவன் முத்தமிடும் பொழுது, மார்பில் அம்மைத்தழும்புகள் போல் உள்ள காயங்கள் மீது அவனது கைகள் படியும் பொழுது அவள் நினைத்துக் கொள்வாள். அவன் கேட்பான் என. ஏமாற்றம் தான் மிச்சம்.

அவன் இயந்திரமாகவும் அவள் சக்கையாகவும் மாறியது போல் வேகம், வேகம்...சில சமயங்களில் அவளுக்கு கணக்கு வாத்தியார் ஞாபகம் வரும். அவரது அடிகள்...

அவனது அணைப்பில் எல்லாம் மறந்து போகும். அதற்குள் அவள் பல அரக்கர்களை மறந்து விடுவாள். தன் மார்புகளுக்கிடையே அவன் முகத்தைப் புதைத்து தலையில் முத்தமிடுவாள். தலையைக் கோதி விடுவாள். எல்லாம் மறந்து அந்தக் கணத்தில் தாயாகி விடுவாள்.

அவள் கைகளை விடுவித்துக் கொண்டாள். வரிசை வரிசையாய் பூமரங்கள். இவர்களைப் பார்த்து நலம் விசாரித்தன. புற்களை மிதித்தபோது சிலிர்த்துக் கொண்டன. மேலே மரத்திலிருந்து ஒரு பறவை தனது எச்சத்தை சுதந்திரமாக காற்றில் பறக்க விட்டது. அவள் மௌனமானாள். அந்தச் சுவக்காலை வாசலிலேயே நின்று கொண்டாள். வெறித்த பார்வை. அசைவற்று நின்றுாள். கண்களை முடிக்கொண்டு. இரு கைகளையும் இறுக்கிக் கொண்டாள். சில நிமிட

நேரங்கள் கணங்களாக கழிந்தன. திரும்பிப் பாராது வெளியேறினாள். அவன் ஓட்டமாய் சென்று அவளுடன் இணைந்து கொண்டான். அவளது கைகளை ஆதரவாக பற்றி தோள்களை அணைத்துக் கொண்டான்.

அவளது அறைக்கு வரும் வரை இருவரும் எதுவும் பேசிக் கொள்ளவில்லை.

அவன் கேத்திலை பொருத்தி விட்டு கையில் அகப்பட்ட அப்பிள் ஒன்றை கடித்தான்.

"என்றை Teaக்கு சீனி கொஞ்சம் கூடப்போடு. இன்றைக்கு எனக்கு இனிப்புச் சாப்பிட வேணும் போல இருக்கு" சொல்லிவிட்டு சோபாவில் சாய்ந்து கொண்டாள்.

"ஆற்றை நினைவு நாள் இன்றைக்கு"

"என்றை கணவரின்ரை"

"எப்ப இது நடந்தது. I am sorry. எனக்கு என்னண்டு..."

ஏன்டா, இந்தப் போலி எல்லாம். உனக்கு என்ன நடந்தது எண்டு தெரிய வேணும். அவள் யார். அவன் யார்.

ஏன் இந்த விசாரிப்புக்கள். மனிதத்தின் மகத்துவமே மற்றவர் வாழ்க்கை தான். பக்கத்து வீட்டில் பிரச்சனை என்றால் தன் வீட்டில் சோறு பொங்கும்.

அவள் எழுந்து சென்று விளக்குகளை அணைத்து விட்டு மெழுகுதிரி ஒன்றை பற்றி வைத்தாள். பிரகாசமாய் எரிந்தது. அவளது முகம் அந்த ஒளி பட்டு மேலும் பிரகாசித்தது. அவன் தேநீரை அவளிடம் கொடுத்து விட்டு அவளுக்கு முன்னே கால்களை நீட்டி அமர்ந்து கொண்டான்.

"என்றை கணவனை நான் கொலை செய்து போட்டன்..."

அவன் நிமிர்ந்து எழுந்திருந்தான்.

"அடி, உதை, நீ முத்தமிட்ட தழும்புகள், சிகரட்டுகுகள்.....தொடர... தொடர... ஒருநாள் அடி, உதை பொறுக்க முடியாமல் கையில் அகப்பட்ட கத்தியாலை..."

அவள் தன் தலையை கைகளால் முடிக்கொண்டாள். பெருமூச்சு விட்டு நிதானித்தவள், தேநீரை உறிஞ்சினாள்.

"இது ஆண்கள் உலகம். எனக்கு சாதகமாக எதுவும் இல்லை. கோட்டிலை 10 வருடங்கள். நிலவை மறந்து, பகலைத்துறந்து..."

"நீ நினைப்பாய். கணவனைக் கொன்று போட்டு, ஏன் நினைவு நாளைக்கு சவக்காலை போகிறன்"

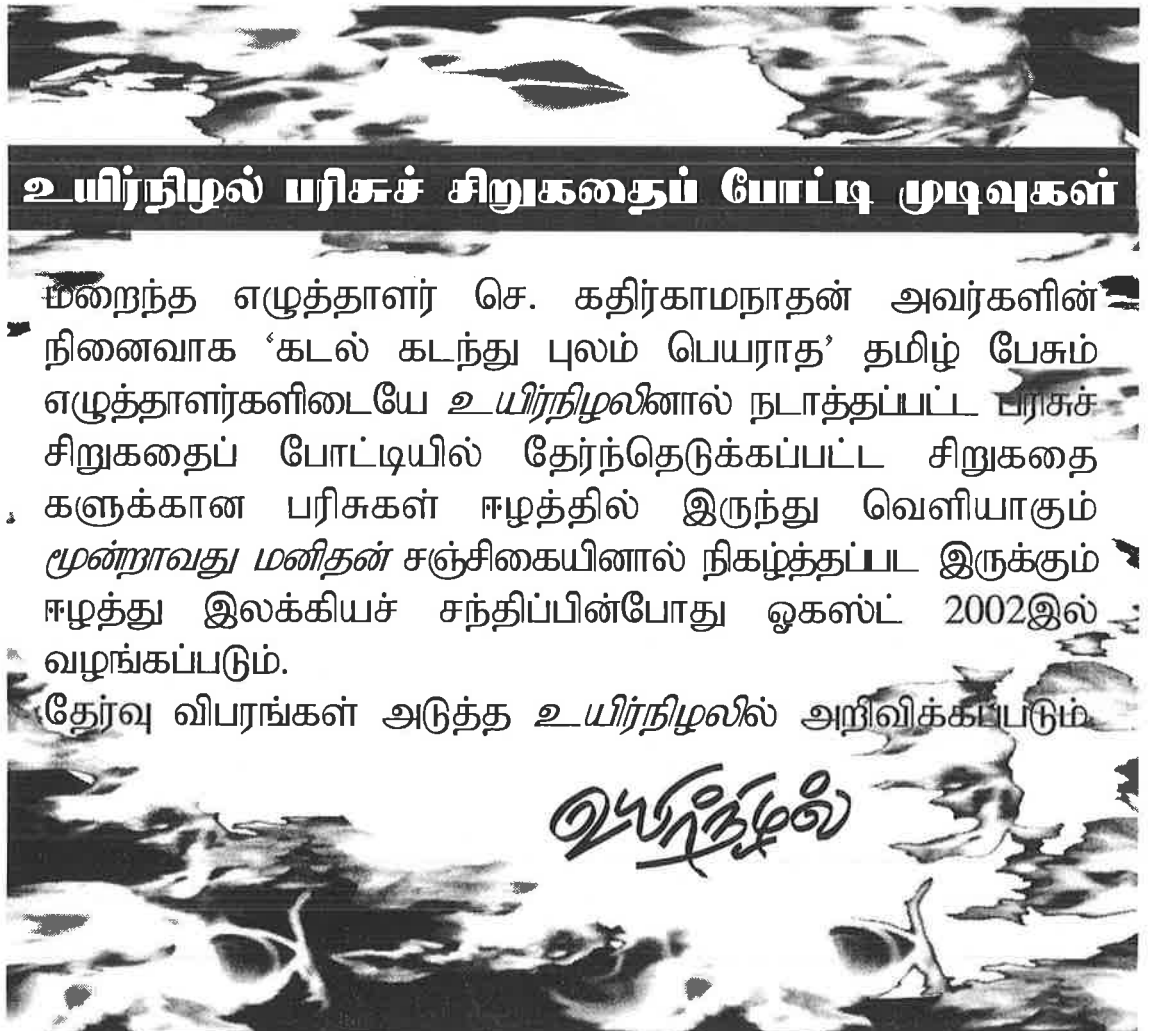
"....."

"நான், கொல்ல வேணும் எண்டு நினைக்கேலை. விடுதலை வேணும் எண்டு நினைச்சனான். என்னைப் பொறுத்தவரை நான் நிரபராதி. அது தான் என்றை வாழ்க்கையில் ஒரு காலகட்டத்தில் வந்து போனவற்றை நினைவு நாள். எனது மனம் சுத்தமாகத் தான் உள்ளது. நடந்த சம்பவத்தை நினைக்கும் போது எனக்கு இன்னமும் தெளிவும், உறுதியும் வருகுது."

அவள் சொல்லி விட்டு சோபாவில் மல்லாந்து

படுத்தாள். சில நிமிடம் அங்கே நின்றவன்,
 “நான் ஒருக்கா அவசரம் வெளியாலை போக வேணும்”
 “ஒரு 10 நிமிடம் நிக்கமாட்டியா, நான் உன்னட்டை ஒரு முக்கியமான விசயம் கதைக்க வேணும்”
 “என்ன”
 “உனக்கு ஆச்சரியமாகவிருக்கலாம். அன்றைக்கு ஒருக்கா நீ கேக்கேக்கை நான் மறுத்து விட்டன். ஆனால் இன்றைக்கு அதுவும் இந்த சுதந்திர நாளில கேக்கிறன், என்னைத் திருமணம் செய்து கொள்கிறியா?”
 அவள் நெருங்கிச் சென்று அவளை அணைத்துக் கொண்டாள். அவளது முகத்தை நிமிர்ந்தி ஆவலுடன் பார்த்தாள்.
 “நான் வாழ வேணும். எனக்கு அங்கீகாரம் வேணும். எனது அப்பா, அம்மாவை திரும்பிச் சந்திக்க. எனது தங்கை, தம்பியின் பிள்ளைகளுடன் விளையாட எனக்கு இந்தத் திருமணம் தேவை. அதைவிட உன் அருகாமை, அணைப்புத்தேவை. நான், நீ, எங்களுக்கு ஒரு பிள்ளை... மின்கம்பத்தின் கீழ் மஞ்சள் வெளிச்சத்தில் முத்தமிட்டது போல்

முத்தமிடுவோம்... வா... வா...”
 அவளது கண்களில் இருந்து கண்ணீர் வழிந்து கொண்டிருந்தது. அவன் அவளை விலக்கி விட்டு எழுந்து கொண்டான்.
 “எனக்கு இப்ப கலியாணத்துக்கு அவசரமில்லை” கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டே,
 “அப்ப, நான் காத்திருக்கிறன்”
 “வேண்டாம்”
 “ஏன்”
 “ஒன்றுமில்லை.”
 அவன் எச்சிலை மென்று விழுங்கினான்.
 “ஓ, நான் ஒரு கொலைகாரி. அது தானே.”
 “அப்படித்தான் வைத்துக் கொள்ளன்”
 அவளது முகம் இறுகியது.
 கைகள் சோபாவை பிடித்துக் கொண்டன.
 மெல்லமாக, உறுதியாக கூறினாள்.
 “போ, இஞ்சையிருந்து போயிடு. திரும்பி வராதே. வந்தால், கண்டால் உன்னைக் கொலை செய்து போடுவன். ஏனென்றால் நான் ஒரு சாதாரண மனுஷி”
 அவள் அறைக்கதவை மெல்லச் சாத்தினாள்.

உயிர்நிழல் பரிசுச் சிறுகதைப் போட்டி முடிவுகள்

ஈற்றைந்த எழுத்தாளர் செ. கதிர்காமநாதன் அவர்களின் நினைவாக ‘கடல் கடந்து புலம் பெயராத’ தமிழ் பேசும் எழுத்தாளர்களிடையே உயிர்நிழலினால் நடாத்தப்பட்ட பரிசுச் சிறுகதைப் போட்டியில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சிறுகதைகளுக்கான பரிசுகள் ஈழத்தில் இருந்து வெளியாகும் மூன்றாவது மனிதன் சஞ்சிகையினால் நிகழ்த்தப்பட இருக்கும் ஈழத்து இலக்கியச் சந்திப்பின்போது ஓகஸ்ட் 2002இல் வழங்கப்படும்.

தேர்வு விபரங்கள் அடுத்த உயிர்நிழலில் அறிவிக்கப்படும்.

உயிர்நிழல்

இணையின் பறவைகள்

புகல்வாழ் குறிப்புகள்

பாரிஸில் சாதிக் கலவரம்

புகலிடத்திலும் 'சாதிக் கலவரம்' ஒன்று முள்வதற்கான காலம் மிக அண்மையில் நெருங்கி வந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதைக் கட்டியம் கூறும் நிகழ்வுகள் ஆரம்பமாகியிருக்கின்றன.

அண்மையில் பாரிஸில் நடைபெற்ற தோழர் கே. டானியல் நினைவுக் கருத்தரங்கையொட்டி பாரிஸில் ஈழநாட்டில் 'இப்படியும் நடக்கிறது' என வெளியாகிய விசமத்தனமான சமூகப் பொறுப்பற்ற ஊர்க்குருவியின் குறிப்புகள் நாளைய புகலிடத் தமிழ் பேசுவோர் மத்தியில் நிகழக்கூடிய கொலைகளுக்கான பொறிக்கிடங்கைத் தோண்டியுள்ளன.

ஊர்க்குருவியின் குறிப்புகளால் அடங்கிக் கிடந்த சாதிய நெருப்பு மீண்டும் கொழுந்து விடத் தொடங்கி **இளையவி** யுள்ளது.

இந்நிலையில் சாதி களைந்தோரும், சாதி காப்பாற்றுவோரும் என புகலிடத் தமிழ் பேசுவோர் யாரும் சம்மா இருந்து விடுவது என்பது மீண்டும் அசிங்கப்பட்டு வரலாறாய் வாழ்ந்து வரும் சாதிய இழிமுக்கத்தை ஒவ்வொருவரும் பூசிக் கொள்வதுமாகும்.

இந்நிலைமையில், சாதியம் இந்தியாவில், ஈழத்தில், மற்றும் புகலிடத்தில் எவ்வாறு தனது முகத்தைக் காட்டி வருகிறது என்பதைப் பற்றியும், இதை இல்லாமல் ஒழிப்பதற்கான சரியான போர்த்தந்திரத்தையும் வகுப்பது இன்றைய காலகட்டத்தில் எல்லோருடைய கடமையுமாகும்.

என்பதுகளின் இறுதியில் தாழ்த்தப்படுத்தப்பட்டு தீண்டப்படாதோர் சக்தியாய் 'தலித்' தலித்தியம் வளரத் தொடங்குவதற்கு முன்பே ஈழத்தில் தீண்டாமை ஒழிப்புப் போர் வெகுஜன இயக்கமாக நடந்தேறியிருக்கிறது. இதனால் ஈழத்தில் சாதியை முற்றாக ஒழிக்க இயலாவிட்டாலும் சாதியை ஒடுக்கு முறை, வேளாள ஆதிக்க அதிகாரம் என்பது பல்லுப் பிடுங்கப்பட்ட பாம்பாய் ஒடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே வேளை உள்எடக்கமாக பாதுகாக்கப்படும் வருகிறது. இதன் நீட்சி புகலிடத்திலும் இல்லாமல் இல்லை. ஆயினும் இந்தியா, இலங்கை, புகலிடம் முன்றையும் ஒரே தளத்தில் வைத்து இதை அணுகுவதும் தவறானது.

இந்தியாவின் சாதிய ஒடுக்குமுறை மிகக் கொடூரமாகக் கூட்டாக, கிராமங்களாக கொலைகளை நிகழ்த்தி வருகின்றது.

பொருளாதார, கல்வி வசதி, தொழில் வாய்ப்புகள், சார்ந்து சாதி அடிப்படையிலான பிரிவுகளும் பேணல்களும் உத்தியோகபூர்வமாக சட்ட வரையறைகள்-கோட்டாக்கள் என தொடர்ந்த வண்ணம் இருக்கின்றன.

அண்மைக்கால தலித் எழுச்சி என்பது இந்திய இந்துத்துவ அதிகாரத்துக்குச் சவாலாக வளர்ந்து வருகின்ற அதேவேளை, சாதியச் சங்கங்களை வேகமாக உருவாக்கி வளர்த்தும், சாதியத்தை தூய்மையாகப் பேணும் வகையில் அதன் அகமண முறையைக் காப்பாற்றும் அளவுக்கு, அதிகமாக நிர்ப்பந்தித்து வருகிறது. அங்குள்ள நிலைமையில், சாதியப் பேணலுடன் கூடிய சாதிக் சமத்துவத்திற்கான போராட்டமாகவே (இன சமத்துவம்/ மொழிச் சமத்துவம்/ மத சமத்துவம் போல்) அது தன்னைத் தகவமைத்து வருகிறது.

மாறாக, ஈழத்தில் அறுபதுகளில் தீண்டாமை

பாரிஸில் ஈழநாடு 31- மே-06 யூன் 2002

இப்படியும் நடக்கிறது

non007@hotmail.com

மறுத்தலின் சக்தியாய் மாறுவோம்...

யொழிப்புப் போர் வெகுஜன இயக்கமாக செயற்பட்டதன் நிமித்தம் சாதி அடையாளங்களை உத்தியோக பூர்வமாகப் பேணும் நிலைமை ஒழிக்கப் பட்டிருக்கிறது. தொழில் துறைகள், கல்வி நிலையங்கள் மற்றும் அரசு, அரசு சார்பற்ற பொது நிறுவனங்களில் சாதி நேரடியாக ஆதிக்கம் செலுத்துவதில்லை. ஆயினும் பெரிய இந்துக் கோயில்கள் தவிர்ந்த, ஏனைய இந்துக் கோயில்கள் சாதிக் கோவில்களாகவே செயற்பட்டு வருகின்றன. இந்து வழிபாட்டுமுறை என்பது வர்ணாச்சிரம முறையுடன் கூடியதாகவே இருந்து வருவதால், சாதிய முக்கியத்துவம் தொடர்ந்து பாதுகாக்கப்படும் வருகிறது. இவையை எதிர்த்த போராட்டங்கள் இன்னும் கூர்மையடையவில்லை. அதே சமயம், சைவ வேளாளத்துவம் மட்டுமே அனைத்துச் சடங்குகளோடும் வர்ணாச்சிரமத்தைப் பிணைத்துக் காத்து வருகின்றது.

இந் நிலைமையில், போராட்டம் என்பது வேளாளத்துவத்திற்கு எதிரான போராட்டமாக, வேளாளத்துவத்தை பேணும் சக்திகளுக்கு எதிராக அனைத்து சக்திகளும் போராட வேண்டிய தேவையை முன்னிறுத்தியிருக்கின்றது. தாழ்த்தப்படுத்தப்பட்டோரும் மற்றோருமாய் பாரம்பரியமாய் கூடி வாழும் சமூகத்தில் சாதி ஒழிப்பு என்பது சட்டங்களால் மட்டும் தீர்த்து விடக் கூடிய ஒன்றல்ல. சட்டங்களுக்கு உட்பட்டு மட்டுமல்ல, நேரடியாக தனது முகத்தைக் காட்டிக் கொள்ளும் கண்ணிகளை மறைத்து, பூடகமாகச் சாதியை வெளிப்படுத்தும் ஆதிக்க மனோபாவம் சாதியத்தின் அனைத்து மட்டங்களிலும் பேணப்பட்டு வருகின்றது.

புகலிடத்தில், ஈழத்தின் மோசமான நிலைமையில் இருந்து, பெரிதும் மாற்றம் கொண்டு இருப்பினும், இங்கும் சாதியைப் பூடகமாக வெளிப்படுத்தி, தமது உயர் சாதிய மனோபாவத்தை வெளிப்படுத்தும் போக்கு இல்லாமல் இல்லை.

பெரிய மாற்றம் என்று நாம் இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்வது கோயில்கள், பொது வைபவங்கள் என்று மட்டுமல்ல திருமணம், பிறந்த நாள் கொண்டாட்டங்கள், பூப்புனித நீராட்டு விழாக்கள் எனக் குடும்ப கொண்டாட்டங்களில் கூட சாதிய அடிப்படையிலான பங்கு பற்றல்கள் இல்லை. எனினும் சாதியம்பற்றிய அவதானங்களும் அவை குறித்த தொடர்ச்சியான

கருத்து-கலாச்சாரப் பரிமாறல்களும் புகலிடத்தில் அவசியமாகி உள்ளன.

தலித் - பஞ்சமரிய முன்னணி எழுத்தாளர் கே. டானியல் நினைவுக் கருத்தரங்கு இந்த வகையிலேயே புகலிடத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தது.

புகலிடத்தின் தீவிர சமூக அரசியல் நிலைமை களிநூடோ அன்றி புகலிட தமிழ் பேசுவோர் மத்தியில் அவர்களின் நலன்களில் தீவிர அக்கறை கொண்டோ என்றும் செயற்பட்டிராத வெகுஜன பெரு ஊடகங்கள் இந் நிகழ்வையும் ஓரங்கட்டுவது ஒன்றும் ஆச்சரியமான விடயமல்ல.

ஆனால், இதையொட்டி நாகூக்காக சாதிய அடையாளத்தை சுட்டும் விசமத்தனமான குறிப்புக்களை ஊர்க்குருவி என்னும் புனைபெயரின் கீழ் ஈழநாடு வெளியிட்டு இருக்கிறது. இவ்வகையில் ஈழநாடு பத்திரிகையின் ஆசிரியரும், அப்பத்திரிகையில் பொறுப்புள்ள பணியில் இருப்போரும் வன்மையான கண்டனத்துக்கு உரியவர்களே.

இவ் விடயம் குறித்து NON007@hotmail.com எனும் தொடர்பு முகவரியுடன் ஒரு கண்டன அறிவிப்பு பிரசுரம் பாரிஸில் விநியோகிக்கப்பட்டு, தமிழ் மொழி பேசுவோர் அதிகம் நடமாடும் இடங்களில் ஒட்டப்படும் இருக்கிறது.

குறித்த அத்துண்டுப் பிரசுரத்திலும் சாதிய அடையாளத்தைச் சுட்டும் வார்த்தைப் பிரயோகங்கள் காணப்படுகின்றன. சாதிய அடையாளத்தை யோ, அணுகுமுறையை யோ, அது எந்த மட்ட அடையாளமாக இருந்தாலும் அதை எவ்வகையிலும் பாவிப்பது அநாகரிகமானது என்பதோடு, இங்கு வாழும் எல்லோரையும் சாதி அடிப்படையில் பிரித்து இனம் காண்பது என்பது பல்வேறுபட்ட சாதி அமைப்புகளாக பிரிந்து வாழ்வதற்கு நிர்வகிக்கும் செயலுமாகும்.

எந்த சாதி அடையாளத்தையும் உயர்த்தியோ தாழ்த்தியோ சுட்டுவதையும், அவ்வகையில் பிரித்து உயர்த்தியோ தாழ்த்தியோ வாழ்வை முன்னிறுத்துவதையும் கண்டிப்பதோடு அனைவரும் சாதியவாதத்திற்கு எதிராகத் தமது கருத்துக்களையும் முன்வைக்க வேண்டும் என்பதும் கோரிக்கையாகிறது.

தமிழில் இன்னும் ஒரு இணைவலையம்

ஒளியூட்ட இவ்வலையில் யாருமில்லையேல்,
தினமும் உதிப்பதில் உனக்கென்ன
ஆனந்தமுண்டு ஆதவனே சொல்!

- ஸரத்தூஸ்த்ரா

பாரிஸை மையமாகக் கொண்டு
பரவலாவது.
மின்புலத்தின் மென்பலம் அறிவின
சேவைக்காய்....

www.exilivre.com

உடல் நன்று. புலன்கள் மிகவும் இனியன.

உயிர் சுவையுடையது.

மனம் தேன். அறிவு தேன். உணர்வு அமுதம்.

உணர்வே அமுதம். உணர்வு தெய்வம்.

- பாரதி

அவுஸ்திரேலியா உங்களை வரவேற்கின்றது

அவுஸ்திரேலியாவிற்கென்றொரு வரலாறு உண்டு. 19ம் நூற்றாண்டின் "சட்டவிரோதக் குடியேற்றக்காரரான" ஆங்கிலேயருடன் ஆரம்பிக்கின்றது அந்த வரலாறு. நவீன உலகில் வெறுக்கப்படும் இனப்படுகொலை, இனச் சுத்திகரிப்பு என்பனவற்றை அவுஸ்திரேலியா தனது நவீன வரலாற்றின் ஆரம்பக் கட்டத்திலேயே பார்த்துவிட்டது.

உதாரணத்திற்கு ஒன்று: அவுஸ்திரேலியாவின் தெற்கேயுள்ள பெருந்தீவுக்கு நெதர்லாந்து நாட்டு மாலுமியின் நினைவாக தாஸ்மேனியா எனப் பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளது. காலங்காலமாக அந்தத் தீவில் வாழ்ந்து வந்த ஆயிரக்கணக்கான பழங்குடியினத்தவர் பிரிட்டிஷ் குடியேற்றக்காரரால் வேட்டையாடிக் கொன்றொழிக்கப்பட்டனர். நவீன உலக வரலாற்றில் முதன்முறையாக மனித இனமொன்று முற்றாக அழிக்கப்பட்டது. இந்தச் சாதனையை ஹிட்லராலும் முறியடிக்க முடியவில்லை. "நாகரீக மடைந்த" ஆங்கிலேய இனம் இவ்வாறுதான் தன்னை அவுஸ்திரேலியாவின் பெரும்பான்மை இனமாக ஆக்கிக் கொண்டது. தம்மைச் சுற்றியுள்ள ஆசிய இனத்தவர்களிலிருந்து தாம் நிறத்தால், இனத்தால் (race) வேறுபட்டவர்கள் எனக் காண்பிப்பதற்காக நியூசிலாந்தையும் தம்மோடு சேர்த்து அவுஸ்திரேலியாவை தனிக் கண்டம் எனப் பிரகடனம் செய்தனர்.

அதன்பின்பு அவுஸ்திரேலியாவில் ஐரோப்பிய மக்களின் குடியேற்றம் அதிகரித்தது. அங்கே 1970ம் ஆண்டு வரையில் வெள்ளையினத்தவர்கள் மட்டுமே குடியேறலாம் என்ற சட்டம் அமுலில் இருந்தது. அமெரிக்கா, கனடா கூட 20ம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம் வரையில் வெள்ளையர் மட்டும் சட்டத்தை கடைப்பிடித்தவைதான். நாகரீக உலகின் மாற்றங்களுக்கேற்பவும், எழுபதுகளில் அவுஸ்திரேலியாவில் ஆட்சிக்கு வந்த தொழிலாளர் கட்சி ஆசியாவை நோக்கிய வர்த்தகக் கொள்கையை கடைப்பிடித்ததாலும் வேற்றின மக்களின் குடியேற்றமும் ஊக்குவிக்கப்பட்டது. தொழிலாளர் கட்சியின் இத்தகைய சீர்திருத்தப் போக்கையே சந்தேகக் கண்கொண்டு பார்த்த அமெரிக்க சி.ஐ.ஏ. தேவையில்லாமல் உள்நாட்டு விவகாரங்களில் தலையிட்டது வேறு கதை.

புதிய குடியேற்றக்காரர்களை அனுமதிக்கத் தொடங்கிய காலத்திலிருந்து விரையிலேயே அவுஸ்திரேலியா பல்லின நாடாக மாறியது. இதில் ஆசிய இனத்தவரின் குடியேற்றம் கணிசமான அளவில் அதிகரித்தது. சீனர்கள், வியட்நாமியர் இலங்கையர், இந்தியர் ஆகியோர் புதிதாகக் குடியேறிய பெரும் பான்மை ஆசியர்கள். இவர்களில் பலர் சிறந்த கல்வித் தகைமைகளைப் பெற்றிருந்ததும் நாட்டின் பொருளாதாரத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் பங்குச் சந்தை வரை இவர்களின் செல்வாக்கு பரவியதும் பல வெள்ளையினத்தவரின் மனங்களில் இனத் துவேசக் குத்துக்களை உருவாக்கியது. அன்றிலிருந்து இன்றுவரை (சீன, வியட்நாமியரை குறிக்கும்) "மஞ்சள் அபாயம்" பற்றிப் பேசப்படுகின்றது. அரசாங்கமும் இதற்குச் செவி கொடுத்து குடியேற்றக் கொள்கையைக் கடினமாக்கி வருகின்றது. இதனால் இங்கே அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அகதிகள்.

2001 ஓகஸ்ட் மாத இறுதியில் இத்தோளேசியாவுக்கும் அவுஸ்திரேலியாவுக்கும் இடையில் கடலில் தத்தளித்த 438 அகதிகளை உயிர்காக்கும்

அகரன்

பொருட்டு தனது கப்பலில் ஏற்றிய நோர்வே நாட்டு சரக்குக் கப்பல் அவுஸ்திரேலியாவில் மட்டுமல்ல சர்வதேச அளவிலும் சர்ச்சையை தோற்றுவித்தது. "இறுதிவரை அகதிகளை நாட்டினுள் விடமாட்டேன்" என்று குளுரைத்த அவுஸ்திரேலிய பிரதம மந்திரியை நோர்வேயும் மற்றும் மனித உரிமை நிறுவனங்களும் கண்டித்திருந்த போதும், பெரும்பான்மை அவுஸ்திரேலியர்கள் பிரதமர் பக்கம் நின்றனர்! பாராளுமன்றத்தில் ஒரு சில உறுப்பினர் தவிர பெரிய கட்சிகள் அகதி எதிர்ப்பு அரசியலில் ஒன்றுபட்டு நின்றன. "இது (பாஸிஸ) 'ஓரே தேசம்' கட்சியின் பிரதேசம்" என பசுமைக்கட்சியின் உறுப்பினரொருவர் ஏளனமாக குறிப்பிட்டார். கடந்த 10 வருடங்களாக வளர்ந்து வரும் பாஸிஸ சார்பு 'ஓரே தேசம்' கட்சி அகதிப் படகுகளை திருப்பி அனுப்ப வேண்டும் என்று பிரச்சாரம் செய்து வருவதும் அரசாங்கம் அதை நடைமுறைப்படுத்தி வருவதையுமே அவர் அப்படி சுட்டிக் காட்டினார்.

இந்தச் சம்பவம் பல எதிர்வலைகளை சர்வதேச அரங்கில் ஏற்படுத்தியது. முதலாவதாக, இனிமேல் நடுக்கடலில் யார் ஆபத்தில் சிக்கியிருந்தாலும்

(அகதிப் படகு எனத் தெரிந்தால்) எந்தக் கப்பலும் உதவிக்குப் போகாது. இரண்டாவதாக, சர்வதேச கடல் சட்டங்களில் (அகதிகளின் வருகையை எதிர்பார்த்து) சில மாற்றங்களைக் கொண்டு வரலாம். மூன்றாவதாக, ஆப்கானிஸ்தான், ஈரான், ஈராக், இலங்கை போன்ற நாடுகளில் மனித உரிமை மீறல்கள் குறித்து அவ்வப்போது நீலிக் கண்ணீர் வடிக்கும் மேற்குலக நாடுகள் அதே நாடுகளின் அகதிகள் சென்ற கப்பலைத் தடுத்து நிறுத்திய அவுஸ்திரேலியாவை உதாரணமாகப் பின்பற்றி தாமும் வருங்காலத்தில் இப்படியான சந்தர்ப்பத்தில் என்ன செய்ய வேண்டும் எனக் கற்றுக் கொண்டன. இறுதியாக "சர்வதேச அகதிகள் படை" ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் சில படிப்பினைகளை பெற்றுக் கொண்டது.

இந்த சர்ச்சைக்குரிய கப்பல் விவகாரம் வரலாற்றில் ஒரு முன்னுதாரணத்தைக் கண்டுள்ளது. இரண்டாம் உலகப்போர் வெடிக்கும் முன்னர் இதேபோல் யூத அகதிகளை ஏற்றிச் சென்ற கப்பலொன்று அட்லான்டிக் சமுத்திரத்தில் தத்தளித்தது. யூத இன வெறுப்பு எல்லா ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் பரவியிருந்த காலம் அது. அதனால் பிரான்ஸ், பெல்ஜியம், பிரித்தானியா என்று எந்தவொரு நாடும் அன்று இந்த யூத அகதிக் கப்பலைத் தம் நாட்டிற்கு வரவிடாமல் தடுத்தன. மேற்குலகம் அன்றிலிருந்து இன்றுவரை ஒரே மாதிரியான அரசியலைத்தான் கடைப்பிடித்து வருகின்றன. நாம் தான் அவர்கள் மாறிவிட்டார்கள் எனத் தப்புக் கணக்குப் போட்டுள்ளோம்.

அவுஸ்திரேலியா நோக்கிச் சென்ற அகதிக்கப்பல் ஒரு வழியாக 'நெளறு' தீவைப் போய்ச் சேர்ந்தது. நெளறு சுதந்திர நாடாக இருந்த போதிலும் அது பொருளாதார ரீதியாக அவுஸ்திரேலியாவில் தங்கியுள்ளது. அதனால் அத்தீவில் அமைக்கப்பட்ட அகதி முகாம் நேரடியாக அவுஸ்திரேலியாவின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உள்ளது. அவுஸ்திரேலியா பப்புவா நியூகினியாவிலும் இதுபோன்ற ஒரு அகதி முகாமை பராமரிக்கின்றது. இத்தகைய அகதிக் கொள்கை மேலும் விரிவடைந்து நாளை ஈராக், ஆப்கானிஸ்தான், இலங்கை போன்ற அகதிகளை ஏற்றமதி செய்யும் நாடுகளிலும் அவுஸ்திரேலியாவினால் அல்லது பிற மேற்குலக நாடுகளினால் பராமரிக்கப்படும் அகதி முகாம்கள் உருவாகினாலும் ஆச்சரியப்பட எதுவுமில்லை.

சட்ட விரோதமாக (அதாவது விசா எடுத்து நேரடியாக வராமல்) நாட்டினுள் நுழைபவர்களை அவுஸ்திரேலிய அரசு தடுப்பு முகாம்களுக்கு அனுப்புகின்றது. 'ஹூமரா' முகாம் பாலைவனத்தின் மத்தியிலும், 'கெர்ட்டின்' முகாம் முதலைகள் உலாவும் அடர்ந்த காட்டின் மத்தியிலும் அமைந்துள்ளன. சிறைச் சாலைகள் போல் காணப்படும் இந்த முகாம்களில் இலங்கை, ஈரான், ஈராக், ஆப்கானிஸ்தான், அல்ஜீரியா, பாலஸ்தீனம், பங்களாதேஷ் ஆகிய நாடுகளில் இருந்து வந்த அகதிகள் தங்க வைக்கப்பட்டுள்ளனர். இவர்களில் பெண்கள், சிறுவர்கள் எல்லாம் அடக்கம். கெர்ட்டின் முகாமில் சிறுவர், சிறுமிகள் பாலியல் துஷ்பிரயோகத்திற்கு உள்ளா

னது அறிய வந்துள்ளது. இந்த முகாம்களில் வாழும் அகதிகளை அதிகாரிகள் இலக்கம் சொல்லியே அழைக்கின்றனர், சிறைக் கைதிகள் போல, இங்கே மருத்துவ வசதிகள்கூட அரிதாகவே கிடைக்கின்றன. கட்டும் நோயாளர்கள் அதிகளவு தண்ணீர் குடிக்குமாறு அறிவுறுத்தப்படுகின்றனர். பெண்களுக்கென விசேட கவனிப்பெதுவும் கிடையாது. இவையெல்லாவற்றையும் விட, அகதிகள் தமது உறவினர் நண்பர்களுடன் தொடர்பு கொள்ள முடியாது.

முகாமில் வைத்தே தஞ்சக் கோரிக்கை மறுக்கப்படும் அகதிகள் விசேட நீதிமன்றமொன்றில் (Refugee Review Tribunal) மேன்முறையீடு செய்யலாம். ஆனால் வழக்குச் செலவு முழுக்க அகதியே பொறுப்பேற்க வேண்டும். எந்த வெளியுதவியுமற்ற அகதிகளின் தொண்ணூறு வீத தஞ்சக் கோரிக்கைகள் நிராகரிக்கப்பட்டு நாட்டை விட்டு வெளியேற்றப்படுகின்றனர். இவ்வாறு மிக மோசமாக நடத்தப்படும் அகதிகள் விரக்தியுற்று பலமுறை கலவரங்களில் இறங்கினர். 2001ம் ஆண்டு இப்படி வெடித்த திடீர் உண்ணாவிரதப் போராட்டம் சர்வதேச செய்தி ஊடகங்களின் செவிகளுக்கு எட்டியது. அதனால் அவுஸ்திரேலிய அரசு அகதிகளின் சில கோரிக்கைகளுக்கு இறுதியில் இணங்கியது.

நிலைமையை இன்னும் மோசமடைய வைப்பது என்னவெனில் இந்தத் தடுப்பு முகாம்களை ஒரு தனியார் வர்த்தக நிறுவனம் நிர்வகிப்பதுதான் «ACM» எனப்படும் அமெரிக்க நிறுவனம் ஒன்று தடுப்பு முகாம்களை பராமரிக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுள்ளது. இதே நிறுவனம்தான் அமெரிக்காவில் சிறைச்சாலைகளையும் பராமரிக்கின்றது. இருப்பினும், நிர்வாகிகள் குழு அரசாங்கத்தின் (Department of Immigration and Multicultural Affairs) மேற்பார்வையின் கீழ் உள்ளதாக அவுஸ்திரேலிய அரசு சொல்கின்றது. ஆனால், நடைமுறையில் அரசாங்கத்தின் செல்வாக்கு மிகக் குறைவாகவே உள்ளது. மேலும் சர்வதேச மன்னிப்புச் சபை போன்ற அரசை விமர்சிக்கும் மனித உரிமைக் குழுக்களுக்கும் பத்திரிகையாளர்களுக்கும் இந்த முகாம்களைச் சென்று பார்வையிட அரசு அனுமதி மறுக்கின்றது. எல்லோருக்கும் குடிவரவு அமைச்சர் கூறும் ஒரே பதில் இதுதான். நாம் எப்படி முகாம்களை நடத்த வேண்டும் எனச் சொல்ல உங்களுக்கு உரிமையில்லை."

உலகில் மனித உரிமைகள் மீறப்படும் நாடுகளின் பட்டியலில் அவுஸ்திரேலியாவும் இடம் பெறுகின்றது. அவுஸ்திரேலியர் மத்தியிலேயே பல எதிர்ப்புக் குரல்கள் வருகின்றன. சீனா, சிம்பாப்வே என்றால் மட்டும் அங்கே மனித உரிமைகள் மீறப்படுவதாக வரிந்து கட்டிக்கொண்டு கண்டிக்கும் அமெரிக்காவும் மேற்கைரோப்பாவும் அவுஸ்திரேலியாபற்றி முணுமுணுப்பது கூடக் கிடையாது. ஏனென்றால், மூன்றாம் உலக நாடுகளில் இருந்து வரும் அகதிகள் மீதான அடக்குமுறை, அவுஸ்திரேலியாவில் மட்டுமல்ல, அமெரிக்கா மற்றும் மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் நடக்கின்றது.

கொரீலா

- புத்தக விமர்சனம்

அரவிந் அப்பாதுரை

ஆக்கத்தின் பெயர் : கொரீலா

வடிவம் : நாவல்

மூல மொழி : தமிழ்

ஆசிரியர் : ஷோபாசக்தி

பக்கங்கள் : 180

பதிப்பகம் : அடையாளம்

முதல் பதிப்பு : நவம்பர் 2001

வி

வரணைக்கும் புனைவுக்கும் இடையிலான தளத்தில் இயங்கும் ஷோபாசக்தியின் நாவல் பிரசுரமாகி சில மாதங்கள் ஆகின்ற இன்று தமிழ் இலக்கியம் ஒரு விசித்திரமான சந்தியில் உள்ளது. தரமான படைப்புகள் வெளியாகின்றன, ஆனால் அவற்றை தக்க கரிசனத்தோடு பாராட்டவும் விமர்சிக்கவும் போதுமான மொழியியல் எண்ணக் கருக்கள் நம் மொழியில் உள்ளனவா என்ற சந்தேகம் பிரதான கேள்வியாக என்னுள் சமுல்கிறது.

கொரீலா, ஆசிரியரின் முதல் நவீனம். இதற்கு முன் ஷோபாசக்தி பல நல்ல சிறுகதைகளையும், ஓரிரு நாடகங்களையும் தமிழ்மொழிக்குத் தந்துள்ளார். பிரான்சில் வாழும் இலங்கைத்தமிழ் எழுத்தாளர்களில் தொடர்ச்சியாக இலக்கியம் படைத்து, எழுத்தை தன் பிரத்தியேக ஊடகமாகக் கொண்டு செயல்படும் ஆசிரியரின் இந்த நவீனம் மொழிக்கையாளுமை, வடிவக் கட்டமைப்பு, கதை சொல்லும் முறை, புனைவின் கருக்கள் மற்றும் பூகோளப் பின்னணியை வர்ணிக்கும் பயன்படுத்தும் முறைகளில் மிகச் சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. தமிழ் மொழியின் சிறந்த நவீனங்களில் எவ்வித சந்தேகமுமின்றி கொரீலாவைச் சேர்த்துக் கொள்ளலாம்.

மற்ற எந்தத் தமிழ் எழுத்தோடு இந்தப் படைப்பை ஒப்பிடுவது என்பதில் சிக்கல் ஏற்படுகிறது. சொல்லப் போனால் இவ்வாறு சமூகவியல் விவரணை நடையில் புனைவை வெளிக்கொணர்வது தமிழ் இலக்கியத்துக்குப் புதிது. இதுவே ஆசிரியரின் தனித்துவமாக விகசிப்பதை உணரமுடிகின்றது. தன் படைப்புக்கு உருக்கொடுக்க, விண்ணப்பம், நாடகப்பாணியில் வசனங்கள், பாடல், கட்டுறை முறையில் கீழ்க் குறிப்புகள் என்று பலவகையிலான இலக்கிய உத்திகளை ஷோபாசக்தி பயன்படுத்தியுள்ளார்.

கொரீலாவின் சரித்திரம்

ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் ஒரு சரித்திரம் உள்ளது. அது மாத்திரமில்லாமல் ஒரு பதம் எதனைக் குறிக்க இயற்றப்பட்டதோ அந்த நோக்கத்தை விட்டு நகர்ந்து பல குறிப்பான்களாக அவதாரமெடுத்து இறுதியில் பற்பல பொருட்களைக் குறிக்கும் நிலையை எட்டுகிறது என்ற யதார்த்தத்தை வெகு நேரத்தியாக

கொரீலா என்ற சொல்லின் உதாரணத்தோடு காட்டியுள்ளார். கொரீலா என்ற சொல்லே இந்தப் படைப்பின் முற்பகுதியில் ஒரு கருவாகப் பயன்படுத்தியிருப்பது மொழியின் இயக்கத்தைப் பற்றிய ஆசிரியரின் புரிதலை விளக்கிட்டுக் காட்டுகிறது. கொரீலா என்ற பிரெஞ்சு சொல் உலகில் வெவ்வேறு இடங்களில் வெவ்வேறு அர்த்தத்துடன் வழங்கப்பட்டு பிறகு ஒரு மனிதனை அடையாளப்படுத்த பயன்படும் சொல்லாக மாறிவிடுகிறது.

பாத்திரங்களும் குணாம்சங்களும்

இலங்கைப் போர்ச் சூழலினால் ஏற்படும் சம்பவங்கள், இடம் பெயர்வுகள், இடம் பெயர்ந்த தேசங்களில் ஏற்படும் அவலங்கள் ஆகியவை இந்நவீனத்தின் அஸ்திவாரமும் கூரையுமாக நிற்கின்றன. கதாபாத்திரங்களின் அரசியல் செயல்பாடு (போராட்ட நடவடிக்கைகள்), குணாம்சங்கள் ஆகிய பண்புகளின் அடிப்படையில் அவற்றை இரண்டு வகையாகப் பிரித்து ஆய்வுக்கு உட்படுத்தலாம். ஒன்று போராட்டத்தினைத் தழுவும் உன்னதமான வகை. மற்றது போராட்டத்திலிருந்து விலகி நின்று ஊரைக் கொள்ளையடிக்கும் அபோக்கியர்களைக் கொண்டது. ரொக்கிராஜும் அவனுடைய நண்பர்களும் தூய்மையானவர்கள், பண்பு பாசம் உள்ளவர்கள். ரொக்கிராஜின் மற்றக் குடும்ப அங்கத்தினர் போராட்டத்தில் ஈடுபடாதவர்கள். தவறான வாழ்க்கை முறையைக் கொண்டவர்கள். தகப்பனும், தமையனும் குடிப்பழக்கத்தில் மூழ்கி சீரழிபவர்கள். வெடியை திருடி விற்று விடுதலை முயற்சிக்கு தீங்கு துரோகம் செய்பவர்கள். இறுதியில் ரொக்கியை கொழும்புவுக்கு அழைத்துக் செல்லக்கூட அவனுடைய அத்தை தன் கவர்ச்சியைத்தான் பயன்படுத்துகிறார். இவ்வாறாக, இந்நாவலின் கதாபாத்திரங்கள் நல்லவர்- தீயவர் என்று பிரிக்கக் கூடும் இரு மண்டலங்களாக இயங்குகின்றனர். போராட்டத்துக்கு ஆதரவானவர்களின் நேர்மை கோடிட்டுக் காணப்படுகிறது. போராடும் இயக்கத்தின் சட்டம் ஒழுங்கு ஆகியவை நேரத்தியானவையாக வர்ணிக்கப்படுகிறது. வெடிமருந்து காணாமல் போக, மேலிடத்திலிருந்து விசாரணைக்கு வரும் அதிகாரி, தக்க முறையில் விசாரணை செய்து இறுதியில் திருடர்கள் முந்தைய இந்தப் போராடிகள் இல்லை என்ற முடிவுக்கு வந்தவுடன் வீடு திரும்ப கையில் பணம் கொடுத்தனுப்புகிறார். ஆக இந்த நவீனம் இன்று இலங்கையில் நடந்துவரும் போராட்டத்தின் சார்பாக எழுதப்பட்டதாகவே என்னால் பார்க்க முடிகிறது.

கொரீலாவின் மொழி

இலங்கையின் தீவுப்பகுதிகளில் பேசப்படும் மொழியில் பாத்திரங்களை உரையாட வைத்திருப்பதன் மூலம் இந்த நாவலின் பூலோகத்தை அழகான முறையில் வாசகரின் மனதில் பதிவு செய்ய வைப்பது மட்டுமல்லாமல் வாசிக்கும்போது நம்மை இலங்கைக்கே இந்த நாவல் அழைத்துச் சென்றுவிடுகிறது. வட்டார வழக்கு நிபுணர்கள் சிலர் தீவுப்பகுதிகளில் வழக்கில் இருக்கும் மொழிகளுக்கும் கொரீலாவில்

வழங்கும் மொழிக்கும் நிறைய வேறுபாடுகள் உள்ளன என்று கருத்து தெரிவிக்கின்றனர். கொரில் லாவின் மொழி யாழ்ப்பாணத்து மொழியாம். இந்த அதிநுணுக்க வாதத்தை புறம் நிறுத்தி சற்றே நிதானத்தோடு தியானித்தால் கொரில்லாவில் விவிலிய நிலையை எட்டும் மொழியின் கவித்து வத்தைச் சுவைக்க முடிகின்றது.

கீழ் குறிப்புகளின் நகாசுத் தன்மை

கீழ்க்குறிப்புகள் பலதரப்பில் கொடுக்கப் பட்டுள்ளன. அதை எந்தவகையில் நியாயப் படுத்துகிறார் என்று தெரியவில்லை. பொதுவாக கீழ்க்குறிப்புகள் கொடுப்பதற்கான காரணம் கட்டுரை களில் சில வார்த்தைப் பிரயோகங்களை சரியான முறையில் புரிந்து கொள்வதற்கான தகவல்களைக் கொடுப்பதற்கு. கொரில்லாவில் கீழ்க்குறிப்புகள், ஏதோ கீழ்க்குறிப்பு என்ற சொல்லாடல் உத்தியை ஊதாசீனப்படுத்துவதற்காக பயன்படுத்தியது போல் தெரிகிறது. மேலும் பந்திகள், இலக்கங்கள் இடப்பட்டு வரிசைப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இது பழங்காலப் படைப்புகள் அத்தியாயங்களாக சரியான முறையில் பிரித்துத் தரப்படாத நிலையில் அந்தந்த செய்யு ளையோ பந்தியையோ கண்டு கொள்ள பயன்படு மென்ற நோக்கத்தோடு கொடுக்கப்படுபவை. கொரில் லாவில் இது வடிவரீதியிலான நகாசு விளையாட்டு என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். படைப்புக்கு பாதகம் விளைவிக்காமல் வடிவ ரீதியிலான அதன் தனித்து வத்தை அதிகரிக்கும் பட்சத்தில் அது வரவேற்கக் கூடியதாகவே அமைந்துள்ளது.

கொரில்லாவின் நிகிலிச சாயம்

ராஜீவ் காந்தியின் கொலையையும் ஆதரிப்போம், பிரபாகரனை சுட்டாலும் ஆதரிப்போம் என்ற வசனம் தார்மீக கட்டமைப்பின் சிதைவை சித்தரிக்கும் ஒரு வசனம்.

இந்த ஒரு வாக்கியத்தை வைத்துக் கொண்டு

கொரில்லா ஒரு நிகிலிச தத்துவத்தை பின்னணி யாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட நாவல் என்று முடிவுக்கு வந்துவிட முடியாது.

ஏனெனில் இங்கும் அங்குமாக வன்முறை சட்ட ஒழுங்கை நிலை நாட்ட பயன்படும் சக்கியாகச் சித்திரம் பார்கின்றோம். அவை அனைத்தும் நியாயப் படுத்தக்கூடிய வன்முறைகளாகவே சித்தரிக்கப் படுகின்றன. குறிப்பாக போராடும் இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இராணுவத்தினரை பழிவாங்கும் போது சரியாக பறிகொடுக்கப்பட்ட பொது மக்களின் உயிர்களின் எண்ணிக்கையை ஈடுகட்டுவதாக அது அமைகின்றது. இறுதிப் பாகமாக கலக்கம் நிறைந்த கதை சொல்லும் விதத்தைச் சுட்டிக்காட்டியும் கொரில்லாவை நிகிலிச நாவலாக அடையாளம் காண முடியாது. கடை பாகத்தை அதாவது பிரான் சில் நடப்பதாகச் சித்தரிக்கப்படும் பகுதியின் கதை சொல்லும் விதம் நாவலின் முழுமையை சற்றே சீர் குலைக்கின்றது என்றே சொல்ல வேண்டும்.

அடையாளமெனும் பிரச்சாரச் சொல்லாடல்

தன்னை விளிம்பு நிலையில் சஞ்சரிக்கும் கலை ஞானாக அடையாளம் காணும் ஆசிரியர் பிரான்சில் வாழும் புலம் பெயர்ந்த இலங்கைத் தமிழர். சிறுபத்தி ரிகைச் சூழலில் இயங்கும் இந்த எழுத்தாளரின் முயற்சியால் இந்திய இலக்கியவாதிகளும், அறிவு ஜீவிகளும் பிரான்சுக்கு சுற்றுலா சென்றுவர முடிகின்றது. அவர்களை அழைத்து விருந்தளிக்கும் பணவசதி அவரிடம் உள்ளது. அது மாத்திரமின்றி, இந்த எழுத்தாளர் இன்றைய புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கிய உலகில் பிரமுகராகப் பேசப்படுபவர்.

ஒரு விளிம்பு நிலையிலுள்ள எழுத்தாளனால் கொரில்லாவைப் போன்ற தரமான அச்சக் கோர்வை யிலும், உயர்ரக காகிதத்திலும் புத்தகம் செய்து வெளியிட முடிகிறதென்றால், மைய நிலையை விட்டு நானும் விளிம்பு நிலைக்கே போய்விடலாமென்று முடிவுசெய்துவிட்டேன்.

நவீன சினிமாவுக்கான களமான 'நிழல்' சஞ்சிகையின் முதலாண்டு சிறப்பு மலராக மே-ஜூன் 2002 இதழ் வெளிவந்துள்ளது. இன்றைய தமிழ் இலக்கியப் பரப்புக்கு நிச்சயம் ஒரு காத்திரமான வரவு.

தொடர்புகளுக்கு:

நிழல்

31:48 இராணி அண்ணா நகர்
சென்னை 600 078

மின் அஞ்சல்:

nizhal_2001@yahoo.co.in

ஐரோப்பாவில் கிடைக்குமிடம்:

PARIS ARIVALAYAM
7 Rue Perdonnet
75010 PARIS
FRANCE.

TEL: 01 44 72 03 34
FAX: 01 44 72 03 35

e-mail: arivaalayam@37.com

தண்ணீரையும் எரிக்கும்ந்த நெருப்புக்கள்

சிவலிங்கம் சிவபாலன்

அப்போது நேரம் நள்ளிரவைத் தாண்டி இரண்டு மணியாகி விட்டிருந்தது.

அதிகாலை இரண்டுமணி.

நிசப்தம், என்றால் இந்தக்கணத்தில்தான், அதற்குப் பொருளுரைத்திருக்கிறார்கள்.

அவ்வளவு அமைதி.

வீட்டின் அறையில் தூங்குபவர்களுடைய நாசித் துவார சங்கீதம் மட்டும் அவ்வப்போது தெளிவாகக் கேட்கக் கூடிய நேரம். அயலட்டையெல்லாம் அசந்து அமைதி கொள்ளுகிற நேரம்.

சித்திரையிலிருந்து ஆவணிவரைதான் வெய்யிலையோ, ஏன் முழுமையாக சூரியனையோ காணமுடியும். கோடை காலம் வந்துவிட்டாலே சந்தோஷம் தான். குளிசூடையே குடும்பம் நடாத்திவிட்டு, அதன் வெறுப்பையும் சம்பாதித்து விட்டு, வெக்கை அகோரமாக விருந்தாலும் அதன் மீது வெறுப்புதான் வருமா. களியாட்டம் தான்.

நிம்மதியாக உலாவருவதும், நினைத்தபடிக்கு உடையணிவதும், வேடிக்கையே எங்களை வேடிக்கை பார்ப்பதும், எத்தனை கும்மாளங்கள். அரசாங்கம் கூடக் களி கொண்டு தினமும் ஒருமணி நேரத்தை முறுக்கி விடுகிற தல்லவா!

குளிசூடன் கிடந்து மாய்ந்துவிட்டு, வெய்யில் காலம் வந்ததும் ஒரே அவிச்சலாக இருக்கும் தன்மையை உணர்வதென்றால் எவ்வளவு குளிரையும் தாங்கலாம். ஒருவேளை வெய்யிலைத் தாங்க இயலாது என்ற பம்மாத்துத் தத்துவத்தை மனமும் வாயும் உச்சரிப்பது போலவே தான் இருக்கும் இதுவும். கடுங்குளிரில் இத்தத்துவம் மாறிப்போகும்.

அன்று அந்த அவிச்சலில் அவித்து வைத்த சோறு கூட நெக்கி நீர்விட்டு மணத்தது. யன்னல்கள் யாவும் திறந்து விட்டிருந்தும் அன்று காற்றுக்குப் பஞ்சம். மழைவாற மாதிரியுமில்லை. கூடவே தூக்கமும் வாற மாதிரியில்லை. புரண்டு புரண்டு படுத்தும் மேல் மூட்டு மூட்டாய்க் கழன்ற மாதிரி. அன்றைய அந்த அதிகாலை இரண்டுமணியான வேளை எனக்கு நன்றாகவே ஞாபகம்.

திடுதிடுமென "பியலே ரீரியர்" (PYIALE REEREIYAR) ஏழடி உயரமானவன், நாலாமடுக்கு மாடியை அடைவதற்கு இவ்விரண்டு படிகளாய் பாய்ந்து பாய்ந்து ஏறிப்போய் விட்டான். ஏழடி உயரமும் என்பது கிலோ எடையுங் கொண்ட உயர்ந்த இரும்புருக்குத் தேகத்தைக் கொண்ட மல்லன். படிகளிலேறும் போது அக்கட்டிடம் அதிராமல் அசையாமல் என்ன செய்யும். உந்த மல்லன் மெதுவாக ஏறப்படாதா.

"எருமை, எருமை, பிள்ளை குட்டியள் இனி நித்திரை கொண்ட மாதிரித்தான்"

"அதுசரி... உந்தநேரத்திலை உவன் எங்கை போட்டுவாறான்..."

மனம் அவனைத் திட்டினாலும், அவன் அப்படித் திட்டப்பட வேண்டியவனில்லை.

"முழத்துக்கு முழம் நைற்கிளப் (Night Club)... படம்... இன்னுமெத்தனை... எங்கையோ போட்டு வாறானாக் கும்..."

கதவுத் துவாரத்தினூடே நான் பார்த்த அவனுடைய விறைத்த முகம் எனக்குப் பதில் சொல்லியது.

பியலேயுக்கு இருபத்தைந்து அல்லது இருபத்தாறு வயது தானிருக்கும். இருக்குமல்ல, உண்மையும்தான். இரண்டு மூன்று வருடங்களுக்கு முன்னர் தான், என்னுடன் பேசும்போது சொல்லியிருந்தான். தென்னாபிரிக்க நாட்டில் கல்வீனியா (KALVINIA) என்ற நகரில் மீ (MIEE) எனப்படும் சிறிய கிராமம் தான் அவனுக்குப் பிறந்தகம். அவனொரு மாணவனுங்கூட. எமது கட்டிடத் தொகுதியில் நாலாம் மாடியில் ஓர் அறையில் தான் அவனும் குடியிருக்கிறான். நான் பார்க்கும்போதெல்லாம் அவன் கையில் அவன் நாட்டு எழுத்தாளர்களின் நாவல், சிறுகதை, சஞ்சிகை ஏதாவது இருக்கும். இல்லையேல் ஏதாவது புதினப்பத்திரிகையாவது இருக்கும்.

அவனது உருவத்தையும், அவனையொத்தவர்களின் குணாதிசயங்களையும் வைத்து நோக்கினால் அவனொரு திருடனாகவோ அல்லது அயோக்கியனாகவோதான் தெரிவான். உண்மையில் அவன் அப்படியானவனல்ல. ஒருவனை ஒரு சமூகத்தை வைத்து எடை போடுவது எந்த வகையிலும் நியாயமல்ல. அப்படியான முத்திரை குத்தப்பட்ட பார்வையில் அவனையும் எடை போடுவது எனக்கும் சரியென்படவில்லை. அப்படியென்றால் நாங்கள் எல்லோரும் உத்தமர்கள், தர்மவான்கள், சண்டை சற்றுப் பிடித்துத் தறிகெட்டதனமாகத் திரியாதவர்கள், வீடுடைத்துத் திருடத் தெரியாதவர்கள்.

இந்த நாட்டில் அவனுக்குத் தெரியாத இலவச பள்ளிக் கூடங்களும்லை, அடிமைப்பட்ட நாட்டு மக்களின் மன்றங்களும்லை. சொல்லப் போனால் பாடசாலையிலிருந்தும் பாவப்பட்ட மக்களிடமிருந்தும் அவன் நிறையப் படிக்க ஆசைப்படுகிறான் என்று சொல்லலாம். யாரைப் பார்த்தாலும் காலை, மாலை வணக்கஞ் சொல்லுவான். மற்றும்படி தேவையில்லாமல் வாய் திறக்கமாட்டான். அவன் வயதையொத்த அவன் தேச ஏழடி மனிதர்கள் அவனிடம் வந்து போவார்கள். ஒருவேளை அவர்கள் அவனது நண்பர்

களாகவிருக்கலாம். இவனைப்போலவே அவர்களும், வணக்கஞ் சொல்லுவதோடு நின்று விடுவார்கள்.

இவன் கிராமத்தில் நடைமுறையிலிருக்கக் கூடிய வழமை ஒன்று என்னவெனில், ஒரு மாணவி அதாவது ஒரு யுவதி, வயதை நீங்களே தீர்மானித்துக் கொள்ளலாம், தனக்கு விரும்பிய ஒரு மாணவனுடன் அல்லது தனக்கு விரும்பிய ஒருவனுடன், படிக்கும் காலத்திலேயே அல்லது படிப்பை முடித்துக் கொள்ளும் பருவத்திலேயே குடும்பம் நடத்தி, ஒரு பிள்ளையைப் பெற்றெடுத்து, தனது பருவ அமைப்பை நிரூபித்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்தச் சமூக, குல, வாழ்வியல் மரபுப்படி வாழ்க்கைப் படப்போகும் ஒருத்தி தாயாகி விட முடியும் என்பதான உத்தரவாதமாக இது அமையப் பெறுகிறது போலும். அதன் பின்னரே அந்த மாணவிக்கு சமூக அந்தஸ்துடனான திருமணம் செய்து வைக்க பெற்றவரும் உற்றவரும் முன் வருவார்கள். இது தொன்று தொட்டு அவர்களிடையே நிகழ்ந்தேறிவரும் ஒருவித பண்பாட்டியல்.

அப்படியான ஒரு மாணவிக்குப் பிறந்த குழந்தை தான் இந்தக் குத்தியன் பியலே ரீரியர். அப்படிப் பிறக்கும் குழந்தை, தாய் வேறொருவரை முறைப்படி திருமணம் செய்யும்போது, அவளுக்கு வரும் புதிய கணவனோடு சேர்ந்து வாழ வேண்டுமா, இல்லையேல் அந்தத் தாயின் பெற்றோராலேயே வளர்க்கப்பட வேண்டுமா என்பதை திருமணத்தின்போது முடிவு செய்து கொள்ளுவார்கள். நூற்றுக்கு அறுபது சதவிகிதத்தினர், பிள்ளையைப் பெற்றவளுடனேயே அனுப்பி வைப்பார்களாம். குடும்பத்தில் மாற்றுக் கருத்துக்கள் தேவையில்லாத தலையிடுகள் ஏற்படக் காரணமாக இக் குழந்தை இருக்குமெனில், குழந்தை மீண்டும் பேரன் பேத்தியுடனேயே தன் பதினெட்டாவது வயதடையும் வரை வாழ்ந்து கொள்ளும். இதுகூட சமுதாயத்தால் அங்கீகரிக்கப்படுகிறது போலும்.

ஆணாதிக்கக் கருத்துக்கு தாய் பிள்ளை உறவும் கட்டுப்பட வேண்டியேற்படுகிறதோ. பெற்ற தாயுடன் குழந்தை சேர்ந்து கொள்ள வேண்டுமா இல்லையா என்பது அவரவர் மனத்தாலும், இருப்பியலின் கணத்தாலும் தான் தீர்மானிக்கப்படுகிறதாம்.

பியலே குடும்பத்தில் யாவரும் நல்ல வசதி படைத்தவர்கள். நிலபுலங்களுக்கெல்லாம் சொந்தக்காரர். பொருளாதார சமூக அரசியல் அந்தஸ்துடையவர்கள். நாடு சிறுபான்மை வெள்ளைய அராஜக அரசின் பிடியில் சிக்கித் தவித்தபோது பெரும்பான்மையினர், நாட்டுச் சொந்தக் காரக் கறுப்பு இனமக்களை அடிமை

களாகவும், மிருகங்களை விடக் கேவலமாகவும் நடாத்தி, தானேறி அவர்களது முதுகில் சவாரி செய்து கொண்டது வெள்ளைய அரசு.

பெரும்பான்மை கறுப்பு இனத்தவருஞ்சரி, சிறுபான்மை வெள்ளை இனத்தவருஞ்சரி புரட்டஸ்தாந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இருந்தாலென்ன..., அவர்களுடைய தேவாலயத்துள் இவர்கள் நுழையப்படாது. ஆனால் மதம் அப்படிச் சொல்லவில்லை. இவர்களுக்கும் அவர்களுக்கும் ஆங்கிலம் தொடர்பு மொழி. அதுக்காக அவர்களின் தோளில் கைபோட்டு இவர்கள் நட்புரிமை கொள்ள முடியாது. அவன் கப்பலேறிப்போய் இவர்களது பூமியைத் தன் சொந்த நலனுக்காக கையகப்படுத்தி வைத்திருந்தது மட்டுமல்லாமல் இவர்களை அடிமையாகவும் கொண்டிருந்திருக்கிறான்.

பெரும் நிலபுலங்களுக்கெல்லாம் சொந்தக்காரரான பியலேயுடைய பாட்டன், முப்பாட்டன், கொப்பாட்டன் குருதியைப் பிழிந்து தேடிக் குவித்த அசையும் அசையாச் சொத்தெல்லாவற்றையும், அடாவடியரசின் கோன் முறையும் அதன் அடிவருடக்கேடிகளும்பிப் பிடித்துக் கொண்டு போய் விட்டார்கள், மீதியைப் பாழ்படுத்தி விட்டார்கள். இப்போதுவரை இவர்களுடைய கிராமமுஞ் சரி, வாழ்ந்து வந்த கூட கோபுரங்களுஞ் சரி, கற்குவியலாகவும் சாம்பல் மேடாகவும் காட்சி தருகிறதாம்.

இவனுடைய தாய்வழி உறவினர் யாவரும் நல்ல படிப்புக்காரர், தேர்ச்சி பெற்றவர்கள். இருந்துமென்ன தேர்ச்சிகள் யாவும் முளையிலும் பத்திரங்க ளிலுமே பத்திரப்படுத்தி வைக்க வேண்டிய கதியாகி விட்டிருக்கிறது.

குறிப்பிட்டளவு அதிகாரம் செய்யக்கூடிய வகையிலே இவர்களுக்கு வழங்கப்படும் உத்தியோகம் கட்டுப்படுத்தப் பட்டிருக்கும். அது மட்டுமன்றி உத்தியோகத்தலைவனின் கீழ், தலைவனுக்குக் கட்டுப்படாத ஊழியர்கள்தான் வேலைக்கு அமர்த்தப்படுவார்கள். அதாவது வேலை கொடுக்காமல் ஒரு கல்விமாணப் பழி வாங்கா

மல், ஒப்புக்காக ஒரு வேலையைக் கொடுத்து, ஈற்றில் அவனாகவே தனது வேலையில் இருந்து ஓய்வு பெறவோ அல்லது மாற்று வேலை பெறவேண்டிய தேவையை உண்டு பண்ணுவதாகவோ சில பல நெருக்கதல்களைக் கொடுத்து அப்புறப்படுத்தும் ஒருவித சர்வாதிகாரப் போக்கே இவர்களீது திணிக்கப்பட்டிருந்தது. அப்போதைய, நாட்டின் வரலாற்றின் அன்றாட பிரச்சனைகளின் வழி நின்று, அகில ஆபிரிக்க வரலாற்றியல், பண்பாட்டியல், மேன்மையியல் போன்ற விழுமியங்களின் ஆளுமைகளைக் கோப்பாகச் சேகரித்து, கறுப்பின மக்களின் ஜீவாதாரப் பிரச்சனை அதிகாரம், அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றும் போராட்டங்கள் பற்றி விரிவாக தெரிந்தவர், பாட்டாளித் தொழிலாளர் மத்தியில் பிரச்சாரம் செய்ய வர்களை, குறுகிய நோக்கர்கள், சமூகத்தின் மீது அக்கறையில்லாத பயங்கரவாதிகளென்று நாம கரணஞ்சூட்டி அவர்மீது அடாவடித்தனங்களைப் புரிவதும், ஒரே இனத்தவருக்குச் சில சலுகைகள், ஆசை வார்த்தைகளைக் கூறி இவர்களை ஒட்டு மொத்தமாக அழித்தொழிப்பதிலேயே வெற்றிகண்ட பிராந்திய தேசியவாத அரசுகளின் அடிவருடத்தனங்களுக்குப் பலியானவர்களே பியலேயின் வம்சத்தினர்.

ஒரு நாள் எனக்கு வந்த கடிதத்துடன் தவறுதலாக பியலேயின் கடிதமும் சேர்ந்து வந்திருந்தது. அவனது மேல் விலாசப்படி எனது அறையின் இலக்கங்களும் பொறிக்கப்பட்டிருந்ததே அந்த நிலைக்குக் காரணம். எனவே அவனது நாலாம் மாடிக்கு ஏறிப்போய், அவனது கதவு மணியை அமுத்தியபோது நல்லவேளையாக அவனங்கு நின்றுருந்தான். என்னைக் கண்டதும் கண்களிலும் புருவங்களிலும் ஆச்சரியம் பொங்க, நான் அங்கு வரவேண்டிய தேவைக்கான காரணத்தை அறிய முற்படுவனாக,

“ஆம்...” என்றோடாடல்லாது, தனது கைகளைச் சைகைகாட்டி உள்ளே வரும்படி அழைத்தான். அன்றுதான் நான் அவன் அறைக்குள் புகுந்த முதல்முறை.

“உனது கடிதமா... இதுபார்...” என்று கடிதத்தை அவனிடம் கொடுத்தேன். கொடுக்க முதலே அதைப் பறித்தவன், அது தனக்கே என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டான்.

“நான் வருகிறேன்...” என்று திரும்ப ஆயத்தப்படுத்தவும், கடிதத்தைப் பற்றிய சிந்தனையில்,

“பொறு... பொறு... பத்து நிமிடம்..” என்றான். அவன் சொல்ல முதலே நான் அவனது மேசையைச் சுற்றியிருந்த இரண்டு நாற்காலிகளிலொன்றை இழுத்து அமர்ந்து கொண்டேன். அவன் தன் கடிதத்திலேயே கண்ணையும் மனத்தையும் ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருந்தான். எனக்கும் பத்து நிமிடங்கள் போக வேண்டுமே, அறையைச் சுற்றி நோட்டம் விட்டேன். தனி ஒருவர் படுக்கை அலங்கோலமாகவிருந்தது. ஒரு மேசை, இரண்டு நாற்காலிகள். ஒரு அலுமாரி பூட்டப்பட்டிருக்கிறது. தண்ணீர்க்குழாய் அருகில் ஒரு சிறிய மேசை, சில கண்ணாடிக் குவளைகள், இடுப்பைவிட உயர்ந்த குறைந்த குளிர் சாதனப்பெட்டி அதாவது ஒரு தனிஇளைஞனுக்குத் தேவையான அதிகுறைந்த பட்ச தளபாடங்கள்.

“எப்படியிருக்கிறாய்..” என்றான். வேறெதைச் சொல்ல முடியும்.

“நலமாக இருக்கிறேன்... நீ எப்படி இருக்கிறாய்...”

இது வழமையான சொற்பிரயோகங்கள் மட்டுமே. ஒரு பேச்சுக்காக அவ்வளவு தான். அதன் பின்னர் தான் ஒருவரையொருவர் அறிமுகமாக்கிக் கொண்டோம்.

எவ்வளவு தூரமானாலும் நடந்தே போய்வருவான். உயர்த்திக்காக (Lift) காத்திராமல் எட்டிநாலு கவடு வைத்து தன் மாடிக் கே ஏறிவிடுவான். இவனொரு வினோதமானவனாகவே எனக்குப் பட்டான். எனவேதான் இவன் பின்னணி பற்றி அறிய அவ்வப்போது எதையாவது கேட்டு அவனைத் தொந்தரவு செய்வேன்.

மற்றவர்களுக்குத் தொந்தரவைக் கொடுத்து நாம் மகிழ்வதும், மற்றவர் எம்மீது தொந்தரவைக் கொடுக்க, பாய்ந்து அவர்மீது

விழுவதும் தானே எமது பண்பு. பியலேயைப் பெற்ற கடமை முடிந்ததும், அவன் தாயா ருக்குத் திருமணமானதாம். பியலேயின் இரத்த உறவுத் தந்தை ஒரு தீவிரவாதப் போராளியாம். அப்பத்தைய கறுப்பின மக்களின் இனஎழுச்சிப் போராட்டங்களுக்கு உறுதுணையாகவிருந்தவன். பின்னர் வெள்ளை அரசால் கைது செய்யப்பட்டு சித்திரவதைக்கு உள்ளாகி, அவனுடலில் உயிரை மட்டும் விட்டு வைத்து விட்டு விடுவித்து விட்டார்கள்.

வெளியே விட்டாகி விட்டாயிற்று என்ற செய்திதான் முதலில் வெளிவரும். பின் அடுத்த மாதமோ அடுத்த வருடமோ அந்தக் கைதியான நிரபராதிக்கு படுக்கையோ இல்லை மரணமோ சம்பவிக்கும். அவ்வளவு தான். இவன் தந்தை காச நோயினால் இறக்கடிக்கப் பட்டாராம்.

“உனது தந்தையுடன் நீ பேசியிருக்கிறாயா...”

இயல்பாகவே பதில் தந்தான்.

“அவர் தான் எனக்கு ஆபிரிக்காவையே காண்பித்தது...” என்று.

அதாவது ஆபிரிக்க மக்கள், அங்கு கறுப்பின மக்களாக பிறந்ததற்கான தண்டனைகளையும் உரிமை மறுப்பையும் கண்முன்னே காட்டியிருந்தார் என்பதைத் தான் நான் உணர்ந்தேன்.

“உன் தாயார்... பின்னாளில் யாரைத் திருமணம் செய்து கொண்டார்..”

“நான் பிறந்து அடுத்தடுத்த வருடத்திலேயே.. அவளுடைய வக்கீல் நண்பனை..” என்றான்.

“அப்போ.. நீயேன் உன்னைப் பெற்ற தாயுடன்

சேர்ந்திருக்கவில்லை..”

“சமூகத்தின் மீதான கரிசனையில், சில நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவான். என்னைப் பராமரிப்பதில் ஏகப்பட்ட சிரமங்கள் இருக்கும், பின் அவளாகவே என்னை என் பேரனுடன் விட்டு விட்டான்..”

“அவ்வப்போது வந்து உன்னைப் பார்ப்பானா..”

“அநேக நாட்கள் தன் புதிய கணவனைப் பாராமலே சீவித்திருக்கிறான். ஆனால் என்னைப் பாராமலிருந்ததே கிடையாது..”

“அப்போ அவளுக்கு வருமானம்..”

“தொழிலாக ஏதுமில்லை.. சில சட்டக் குறிப்புகளை தேடி எடுத்து தேவைப்படுபவர்களுக்கு எழுதிக்கொடுப்பான், அவர்கள் ஏதாவது கொடுப்பார்கள். பின்நாளில் அவளுக்கு ஒரு பாரிய அதிர்ச்சி கிடைத்தது. எனது சிறிய தந்தை... அதாவது அவளது கணவர் படுகொலை செய்யப்பட்டார்..”

“காரணம்... அவரும் நிறுவாத அரசுக்கு எதிராகக் குரல் கொடுத்தாரா..”

“அங்கு பிறந்த ஒவ்வொருவரும்... கண்டிப்பாக அதைச் செய்வார்கள்... நீயும் ஒருவேளை அங்கு பிறந்திருந்தால், அதே கொடுமைகளுக்கு எதிராகவே செயற்பட்டிருப்பாய்... நல்லவேளை... நீ தப்பிக்கொண்டாய்..”

“உங்கள் மூதாதையருக்கு நடந்த கொடுமைகளையெல்லாம், நாம் அறியாதவர்களென்று நினையாதே. மகாத்மா காந்தியை அறியாத வரல்ல நாம், அதுபோலவே நெல்சன் மண்டேலோ என்று ஆரம்பித்து, வெறும் முப்பத்திஎட்டே வயதான வால்ட்டர் ரோட்னி என்ற உங்கள் மார்க்சீய சிந்தனையாளர் குண்டு வீசிக் கொல்லப்பட்டார் என்றும், நாட்டின் அமைதிக்காய் குந்தகம் விளைவித்தார்கள் என்ற பொய்க் குற்றச்சாட்டின் பேரில் கொல்லப்பட்ட கூலிவேலை செய்து கல்விமான்களான புத்திஜீவிகளுக்கு ஏற்பட்ட கதிகளையும் நாம் அறிவோம்” என்று தெரிந்தவற்றை எடுத்துச் சொன்னபோது பியலேயின் பணித்த கண்கள் எனக்கு எவ்வித ஆச்சரியத்தையும் தரவில்லை.

எதிரிக்கு எதிரி தோழன் என்பதனாற்போல, எதிரிக்கு எதிரியும் அப்படியே. ஒரு எதிரியின் மனப்போராட்டம், எதிர்பார்ப்பு, உளக்கிடக்கை என்பன யாவும் அடக்குமுறைகளுக்குள்ளான, மறுக்கப்பட்ட உரிமைகளுக்கு உள்ளான இன்னொரு எதிரிக்கு நன்றாகவே விளங்கும்.

“அப்படியென்றால் உனது தாயார் இப்போ.. எங்கே..”

இந்தக் கேள்வியை பியலே நிச்சயம் எதிர்பார்த்தான் என்று தான் நினைக்கிறேன். சட்டென பதில் சொன்னான்.

“அவளும் சில காலங்கள் தலைமறைவு வாழ்வு வாழ வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டாள்..”

“பின்னர்..”

அவளும் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கலாம் என்ற நோக்கிலேயே எனது கேள்வியும் இருந்தது.

“தென்னாபிரிக்காவுக்கு குடி பெயர்ந்தாள்..”

தூசிகள் வெளியேறும் ஒரு தொழிலகத்தில் வேலைக்குச் சேர்ந்தாள்... உடலுக்கு ஒத்துக் கொள்ளாத வேலை... வேறு வேலைக்குப் போக வேண்டும் என்று மட்டுமே எழுதியிருந்தாள்... இன்றுவரை அவளிடமிருந்து எந்தவித தகவலும் இல்லை.."

அவளிடம் அன்று உண்மையாகவே ஒரு தாய்ப் பாசத்தைக் கண்டேன்.

"போய் வருகிறேன்.." என்று கூடச் சொல்லாமல் போய்விட்டான். நான் கால் கடுக்க பஸ்ஸிற்காக காத்து நின்றேன். தன் வலக்கையால் கண்களைக் கசக்கியபடி அதே மிடுக்கு நடையுடன் போய்விட்டான். எனக்குக் கூட அவன் பற்றிய இரக்கம் பல மடங்காக அதிகரித்தது.

இரும்பையொத்த உடம்பாயிருந்தாலும் உள்ளே ஈரமிருக்கத்தான் செய்கிறது. அவன் வழியிலேயே நானும் அவனுக்கு நண்பனாக வேண்டும். ஒருவேளை இதனால் அவனுக்கு மனப்பாரங்குறையலாம் அல்லவா. மீண்டும் சந்திக்கும்போது கேட்டேன்.

"நீ.. என்ன தொழில் செய்யிறாய்.."

"நானொரு மாணவன்"

அவனொரு மாணவன் என்பது எனக்குத் தெரியும். மறுபக்கம் என்ன செய்கிறான். அவன் திருடனல்ல. இவ்வளவு பிரச்சனைகளையும் ஒளிவு மறைவில்லாமல் பேசுகிறான், பின்னே ஏன் அதை எனக்கு ஒளிக்கவேண்டும்.

"உண்மையைச் சொல்லு... சாமம் இரண்டு மணிக்கு பொலிஸ் உன்னையென் துரத்தினாங்கள்.."

எவ்வித அதிர்ச்சியுமில்லாமலே சொன்னான்.

"அதென்னையில்லை.."

இதன் பின்னர் நானவனை வற்புறுத்தவில்லை. அன்று அவன் அறைக்கு தற்செயலாகப் போன போது கூட நான் அங்கு எதையும் காணவில்லை. ஸ்பிரே பெயிண்ட் (Spray Paint), பிறஸ் (Brush) எதுவுமேயில்லை. அப்போ எங்கே அவற்றை ஒழித்து வைத்திருக்கிறான். எங்கேயாவது வைத்திருக்கிறானாக்கும். அதைப்பற்றியெல்லாம் எனக்கெதற்கு.

தன் மனத்திலுள்ளவற்றை கவிதையாகவோ, சலோகமாகவோ இங்கு வாழும் கறுப்பின மக்களின் கண்களில் படும்படியாக, சந்திச் சுவர்கள், மின்வண்டிகள், சனசந்தடியுள்ள விளம்பரப் பலகைகளில் எல்லாம் ஆபிரிக்க மக்களின் மனங்களை உறைக்க வைக்கும்படியான வேட்கை வரிகள் எழுதி அவர்களைச் சிந்திக்க வைக்கிறான் என்பதே யுண்மை.

அதாவது,

"விழித்தெழுவீர்",

"உன் வீரமெங்கே",

"உனது நாடில்லையா",

"நீ அடிமையா" போன்ற

வாசகங்கள்தானவை. மக்களைத் திரட்டி நேரடியான போராட்டங்கள் மூலம் தமக்கேற்பட்ட அநியாயங்களை உலக வல்லரசுக் கூட்டங்களின் வால்பிடி மாந்தரின் சிரசுக்குள் புகுத்த முடியாதால், ஜனநாயகரீதியில் அவனால் செயற்படுத்தக்கூடிய, குறைந்த பட்ச செலவுகளைக் கொண்ட போராட்டமாகவே என்னாலிதைக் காண

முடிகிறது.

"நாங்கள் கறுப்பினர்கள் தான். வித்தியாசமான அங்க அமைப்பைக் கொண்டவர்கள்தான். அப்படியெனில், நீ ஏன் எங்களை இந்த இழிநிலைக்கு ஆளாக்கினாய். உலகப் பிரசித்திபெற்ற பாடகராய் நாம் உங்களை மகிழ்விக்க வேண்டும். ஒலிம்பிக் போட்டிகளிலும் மற்றும் போட்டிகளிலும் உங்கள் நாடுகளுக்குப் பதக்கங்கள் பெற்றுக் கொடுக்க எங்கள் உடம்புகளை நாங்கள் வருத்தவேண்டும். உங்கள் வசதிக்காக ஆழ்நில வண்டிகளுக்காக (UNDER GROUND RAILWAYS) பாதாளம் தோண்டி ஆயிரக்கணக்கில் நாம் ஒரே நொடியுள் மடிந்து கொள்ள வேண்டும், முர்ச்சையடக்கும் அசற்றரீன் வாயுவுடன் மயங்கிவிடும் நிலையில் நிலக்கரிச் சுரங்கத்தில் எங்கள் உயிர்கள் பிரியப்பட வேண்டும்..., ஆனால் நாங்கள் கறுப்பினர்கள் உங்களால் அடிமைப்படுத்தப்பட வேண்டும்.."

இன்றைய சினிமாக்களில் நேரடியாகவே கறுப்பினத்தவரை அவரது நிறங்களைக் கொண்டே அடையாளப்படுத்துகின்றார்கள். அவன் சொல்லுவதில் எதுவித பிழையுமில்லை. இருந்தாலும் இதற்கு என்ன பரிகாரம். மக்களைத் திரட்டி ஊர்வலங்களை நடாத்தி உலக மக்களிடம் நீதி கோரலாம். அதை விடுத்து தனித்து எதைச் சாதிக்கப் போகிறான். நானிதைச் சொன்னாலும் அவன் அதை ஏற்பானா. முடியாத காரியம் தான். எந்தவொரு தனி மனிதனுக்கோ அன்றி ஒரு சமுதாய

யத்துக்கோ எந்தவித தீங்கு மின்றி, அதிகறைந்தபட்ச அராஜகத்தைத் தானும் அவன் ஏற்றுக் கொள்ளாமல், அதை மற்றவர்கள் மீது திணிக்காமல், ஜனநாயக வழியில் அவனொரு போராட்டத்தை நிகழ்த்துவானாகில், அவனுடைய தன்மைக்கு மாற்றுக் கருத்து என்னிடமிருப்பதாக நான் உணரவில்லை. இப்படியாவது போராட வேண்டிய ஒரு கடமை அவனுக்கு இருக்கிறது போலும்.

அதேவேளை, அவன் மாட்டிக் கொள்ளும் பட்சத்தில் அவனுக்குரிய தண்டனையும், அவனது நிறப் படிமானங்களைக் கொண்டதாகவே அமையும் என்பதும் அவனுக்குப் புரியாததல்ல. இந்த அர்த்த ராத்திரியை அவன் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கும் இது தான் காரணம். தப்பிக்க வசதிகள் அர்த்தராத்திரியிலேயே அதிகம். புதிய பஸ்களிலும், புதிதாக வர்ணம் பூசப்பட்டிருக்கும் கட்டிடங்களையும் இப்படியான எழுச்சி வரிகள், அது உரிமைக்குரலாக இருந்தாலும் அசிங்கப்படுத்தவில்லையா. தனது சொந்தப் பெயரைக் கண்ட இடங்களிலும் வரைந்து கொள்ள இவனென்ன அரசியல்வாதியா, இல்லை வியாபாரியா. இப்படியான கிறுக்கல் வரிகளுக்குள்ளும் கண்ணீர் காவியம் பொதிந்து கிடக்குமென்பது யாருக்குத் தெரியும். ஒருவேளை

இந்தக் கிறுக்கல்கள் கூட ஆத்மார்த்த ஓவியமாகலாம். ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் ஒன்றுபட்ட குரலாக இருக்கலாம். அவனடையப் போகும் வெற்றியின் வெளிப்பாடாக விருக்கலாம்.

பியலேக்களால் ஊன்றி உச்சரிக்கப்படும் இக்கோசங்கள், உலக மக்கள் மனங்களில் எத்தகைய பாதிப்புக்களை உண்டு பண்ணும்..., உண்டு பண்ணுமா...? இல்லை, இத்தகைய வரிகள் அசிங்கத்துக்குரியவை என்ற முத்திரையுடன் தட்டிக் கழிக்கப்படுமா.

பியலே ரீரியர் அநேக நாட்களாக என் கண்ணில் படவேயில்லை. ஒருவேளை தன் "தொழில்" நிமித்தம் வேறிடங்களுக்குப் போய் விட்டானா. வந்தால் சந்திக்கலாம். இல்லையெனில் எங்கே போய்த் தான் அவனைத்தேடமுடியும், யாரைக் கேட்கமுடியும். வீட்டின் கீழ் மாடியிலுள்ள முதலாம் இலக்க அறையிலிருந்து, ஒவ்வொரு கதவாகத் தட்டி சிலர் ஏதோ விசாரித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களும் மல்லர்கள், ஏழடி உயர உடலமைப்பைக் கொண்ட இரும்புப்பலசாலிகள். ஆனால் அவர்கள் பொலிசார்.

பியலே மாட்டிக் கொண்டான். இனி என் வீட்டுக் கதவையும் தட்டுவார்கள். வேண்டிய கேள்விகள்,

வேண்டாத கேள்விகளென்று கேட்டுத்துளைப்பார்கள், அது அவர்களின் கடமையும் கூடத்தான். வெள்ளைய முகங்களாக விருந்தால், இரண்டொரு கேள்விகளுடனேயே விட்டுவிடுவார்கள். எங்கள் நிறங்களுக்கும் கிட்டத்தட்ட பியலேயின் நிறப்படிமானங்களைக் கொண்டது தானே..., கேள்விகளுக்கும் மிரட்டல்களுக்கும் குறைச்சலிருக்காது.

"அவனைத் தெரியுமா இவனைத் தெரியுமா" என்று என்னையும் கேட்டுத்துளைப்பார்கள்.

"பார்த்திருக்கிறேன்..., பேசியது கிடையாது..." என்று என் மனம் என்னைக் காப்பாற்றத்தானே துணியும்.

பொலிசார், இனி விசாரணையைத் தொடங்க, பியலேயின் பின்னணியைக் கண்டறிய ஒரு பொலிஸ் கூட்டத்தையே தயார் படுத்தும். எத்தகைய தண்டனையை வழங்கலாம், சிறையிலேயே தள்ளலாமா இல்லை சத்தம் போடாமல் ஒரேயடியாக கல்லறையினுள்ளேயே தள்ளப் படலாமா என்பதை பல தரப்பட்ட மூளைகள் ஒன்று கூடி ஆராயும்.

ஆனால், பியலே தன் அடுத்த சந்ததிக்காகச் சொல்லி வைக்கப் போவதைக் கேட்டறிய எந்தவொரு படை தயாராகப் போகிறது.

மூன்றாவது மனிதன்

இதழ் 14

ஏப்பிரல்-மே 2002

இந்த இதழில், ஓர் இலக்கிய வாசகனாகத் தன்னை வெளிப்படுத்தியிருக்கும் வடக்கு கிழக்கு மாகாணக் கல்விமைச்சின் செயலாளர் கசன்குவிங்கத்துடனான நேர்காணல் மற்றும் கட்டுரைகள், கவிதைகள், சிறுகதைகள் என்று மிகவும் செறிவான இதழாக வெளிவந்திருக்கிறது.

தொடர்புகளுக்கு:

The Editor (Moonravathu Manithan)
37/05 Vauxhall Lane
Colombo-02
SRI LANKA.

தொலைபேசி:

01-302759

077-389127

பனியும் நெருப்பும்

பாமதி சோமசேகரம்

உன்னால் விதைக்கப்பட்ட ஒரு ஆத்மா நான்
 உன்னால் செலை செய்யப்பட்ட பீரேதம் நான்
 உன்னால் விடுதலையடைந்த பறவை நான்
 உன்னால் சிறை வைக்கப்பட்ட ஒரு சமரதி நான்
 உன்னால் கண்டெடுக்கப் பட்ட ஒரு ஒளிக்கீற்று நான்
 உன்னால் இரை தேடி வெளியேறிய ஒரு மலைப்பாம்பு நான்
 உன்னால் வரையப்பட்ட அழகான ஒவியம் நான்
 உன்னால் சிதைக்கப்பட்ட வானவில் நான்
 உன்னால் எரிக்கப்பட்ட ஒரு தாஜமாகால் நான்
 உன்னால் சுவாசித்து உயிர்த்த ஒரு அக்னி நான்
 உன்னால் விதைக்கப்பட்ட ஒரு ஆலமரச் செடி நான்
 உன்னால் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு போதி மரம் நான்
 உன்னால் பிரசன்னமான ஒரு உதயம் நான்
 உன்னால் இருட்டடிப்பு செய்யப்பட்ட ஒரு உண்மை நான்
 உன்னால் கண்டெடுக்கப்பட்ட ஒரு சூரியன் நான்
 உன்னால் சபிக்கப்பட்ட ஒரு இரவு நான்
 உன்னால் பாதுகாக்கப் படும் மெல்லிய உயிர் நான்
 உன்னால் அழிக்கப்படும் ஒரு பிரளயம் நான்
 உன்னால் கரவிக் கொண்டு அலையும் ஒரு நினைவு நான்
 உன்னால் உயிர் வாழ தேவைப்படும் ஒரு கனவு நான்
 உன்னால் கொலை செய்ய தொடரப்படும் ஒரு துரோகி நான்
 உன்னால் உன் வாழ்க்கையை தொடர தேவைப்படும் கரு நான்

மழையும் வெயிலும் போல்
 இரவும் பகலும் போல்
 மரணமும் ஜனனமும் போல்
 நேசமும் கோபமும் போல்
 வாழ்த்தலும் சாபமும் போல்
 நீயும் நானும்
 இயற்கையின்
 ஒரு அழகான முரண்பாடு
 மட்டுமே.

‘அவனும் சில வருடங்களும்’ அறிமுக விமர்சன நிகழ்வு

ஈழத்தின் நாவலாசிரியைகளில் அதிக அளவில் எழுதி வருபவரும், புகலிடத்தில் (இலண்டன்) சமூக சேவகி யாக செயற்பட்டவரும், இரு குறுந்திரைப்படங்களை இயக்கியவருமான இராஜேஸ் வரி பாலசுப்ரமணியம் அவர்களின் ‘அவனும் சில வருடங்களும்’ எனும் நாவல் அறிமுகமும் விமர்சனமும் 14/04/2002 பாரிஸில் நடைபெற்றது. நிகழ்வின்போது அவரால் எழுதி இயக்கப்பட்ட இரு குறுந்திரைப்படங்களும் காண்பிக்கப்பட்டன. ஈழத்தின் சிறந்த நாவல்களில் ஒன்றான ‘தில்லையாற்றங்கரையில்’ என்னும் மட்டக்களப்பு மண்வாசனை மிக்க நாவலை எழுதிய இவரின் ஜந்தாவது நாவல் இது.

தமிழர் வித்தியாலயம் பல்கலைக்கல்லூரி அதிபர் திரு. சச்சிதானந்தம் அவர்கள் உவந்தளித்த மண்டபத்தில் உயிர்நிழல், அசை மற்றும் www.exilivre.com உம் இணைந்து இந்நிகழ்வை ஒழுங்கு செய்திருந்தன.

உயிர்நிழல் இணையாசிரியர் லக்ஷ்மியின் தலைமையில் புஷ்பராணி, நவரட்ணராணி, அரவிந்த் அப்பாதுரை, பிரிய தர்ஷினி, வாசுதேவன் ஆகியோர் உரை நிகழ்த்தினார்கள். லக்ஷ்மி அவர்கள் தனது தலைமையுரையில் இத்தினமானது ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு தினமாக அர்த்தப்படுகின்றபோதிலும், சாதியோடுக்குமுறைக்குகெதிராகத் தீவிரமாகப் போராடிய டாக்டர் அம்பேத்கர் அவர்களின் பிறந்த தினம் என்ற வகையில் இன்றைய நாள் தனக்கு அர்த்தப்படுவதாகவும், “கல்வி பயில், கிளர்ச்சி செய், ஒழுங்கமை” என்னும் அம்பேத்கரது செயலாக்கம் மிக்க கோஷங்களில் ஒன்றையும் அறிவுறுத்தி அறிமுக நிகழ்வை ஆரம்பித்து வைத்தார்.

இந்த நிகழ்வில் பேசியவர்கள், இந்நாவலில் பக்கத்திற்கு பக்கம் எழுத்துப் பிழைகளும் இலக்கணப் பிழைகளும் எரிச்சலூட்டும் அளவிற்கு விரவிக் கிடப்பதை சுட்டிக் காட்டினர். அத்துடன் இந்நாவலை வெளியிட்ட குமரன் பதிப்பகத்தின் அக்கறையின்மையின்மீது கண்டனமும் தெரிவிக்கப்பட்டது.

தேசவிடுதலை யுத்தம், இனவாதம், இங்கிலாந்தில் நிறவாதம் போன்ற சமூக அரசியலோடு கொஞ்சம் பெண்விடுதலைக் கருத்துக்கள், புகலிட வாழ்வு எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்கள் எனப் பல்துறை சார்ந்த விடயங்களை இந்நாவல் கொண்டிருந்தபோதும் எது விடயத்திலும் ஆழமான அக்கறை செலுத்தவில்லை என்பதை அனைவரும் எடுத்துக் கூறினார்கள்.

மேலும் இவர்களின் உரைகளில் இருந்து, சமகால புகலிட வாழ்வையோ அன்றி சமகால பெண்விடுதலை-தேசவிடுதலை நிறவாதம் போன்ற பிரச்சனைப்பாடுகளில் அவருக்கு இருந்திருக்க வேண்டிய அனுபவங்களோ நாவலில் வெளிப்படவில்லை. ஏறத்தாழ 20 வருடங்களுக்கு முந்திய சமூக வாழ்வையும் நம்பிக்கைகளையும் தற்கால சம்பவங்களை கோர்த்து வெளிப்படுத்துகிறார். தீவிர இலக்கிய வாசிப்புக்கு எவ்வகையிலும் இடம் கொடுக்காத வணிகத்தன்மை கொண்ட சினிமாத்தனமான கதைபண்ணுதலாகவே இருக்கின்றன என விமர்சித்தனர்.

14.04.2002

புஷ்பராணி அவர்கள் தனதுரையில், இந் நாவலின் பல இடங்களிலும் தொடர்ந்து வாசிக்க முடியாமல் எரிச்சலூட்டும் அளவுக்கு சம்பவங்களும் அதனூடே வெளிப்படும் உரையாடல்களும் இருப்பதாக கூறினார்.

பிரிதர்ஷினி அவர்கள் பேசும்போது, இந்நாவலில் பெண் விடுதலைக் கருத்துக்களாக வெளிப்படுபவை உண்மையில் ஆணாதிக்க சமூக கலாச்சாரத்தன்மை கொண்ட குடும்பப் பெண்ணாக வாழ நிர்ப்பந்திப்பவை என சுட்டிக் காட்டினார்.

நாவலின் ஒவ்வொரு பகுதியையும் தமது தற்கால அனுபவங்களுடன் தொடர்புபடுத்தி விரிவாக விமர்சனம் செய்த நவரட்ணராணி அவர்களின் பேச்சுவன்மை மிக்க உரை மிகவும் சுவாரசியமாக இருந்தது. ராஜேஸ்வரி அவர்கள் இன்னும் நிறைய எழுதவேண்டும் என்றும் அவருடைய அடுத்த நாவலானது ஆர்வமுடன் படிக்கக் கூடிய ஒன்றாக இருக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டார்.

தீவிர இலக்கியர்கள் விமர்சனத்திற்கு எடுப்பதே இந்நாவலுக்கு கொடுக்கும் அதிகளவு மரியாதை என அரவிந் அப்பாதுரை குறிப்பிட்டார்.

பல உயிரிழப்புகளை நிகழ்த்தி ஒரு துன்பியல் நாவலாக சித்தரிக்க முயலும் இவரது நாவல் உள்பகுப்பாய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று வாசுதேவன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்.

முக்கியமான பேச்சாளர்களைத் தவிர சுகாதேவன், சிவநேசன், அசோக், கலைச்செல்வன் ஆகியோரும் இது குறித்த தங்கள் கருத்துக்களைக் கூறினர். அனைத்து விமர்சகர்களும் கடுமையான விமர்சனங்களையும் மிகுந்த நட்புரிமையோடு முன்வைத்தனர்.

இறுதியாக ஆசிரியர் பேசும்போது, நாவல் குறித்து பிரஸ்தாபிக்காமலும் விமர்சகர்களின் கருத்துகளுக்கு பதிலளிக்காமல் தனது செயற்பாடுகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தும் உரையாற்றினார்.

2

விவாதக்களம்

தமிழ்த் தேசிய விடுதலைப் போராட்டம்: எதை நோக்கி?

“

தமிழ்த் தேசியவிடுதலைப் போராட்டம் எதை நோக்கி? என்ற ஓர் கட்டுரையை வி.சிவலிங்கம் அவர்கள் முன் வைத்திருக்கின்றார்.

இக் கட்டுரையின் மீதான விவாதத்தை, முரண் பாடுகளை நான் முன்வைப்பதற்கு முன்பாக, இங்கே ஓர் விடயத்தைத் தெளிவாக்க விரும்புகின்றேன்.

பாராளுமன்ற, மிதவாத அரசியல்போல் ஆயுதப் போராட்டத்தை எல்லோருமாக பேசிப் பறைஞ்சு நடத்த முடியாது. அத்தோடு தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தை நடத்தி, வெற்றி தோல்வி கண்டவர்களின் அனுபவத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு புதிய தந்திரோபாயத்தை வகுக்கலாமேயொழிய வெற்றி பெற்றவற்றை முன்வைத்து முன்மாதிரியாக நடத்தவும் முடியாது.

நிறுவனப்பட்டுப்போன அரசுகள், அதன் சர்வதேச அரசு இணைப்புகள் வர்க்கப் போராட்டத்திற்கெதிராகவும் போராளிகளைவிடவும் அதிகமான அனுபவ சேகரிப்புகளையும் தீர்க்கமான முன் தந்திரோபாயங்களையும் வகுத்து செயற்படுகின்றன. அவற்றையும் மீறி தேசிய-வர்க்க சமூக விடுதலையை முன்னெடுப்பதென்றால் அது தன் திசையைவிட்டு எங்கெங்கோ வெல்லாம் போக்குக் காட்டவேண்டிய அளவுக்கு தந்திரோபாயங்களை வளர்க்கவும் வேண்டும்.

இனி, அவர் முன் வைத்த விடயங்களுக்கு வருகின்றேன்.

பயங்கரவாதம் பற்றிய அமெரிக்காவின் புதிய அணுகுமுறை பற்றி விடயங்களை அவர் முன் வைத்திருக்கின்றார்.

இதுவொன்றும் திடீரென ஏற்பட்ட அதிர்ச்சியின் பின் எழுந்த தீர்மானங்கள் என்று நாம் திட்டவட்டமாக சொல்ல முடியாது.

கென்னடியை KGBதான் கொலை செய்தது என்ற உள்ளூர் சமாளிப்புகளைப் போல் இன்று அரபு நாடுகளுக்கு எதிரான எண்ணை வள கைப்பற்றலுக்கு ஏற்ப புதிய உலக ஒழுங்கு முயற்சிகளுக்கு போடப்பட்ட வெற்றிகரமான அத்திவாரமாகவும் செப். 11 இருக்கலாம்.

ஓரே ஒரு பின்லாடனை பிடிப்பதற்கு ஆயிரக் கணக்கானவர்களைக் கொன்று, நாட்டின் வளங்களைச் சிதைத்து தன் அடிமை நாடாக்குவதில் உள்ள பெருந்த இலாபத்தின் முன்னால் அந்த இரண்டு பெரிய கட்டிடங்களும் எந்த மூலகக்கு காணும். இனி, இன்னும் ஈராக், கொரியா, இந்தோனேசியா போன்ற நாடுகளையும் இந்த விவகாரத்தை வைத்தே முடித்து விடலாம் என்றால், அமெரிக்கா இழந்தது பெரிய இழப்பு அல்ல.

வியட்நாம் யுத்தத்திற்கும் இரண்டாம் உலக

சுகந்தன்

யுத்தத்திற்கும் அமெரிக்கா கொடுத்த மனித உயிர்களுக்கு முன்னால் இது எவ்வளவோ மலிவு. ஆக, ஓரே ஒரு வித்தியாசம் அவர்கள் ஆயுதம் தாங்கியவர்கள்; இவர்கள் ஆயுதம் அற்றவர்கள். அவ்வளவேதான்.

மேலும் பின்லாடன்தான் அதைச் செய்தார் என்பதற்கும் எவ்வித உத்தரவாதமும் இல்லை. பென்ரகன் தாக்குதல் மாயம். முன்றாவது விமானத் தாக்குதல் நடைபெற்றதென்றே அமெரிக்கா அறிவித்தது. ஆனால், அங்கு ஒரு துண்டு விமானம் கூடக் கிடைக்க முடியாமல் போனதும் விமானம் தாக்கியதை ஒரு அமெரிக்கர்சூட காண முடியாமற் போனதும் எப்படியோ சாத்தியமாகிப் போயிற்று. பென்ரகன் தாக்குதல் நிலைமையை அவதானித்த ஒரு நிபுணர் அது எவ்வகையிலும் விமானத் தாக்குதலுக்கு உள்ளாகியிருக்க முடியாது என நிறுவி வெளிவந்த ஒரு புத்தகம், ஐரோப்பிய நாடுகளைக்கூட அமெரிக்காவை சந்தேகத்துடன் பார்க்க வைக்கவில்லை போலும்.

மொத்தத்தில் இவையெல்லாம் அமெரிக்காவின் திட்டமிட்ட முயற்சியாக இருக்கலாம் அல்லவா? ஒரு வேளை பின்லாடன் செய்திருந்தாலும் அமெரிக்காவே மறைமுகமாக அதற்குரிய சாத்தியப்பாடுகளை உருவாக்கிச் செய்வித்திருக்கலாம் அல்லவா. இவை எல்லாம் அமெரிக்க ஐரோப்பிய அரசுகளின் நலன் பேணும் புதிய உலக ஒழுங்கு உருவாகிய பின் செல்லாக் காசுகளாக அம்பலத்தில் வீசப்படலாம். வெட்கமற்று வீறாப்பாக.

இவற்றில் இருந்து நாம் விளங்கிக் கொள்ள வேண்டிய விடயம் என்னவென்றால் இவை எல்லாம் ஏற்கனவே பல வருடங்களுக்கு முன்னமே திட்டமிட்டு நடத்தப்படுபவைகள் என்று. இவ்விடயத்தில் எல்லோருக்கும் தெரிந்த ஒரு விடயத்தையும் இங்கு சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். உலகத்தின் எந்த மூலையில் எவ்வகையான விடுதலைப்போராட்டம் நடைபெற்றாலும் அதை இந்த வல்லரசுகளே கையாள்கின்றன. போராளிகளை பயங்கரவாதிகள் என்று சொல்லிக் கொண்டு தேரகளை வளர்த்துக் கொண்டும் தன்வழிநடத்திக் கொண்டும் இருக்கின்றன. அவர்கள் நலன் சார்ந்து தேவையிருந்தால் விடுதலையைக் கொடுப்பார்கள் அல்லது அழிப்பார்கள், நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ மேலும் தேவை ஏற்படின் ஓர்

உள்நாட்டுப்போரை ஒத்தி வைக்கவும் செய்வார்கள். இதற்கு தமிழ்த்தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் - இலங்கை, ஓர் சாட்சியாகவும் நாம் எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திட்டு போர்தணிந்ததும் அமெரிக்காவும் இந்தியாவும் அவசரப்பட்டு இலங்கையை குத்தகை கொள்வதையும் நாம் கொஞ்சம் அவசரப்படாமலே அவதானிக்கலாம். இவை எல்லாம் சமாதானத்திற்கான சர்வதேச முயற்சிகள் அல்ல, தற்காலிக ஒத்தி வைப்புகள் என்பதை.

இனி, உள்ளூர் நிலைமைகளுக்கு வருவோம். இலங்கைக்குள் இருபக்கத்திடையேயும் பேசித் தீர்ப்பதற்கான சூழ்நிலைகள் : அரசு - புலிகள்

அரசு சார்பில் தேசிய பொருளாதாரம் வீழ்ச்சி அடைந்துள்ளதும், இராணுவத்தை உபயோகித்து பிரச்சினையை தீர்க்கும் முயற்சி மிகவும் சிக்கலாகியுள்ளதும் காரணம் என்கிறார் கட்டுரையாளர். இருக்கட்டும். கடந்த 25 வருடங்களாக, 1977க்குப் பிற்பாடு எப்போதுதான் தேசிய பொருளாதாரம் வீழ்ச்சியடையாமல் இருந்திருக்கின்றது.

முன்றாம் மண்டல நாடுகளில் சுயபொருளாதாரத்தை கட்டியெழுப்ப முடியாமல் காப்பாற்றுவதனால் மட்டும்தான் கடன்கார நாடாக, அடிமை நாடாக வல்லரசுகளால் வைத்திருக்க முடியும். அதற்கு வசதியான அரசியல் சக்தியாகவும் விசுவாசமாகவும் செயற்பட்டு வருகின்ற UNP தேசிய பொருளாதார இழப்பைப்பற்றி அக்கறை கொள்வது எப்படிச் சாத்தியம்? திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கைமூலம் எந்தவொரு முன்றாம் மண்டல நாடாவது தேசிய பொருளாதார நிறைவை எய்த முடியுமா? என்பதையும் நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

அடுத்து, இராணுவத்தை உபயோகித்து பிரச்சினையை தீர்க்கும் முயற்சி மிகவும் சிக்கலாகியுள்ளது, மற்றொரு காரணம் என்கிறார் கட்டுரையாளர். நல்லது. ஆனால், உண்மையில் சிங்கள பெரும் தேசிய அரசு எப்போதாவது இப்பிரச்சினையை தீர்க்க முனைந்ததா? உண்மையில் அதற்கு பிரச்சினையைத் தீர்க்க விருப்பம் இல்லை. அதாவது விடுதலை கொடுக்கவும் விருப்பம் இல்லை. போராளிகளை முற்றாக அழிக்கவும் விருப்பம் இல்லை. யுத்தம் மட்டுமே அதன் இலக்கை எட்டுவதற்கு தேவையானது.

"இலங்கை என்பது சிங்கள மொழி பேசுவோர்களதும் பௌத்தர்களதும் நாடு" என்ற நிலைபெற்ற அவர்களது நிலைப்பாட்டுக்குத் தேவையானது இதுதான். தமிழர்களை நாட்டை விட்டு அப்புறப்படுத்தவேண்டும். அதற்கான போரில் அழிவது அழியட்டும். மிகுதி ஒன்றில் சிங்களத்தில் பேசி வாழும் சிங்களவர்கள் ஆகட்டும். அதுவும் அல்லா விடில் நலிந்து இலங்கையில் சிறுபான்மை இனமாக அடங்கி சிங்களத்திற்கு முன்னுரிமை

கொடுத்து வாழட்டும். இலங்கை சுதந்திரம் பெற்ற காலத்தில் இருந்தே இதுதான் அவர்கள் நிலைப்பாடு ஆக இருந்து வருகின்றது.

இந்த நிலைப்பாடுகளில் இருந்து நிலைமைகளைப் பார்த்தால், 10 இலட்சத்திற்கு மேற்பட்ட தமிழர்களை நாட்டை விட்டு வெளியேற்றியாகி விட்டது. யுத்தத்தின்மூலம் இறந்தோர் தொகையில் 90%மானவர்கள் தமிழர்களாக கொல்லப்பட்டு விட்டனர். தேசியத்திற்குள் தமிழர்களின் பொருளாதார மையங்களை அழித்தாகிவிட்டது.

திருகோணமலையில் இருந்து மன்னார் வரை பெரும்பாலான கிராமங்களை சிங்களமயப்படுத்தியாகி விட்டது.

விகிதாசாரத்தில் வடக்கு கிழக்கு பாரம்பரியத் தமிழர்களைவிட மலையக மக்களே அதிக விகிதத்தில் இலங்கையில் வாழும் தமிழர்களாக்கி விட்டது.

இவையெல்லாம் தொடர்ச்சியான யுத்தத்தினாலேயே சாத்தியம்.

தமிழீழத்தைக் கொடுத்தோ, அல்லது அடக்கியோ மாறாக அவர்கள் பிரச்சினைகளைப் புரிந்துகொண்டு சமாதானம் கொண்டோ அவர்கள் நிலைப்பாட்டை சாத்தியப்படுத்த முடியாது. இவையெல்லாம் தொடர்ச்சியான யுத்தம் ஒன்றினால் மட்டுமே முடியும். அதற்காக அவர்கள் இழப்பதில் அதிக நஷ்டம் ஒன்றும் பௌத்த சிங்கள இலங்கைக்கு இல்லை.

சர்வதேச நிலைமை குறித்து சிங்கள பெரும் தேசிய இனத்தின் பிரச்சனை என கட்டுரையாளர் வழி நின்று பார்த்தால், யுத்தம் மூலம் தமிழ்த் தேசிய விடுதலைப் போரை நசுக்குவதற்கு இக்காலத்தை விட வாய்ப்பான காலம் என்றும் இலங்கைக்கு கிடைக்கப்போவதில்லை. புலிகளைக் கோபமுட்டி யுத்தத்திற்கு அழைத்து பயங்கரவாதி என முத்திரை குத்தி சர்வதேச பலத்தை சரியாக பயன்படுத்தி இலகுவாக சிதைத்து விடலாம்.

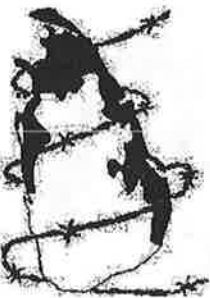
இஸ்ரேல் இச் சந்தர்ப்பத்தை சரியாகப் பயன்படுத்தவில்லையா? கிழக்கைரோப்பிய நாடுகளிலும் குவைத்திலும் மனித உரிமை பேசி அக்கறை கொண்ட அமெரிக்காவும் ஐரோப்பாவும் கைகட்டி தலைமறைவு ஆதரவு வழங்கவில்லையா?

இஸ்ரேலில் மனிதக் குண்டுகளை பாலஸ்தீனர்கள் தானா வைக்கவேண்டும். மொசாட்டுக்கு செய்யத் தெரியாதா என்ன? அல்லது இலங்கையில் பௌத்த சிறார்கள்ளையோ பள்ளிவாசல்களிலோ சிங்களக் கிராமங்களிலோ புகுந்து விளையாடுவதற்கு சிங்கள இராணுவத்தை பயன்படுத்தத் தெரியாதா இலங்கை அரசுக்கு.

தேசிய விடுதலைப் போராட்ட சக்திகளின் பக்கத்தில் குறிப்பாக புலிகளின் பக்கத்தில் உள்ள பலவீனங்களாக கட்டுரையாளர் இரண்டு விடயங்களை முன் வைக்கின்றார்.

1. சர்வதேச ரீதியில் பயங்கரவாத இயக்கம் என முத்திரை குத்தப்பட்டு வருவதால் யுத்தத்தைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கான பண நெருக்கடி.

2. சிவில் போர் நிலைமைகள், அதாவது தமிழ்

விடுதலையை முன்னெடுக்கின்ற சக இயக்கங்களுக்கிடையேயான மோதல்கள்.

புலிகள் சர்வதேச ரீதியாகப் 'பயங்கரவாத இயக்கம்' என அடையாளப்படுவதற்கும் புலிகள் இயக்கத்தின் நிதி வசூலிப்பிற்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கின்றது. தமிழர்களிடம் இருந்து வசூலிக்கப்படும் நிதியைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு புலிகளுக்கு எவ்வித இடைஞ்சலும் இதனால் வரப் போவதில்லை.

சாத்தியப்பாடுகளுக்கு ஏற்ப போராட்டத்தை அமைப்பதற்கு மாறாக போராட்டத்திற்கு ஏற்ப சாத்தியப்பாடுகளை உருவாக்குவதுதானே போராட்டத்தின் சவால். ஆனால் அவர்கள் வசூலிக்கும் பணத்தை பயன்படுத்துவதற்கு, இராணுவ தளபாடங்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு தற்காலம் சாத்தியமில்லாமல் கதவு அடைக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

இந்த வல்லரசுகளின் இரகசிய கண்களில் மண்ணைத் தூவிவிட்டு ஆயுதம் இறக்கவோ, அல்லது அவர்களின் விரல்கள் பதியாத இடத்தில் அவற்றை வாங்கவோ இன்று உலகில் எவ்விடமும் இல்லை.

சிவில் போர்நிலைமைகள் என்ற விடயத்தை எடுத்துக்கொண்டால்,

- ▶ 84 அல்லது 85களில் ஆயுதப் போராட்டம் முனைப்பாக வளரும்போது இருந்த நிலைமைகள்
- ▶ சக இயக்கங்களை அழித்த போதிருந்த நிலைமைகள்.

- ▶ இந்திய இராணுவத்தோடு யுத்தம் செய்த போதிருந்த நிலைமைகள்

அப்போதெல்லாம் இருந்த சிவில் போர் நிலைமைகளோடு ஒப்பிடும்போது, இப்போது அப்படி ஓர் மோசமான நிலைமை இல்லை. மேலும் தொடர்ச்சியான ஆயுதப் போராட்டத்தினால் மிதவாதக் கட்சிகளை மட்டுமல்ல EPDP நீங்கலாக மற்றைய ஆயுத அமைப்புகளையும் கையகப்படுத்திக் கொண்ட புலிகள் பலமாகவே இருக்கிறார்கள். மற்றும் இஸ்லாமிய அரசியல் சக்திகள் தங்களுக்கான தேசிய உருவாக்க முயற்சியில் தீவிரமடைந்து வருகிற நிலைமை காணப்பட்டாலும் ஆயுத அமைப்பாக குறிப்பிடத்தக்க அளவில் இன்னும் இனம் காட்டப்படவில்லை.

மலையக மக்கள் இன்னும் தமது அரசியலைத் தம் கையில் எடுக்கும் எண்ணம் இல்லை. இந் நிலைமையில் சிவில் யுத்த நிலைமைகள் என்று ஓர் காரணத்தைப் போடுவது அவ்வளவு சரியானதாகத் தோன்றவில்லை.

ஒரு வேளை உள்ளூர் இராணுவ வெற்றியின் மூலம் தமிழீழத்தை சாத்தியப்படுத்தலாம் என்ற புலிகளின் எண்ணத்தை ஆணையிறவு வெற்றியின் பின்னான யாழ்ப்பாணம் நோக்கிய நகர்வில் நாவற்குழியுடன் நிறுத்த வேண்டி ஏற்பட்ட அனுபவம் மாற்றி இருக்கலாம்.

இந்தியப் படைகள் இலங்கையில் இல்லையெய்யொழிய இந்தியா புலிகளின் யுத்த எல்லையைத் தீர்மானிக்கும் சக்தியாகவே இருக்கின்றது. இந்தியா மற்றும் சர்வதேச நாடுகளின் அனுசரணையுடன் மட்டும்தான் அல்லது அவர்களின் அரசியலைத் தமது தந்திரோபாயங்களின் மூலம் சாதகமாக கையாள்

வதன் அவசியத்தை புலிகள் உணர்ந்திருக்கலாம்.

இந்த அனுபவம் "யுத்த நிறுத்தம்", "சமாதான முயற்சி" என்ற கத்தியின்றி இரத்தமின்றி தோட்டா செலவின்றி யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்ற வைத்திருக்கின்றது. மட்டக்களப்பு வரை புலிகளை விரும்பிய படி சர்வ அதிகாரங்களையும் செலுத்த வைத்திருக்கின்றது.

இங்கே சமாதான முயற்சி யுத்த நிறுத்தம் என்பதனை புலிகளின் பலவீனமாக பார்க்க வேண்டிய தேவை இல்லை. நிலைமையைச் சாதாரியமாக பலமாக பயன்படுத்துகிறார்கள் என்றே நினைக்கிறேன்.

தமிழீழத்தை கைவிடுவதாக சொல்வதை நாம் தமிழ்த் தேசிய விடுதலைப் போரின் தற்கால தந்திரோபாயமாக எடுத்துக் கொண்டால் இந் நிலைமையைத் தெளிவாக விளங்க முடியும்.

மற்றும் நான் நினைக்கிறேன், கட்டுரையாளர் சமாதான முயற்சி நம்பகமானது என நினைப்பதனால் இரு பக்கமும் பலவீனத்திற்கான காரணங்களைக் கட்டமைக்கிறார் என்று. என்னால் அப்படிப் பார்க்க முடியவில்லை. ஏனென்றால், இரு பக்கமும் தமது அரசியல் நிலைமைகளில் மிகவும் ஸ்திரமாகவே இருக்கின்றன.

நிரந்தரத் தீர்வை முன் வைத்துப் பார்த்தால், சிங்கள பேரினவாதம் மாகாண சபைக்கு மேல் போகத் தயாராக இல்லை. புலிகள் தமிழீழத்தை விடத் தயாராக இல்லை. இரு தலைமைகளும் அதாவது சிங்களத் தலைமைகள் ஒரு தீர்வை முன் வைத்து மக்களை அரசியல் சமாதான மயப்படுத்தவும் இல்லை. அதேபோல் புலிகள் தமிழீழத்தைத் தவிர்த்து வேறு ஓர் தீர்வை எப்படி ஏற்படுத்தலாம் என்ற அரசியல் சமாதானத்தை தமிழ் மக்களுக்கு வழங்கவும் இல்லை.

இரண்டு பக்கமும் தேவைப்பட்டது போரற்ற ஓர் நிலைமையெய்யொழிய, இரு பகுதியும் வேறு எதையும் விட்டுக் கொடுக்கத் தயாரில்லை. அமெரிக்காவுக்கும், தனது பயன்பாட்டுக்கு இலங்கையைப் பயன்படுத்துவதற்கும் இதுதான் தற்போது தேவை. எதையும் விட்டுக் கொடுக்காத தற்காலிக போரற்ற நிலைமையைப் பேண, சர்வதேசிய சூழ்நிலைகளின் நிலைமையில் உள் நாட்டுப் போரை ஒத்திப்போடலின் ஒரு நாடகமே இந்த சமாதான முயற்சி, புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம்.

தேசம், தேசிய உருவாக்கம்பற்றி கட்டுரையாளர் பலபக்க அபிப்பிராயங்களையும் இங்கே கூட்டாக வைத்திருக்கின்றதார். அவரின் மொழியிலேயே எடுத்துக் காட்டுவதாயின் "தமிழ்பேசம் மக்களின் எதிர்காலம் பற்றி பல்வேறு அபிலாஷைகள் பல்வேறு கட்சிகளுக்கு இருக்கலாம். ஆனால் சகல விருப்பங்களும் நிறைவேறுவதற்கு விருப்பம் மட்டுமல்ல, அதற்கான சூழ்நிலைகளும் தேவை"

"பல்வேறு முரண்பட்ட தேவை

களையுடைய ஒரு சமூகத்தினை ஒரு கட்சியால் அல்லது இயக்கத்தால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியாது. சமூகம் என்பது ஒரு சீரான தேவையுள்ள சமூகமாக இல்லை. பல்வேறு முரண்பட்ட தேவைகளைக் கொண்ட சமூகக் குழுக்களாக தமிழ்ச் சமூகம் உள்ளது."

தமிழ்ச்சமூகம் மட்டுமல்ல எல்லா சமூகங்களுக்கும் இது பொருந்தும்.

போராட்டத்தை முன்னெடுக்கும்போது அதனதன் சாத்தியப்பாடு குறித்து பலதும் இணைந்தும் பிரிந்தும் செயற்படுவதற்கான சாத்தியங்கள் என்றும் உண்டு. வர்க்கப் போராட்டத்தில்கூட வர்க்க சக்திகள் வர்க்க சக்திகள் ஐக்கியப்படுவதும் ஒன்றில் ஒன்று பிரிந்து எதிர் எதிராக செயற்படுவதும் சாத்தியமே.

எது எப்படியாயினும் ஒரு சக்தி முன்கையெடுப்பதும் சமயத்தின்போது ஏதாவது ஒரு சக்தி தன்னை முதன்மை சக்தி ஆக்கிக் கொள்வதையும் நாம் எல்லா விடுதலைப் போராட்டங்களிலும் அவதானிக்கலாம்.

ஆகவே, தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு தேசத்தின் அனைத்து சக்திகளும் இணைந்த தேசியம் முன்நிபந்தனையாக இருக்க முடியாது. மாறாக அனைத்து சக்திகளையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அரசியல் தலைமைத்துவமே அவசியமாகும்.

இங்கே புலிகள் தேசிய விடுதலை எனும் பதத்தைத் தவிர்த்து தேசவிடுதலை எனவே பாவித்து வருவதையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும்.

இலங்கையில் ஓர் புரட்சிக்கான வர்க்க அரசியல் மையம் கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில்தான் மாற்றாக இனவாதம் முன்வைக்கப்பட்டது. இந்த இனவாதம் (ஆழமான அர்த்தத்தில் பார்த்தால் இரண்டுமே ஒரு இனம்தான்) வர்க்க முரண்பாடுகளையும் புறந்தள்ளி இனவாத அரசியலையே இலங்கையின் மையப் பிரச்சினை ஆக மாற்றி விட்டது.

கட்டுரையாளர் குறிப்பிட்டதுபோல, சிங்கள பெரும் தேசிய இன உருவாக்கமும் ஒடுக்குமுறையும் தான் தமிழ்த் தேசியத்தை உருவாக்கியது. அதுவே தான் தமிழீழத்திற்கான தன்னியக்க விசையும். அந்த விசை தொடர்ந்து மேலும் மேலும் வேகங் கொண்டு வீசுகிறதேயொழிய குறைந்தபாடாக இல்லை. மாறாக கட்டுரையாளர், "தன்னிச்சையாக செயற்பட்டிருக்கும் மாயின் தமிழீழக் கோரிக்கையைக் கைவிட்டிருக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்காது." என்கிறார். தன்னிச்சையான விசை எப்படித் தோன்றும் எனத் தெரியவில்லை.

சிங்களப் பெரும் தேசியவாதம், குறித்த ஒரு அரசின் தலைவரால் மட்டும் தீர்த்து விடக்கூடிய பிரச்சனை அல்ல. சட்டத்தின் வரையறைக்குட்பட்ட பிரச்சனையாக்கவும் முடியாது. மொத்தத்தில் தமிழீழம் தவிர்க்க முடியாத ஒரே ஒரு தீர்வுதான்.

தமிழீழ விடுதலைக்கு தமிழ்த் தேசிய உருவாக்கம் சரிவர நடைபெறவில்லை

என்பது ஒரு வகையில் உண்மையானாலும், அவரே குறிப்பிட்டதுபோல், விருப்பங்கள் அல்ல சூழ்நிலைகளே முக்கியம்.

இனவாத வன்முறையும் இராணுவ ஒடுக்கு முறையும் கைகோர்த்தபோது இஸ்லாமியர், மலையகம் இணைந்த தேசியத்தை உருவாக்கி மெல்ல மெல்ல, ஆற அமர இருந்து போராட முடியாது. தொடர்ச்சியான போராட்டம்தான் அதைச் சாத்தியப்படுத்தும். இன்றைய அனுசூலங்களும் அதுதான்.

பெருந் தேசிய இனம் அரச சாராது இனவாதத்தை முன்நிறுத்தியிருக்குமேயானால் அதை எதிர்த்து தமிழ் மொழி பேசுவோர் ஐக்கியம் இயல்பாகவே சாத்தியப்பட்டிருக்கும். மாறாக அரசும், அதை நடைமுறைப்படுத்துவதில் இராணுவமும் சிங்கள பெருந் தேசிய இனத்தின் அபிலாஷைகளைக் கையிலெடுத்ததனால், அதை எதிர்த்து இராணுவ மயப்பட்ட ஆயுதப் போராட்டமும் அவசரமாகச் சாத்தியமாயிற்று. மக்கள் அதிகாரங்கள், உரிமைகள், போராட்டங்கள் என்பன இயக்க அதிகாரங்கள், உரிமைகள் போராட்டம் ஆனதும் இந்த இராணுவ மயப்படுத்தலின் அவசரம்தான். இப்போது சமாதானம் என்பது தமிழ்த் தேசிய விடுதலையின்பால் செப்பனிடுவதற்கான சாத்தியத்தை வழங்கியிருக்கின்றது.

இங்கே நான் இறுதியாக அறுதியிட்டுக் கூற விரும்புவது இதுதான்.

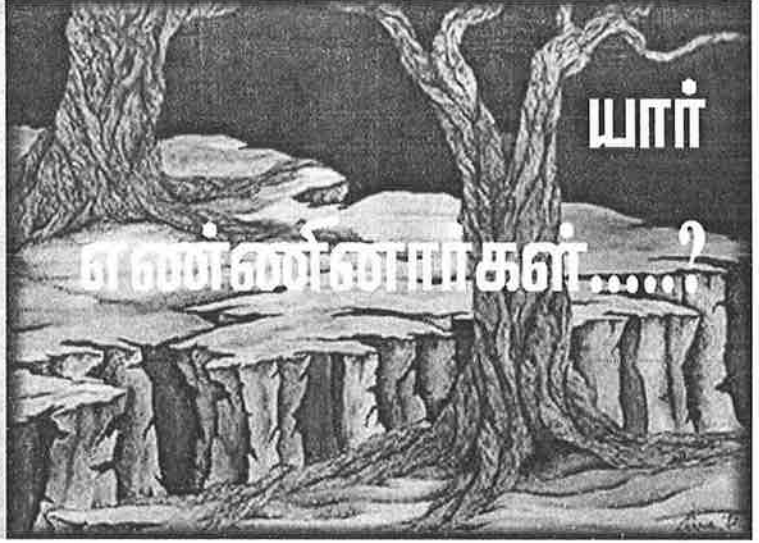
இன்றைய புலிகளின் சமாதான சமிக்ஞை, தமிழீழக் கோரிக்கையைக் கைவிடல் என்பது நாளைய தமிழீழத்திற்கான மிகப் பலம் வாய்ந்த ஆயுதமே.

இவ் வீவாதக் களம் காத்தீரமாகத் தொடருவதற்கு உங்கள் பங்களிப்புகளை எதிர்பார்க்கிறோம்.

அவதானக் குறிப்பு:

பாரிஸில் 03/02/2002 அன்று நடைபெற்ற 'உயிர்நிழல்' கலந்துரையாடல் நிகழ்விற்குத் தலைமை தாங்கிய யா. பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் பாரிஸில் இருந்து வெளிவந்த 'தமிழ்முரசு' சஞ்சிகையின் நிர்வாக ஆசிரியர் என சேன்ற 'உயிர்நிழல்' இல் துவறாக பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. துவறைச் சுட்டிக் காட்டிய யா. பாலகிருஷ்ணன் அவர்களுக்கு நன்றி. ஆயினும், அச்சஞ்சிகை வெளிவந்த காலத்தில் இறுதிவரை அந்நோடினைந்து ன்னையும் ஈடுபடுத்திக் கொண்டவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

உயிர்நிழல்

நான் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்...

இது இலேசப்பட்ட விசய மில்லை..... பென்னாம் பெரிய குதிரைப்பெலம் கொண்ட இயந்திரங்களோடே மனிசரையும் சேத்து நடத்தி பந்தயம்.... தேஸ் குதிரையை ஓடஓட சொடுக்கி விடுகிற ஜோக்கியைப்போல ஓடுற மெசினின்டை வேகத்தோட மனுசரை விரட்டி சொடுக்கிவிட்டுப் போவான் போமன்.....

எப்பவாவது ஒரு சொட்டுநேரம் மனுசன் இயந்திரத்தின்டை வேகத்திலையிருந்து முன்னேறி ஓய்வெ

மெசினோட மல்லுக் கட்டப் போறமோ எண்ட பயத்திலை போமன்டை முஞ்சையை பாத்த படி ஒருத்தருக்குப் பின்னாலை ஒருத்தர் நிப்பினம்.... அவையின்டை தலைக்கறுப்புத் தெரிஞ்சுதுதான் தாமதம் எங்களுக்குள்ளை ஒரு குட்டிப் புழுக்கும்... ஆக்கள் மாறின கையோடே எங்களை விட்டால் போதும் எண்டு வெளியிலை வருவம்.... கூதல் காத்து முஞ்சியிலை ஓங்கி அடிக்கும்.... கடும் குளிர்தான்.... எண்டாலும் அந்தக் களைப்புக்கு கொஞ்சம் சுகமாய் இருக்கும்.

சமாளிக்கலாம்... அந்த வகையிலை எங்களுக்கெண்டு வசதியாய் அமைஞ்ச பக்டரியிலை இதுவும் ஒண்டு.

நான் முதலொருக்கால் ஏஜன்சிக்கு காசு கட்டி ஏமாந்து போனன்.... துலைஞ்சுது துலைஞ்சுதுதான் எண்டு விட்ட பிறகு இரண்டாம் முறை இன்னொரு ஏஜன்சிகாரனைப் பிடிச்சு அவனோடே உலைஞ்சு மல்லுக்கட்டி ஒருபடியாய் கனடா வந்து சேந்தவுடனை எனக்கு கடவுள் மாதிரிகைகொடுத்ததும் இந்தப் பிளாஸ்டிக் பக்டரிதான்.

ஒண்டுக்குப் பின்னாலை ஒண்

தீருமாவளவன்

டுக்கிறானெண்டு கண்டால் மெக்கானிக் வந்து மெசினை முடுக்கி வேகப்படுத்திவிட்டுப் போவான். அவன்தான் போமன்றை வால்... அந்த வேலைத்தளத்தில ஒரு நாளெண்டாலும் மனுசன் மெசினை வெண்டதாய் சரித்திரம் கிடையாது.

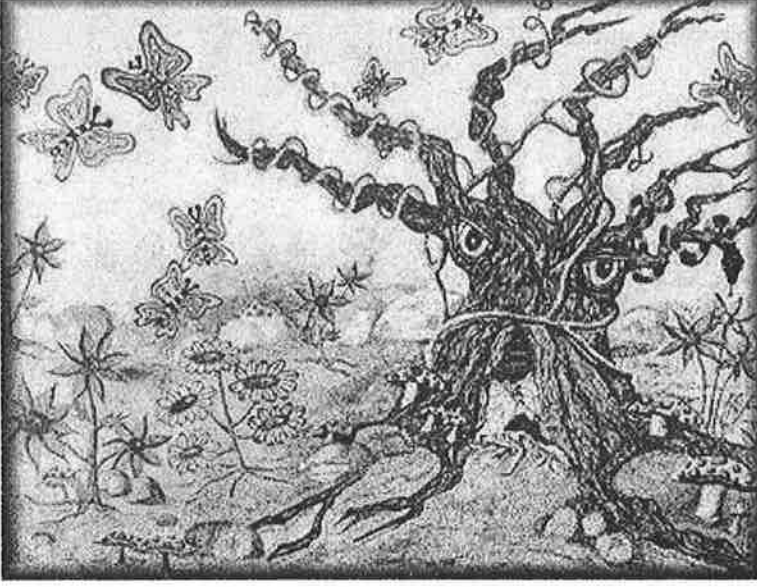
தொடர்ந்து மெசின் ஓடிக்கொண்டே இருக்கும்.... ஒரு நாளும் நிப்பாட்டுறது கிடையாது... மூண்டுநேர முறைமாற்றில் எனக்கு இரவுநேர வேலை.... எட்டு மணித்தியாலம் வேலை முடிய அடுத்த எட்டு மணித்தியாலத்திக்கு புதிசாய் ஆட்கள் விடியக்காலமை ஏழுமணிக்கு வருவினம்....

இண்டைக்கு நாங்கள் எந்த

கனடாவிலை தமிழர் நெருங்கி வாழற புறநகர் பகுதியொண்டிலை இருக்கு இந்தப் பிளாஸ்டிக் பக்டரி.

காணியை ஈடுவைச்சு தாலியை வித்து இலச்சுக் கணக்கிலை காசைக் கட்டி வருசுக் கணக்காய் அலைஞ்சு தப்பினோம் பிழைச்சோம் எண்டு கனடா வந்து சேந்தவைக்கு வருகிற அடுத்த சோதனை இது... கடன் தந்தவன் பின்னாலை விட்டுக் கலைப்பான். ஊரிலையிருந்து காயிதத்துக்கு மேலை காயிதம் வரும்.... அரசாங்கம் தாற காசு மூக்குப்பொடி போடவும் பத்தாது.... அதையும் எடுத்துக் கொண்டு எங்கையாலும் களவாயும் வேலை செய்தால்தான்

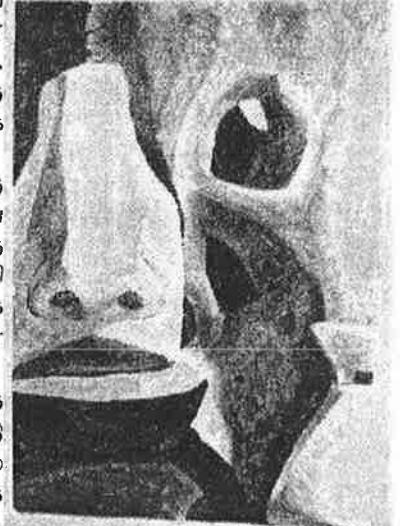
டாய் பிளாஸ்டிக் வாளியளைத்தள்ளி கொண்டிருக்கு மெசின். முதலிலை கீழ் விழுந்த வாளியை எடுத்து எங்கையாச்சிலும் ஓட்டை ஓடிசல் அடையாளம் இருக்கோ எண்டு கவனமாப்பாக்கிறீர்கள். பிறகு லாவகமாய்த் திருப்ப பின் பக்கத்திலை தண்டுபோல ஒரு நீண்ட பகுதி.... அதுதான் அந்த வாளி உருவாகிறத்துக்கு ஆதாரம்... தாய்க்கும் பிள்ளைக்கும் இடையிலையிருக்கிற தொப்பிள்கொடி மாதிரி.... கொதிக்கிற பிளாஸ்டிக் குளம்பு அச்சுப் பகுதியிக்கை போய் கெட்டியாகி பிறகு வாளியாய் வெளிவருகிற பொழுது அதோடே ஓட்டிவாற வெளி நீட்டம்.... அதை அழுத்தமாய்

நேற்றுத்தான் புதிசாய் வேலைக்கு வந்தவன். மற்றவன் படுற கஸ்டத்தை பாத்து நாங்கள் மனசை தேற்றிக் கொள்ளுறது தானே மனிசற்றை பழக்கம்.... நேற்று வேலை முடிஞ்சு வீட்டை போகயிக்க சாதுவாய் கதையைக் குடுத்தன்... ஆள் பிழையில்லை... பி.ஏ படிச்சவராம். முந்தி யாழ்ப்பாணம் கச்சேரியிலை நல்ல உத்தியோகமாம்... தன்ரை போதாதகாலம் கனடாவந்து மாட்டிக்கொண்டன் எண்டு வருத்தப்பட்டார்... பின்நேரத்திலையும் எங்கையோ றெஸ்ரோ ரண்டிலை நாலு மணித்தியாலம் கோப்பை கழுவிவராம்.... கேக்க பாவமாயிருந்திச்சுது.... என்ன செய்யிறது....

வாழ்க்கை எதுவெண்டு தெரியாமல் வெள்ளாடு மாதிரி கண்டது களை கடிச்சுக் கடிச்சு அந்த ரிச்சம்... இப்ப பொறியிலை மாட்டுப்பட்ட எலிமாதிரி மாட்டிக் கொண்டம் வெளியிலை வரவும் எலாது. உள்ளூக்க சுகிக்கவும் ஏலாது.

இவ்வளவு கஸ்டத்துக்கையும் சிலபேர் விழாவெடுக்கிறதையும் விருது குடுக்கிறதையும் நினைச்சுப்பாத்தன்... குண்டியாலை சிரிக்கவேணும் போலை இருந்திச்சுது.... புதிசாய் வந்தவன் மெசினோடை படுகிற கஸ்டத்தை போமனுக்கு நடிச்சுக் காட்டி கேலி பண்ணி சிரிக்கிறான் மெக்கானிக். கனகாலமாய் ஐஞ்சு மெசினோடை ஓடிக்கொண்டிருந்த

வெட்டிக் கழிக்கிறன். இனிப்பக்கவாட்டிலை திருப்பவேணும்... திருப்பி வியாபாரக் கொம்பனியின் பெயர் போட்ட நல்ல வடிவான ஸ்டிக்கர் ஒண்டு... கறுப்பு வரிவரியாயுள்ள கம்பியூட்டரிலை விலை பாக்கிற ஸ்டிக்கர் ஒண்டு.... இரண்டையும் நேராய் நேர்த்தியாய் ஒட்டி வாளியை நிமித்திறன்.

இனிமேல்தான் வாளியின்டை மேல் பக்கத்திலை வில்லுமாதிரி வளைஞ்சு கம்பிக் கைப்பிடியைப் கொழுவிவேணும். கொழுவி முறையிலை இருக்கிற கம்பியின்டை ஒரு முனையை வாளியின்டை ஒரு பக்கச் செவியின்டை துவாரத்துக் குள்ளை நுழைச்சு மற்றப் பக்க முனையை வாளியின்டை மற்றப் பக்கச் செவியின்டை துவாரத்தது வாயிலை வைத்த இரண்டு பெருவிரல்களாலையும் ஊண்டி அழுத்தி கொழுவ வேணும். சூட்டோடை கொழுவினால் சரி... வாளியிடை குடு கொஞ்சம் ஆறிப்போச்செடால் கைபிடி கொழுவிய கதை அதோகதை தான். நான் வாளியின்டை கைபிடியை கொழுவி கொஞ்சம் சூடாற வைத்து நிமிர்கிறேன்... மெசின் மற்ற வாளியை தள்ளிப் போட்டுப் போற சத்தம் திரும்பவும் என்னைக் குனியவைக்கிது.

இவ்வளவு சடங்கும் ஒப்பேறி முடிய இரண்டு இல்லாட்டி மூண்டு நிமிசம் வேணும் எண்டு நீங்கள்

நினைச்சியள் எண்டால் அது தப்புக்கணக்குத்தான்.... அரை நிமிசம்.... முப்பது நொடிப்பொழுதுக்குள்ள முடிச்சப்போடவேணும். தனிய இதுமட்டுமில்லை.... ஆறு வாளி சேந்ததும் அதை ஒண்டாய் அடுக்கி பெட்டியிக்கை வைச்சு மூடி ஒட்டிவைக்கிறதும் இந்த முப்பது செக்கனுக்கை செய்யிற வேலை.

ஒண்டுரண்டு மணித்தியாலத்திலை இந்தவேலை முடியுமெண்டு நினைக்காதையுங்கோ தொடந்து விடியமட்டும் இதே கதைதான் அதுவும் சனி ஞாயிறெண்டால் தொடந்து பன்னிரண்டு மணித்தியாலம்.... மனிசன் செத்துப் போவான்.

போன கிழமையிலையிருந்து நான் இந்த மெசினோடைதான் மாரடிச்சுக் கொண்டிருக்கிறன். இந்த ஓடர் முடிய இன்னும் ஒரு கிழமையோ பத்துநாளோ ஆகலாம்.

இப்பவே இரண்டு கைப்பெரு விரல்களும் நீலம்பாஞ்சு கண்டிப் போய் வலி எடுக்குது.... ஒவ்வொரு தடவையும் கைப்பிடியை வாளியின்றை செவி ஒட்டையிக்கை வைச்சு அழுத்தயிக்கை உசிர்போய் வருகுது....

ஆறு வாளியள் சேந்த பெட்டியொண்டை மூடிவைச்சிட்டு திரும்பயிக்க முன்னாலை இருக்கிற மெசினோடை மாரடிக்கிறவன் கண்ணிலை படுறான்.

பக்டரி இப்ப ஒண்டுரண்டு வரிசத் துக்குள்ளை இருவது புது மெசி னோடை பெரிசாய் வளந்திருக் கெண்டால் பெருவாரியாய் வந்த தமிழ்ச்சனந்தான் காரணம் எண்டு அடிச்சச் சொல்லுவன். அதிலை யும் எங்கடையள் ஒண்டுரண்டு போமனாய் வந்ததுக்கப்பறம் பந்தம் பிடிக்கிறது... கோள் சொல்லறது... பொறாமைப் படுறதெண்டு ஒருபக்கத்தாலை ஆளாளுக்குப் போட்டியள் வளர வளர மற்றப் பக்கத்தாலை பக்டரியும் வலு வேகமாய் வளந்திட்டுது.

தரம் பாக்கிறவன் வந்து மேசையிலை அடுக்கி ஆறவைச்சி ருக்கிற வாளியளை தலைக்கு மேலை தூக்கிலயிட்டு வெளிச்சத் துக்கு நேராப்பிடிச்ச வடிவாய் பாக்கிறான். அவனைப் பொறுத்த மட்டிலை ஏதாவது குறை சொல்லி யாகவேணும். இல்லாட்டி அவனுக்கு என்ன மதிப்பு. ஒருநாள் கூட அவன் திருப்திப் பட்டு போனது கிடையாது.

எனக்குக் கூட இந்தவேலை ஒருவகையில் தண்டனை தான். அதுகாவாண்டி நான் பெரிய தப்பெண்டு எதுவும் செய்த தில்லை.... அதாலை வருத்தப் பட்டதும் இல்லை... போனகிழமை பாகிஸ்தானி ஒருத்தன் தனக்கு மெசினின்டை வேகத்தோடை ஈடுகொடுக்க முடியல்ல... மெசி னின்டை வேகத்தை கொஞ்சம் குறைச்ச விடு எண்டு போம னின்டை கேட்டான்..

இதுக்கு மேலை குறைக் கேலாது... விரும்பினால் செய் இல்லாட்டில் விட்டிட்டு வீட்டை போ எண்டதோடை நிப்பாட்டயில்லை மெசினை என்னும் கொஞ்சம் வேகப்படுத்திவிட்டுப் போனான் போமன். அண்டைக்கு அவன் வேலையை இடையில விட்டிட்டு போனவன்தான் பிறகு திரும்பி வரவேயில்லை.

அவன் போனதுக்கு பிறகு போமன் வந்தான்... மெசினின்டை வேகத்தை நல்லாக்குறைச்சான்... வேறையொருத்தனை மாத்தி விட்டுட்டு போனான். என்னை கடந்து போகயிக்க அவன் சொன்னது என்றை காதிலை விழுந்திச்சு.

பாக்கிக்கு சரியான திமிர்... சோனிக்கு என்னை பற்றி தெரியல்ல.... அவன் எனக்கு சொல்லுறான்...

அங்காலையும் ஏதோ திட்டிக் கொண்டு போனது தெரியும் மெசின் இரைச்சல்லை சரியாய்க் கேக்க முடியல்லை...

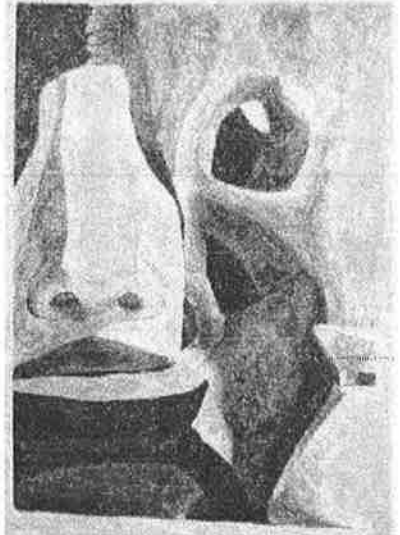
இரண்டு நாள் கழிச்ச புதிசாய் போமன்றை சொந்தக்காரப் பெடியன் ஒருத்தன் அவன்றை இடத்துக்கு வேலைக்கு வந்தி ருந்தான்...

எனக்கு அந்தப் பாகிலை தானியை நினைக்க பாவமாய் இருந்திச்சு... அவனுக்கும் என்னென்ன கஸ்டமோ... பாவம்... அவனுக்காகக் கதைக்க ஒரு தரும் இல்லை.. எனக்கு கதைக்க வேணும் போல இருந்திச்சுது... ஆனால் முடியாதே... முணுமுணுக் கத்தான் முடிஞ்சுது... அதுவும் தமிழிலைதான் முணுமுணுத்தன். பக்கத்திலை கேட்டுக்கொண்டு நிண்ட ஆரோவொருத்தன் போம னின்டை போட்டுக்குத்திட்டான். பேந்தென்ன... சொல்லவும் வேணுமே... அதுக்கான தண்டனை தான் இந்த மெசினோடை இந்தக் கிழமை முழுதும் கிடந்துமாயிறன்.

இப்ப ஓரளவுக்கு மெசினின்டை முப்பது செக்கன் வேகத்துக்கு ஈடுகுடுக்க உடம்பு பழகியிட்டுது. ஒரு சொட்டு நேரம் ஆறதல்படக் கூட முடியுது... இந்த ஒரு சொட்டு நேரத்தையும் நான் பொன்போலை ரசிச்ச அனுபவிக்கிறன்

மனிசன் சந்தோஹீமாய் இருக்கயிக்கை கனவுகண்டு காலத்தை கற்பனையிலை கடத்திப் போடுறான்... கஷ்டம் வரயிக்கைதான் பழசுகளை நினைச்சுப்பாக்கிறான்.

நான் கனடா வருவனெண்டு கனாக்கூடக் கண்டது கிடையாது. கப்பலேறி வெளிநாட்டுக்கு போற அளவுக்கு வசதியும் இல்லை. கொஞ்சம் வறுமைப்பட்ட குடும்பம்... ஊரிண்டை செம்பாட்டுப் புழுதியிலை உருண்டு வளந்த னான்... அதாலைவொரு தெரியாது ஊரெண்டால் என்னையறியாத பாசம்... கடைசி மட்டும் ஊரிலை தான் இருக்கவேணும் எண்டு உள்ளூரவிருப்பம்... எங்கடை

ஊரெண்டால் பெரிசாய் ஒண்டும் கற்பனை பண்ணப்படாது.... ஒரு குட்டிக் கிராமந்தான். எண்டாலும் மிச்சம் எளிமையான கிராமம்... கைக்கடக்கமாக ஒரு வேலையும் இருந்தது... எனக்கும் கிராமத்து வாழ்க்கைதான் பிடிக்கும்.... இதை விட்டு வெளிநாட்டு ஆசை யொண்டும் உசத்தியாய் படயில்லை....

கண்டறியாத சண்டை யொண்டு வந்திது... மனிசருக்கு மேலை இரும்புகள் குந்தியிருந்து சவாரி விடத் தொடங்கிச்சுது... கண்டபடி மனுசப் பிணங்கள் காலுக்கை மிதிபட்டுது.... சண்டை இண்டைக்கு முடியுது நாளைக்கு முடியுது எண்டு அங்கலாச்சபடி இருந்தோம்..... அதுவும் முடியிற பாடாய் காணயில்லை.

அப்பிடியிருக்கையிக்கைதான் ஒரு நாள்... என்றை கண்ணுக்கு முன்னாலை அந்தக் கொடுமை நடந்திச்சு.... அப்ப இந்தியன் ஆமி இருந்த காலம்... அண்டைக்கு மத்தியானம் ஒருமணியிருக்கும்... நான் வேலையிலை இருந்து சாப்பிடுறதுக்காக வீட்டை வாறன்... வலு கிட்டடியாய்... எனக்கு பக்கத்திலைமாதிரி வெடிச்சத்தம் கேக்கிது... தொடந்து நாலு சத்தம்... எனக்கு உடம்பெல்லாம் படபடவெண்டு உதறத் தொடங்கியிட்டுது... சயிக்கிலை உன்னி மிதிக்கிறன். வேகமாய் ஒரு கார் எதிரை வருகுது.... உள்ளை துவக்கு

களோட இருக்கிற ஆக்கள் யாரெண்டு என்னாலை நல்லாய் அடையாளம் தெரிஞ்சுகொள்ள முடியுது...

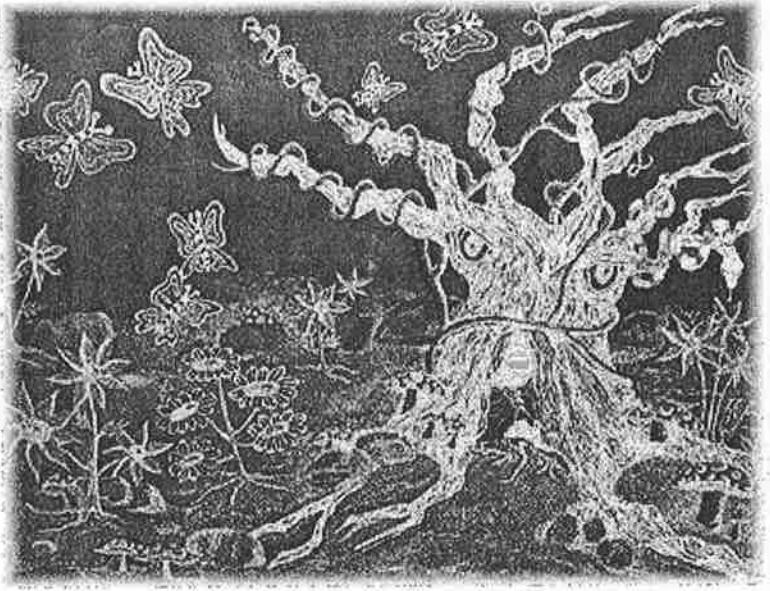
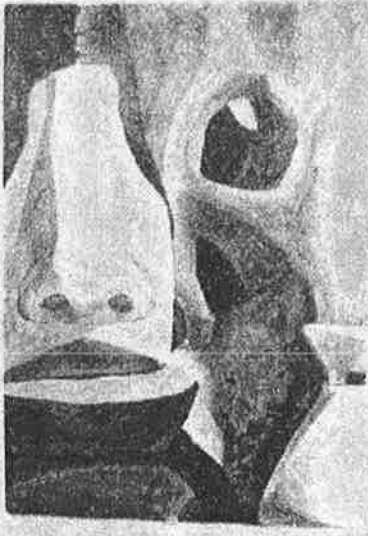
என்றை மூளை ஓடி வேலை செய்யத் தொடங்கியிட்டுது.... இப்ப யாரைப் போட்டிருப்பாங்கள்... யாராவது அப்பாவியாய் இருப்பானோ... ஓ.... இரண்டு நாளைக்கு முதலிலை என்றை வேலைத் தலத்திலை கூட வேலை செய்யிற ஒருத்தனை விசாரணை எண்டு சொல்லி கூட்டிக் கொண்டு போனாங்கள்... அவனாயிருக்குமோ... மனசு பதகளிக்க சயிக்கிலை இறுக்கி மிதிக்கிறன்...

பனை வெளியிக்கை சந்தி மூலையிலை கிடந்த மதவோடை சுட்டுப் போட்டுக்கிடக்கு... பச்சை ரத்தம் நெஞ்சிலையிருந்து கொப்பளிக்குது...

நல்லாய் தெரிஞ்சு மனிசன்... எங்கடை போஸ்ட்மாஸ்டர்... எனக்கு ஐஞ்சறிவும் கெட்டு பேசக் கூட முடியல்ல... நாலு நாளாய் சாப்பிட முடியல்ல...

பிறகுதான் கேள்விப்பட்டன்... தனக்கு முன்னாலை நடந்த அநியாயத்தை தட்டிக் கேட்டாராம்... அதாலைதான் தட்டிப் போட்டாங்கள் எண்டு சொல்லிச் சினம்.

கண்ணுக்கு முன்னாலை நடக்கிற பழி பாவங்களை பாத்துக் கொண்டிருக்கிறவன் மனிசனே இல்லை. எண்டாலும் நாங்கள் என்ன செய்யிறது...

திருப்பிக்கதைச்சால் பதிலாய் ஆளைத் தட்டிப்போட்டெல்லே போறாங்கள்...

அண்டைக்கும் ஏன்றை வாய் சும்மா கிடக்கயில்லை... முணு முணுக்கத்தான் முடிஞ்சுது... பிறகென்ன... ஒளிச்சு ஒடி உள்ளதை எல்லாம் வித்துச்சுட்டு கனடாவிலை வந்துவிழுந்தன்.

மெசின் மூச்சவிடாமல் ஓடிக் கொண்டிருக்கு... இப்ப எனக்கு கிடைக்கிற ஒண்டுரண்டு வினாடி ஓய்வு உடம்பிலை ஒரு விதமான உச்சாகத்தை தருகுது. என்ன செய்யிறது. இதுதான் எங்கடை வாழ்க்கை எண்டு ஆகிப்போனால் அதை சந்தோசமாய் எதிர் கொள்ளுறது தானே மனிசனுக்கு லச்சணம்.

ஆரோ என்னை உத்துப் பாக்கிற மாதிரி என்றை மனசை உறுத்திது... நிமிந்து பாக்கிறன்... முன்னாலை மேடைபோலை ஒரு உசரமான இடத்திலை நிண்டு கண்வெட்டாமல் பாக்கிறான் போமன்றை வால்.

உவனாலை என்னை என்ன செய்ய முடியும். ஒரு புழுவைப் பாக்கிறபோல பாத்திட்டு என்றை வேலையை கவனிக்கிறன். ஒரு ஐஞ்சு நிமிசந்தான் போயிருக்கும். விருவிறெண்டு போமன் வந்தான். மேசையிலை ஆற வைச்சு வாளியளை ஒண்டொண்டாய் தூக்கி சுத்திச்சுத்திப் பாத்தான். ஏதோ பிழைதிருத்திற மாதிரி மெசினிலை தன்ரை வேலையை காட்டத்

தொடங்கியிட்டான். நல்லாய் ஓடிக் கொண்டிருந்த மெசின்... இப்ப குறைமாதக் குழந்தையள் போலை ஓட்டை ஓடிசலோடை வலசு குறைஞ்சு வாளியளைத் தள்ளுது...

ஒண்டு... ரண்டு... முண்டெண்டு பதிளைஞ்சு குறைப்பிண்டங்கள் விழுந்திருக்கும்... இப்ப ஒரு மாதிரியாய் நல்லபடி ஓடத் தொடங்குது... போமன் இடத்தை விட்டு விலகிப் போறான்.

இப்ப மெசினிண்டை வேகத்தை என்னாலை சமாளிக்க முடியல்ல... என்ன நடந்ததெண்டு விளங்க யில்லை... இடையிலை நான்தான் சோந்து போனேனோ... மெசினிலை பொருத்தியிருக்கிற கொம்பியூட்டர் திரையை பாக்கிறன்.

இது அநியாயம்... முப்பது செக்கனிலை ஓடிக் கொண்டிருந்த மெசினை இருபத்திஐஞ்சு செக்கனுக்கு குறைச்சிருக்கு... இதுக்கு மேலையும் என்னாலை பொறுக்க முடியல்ல... நான் நடக்கிறது நடக்கட்டும் என்று விட்டிட்டு பேசாமல் நிக்கிறன்... ஒவ்வொரு வாளியாய் விழுந்து மெசினுக்கு கீழை குவியுது...

போமனுக்கு ஆரோ சொல்லிப் போட்டாங்கள் தூசணத்தாலை பேசினபடி ஓடிவந்தான். என்ன நடக்குதெண்டான். வாக்குவாதம் தொடங்கிச்சுது... பிறகென்ன... முடிவு தெரிஞ்சுது தானே... அந்த பாக்கிஸ்தானிக்கு நடந்த அதே கதைதான்.

வெளியே ஸினோவும் காற்றும். முஞ்சையில் அறைகிறது... நான் நடக்கிறன்.

பின்லாடன் எங்கே?

“முன்றாம் உலகப்”
போர் அறிக்கை

சுலையரசன்

அறிக்கை 1

மத்திய ஆசியா

அமெரிக்கா ஆப்கானிஸ்தான் மீது மாதக் கணக்காக ரொக்கட் மழைபொழிந்தபோது இத்தோடு பின்லாடனும் அவனது அல்கைதா இயக்கம், அதோடு சேர்ந்து தாலிபானும் அழிந்து போவார்கள் என்றுதான் பலரும் நம்பினார்கள். ஆனால் இறுதியில் உலகில் பலம் வாய்ந்த வல்லரசு தனது தோல்வியை ஒத்துக் கொண்டது ஒரு மனிதனைப் பிடிப்பதற்காக இவ்வளவு பொருள், உயிர் இழப்புகளா எனச் சிலர் குமுறினர். 500 டொலரும் பெறுமதி யற்ற வீடுகளை 1 மில்லியன் பெறுமதியான ஏவுகணைகளை வீசி அழித்த தீரச் செயலைப் பார்த்தவர்கள் நெகிழ்ந்தனர். ஐ.நா.சபை மற்றும் மனித உரிமைகள் நிறுவனங்களின் கணிப்பின்படி, ரொக்கட் மழையால் கொல்லப்பட்ட மொத்த அப்பாவி ஆப்கானியர்களின் எண்ணிக்கை மூவாயிரத் துக்கும் மேல். இறுதியில் தமது முன்னரங்க காவல் நிலைகளும் தாக்கப்படுவதைக் கண்ட தாலிபான் படைகள் பின்வாங்க அமெரிக்க இராணுவம் தரையிறங்கியது. ஆப்கானிஸ்தான் விடுதலை செய்யப்பட்டதாகவும், ஆப்கானியர்கள், குறிப்பாக பெண்கள், இனி சுதந்திரத்தை அனுபவிக்கலாம் என அறிவிக்கப்பட்டது. இருப்பினும் ஒரு கேள்வி எஞ்சியிருந்தது: பின்லாடன் எங்கே?

தாலிபான் அடித்து விரட்டப்பட்ட பின்னர் ஆப்கானிஸ்தான் 10 வருடங்களுக்கு முன்பிருந்த அரசியல் வரை படத்தை மீண்டும் பெற்றது. அதாவது தலைநகர் காபுல் உட்பட நாட்டின் வடகிழக்குப் பகுதி காலஞ்சென்ற மசூத்தினால் தலைமை தாங்கப்பட்ட தஜிக் இனத்தவரின் படைகளின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வந்தது. வடமேற்குப் பகுதியை ஜெனரல் தொஸ்தம் தலைமையிலான உஸ்பெக்கிய இனத்தவரின் படைகள் கைப்பற்றின. ஈரான் எல்லையில் உள்ள மேற்குப் பகுதியில் (ஈரானியரைப்போல்) தாரி மொழி மக்கள் வாழ்கின்றனர். எதிர்பார்த்தது போல் அந்தப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த இஸ்மாயில் கானின் படைகளின் கட்டுப்பாடு அங்கே வந்தது. இவ்வாறு இனாதி யிலாக பிரிந்திருந்த இம்முன்று படைகளைச் சேர்த்துத்தான் 'வடக்குப்புற கூட்டணி' உருவாக்கப்பட்டது.

இதில் இஸ்மாயில் கானுக்கு ஈரான் ஆதரவு வழங்கு கின்றது. மசூத்தின் படைக்கு ரஷ்யா ஆதரவளிக்கின்றது. ஆதரவு என்றால் பணம், ஆயுதங்கள், இராணுவ வாகனங்கள் என்று எல்லாம் தான். ஆகவே ஆப்கானிஸ்தானில் அமெரிக்காவின் ஆட்சி நடப்பதாக யாரும் தவறாக நினைக்க வேண்டாம். அங்கே திரைக்குப் பின்னால் கடுமையான வல்லரசுப் போட்டி நடைபெறுகின்றது. அமெரிக்கா வும் வேறு வழியின்றித்தான் வடக்குப்புற கூட்டணியை ஆதரிக்க வேண்டியேற்பட்டது. இடைக்கால அரசாங்கத்தின் தலைவரான, பெரும்பான்மை பஷ்தூன் இனத்தைச் சேர்ந்த கர்சாய் மேற்கத்தைய

நாடுகளின் செல்வாக்குக்குட்பட்டவர் என்பது உண்மைதான். ஆனால் உண்மையில் ஆப்கான் அரசாங்கம் மசூத்தின் படைகளைச் சேர்ந்த தஜீக்கியரின் கைகளில் இருக்கின்றது. புதிதாக உருவாக்கப்படும் தேசிய இராணுவத்திலும் அவர்கள் தங்கள் ஆட்களைப் போடத் துடிக்கிறார்கள். பல்லின மக்கள் வாழும் ஆப்கானிஸ்தானில் ஒரு சிறுபான்மை இனமான தஜீக்கியர்கள் ஆதிக்கம் செலுத்துவது வருங்காலத்தில் இனாதிபதியாக பூசல்கள் வலுத்து இன்னொரு போருக்கு வழிவகுக்கும் என்பது வெள்ளிடை மலை.

பெரும்பான்மையினமான பஷ்ரூனியர்களின் (அல்லது பட்டாணியர்கள்) நிலை எப்படியிருக்கின்றது? தாலிபான் காலத்தில் அவர்களின் ஆதிக்கம் நிலவியது. இப்போது தமது பகுதிகளை மட்டும் கட்டுப்படுத்தும் பொறுப்பை பிரதேச நில/யுத்த பிரபுக்கள் எடுத்துள்ளனர். இருப்பினும் தஜீக்கிய படைவீரர்கள் அமெரிக்க இராணுவத்துடன் சேர்ந்து பின்லாடனைத் தேடுகிறேன் என்று சொல்லிக் கொண்டு உள்ளூர் மக்களுக்கு தொல்லை கொடுப்பது தொடர்கின்றது. கிராமங்களில் தாலிபான் உறுப்பினர்கள் நடமாடுவதாக சந்தேகம் நிலவுகின்றது. சிலவிடங்களில் எச்சரிக்கை சுவரொட்டிகள் ஒட்டப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் அந்நியப் படையினருடன் மக்கள் தொடர்பு வைக்கக் கூடாது என எழுதப்பட்டுள்ளது. அமெரிக்க இராணுவம் மட்டும் தான் காபுலுக்கு வெளியேயும் தளமமைத்துள்ள ஒரேயொரு அந்நியப்படை. இராணுவ நடவடிக்கைகளில் அவர்களோடு பிரிட்டிஷ் படையினரும் ஒத்துழைக்கின்றனர். பிற மேற்குலக நாடுகளின் படைகள் காபுலில் மட்டும் சமாதானப் படை என்ற பெயரில் பொலிஸ் வேலை செய்கின்றனர். காபுல் கூட பாதுகாப்பான இடமல்ல. பன்னாட்டுப் படைகளின் காவலரண்கள், முகாம்கள் மீது அடிக்கடி கிரனைட், எறிக்கணைகள் வீசப்பட்டுள்ளன.

தாலிபான், அல்கைதா போராளிகள் இன்னும் ஆப்கானிஸ்தானில் இயங்கி வருவதை அனைவரும் அறிந்து கொண்டனர். அவர்களின் இரகசியத் தளங்கள் பாகிஸ்தான் எல்லையோரே 'தோரோ போரா' மலைக்குகைகளில் இருப்பதாகத் தகவலறிந்த அமெரிக்க இராணுவம் அவற்றை முற்றுகையிட்டு குண்டு போட்டது. குகைகளுக்குள்ளேயும் சென்று வெடிக்கக் கூடிய குண்டுகளைப் போட்டும் கடைசியில் கிடைத்ததென்னவோ கைவிடப்பட்ட ஆயுத வெடி மருந்துப் பொருட்களும் உயிரோடு பிடிபட்ட சில தாழ்நிலை போராளிகளும் தான். பின்லாடன் அங்கே இருந்ததாகவும், கடுமையான குண்டு வீச்சுகளுக்கு மத்தியிலும் எப்படியோ தப்பிவிட்டதாகவும் பின்னர் கிடைத்த செய்திகள் தெரிவித்தன.

மீண்டும் அந்தக் கேள்வி எழுந்தது.

பின்லாடன் எங்கே?

அமெரிக்க இராணுவத் தலைமையகம் தனக்குத்

தெரியாது எனக் கைவிரித்தது. இது நடந்து சில வாரங்களுக்குப் பின்னர் இன்னொரு அதிர்ச்சி தரும் செய்தி வந்தது. இம்முறையும் பாகிஸ்தான் எல்லை யோர்ப் பகுதியொன்றில் அமெரிக்கப் படைகளைத் திடீரென வழிமறித்துத் தாக்கியதில் பலர் இறந்தனர். உதவிக்குப் போன ஹெலிகொப்டர் சுட்டு வீழ்த்தப்பட்டது. தனது எதிரியின் பலத்தை அறிந்து கொண்ட அமெரிக்க இராணுவம், வடக்குப்புறக் கூட்டணியை சேர்ந்தவர்களை கூலிப்படையாகச் சேர்த்துக் கொண்டு போருக்குப் புறப்பட்டது. 'ஒப்பரேசன் அன்னகொண்டா' அறிவிக்கப்பட்டு கடும் போர் முண்டது. தாலிபான்-அல்கைதா போராளிகளின் கெரில்லாத் தாக்குதல்களுக்கு ஈடுகொடுக்க முடியாத அமெரிக்கப் படைகள் பின்வாங்கின. ஆனாலும் ஒப்பரேசன் வெற்றி பெற்றதென்றும் பல நூற்றுக்கணக்கான தாலிபான்-அல்கைதா இயக்கத்தினரை கொன்றதாக அமெரிக்க இராணுவத் தலைமையகம் கொடுத்த செய்தியை சர்வதேச ஊடகங்கள் திரும்பத் திரும்ப சொல்லின.

உண்மையில் அங்கே என்ன நடந்தது? பஷ்ரூன் கிராமங்களில் ஒளிந்திருக்கும் தாலிபான் அல்கைதா போராளிகளைப் பிடிப்பதற்காக சில அமெரிக்க இராணுவ வீரர்கள் ஆப்கானிய பொதுமக்கள் போல மாறுவேடமிட்டு சென்றதாகவும், அதனாலேயே இராணுவ நடவடிக்கை நிறுத்தப்பட்டு படையினர் பின்வாங்கியதாக ஊர் ஐதப்படுத்தப்படாத செய்தியொன்று தெரிவிக்கின்றது. ரஷ்ய செய்தி நிறுவனங்களுக்கு கிடைத்த தகவல்களின்படி நடந்த சண்டையில் நான்கு ஹெலிகொப்டர்

கள் சுட்டு வீழ்த்தப்பட்டன, நூற்றுக்கணக்கான அமெரிக்க படைவீரர்கள் பலியாகினர். தமது பக்கம் இழப்பு அதிகமாகவே அமெரிக்கப் படைகள் பின்வாங்கின. இது இப்படியிருக்க உலகத் தொலைக்காட்சி உண்மைக்கு மாறான செய்திகளைக் கூறி வந்தது. அமெரிக்க - வடக்குப்புற கூட்டணிப் படைகளின் தாலிபான்-அல்கைதா வேட்டையில் சிக்கிய கைதிகளின் நிலை மனித உரிமைகளை மீறுவதாகவுள்ளது. மசார்-இ-ஷெரிப் சிறைச்சாலைப் படுகொலைகள் பற்றியாரும் சர்வதேச அளவில் பெரிதாக அலட்டிக் கொள்ளவில்லை. 'ஐனநாயகத்தின் காவலர்களைப்' பொறுத்தவரை அது பயங்கரமான மனிதர்களான கைதிகளின் கிளர்ச்சியினால் ஏற்பட்ட விளைவு. முக்கிய இயக்க உறுப்பினர்கள் என்று சொல்லப்பட்டு கியூபாவில் உள்ள அமெரிக்கப் படைத்தளத்தில் சிறைவைக்கப்பட்டுள்ளவர்களிடம் சில அப்பாவி கள் இருப்பதாக கருதப்படுகின்றது. இந்த சர்வதேச கைதிகளில் சில பிரெஞ்சு, பிரிட்டிஷ் பிரசைகளும் அடங்குவர். ஆப்கானிஸ்தானில் உள்ள சிறைச்சாலைகளில் கைதிகள் எந்தவித அடிப்படை வசதிகளும் இன்றி வைக்கப்பட்டுள்ளதாகவும், இவை முன்னாள் நாஸிகளின் தடுப்பு முகாம்கள் போல காட்சி தருவதாகவும் ஐரோப்பிய ஒன்றியம் அனுப்பிய

விசேட பிரதிநிதி கூறியுள்ளார். இவற்றை விட வடக்குப் பகுதியில் வாழும் பஷ்ரூன் இனமக்கள் பழி வாங்கப்படுவதாகவும் அவர்களின் சொத்துக்கள் சூறையாடப்பட்டு காரணமின்றி கொல்லப்பட்டு பெண்கள் மானபங்கப்படுத்தப்படுவதாக, சுருங்கக் கூறின் இனச்சத்தி காரிப்பு நடப்பதாக, கிடைக்கும் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. பெண்களின் நிலையோ எதிர் பார்த்த அளவு எதுவும் மாறி விடவில்லை. பெண்கல்வி வழங்கப்படுவது உண்மைதான். ஆனால் 'பூர்கா' எனப்படும் உடலை மூடும் ஆடை அணி

வது இன்றும் தொடர்கின்றது! தலைநகர் காபூலில் மட்டும் சில முகத்தை முடாத பெண்களைப் பார்க்கலாம். பெண்கள் பூர்காவை தாங்களாகவே அணிந்து வெளியே செல்கின்றனர். ஏனெனில் பெண்கள் வெளியே நடமாட முடியாத பாதுகாப்புற்ற சூழ்நிலை நிலவுவதால், பூர்காவை விட்டுவிட பெண்கள் மறுக்கின்றனர். பூர்கா அணிவதை விட தாலிபான் காலத்தில் பெண்கள் வெறுத்த அம்சம்: ஒரு ஆண் துணையுடன்தான் வெளியே போக முடியும் என்ற சட்டம். இது விதவைகளை அதிகம் பாதித்த விடயம். தாலிபான் ஆட்சியின் கடைசிக் காலத்திலேயே சர்வதேச நிர்ப்பந்தத்தால் பெண்களுக்கு சில உரிமைகள் வழங்கப்பட்டன. பெண்களே நடத்தும் பாண் பேக்கரி, மற்றும் சில கல்வி நிலையங்களை கண்டு கொள்ளாமல் விட்டமை போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். மேற்குலக நாடுகளைப் பொறுத்த வரை பெண்களின் உரிமைகள் மறுக்கப்படுவது பற்றிய பிரச்சாரத்தை அவர்கள் தமது தேவை கருதி பயன்படுத்தி வருவதை கவனிக்க வேண்டும். தாலிபான் காலத்தில் பெண்களைப் பற்றி பெரிதாக கவலைப்பட்ட அமெரிக்காவும், மேற்கு ஐரோப்பாவும் இப்போது வாயே திறப்பதில்லை. சரித்திரத்தில் இது போன்று முன்பும் ஒரு முறை நடந்துள்ளது. இந்தியாவில் 'சதி' என்றழைக்கப்படும் பெண்கள் உடன்கட்டை ஏறும் வழக்கத்தை காட்டி, அன்றைய பிரிட்டிஷ் அரசு இந்துக்கள் பெண்களைக் கொடுமைப்படுத்துவதாக உலகம் முழுவதும் பிரச்சாரம் செய்தது. நாகரிகமடையாத இந்துக்களிடமிருந்து இந்தியாவை விடுதலை செய்வதாகச் சொல்லித்தான் பிரிட்டிஷ் அரசு தனது இந்தியா மீதான ஆதிக்கத்தை நியாயப்படுத்தியது. இன்றும் அதே கதைதான் ஆப்கானிஸ்தானில் நடக்கின்றது. ஆப்கானிஸ்தானைப் பிடித்த நோக்கத்தை மேற்குலக நாடுகள் மிக வேகமாக செயல்படுத்தி வருகின்றன. துருக்மேனிஸ்தானி சிபுருந்து இந்தியாவை எண்ணைக் குழாய் அமைப்பது சம்பந்தமான திட்டம் நடைமுறைக்கு வரவுள்ளது. பெருமளவு மனிதாபிமான, பொருளாதார உதவிகள் யாவும் அமெரிக்காவே வழங்குகின்றது. பஞ்சத்தில் பரிதவித்த பொதுமக்கள் நிவாரணப் பொருட்களைக்

கண்டவுடன் முன்பு இதே அமெரிக்கா குண்டு போட்டதையும் மன்னித்து மறந்து விட தயாராகவிருக்கின்றனர். இத்தகைய செயல்கள் இன்றைய பிரதமர் கர்சாய் போன்றவர்களை வலுப்படுத்த உதவுகின்றது.

இன்றைய ஆப்கானிஸ்தானின் பரிதாபநிலையை காண்பவர்கள் இந்த நாட்டை வழிநடத்த ஒரு மாற்றுத் தலைமை இல்லையா எனக் கேட்கலாம். இருக்கிறார்கள், ஆனால் எங்கே? ஆப்கானிஸ்தானைப் பற்றிய ஒரு சராசரி மனிதனின் கருத்து என்ன?

பழமைவாதிகள், பிற்போக்கு வாதிகள், தாடி வைத்த மத அடிப்படைவாதிகள் வாழும் நாடு. சுருங்கச் சொல்லின் நவீன உலகத்தோடு ஒத்துப் போகாத நூற்றாண்டுகள் பின்தங்கி விட்ட நாடு. ஆனால் பன்னிரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னால், அதாவது எண்பதுகளின் இறுதிவரை இருந்த ஆப்கானிய சமுதாய அமைப்பு கிட்டத்தட்ட இலங்கை, இந்தியாவில் உள்ளது போன்றிருந்தது என்று சொன்னால் நம்புவீர்களா? பிற நாடுகளைப் போலவே ஆப்கானிஸ்தானிலும் குறிப்பிடத் தக்க படித்த மத்தியதர வர்க்கம் இருந்தது. இவர்கள் மத்தியில் லிபரல்கள், சோஷலிசவாதிகள், ஜனநாயக வாதிகள் மட்டுமல்ல நாஸ்திகர்களும் இருந்தனர். வசதியாக வாழ்ந்த இவர்களின் கையில்ல்தான் ஆட்சி அதிகாரம் இருந்தது. எழுபதுகளில் இடம்பெற்ற காபூல் பஸ்கலைக் கழக மாணவர் போராட்டம் தான் சோஷலிசக் குடியரசு அமைக்க உந்துசக்தியாக இருந்தது. அன்று மேற்குலக நாடுகள் சோவியத் யூனியனை எதிர்ப்பதற்காக மத அடிப்படைவாத முஜாஹிதீன் களுக்கு வழங்கிய தாராளமான உதவிதான் நாட்டை பாழ்படுத்திவிட்டதாக ஆப்கானிய மக்கள் குமுறுகிறார்கள். முஜாஹிதீன்கள் காபூலில் ஆட்சிக்கு வந்த பின்னர் முழு படித்த மத்தியதர வர்க்கமும் நாட்டை விட்டு வெளியேறி விட்டது. இப்போது மீண்டும் நாட்டை கட்டியெழுப்ப வருமாறு புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் வாழும் ஆப்கானிய பொறியியலாளர்களை, மருத்துவர்களை மற்றும் தொழில் வல்லுநர்களை நோக்கி இடைக்கால பிரதமர் கர்சாய் அறைகூவல் விடுக்கின்றார். ஆனால் இந்த புத்திஜீவிகளின் அரசியல் நிலைப்பாடு அவர்களை அங்கே செல்ல தடுக்கின்றது. இன்று புலம் பெயர்ந்து மேற்கேரோப்பாவில், வட அமெரிக்காவில் அகதி தஞ்சம் கோரி வாழும் இவர்களில் பெரும்பான்மையானோர் சோஷலிஸ்டுகள் அல்லது லிபரல்கள். மத அடிப்படைவாதத்தை மட்டுமல்ல, மேற்குலக தலைமையையும் ஏற்றுக் கொள்ளாத இந்த முன்வாழ்வு சக்தியை யாரும் கண்டு கொள்வதில்லை. குறிப்பாக மேற்குலக அரசு உளவுத்துறை இவர்களை கண்காணிப்பதுடன் வாயை மூடிக்கொண்டு சும்மாவிருக்குமாறு

எச்சரிக்கை விடுத்துள்ளது.

ஜேர்மனி பெர்லின் நகரில் நடந்த இடைக்கால அரசு அமைப்பது தொடர்பான பேச்சு வார்த்தைகளில் கூட எந்தவொரு ஆப்கானிய சோஷலிச ஜனநாயக அமைப்பிற்கும் அழைப்பு விடுக்கப்படவில்லை. மேலே தரப்பட்ட தகவல் ஆப்கானிஸ்தானில் மத அடிப்படை வாத சக்திகள் வளர்வதை மேற்குலக நாடுகள் மறைமுகமாக விரும்புவதை தெளிவாக்குகின்றது.

எதிரியை அழிப்பது மட்டுமல்ல, எதிரியின் தொடர்ந்த இருப்பை நிச்சயப்படுத்துவதும் போர்க்கால அரசியல்தான். தூரநோக்கற்ற இந்த அரசியல் மேலும் மேலும் பிரச்சனைகளை அதிகரிப்பதை நாம் காணலாம். தற்போது சீர்குலைந்து போயுள்ள தாலிபான்-அல்கைதா கூட்டணி தன்னை மீள் சீரமைப்பதில் கவனம் செலுத்துகின்றது. அதற்காக ஆப்கானிஸ்தானிலும், பாகிஸ்தானிலும் பஷ்ரூன் மொழி பேசும் மக்கள் வாழும் பிரதேசங்களில் தனக்கென ஆதரவுத் தளங்களை கட்டி வருகின்றது.

இந்த பஷ்ரூனியர்கள் காலங்காலமாக சிறுசிறு குழுக்களாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். வெவ்வேறு பெயர்களால் அழைக்கப்படும் இக்குழுக்கள் குழுத்தலைவரையும் குறிப்பிட்ட பிரதேசங்களையும் கொண்டுள்ளன. ஒரு குழுவின் ஆடு கூட இன்னொரு குழுவினரின் கிராமத்திற்குள் போக முடியாது. போனால் அடிதடி, குத்துவெட்டுத்தான். ஒவ்வொரு குழுத்தலைவரும் தன் சொற்கேட்டு நடக்கும் ஆயுதந் தரித்த அடியாட்களை வைத்துள்ளனர். ஆகவே, இத்தகைய சூழ்நிலை தாலிபான்-அல்கைதா காலூன்றிச் சாதகமாக விருப்பதை தெளிவுபடுத்த ஒரு சம்பவத்தை கூறுகின்றேன்.

பெருமுனைப்புடன் நடத்தப்பட்ட 'ஒப்பரேசன் அன்னகொண்டா' வின்போது மாறுவேடத்தில் சென்ற அமெரிக்கர்கள் பிடிபட்டதும் இதனால்தான். ஒரு வெளியாளை உள்ளூர் மக்கள் இலகுவாக அடையாளம் கண்டு கொள்வர். இதைவிட மரணித்த தாலிபான் போராளிகளின் சமாதிகளை உள்ளூர் மக்கள் புனிதஸ்தலம் போல சென்று வழிபட்ட கதையுமுண்டு. மீண்டும் தலைதூக்கியுள்ள சிறு ஆயுதக் குழுக்களின் அடாவடித்தனம், இதைவிட குற்றச் செயல்கள் குறைந்திருந்த தாலிபான் ஆட்சிக்காலம் பரவாயில்லை என்று பொதுமக்களை நினைக்க வைத்துள்ளது. இப்படியான குழப்பமான சூழ்நிலையில் புதிதாக ஒரு முற்போக்குச்சக்தி தலைமைதாங்கத் தவறினால், ஆப்கானிஸ்தான்தான் மீண்டும் ஒரு போரை சந்திக்கும். அப்போது தாலிபான்-அல்கைதா கூட்டணி முன்னேறி வந்தால் அது முழு மத்திய ஆசியாவையும் பாதிக்கும்.

இலக்கிய வகையறாக்களுள் அதிக சக்தி வாய்ந்ததும் மிகவும் நுட்பமானதுமான கவிதையை தனது வாழ்வாகவும் தவமாகவும் யாசித்து வரும் அரவிந் அப்பாதுரையின் வெள்ளோட்டத் தொகுப்பு 'முதல் அசைவுகள்'. பலநூறு கவிதைகளை எழுதி பல தொகுப்புகளாக கொணர முனையும் அவரது நோக்கத்தின் முதல் அசைவு இது. விரைவில் அச்சில் வெளிவரவுள்ள இவரது சில கவிதைகளும் சிறுகதைகளும் ஏற்கனவே உயிர்நிழலில் வெளியாகியிருக்கின்றன.

முதல் அசைவுகள்

கவிதைகள்

பிரபஞ்சம் பிறந்த நாளிலிருந்து

எண்ணிலடங்கா தத்துவங்கள் பிறந்துவிட்டன
என் சுவாசத்தைப் போன்ற

முழுமையான தத்துவம் உள்ளதா?

இல்லை என்று அறிந்ததே என் வித்தை

என்னைப் புடைசூழ்ந்திருக்கும்

செடி கொடி மரங்கள்

கற்கள்

மணல்

நாய். தேள். ஓணான்

எல்லாமே அழகானவையாகவும்

அற்புதமானவையாகவும்

எனது கண்ணுக்குத் தெரிகின்றன

பூமியில் வாழ்ந்து வரும் ஜீவராசிகள்

அனைத்திற்கும் என் கண்களை

தானம் செய்ய வேண்டும் என்பதே

என் கவிதையின் தாற்பரியம்

வாகனம் சென்று மறையுமுன்

நிலத்தை மறந்து எழும் புழுதியும்

அதிசயம்தான்.

கால விலங்கு

பிரஞ்சு மூலம் :
யோன் தார்தியோ
தமிழில்:
வாசுதேவன்

அந்த மனிதர் வாங்கிலில் நீண்டு படுத்திருந்தார். இன்னமும் வெறிச்சோடிக் கிடந்த வீதியின் அமைதியும் அதிகாலைக் குளிர்மையும் தாலாட்ட உறங்கிக் கொண்டிருந்தார் போல் தோன்றியது. ஆனால், அவர் கண்கள் அகலத் திறந்திருப்பதும், அவரது உடலெங்கும் கால் நுனியிலிருந்து உச்சந்தலை வரையும் ஒரே திசையிலான ஒருவித நடுக்கம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருப்பதும் அவரை அண்மித்தபோதுதான் தெரிந்தது.

சகவீனமுற்றிருக்கிறீர்களோ ? எனக் கேட்டேன்.

தலையைத் திருப்பாமலே இல்லையென்று கூறினார். அவரது நடுக்கம் அதிகரிப்பது போல் பட்டது.

அப்படியானால் இந்த நடுக்கம்... ? நான் மீண்டும் கேட்டேன்.

சிரித்தவாறே பதிலளித்தார் : "உண்மைதான், உங்களுக்கு இதைப் புரிந்து கொள்ள முடியாது. நான் நீராடிக் கொண்டிருக்கிறேன்."

வெள்ளத்துள் கிடக்கும் கல்லைப் போன்றவர்கள் இந்த மனிதர்கள்.

பல மணி நேரமாக அசைவின்றியிருக்கிறார்கள் (உதாரணமாக, அவர்கள் உறங்கும்போது), பின்னர் ஒரு பலமான அலையடிக்கும்போது இரண்டு அல்லது மூன்று தடவை புரண்டு படுக்கிறார்கள், மற்றைய கற்களில் முட்டி மோதிக் கொள்கிறார்கள், பின்னர் சிறிது தூரம் நகர்ந்து மீண்டும் மந்த நிலைக்குள் வீழ்ந்து விடுகிறார்கள். இவர்களை அள்ளிக்கொண்டு செல்லும் வெள்ளம் எவ்வகையிலேனும் இவர்களிடம் உட்புகுவதில்லை. தம்மைத் தாமே இறுக மூடி, மாற்றங்களை மேல் மட்டத்தில் மட்டுமே செய்கின்றார்கள். காலம் இவர்களின் தோலைத் தாண்டி உட்செல்வதில்லை.

நானோ, காலத்தைப் பார்க்கிறேன்; அதைப் பார்ப்பது மட்டுமல்லாது, அதைக் கேட்கிறேன்; உணர்கிறேன்; நான் காலத்தை அனுபவிக்கிறேன்.

உங்களது விழிப்புணர்வும் என்னுடையதைப் போன்று கூர்மையடைந்தால், உங்களது கண்களும் காதுகளும் அவற்றின் எதேச்சையான முன்னனுமானங்களை விட்டுவிட்டால், எதையும் இலகுவாக்கிப் பார்க்கும் வழமையி

தமிழில் காலம் கடத்தல், காலம் போக்கல், காலத்தை ஓட்டல், காலமாகுதல் எனவெல்லாம் பல சொல்லுபயோகங்கள் உண்டு.

அண்மையில் பிரபல பிரஞ்சுக் கவிஞர் யோன் தார்தியோவின் (Jean TARDIEU) "நிழலின் பாகம்" எனும் புத்தகத்திலிருந்து வாசித்த இவ்விடயம் "காலமாகுதல்" என்ற சொல்லின் அர்த்தத்தை ஒரு புதிய கோணத்தில் புரியவைப்பது போல் தோன்றியது.

ருக்கிறேன்."

"நகரக் காற்றில் நீராட்டம் போலும்" என்று ஆச்சரியத்துடன் சிரித்தவாறே "கவனம், பசி கொண்ட நாய்கள் அலைகின்றன." என்று சொல்லிவைத்தேன்.

"பயப்படாதீர்கள் நான்... நான்..."

ஒரு கணம் தாமதித்து, பின்னர் ஒரு வெளிப்படையான பரவச உணர்வுடன் "நான் காலத்தில் நீராடிக் கொண்டிருக்கிறேன்" என்றார்.

"எனக்கு இன்னமும் ஒன்றும் புரியவில்லை. "நான் மீண்டும் கூறினேன்.

"அவசரமில்லையெனில், வாங்கிலின் மறுபக்கத்தில் அமருங்கள். நான் உங்களுக்குப் புரியவைக்கிறேன்."

அவரின் விண்ணப்பத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அமர்ந்தபோது, தொடர்ந்து கூறினார்:

அனேகமானவர்கள் காற்றிலும்விட முக்கியமான ஜீவன ஆதாரமான காலத்தைக் காண்கிறார்களில்லை. மூழ்கடிக்கப்பட்டு, அமிழ்ந்து சுமையாகவும் அறிவீனமாகவும் பிடிவாதத்துடன்

லிருந்து மாறிவிட்டால், உணர்வால் உட்கொள்ளக் கூடியவற்றிலிருந்து எப்போதும் மாறாத தாறுமாறான தகவல்களை மட்டும் எடுப்பதை நிறுத்திவிட்டால், எவ்விதச் சந்தேக முமின்றி உங்களது ஜீவன ஆதாரத்தின் தொடர்ச்சியான ஓட்டத்தை, அதன் இடையறா, பிரிவுறா ஓட்டத்தை, சம இடைவெளியைப் பேணி சத்தமின்றியும் துரிதமின்றியும் ஓடும் உங்கள் விதிபிணைந்துள்ள கால நதியோட்டத்தை நீங்களும் பார்க்கலாம், கேட்கலாம்.

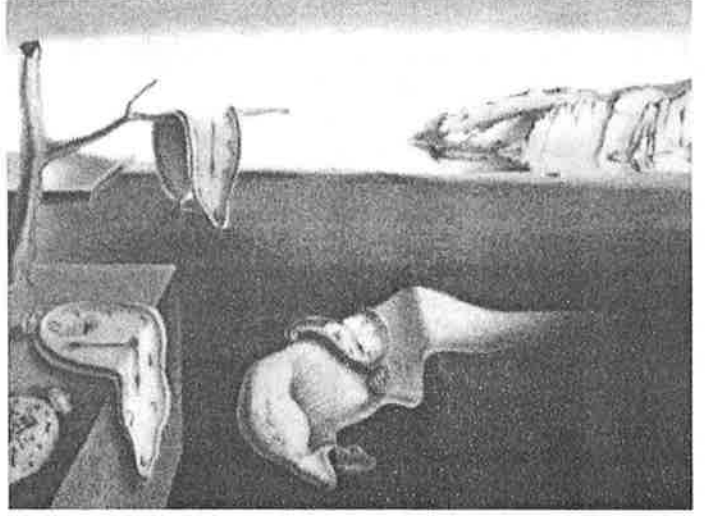
புலன்களால் அதை உள்வாங்கினால் மட்டும் போதாது. இதயமெங்கும் விழாக்கோலம் காண வேண்டியும், உள்ளம் சுமையிழந்து பரவசம் கொள்ள வேண்டியும் காலப் போக்கோடு அசைய

வேண்டும்.

இவ்வகையில், என்னைப் பொறுத்த வரையிலும் இந்தப் புலப்படாத ஆற்றிற் கெதிராய் நான் எப்போதும் அசைவ தில்லை. நான் வீதியில் நடக்கும் போது என்னைப் பாருங்கள்: முன்னரைப் போன்று நான் தாறுமாறாகப் பாதம் பதித்து நடப்பதில்லை. கால்களின் பொறியியுற் கத்தரிக்கோல் நடையி னால் என் பயணத்துாரத்தை நான் சமமான சிறு துண்டங்களாக வெட்டிப் பிரிப்பதில்லை. எதிர்காலத்தின் தூய மூச்சை ஏற்கெனவே நுகர்ந்து புரிந்து கொண்டது போல் ஒரே வீச்சில் என் உடல் முழுவதும் முன்னோக்கி நகர் கிறது. இலாவகமாக, தயார் நிலையில், நேரத்தின் ஓட்டத்தில் நிறைந்த பரவச முற்று, தலையை முன்வைத்து, என் பின்னால் கைகளை அகல விரித்து, தார்த்தெருவில் பாதங்களை மெல்ல நகர்த்தி, நான் கால வெள்ளத்தில், கால வெள்ளத்துடன் நீந்துகிறேன்.

ஒரு பூனையசைவைப் போன்றதும், பாம்பு நெளிவைப் போன்றதுமான இந் நீச்சலில் மோதல்கள் இல்லை, அயலில் காணும் "கற்களுடன்" மோதலின் காரணமாய் வரும் முரட்டுச் சினத்தைத் தவிர்க்க முடிகின்றது. பயணிகளுக் கிடையில் ஒரு விலாங்கு பாறைக்குள் நெளிந்தோடுவதுபோல் நான் நகரு கிறேன். பயணிகள் சிலவேளைகளில் என்னைப் பார்த்து பைத்தியமோ என அஞ்சி விலகும் போதெல்லாம் அதுவே எனக்குப் பாதுகாப்பாகவும் இருக் கின்றது.

ஆகவேண்டியவற்றைக் கவனிப்ப தற்கோ அன்றில் சற்று ஆறுதலுக்கா கவோ நான் இந்நீச்சலை கட்டாயத்தின் பேரில் நிறுத்தும் கணங்களென்றாலோ, கனவானே!, இவையே சிலவேளைகளில்

என் வாழ்வின் மிக உன்னதக் கணங்கள்.

பார்த்தீர்களா, சிலவேளை நான் ஒருவன்தான் இவ்வாறு காலத்தைத் தன்னுள் நகர்த்தத் தெரிந்தவன். காலத்தின்பால் ஒரு குற்ற அலட்சியத்தைக் காட்டுவதற்குப் பதிலாய், ஏற்கெனவே பல வருடங்களாக, நான் அதற்கு என் உடலினதும், பிரக்கையினதும் கதவுகளை அகலத்திறந்து வைத்திருக்கிறேன். காலம் என்னில் தன்னில்லத்தில் போன்று குடியிருக்கின்றது.

மீன் எவ்வாறு நீர்விலங்கோ, நான் அவ்வாறு காலவிலங்கு. இரவு பகலாய் காலமெனைக் காவுகின்றது, அது விரும்பிய இடத்திற்கு என்னைத் தள்ளிக்கொண்டு செல்கிறது, ஓரிடத்திலிருந்து இன்னோரிடத்திற்கு என்னை உருட்டுகிறது, ஒரு இருக்கையிலோ அல்லது படுக்கையிலோ என்னை அது மெதுவாய் விடும்போது தொடர்ந்தும் என்னுடைய தண்ணீர் வடிக்கடியால் ஓடுவதுபோல் ஓடுகிறது. அப்பொதெல்லாம் நான் அதன் ஓட்ட வேகவிச்சத்திற்கு வெளியாகிறேன், ஓட்டவிசை குன்றிய குழியொன்றில் போடப்பட்டு கனவு காணுகிறேன்.

காலத்துடனான எனது இறுக்கமான பிணைப்பு அறுபடவில்லை யென்றும், நாமொரு சாதாரண ஓய்வு நிலையில்தானிருக்கிறோம் எனவும் எனக்கு நானே வலியுறுத்த, கடற்காற்று வீசாத ஒதுங்கு துறையில் நங்கூரமிட்ட கப்பலொன்று தன் மிதக்கும் தன்மையை மிகச் சிறிய அலையசைவாலும், அதன்போது தன்மேனியில் தோன்றும் ஒளித்தெறிப்பாலும் அல்லது அதிவூள் ஒரு சங்கிலி முகப்பில் மோதி ஏற்படுத்தும் சீரற்ற சிறிய ஒலியாலும் வெளிப் படுத்துவதுபோல், இமையைக் கொட்டியோ உதடுகளை அசைத்தோ காலை அசைத்தோ உருவாக்கும் ஒரு சிறிய இயக்கம் போதுமானதாகும்.

ஆகவே, இவ்வாறு நான் பல மணிநேரங்களாக, எனது ஜீவன ஆதாரத்திலிருந்து துண்டிக்கப்படாது, வேலை செய்து கொண்டோ, வாசித்துக்கொண்டோ, உணவருந்தியவாறோ, கனவு கண்டவாறோ அன்றில் தூங்கியவாறோ இருக்கமுடியும்.

இருப்பினும் இப்பயிற்சிக்கு அனைத்துப் புலன்களும், அனைத் துத் தசைநார்களும் பழக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆழமான தூக்கத்தின் போதும் ஒருபோதும் முற்றுமுழுதான அசைவின் மைக்குள் வீழாதிருக்க அறியவேண்டும், தன்னைத் தளர்த்தி இயல்பான தன்னிலையில் இருந்தாலே கூட இது சாத்தியமாகி விடும். அப்போ நரம்பு மண்டலம் முழுவதிலும், தசைநார்கள் அனைத்திலும், குருதிக்குழாய்கள் எல்லா வற்றிலும் எங்கோவோரிடத்தில் சுய இயக்கம் ஒன்று தோன்றி இறுக்கமோ அல்லது விரிசலோ உருவாகி நுண்ணிய

அசைவொன்று கணப்பொழுதில் பரிணமிக்கிறது. ஆற்றுவளைவு நீர்த்தாவரங்களும் இவ்வாறுதான் செயற்படுகின்றன. மிகவும் அமைதியான கணங்களில் கூட அவற்றின் மென்தண்டுகள் இலேசாக ஆடுவதையோ அல்லது அசைவதையோ நீங்கள் எப்போதும் பார்க்கலாம். வளைவொன்றில் வேகம் தணியும் ஆற்றநீர் கூட அமைதியாய் தன்னைப் புதுப் பித்துக் கொள்வதைக் குறைப்பதில்லை.

இரவு பகலாய் என்னை நிரப்பும் இன்புணர்வு எப்படியானது என்பதை இப்போது புரிந்து கொண்டீர்களா !

நான் நடப்பதில்லை,

நீந்து கிறேன்.

நான் தரிப்பதில்லை,
மிதக்கிறேன்.

நான் வாழ்வதில்லை,
நீராய் ஓடுகிறேன்.

தன் விதியுடன் இசைந்தே கும் அனைத்துப் படைப்பு கட்டும் நடந்தேறுவது போன்று, ஒரு மிகப் பெரிய, நிரந்தரமான பரவச உணர்வு என்னில் விரவிவிட்டது. எனது அனைத்துச் செயல்களும், சிந்தனைகளும் ஆனந்த வர்ண மெருகு கொண்ட களிப்புகள்.

இயலுமா ஒருநாள் இவை யென்னால் :

எனது கண்டுபிடிப்பை இன்னமும் விரிவுபடுத்தி, என்னை நீராட்டும் ஜீவன ஆதாரமான காலத்திடம் என் விருப்பங்கள் அனைத்தையும் கையளித்தல், வருடங்களின் நீட்சியுடன் என்னையும் நீட்டுதல், பொருட்களின் அசைவுகளுடன் முற்றுமுழுதாய் ஒன்று படல், நீரின் தண்மையில் தன் வடிவத்தையும் பிரகாசத்தையும் மறந்துபோகும் பணிக்கட்டியைப்போல் எனது சுயவடிவத்தை மகிழ்வுடன் கைவிடல், கரைந்து, கரைந்து நீராய் ஓடுதல்.

காலமாகுதல்!

நிவேனி

பாலநிலைக் கற்கை நெறிச் சஞ்சிகை

தொடர்புகளுக்கு:

பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனம்

58 தர்மராம வீதி

கொழும்பு 08

இலங்கை.

தொலைபேசி: 596826, 595296

தொலைநகல்: 596313

இலங்கையில் இருந்து பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனத்தால் வெளியிடப்படும் நிவேனியின் 8வது இதழ் ஆனி 2001இல் வெளிவந்துள்ளது. இந்த இதழின் ஆசிரியர் செல்வி திருச்சந்திரன். நிச்சயமாக வாசிக்கப்படவேண்டிய செறிவான ஆழமான கட்டுரைகளைக் கொண்டு வெளிவந்திருக்கின்றது.

1. ஆசிரியருரை

மாற்றுக் கருத்தியலும் அவற்றை உள்ளடக்கிய இயக்கங்களும் - சில குறிப்புகள்

2. பெண்நிலைவாத விமர்சனக் கண்ணோட்டத்தில் மங்களம்

தம்பையாவின் நொறுங்குண்ட இதயம் - ஒரு மீள்பார்வை -

செல்வி திருச்சந்திரன்

3. மலையகத் தேயிலைத் தோட்டங்களில் வாழும் பெண்களும்

இனத்துவமும் - சுமலினி கணேசன்

4. சுயத்தைத் தேடி.... - அம்பை

5. பெண்நிலைவாதத்தின் தமிழ்நிலை நின்று சிந்திப்புகளும்

ராஜம் கிருஷ்ணனின் எழுத்துக்களும் - பத்மா சோமகாந்தன்

6. சுன்னாகத்தம்மா - மொ.பெ. இந்துசாதனம்

7. சுன்னாகம் செல்லாச்சியம்மா - ச. அம்பிகைபாகன்

8. பெண் உலகம் - செல்வநாச்சியார் பெரிசுந்தரம்

9. எழுத்தாளரும் பெண்கள் - சில முக்கிய வினாக்கள் - எஸ்.

மாரிமுத்து

10. நமது வருங்காலச் சந்ததியினரை 'அச்சமில்லை' என்று

ஆர்ப்பரிக்கும் வீரர்களாய் வளர்ப்போம் - ஸ்ரீமதி செல்வநாச்சியார்

பெரிசுந்தரம்

11. பெண்மை தொடர்பான கருத்தியலில் பெண்ணின்

பாலுணர்ச்சி - செல்வி திருச்சந்திரன்

12. வரலாற்றுப் படிமங்கள் சிலவற்றில் ஒரு பெண்நிலை நோக்கு

(நூல் விமர்சனம்) - அ. பாண்டிரங்கன்

13. உயிர்வெளி : பெண்களின் காதல் கவிதைகள் (நூல்

விமர்சனம்) - எஸ். சந்திரசேகரம்

எதிர்வினை மூலம்

கடந்த உயிர் நிழலில் ஜோகர்ட்ணம் அவர்கள் எழுதிய 'ஐரோப்பிய வாழ் தமிழர்களும் பொதுஇடங்களிலான நடைமுறைகளும்' எனும் கட்டுரையின் மீதான இன்னுமொரு பார்வை.

போகப்போக மாறும் ஆகவே நன்று

அலசப்படவேண்டிய விவகாரந்தானென்று நண்பர் உருவேற்றியதும் இதை நான் எழுதக் காரணம். முக்கியமாய் இருப்பிலிருக்கிற சங்கதியொன்று அதிகம் விவாதிக்கப்படாதமைந்து கிடக்கிறது என்கிற பகுப்பில் இது விசயம் வரலாந்தான்.

உயிர்நிழல் 20வது இதழில் ஜோகர்ட்ணம் எழுதிய 'ஐரோப்பிய வாழ் தமிழர்களும் பொது இடங்களிலான நடைமுறைகளும்' என்ற கட்டுரையைப் பார்த்த பிற்பாடுதான் இந்தச் சில்லெடுப்பு..

முஸ்தீபின் படி, ஏதோ இந்தக் கட்டுரையின் கருத்துக்களுக்கு முரணான குறிப்புக்களை வைக்க எனதிந்தக்கட்டுரை என்று நிச்சயமாய் ஆகாது.

சில, பல, நீளவாழ அம்சங்களைத் துல்லியமாகவும் விஷய அலசலை பிரதானங் கருதி வளர்த்து விரிக்கவும் மேலாய்வு முக்கியமே.

மேற்கத்தைய நாடுகளில் ஈழத்தமிழர் அள்ளுண்டு, கொண்டுண்ட போதான சடுதிச்சூழல் சமாச்சாரங்களை ஆராய முன் முக்கியமான சில அடிநிலைவரங்களைப் பார்க்க வேண்டும்.

முழுக்க முழுக்க கலாச்சார, பழக்க வழக்க, சமூக அமைவு முரண்பாடுகளை ஏலவே சிக்காராக அலசாதுவிடின் ஈழத்தோரின் குதியன்குத்துக்களின் அடிக்கரு வெளியில் வரவே வராது.

மொழி, மதம், இனம், புலம் என்று எல்லாக் கூறுகளிலும் பிரமாண்டமான வேறுபாடுகளைக் கொண்ட ஐரோப்பா, வடஅமெரிக்கா, அவுஸ்திரேலியா போன்ற பெரும்புலங்களுக்கு ஈழத்து வளர்பெறாப் பிரதேசங்களிலிருந்து இடம்மாறுகிற போது பாரதூரமான, மலைப்பு மிக்க சூழல்மாற்றம் ஒன்று நிகழ்ந்துவிடுகிறது. பனியே வீழாத, பனை வடலிகள் செறிந்த, செப்பனிடாத ஒழுங்கைகளில், தெருக்களில் புழுதி எழும், போக்குவரத்து, தொலைத்தொடர்பு, நிறைந்த தேவை நிர்வல், சீரார்ந்த குடிசாரமைப்பு எதுவுமே இல்லாத 'நம்ம' ஊரிலிருந்து எல்லா விசயங்களிலும் அபரிமிதமான தன்னிறைவில் திளைக்கும் தேசாந்தரங்களுக்கு கூடுவிட்டுக் கூடு பாய்ந்த பாங்கில் வந்து சேருகிற போது வருகிற வியப்பையடுத்து, தடிப்பு வருகிறது.

வசதியும், மனித உரிமைகளின் சமனத்துக்கான சட்ட வாய்ப்புக்களும், திறந்த பொருளாதார வடிவால் ஓட்டிச் செல்லும் பிரகாசப் போக்கிடமும் எங்கள்

ஈழத்தமிழர்களை இந்திந்த இடங்களில் சொர்க்கப் பொந்துள் எறிந்துவிடவே செய்கின்றன.

சௌகரியங்கள் 'என்னாலும் இயலும்' என்ற மமதையை நம்ம மண்டைக்குள் கூராய் ஏற்றுக்கின்றன.

மேற்கத்தைய சொகுசுகளை இந்திந்த சுதேசிகளுக்கு நிகராக எம்மால் இங்கிங்கு அனுபவிக்க முடிகிறது. சுதந்திரச் சட்டங்களாலும் திறந்த வாய்ப்புக்களாலும் எம்மிடம் பணம் புழங்குகிறது.. பிறகென்ன..? பயங்கொள்ள. விவகாரங்கள் குறைய வாரம்பிப்பதில் ஆச்சர்யமில்லை.

மேற்படி விஷயங்கள் எங்கள் ஈழத்தமிழர்களுக்கு மட்டுந்தான் பொருந்துமென்று சர்ச்சிப்பது தப்பு.

கீழைத்தேசத்தார், ஆபிரிக்கர், மத்திய-தென்னமரிக்.. இவர்களுக்கும் பொதுவானது.

தெருவிலும், பேருந்திலும், ரெயிலிலும் சுற்றுப் பயணிகளைப் பற்றிச் சட்டசெய்யாது தத்தம் கடுபாஷைகளில் ஆணைத்தொனியில் சம்பாஷிக்கிற வங்காளி, பாகிஸ்தானிய, இந்திய, சூடானிய, நைகரிய, எல்-சல்வடோரிய, சிலிய, பெருவிய மாந்தரும் உளர் என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும்.

இந்த அசூசைப் பழக்க வழக்கங்களையெல்லாம் நம்ம ஈழத்தமிழர்கள் மட்டுந்தான் கொண்டுள்ளார்கள் என்பது போன்ற சுயஇனக்கிழியல் முழுப் பிம்பத்தையும் படம் பிடிப்பதல்ல.

எந்த இனமாயினும் இரு விஷயங்களை அதீதமாய் தூக்கிப்பிடிக்கும் போல் இருக்கிறது. ஒன்றில் தன்னினம் அபரிமிதமான விழுமியங்களைக் கொண்ட தென்று யதார்த்தத்துக்கு முரணாய் புசத்துவது, அல்லது சுயசாதியை சற்றே அநியாயமாய் கிழித்துத் தூக்குவது.

இத்தாலியரைக் குறை சொல்லும் இத்தாலியர், ஆங்கிலேயரை வசைக்கும் ஆங்கிலேயர், ஆபிரிக்கரைக் கிழிக்கும் ஆபிரிக்கர், அரபுக்களைக் கண்டிக்கும் அரபுக்கள் என்று உலகம் ரொம்பவும் சாதாரணந்தான்.

இக்கருத்துக்கள் ஏதும் நம்ம ஈழத்தமிழ்ச் சாதியின் தகிடுதத்தங்களை அங்கீகரிப்பதாகாது.

மறுபுறமாய் இன்னோர் பக்கத்தையும் பார்க்க கலாம். உலகு சிறுத்து தேசங்களின் எல்லைகள் குறுகி அல்லது அழிந்து முடிந்த பிற்பாடு மேற்படி வளர்முக்க நாடுகளுக்கு விஜயிக்கும் மேற்கத்தையார் உடனடியாகச் செல்நாடுகளின் கலாச்சார பழக்க

எதிர்வினைநடைநடா

வழக்கங்களைக் 'கபக்'கென்று பிடிப்பவர்கள் என்றும் இல்லை. தத்தம் பண்பாடுகளை உடனடியாகக் களைதலென்பது நிஜத்தில் சாத்தியமாகாத தொன்று.

பதினாறாம் நூற்றாண்டின் ஈழக்கரையோரங்களில் தரைதட்டிய போத்துக்கீசர் உடனடியாக வேஷ்டியைக் கட்டிக் கொண்டு புட்டவித்துச் சாப்பிடவில்லை. ஆபிரிக்காவை ஓரளவு பூரணமாக ஆக்கிரமித்துக் கொண்ட ஆங்கிலேயரும் பிரெஞ்சுக்காரரும் இலை வேய்ந்த மண்குடிசைகளில் புகுந்து கிழங்கவித்துண்டு 'VOODOO' நடனத்தில் திளைக்கவில்லை.

வைனைக்குடித்து வேகிய தத்தம் உணவைச் சுவைத்து சொந்தப் பழக்க வழக்கங்களையே கைக்கொண்டார்கள். ஆதலின் கலாச்சார விழுமியங்கள், பழக்கவழக்கங்கள் யாதெதுவாயினும் முதலெடுப்பில், நிலம் மாறிய உடன்கையுடன் வாழ்நிலத்திற்கேற்ப மாறிவிடாதெனலாம். இந்தப் பழக்கவழக்கங்கள், கலாச்சாரப் 'பரவணிக் குணங்கள்' அந்தந்த நாட்டில் வாழ்ந்த போதான வழிக்கு உயரியனவோ, நாகரீக அடிச்சட்டத்தில் தாழ்ந்தனவோ என்பது ஆளுக்காள், நாட்டு நாட்டுப் பார்வையில் வேறுபடவே செய்கின்றன.

இந்திய நகர்களுக்குச் செல்கிற பிரெஞ்சுக்காரனோ, ஜேர்மானியனோ அங்குள்ள மக்கள் உரத்துப் பேசுவதை அங்கு வைத்தே வெறுத்து ஏளனிக்கும் சாத்தியம் குறைவு என்ற அர்த்தத்தில் இதனை எடுத்துக் கொள்ளலாம். இந்தியா இப்படித்தான் இருக்கும் என்று தெரிந்துகொண்டே பிரயாணிக்கும் பயணிகள்தான் பெரும்பான்மையினர்.

இந்த அடிதடி விவகாரம் கொஞ்சம் கிலேசத்திற்குரியதும், சிக்கலானதுந்தான். இலங்கையில் ஈடுபட்டால் என்ன, கனடா, பிரான்சில் ஏறுப்பட்டாலென்ன அடிதடி கெட்டது கெட்டதே. தேவையற்ற வன்முறை எங்கும் சரியல்ல.

இந்த ஈழத்தாரின் பிறதேசங்களிலான வன்செயல் கலாச்சாரத்தை நம்ம நாட்டின் ஆயுதப் போராட்டத்துடன் இணைக்கமுடியும்.

எண்பதுகளின் ஆரம்பத்தில் சீரேற்றத்தில் ஆரம்பித்த ஈழவிடுதலைப்போராட்டத்தில் தமிழ் இளைஞர்கள், அவர்தம்முக்கு முற்போடு இளைஞராயிருந்தவர்களிலும் கூடுதலான அளவுக்கிரத்தில் வன்முறையைப் பிரயோகித்தது வரலாறு. ஓர் குழும, பிற இயக்க, இராணுவ, பொலிஸ், சிங்கள பொதுஜன என்று இரத்தத்தின் இயல்பான பாயுகைக்கு பழக்கப்பட்டனர் இயக்க இளைஞர்.

இவர்களும், இவர்தம் வழித்தோன்றல்களும் பிறபுலம் பெயர்தலுற்றபோது அடிதடி வழிபாடும் வழிதொடரவே செய்தது. வீரம், வினைத்திறன், உடலுள ஆகிருதி எனப்பட்ட தேவைக்கூறுகளை வித்திட்டு வளர்க்க முன்னெடுக்கப்படும் விளையாட்

எதிர்வினைநடைநடா

டுக்களின் ஆடுகளங்களில், அசிங்கத்தமாய் துவக்கும், கத்தியும் தூசணையும் கோடரியும் வந்ததின் அடிக்காரணி ஊரின் ஆயுதப் பயிற்சியும் பழகுகையுமே என்பது மிகைத்தல்ல.

பொது இடத்தில் இங்கிதமற்று நடப்பதில் வளர்முக நாட்டவர் முன்னிற்பது வாஸ்தவமாயினும், ஒப்பீட்டளவில் பாராது விடுகையில் எத்தேசத்தாரும் இதற்கு விதிவிலக்கல்லவென்பது கண்கூடு.

ஈழத்தமிழர் சராசரியிலும் கூடச் சற்றுக்கூட, அவ்வளவுதான்.

இன்னொரு விவகாரத்தையும் ஒத்தாய்தல் நலம். இருபத்தோராம் நூற்றாண்டின் இந்த ஆரம்ப காலங்களில் வெளிநாடுகளில் நிலபரம் இப்படியிருக்கிறது. ஒரு முப்பது வருடம் முன்னோக்கிப் பார்ப்போம். இப்போது 25 வயதுக்காரனுக்கு அப்போது வயது 55 ஆகிவிடும். இங்கு பெயர்ந்த புலத்தில் பிறந்தவர்கள்தான் பெரும்பான்மையினராவர் அப்போது. இங்கத்தைய சூழலில் முப்பது வருடகாலம் வாழ்ந்தவர்களோ, பொதுவிடங்களில் கத்திக் கதைக்காரென எதிர்பார்க்கமுடியும். சூழலினது தாக்கத்தால் பழக்க வழக்கங்களும், பண்பாடுகளும், விழுமியங்கள்கூட தரிநாட்டின் போக்கினை நோக்கி நகர்ந்து, பிரதான நீரோட்டத்தை அண்மித்துவிடும். (அந்த நேரம் தமிழ், ஈழத்தான் என்கிற அடையாளங்களும் குறுகி விடுமென்பது வேதனை தரும் இன்னொரு விஷயம்.)

புலம்மாறிய இந்த இடங்களில் பெருவழக்குக்கு, ஒரு பதினைந்திலிருந்து முப்பத்தைந்து வயதானவர்க்கே இந்த அரிப்பு. காலத்தோடு இந்த அரிப்பு மசிந்துவிடுமென்பது தெம்பானது.

இங்கு பொருந்தாது ஆயினும் தேவையான இன்னோர் நல்லொளி தெரியும் விவகாரத்தையும் குறிப்பிட்டு முடித்தல் ஷேமம்.

இந்தப் பிறநாடுகளில், ஈழத்திலிருந்து பத்திரமாகக் கட்டிக் காத்துத் தூக்கி வந்து அவிழ்த்து விட்ட சாதிப்பிரிவினைச் சீர்கேடும் இவ்வாறே காலப்போக்கில் அருகி மறைந்துவிடுமென்பது ஆனந்தம் தருகிற சங்கதி. (அட.... இங்கு வெளிநாடுகளில் இந்தச் சாதிப்பிரச்சனையெதுவுமே இல்லையென்று வழக்காடும் தீக்கோழிப்பிறப்புக்களையிட்டு அக்கறைப்படத்தேவையில்லை.)

சுழன்று சுழன்று எவ்வளத்தால் மையத்துக்கு வந்து ஆராய்ந்தாலும் ஈழத்தாரின் இங்கிதம் குறைந்த பற்பல நடவடிக்கைகள் காலப்போக்கில் இல்லாதொழிந்துவிடுமென்கிற கோட்டுசலே தெரிகிறது.

அதுவரை நல்லது.

அளவெட்டி சிறீசுக்கந்தராசா

கடந்த உயிர்நிழலில் சேரன் அவர்கள் எழுதிய 'குற்றம் குற்றமே' எனும் கட்டுரையின் மீதான இன்னுமொரு பார்வை.

புதிய அரசியல் அகழ்வாராய்ச்சியாளர்

நல்ல கவிஞராக, மகாஹுவியின் மைந்தராக சேரனை அறிந்திருக்கும் எமக்கு அவரை இப்போ அரசியல் ஆராய்ச்சியாளராகவும் அறியும்படியுமான நிர்ப்பந்தம் கடந்த உயிர்நிழல் மூலம் கிட்டியுள்ளது. எம்போன்ற புகலிடக் குடியேறிகளின் அரசியலை வாழ வைக்கும், வழிகாட்டும் பொறுப்பைத்தானே மனமு வந்து ஏற்றுள்ளார். இவர் இன்றைய உலக புதிய ஒழுங்குச் சித்தாந்தக்கட்கு ஏற்ப, ஜனநாயக, சமாதான, மனிதாபிமான, சன்மார்க்க வழிகளை எமக்கு காட்டியருள்கின்றார்.

தத்துவம் என்பது மனிதர்களை சமூக இயக்கத்தைப் புரிந்து கொள்வது உலகின் சாராம்சம் என்ற அறிவியல் மதிப்பீடுகள், மனித எழுச்சிகள், மந்தப்பட்டுள்ள காலகட்டங்களில் பெறுமதியற்றவை என்பது போல் தோன்றுவது இயல்பே. அவநம்பிக்கைச் சிந்தனைகளை இக்காலங்களில் செழித்து நிற்கும். உண்மைபோல் தோன்றும். இங்கு சேரனை ஒத்த செய்தியாளர்கள் அரசியல் கலாச்சாரத்துடன் சம்பந்தப்படாதவர்களாகவே இயங்குவர். இது இவர்கட்கு எட்டாத துறையாக இருக்கும். முதலாளியக் கருத்தியல்களையே உண்மையின் கோபம்!, மனிதம் காக்கும் அருமருந்து! என்பதாய் தம் மடியில் கட்டிக்கொண்டு திரிவார்கள். நடப்பை பொய்யாய், தம் விருப்புகட்கு ஏற்ப விளக்கும் ஆதிக்கக் கருத்தியல் பிரமாண்டங்களின் முன்பு இவர்கள் வெல்லப்படுகின்றனர். தம் கருத்துக்களை அதனை ஒட்டியே வடிவமைக்கின்றனர்.

சேரன் உயிர்நிழலில் பேசியவை விபத்து அல்ல. ஏதோ தப்பித் தவறி நடந்தது அல்ல. சீரழிந்த தமிழ்நாடு சிந்தனைப் போக்குகள் ஏகாதிபத்தியக் கருத்துக்களை நோக்கி நகர்வதை எமக்கு கண்முன்னே காட்டித் தருவதுமாகும்.

சேரன் உயிர்நிழலில் ஏகாதிபத்தியக் கழிவு நீரோட்டத்திலிருந்து தன் சிந்தனைகளை மொண்டு வருகிறார். எம்மையும் கலந்து பருக அழைப்பு விடுக்கின்றார். தமிழ் பேசும் மக்களின் அரசியல் கலகம் புலிகளால் மேற்கு நாடுகளின் கட்டளைக்கு கீழ்ப்படுத்தப்பட்டு விட்டது. தமிழ் மக்களின் அரசியலானது கந்தல் துணியோடு நிற்கும் தருணத்தில் உள்ளதையும் உருவும் அரசியலுக்கு சேரன் வழிகாட்டுகின்றார். சேரனது «குற்றம் குற்றமே!» எப்போதோ நடப்பு துரத்திவிட்ட நக்கீர்ப் பார்வைகள்.

சர்வதேச அரசியல் சட்டம், உலக நீதி மன்றம், மனித அடிப்படை உரிமைகள் பற்றி சத்தம் போடும் சேரன், இவை சுரண்டல் அமைப்பின் நிர்வாகியே என்பது பற்றிய எந்த எள்ளளவு கவலையுமற்று

நிற்கிறார். வர்க்க சமூக இயக்கம் பற்றிய மதிப்பீடுகளை விட்டு அரசியல் சூனியத்தில் சுழியோடுகின்றார். மனிதம் பற்றிய சமூக இயக்கத்துக்கு தொடர்பற்ற கனவுகளில் சஞ்சாரம் செய்கின்றார். வர்க்க சமூகம் பற்றிய உணர்வுற்றவரான சேரன், மனிதாபிமான யுத்தம், மனிதகுலப் பாதுகாப்பு என்ற பெயர்களில் நவீன இராணுவப் பயங்கரவாதத்தை வழிநடத்தும் அதியுயர் தொழில் நுட்ப யுத்தம் செய்யும் மேற்கு நாடுகளின் நீதிமன்றம் அரசியல் சட்டம் இவைகளில் நம்பிக்கை காட்டுகின்றார். இனப்படுகொலை, ஆக்கிரமிப்பு, போர்க்குற்றம், மனிதத்துக்கு எதிரான குற்றம் என்று சேரனின் வரிசைப்படுத்தல்கள் ருவாண்டா முதல் யூகோஸ்லாவியாவரையிலான நாடுகளுக்கு எதிராகவே தவிர, மேற்குலக நாடுகளின் பயங்கரவாதங்களுக்கு எதிராக அல்ல என்பதை நாம் கண்டு அதிர்ச்சியடைய வேண்டியுள்ளது. உலகின் சகல யுத்தங்களும் உள்நாட்டுப் போர்களும் பின்புல நபர்கள் யார்? உள்ளூர்க் குட்டி சர்வாதிகாரிகள் மட்டும் தானா? மேற்கு நாடுகளின் சமிக்ஞையின்றி யுத்தம் தொடங்கவும் முடியவும் கூடுமா?

«பலாத்காரம் என்பது ஒரு பொருளாதார சக்தி» பொருளாதார இலக்குகளை, வளங்களை எட்டவே ஏகாதிபத்தியங்கள் யுத்தத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து நியாயம் கற்பித்து வழிநடத்துகின்றன. ஆகவே இவர்களது இந்த நீதிமன்றம், சட்டம், மனித உரிமை எதுவும் மனிதப் பொதுவானதல்ல. மாறாக, இவர்களது ஆர்வங்கட்கு உறுதுணையானவையே. மிலோச விச்சை டென்ஹாக் நீதிமன்றத்தில் நிறுத்திய தையிட்டு எந்த ஆட்சேபனையும் இல்லை. அவர் மிலோசேவிச் தண்டிக்கப்பட்டே தீர்வேண்டும் என்று மேற்கு நாடுகளின் வரிசையில் நிற்கிறார். யூகோஸ்லாவிய யுத்தத்துக்கான, தேசிய இனங்களுக்கிடையேயான முரண்கட்கான, காரண காரியம் எதுவும் அவருக்கு அவசியமற்றவை? உலகப் பயங்கரவாதத்தை நிர்வகிப்பவர்களின் நீதிமுறைகளில் நம்பிக்கை கொண்டிருள்ள சேரன் யூகோஸ்லாவிய நாட்டின் முன்னைய சமூக அமைப்பு, பல்லினக் கலாச்சாரம் இவைகளின் ஞாபகம் எதுவுமின்றியே முதலாளிய செய்திசொல்லி போல் திடீரென வானத்தில் இருந்து இறங்குகிறார். வருகை தருகிறார். சேர்பியத் தேசியவாதம் எவ்வாறு மற்றைய இனங்களை ஆக்கிரமிக்கும் பெரும் தேசியமாய் பிறப்பெடுத்தது. உள், வெளி நெருக்கடிகள் மிலோசே விச்சின் மிச்ச சொச்ச டிட்லோயிச சோசலிசத்தையும் துடைத்தெறிந்து எவ்வாறு சேர்பிய தேசிய

எதிர்வினைநடைநடவடி

வாதத்தின் பக்கம் தள்ளி விழுத்தியது என்ற கேள்வி நியாயம் எதுவும் சேரனிடம் இல்லை. உலக மூலதனத்துக்கு திறந்து விடப்பட்டு முதலாளிய உற்பத்தி முறையுள் திணிக்கப்பட்டுவிட்ட ஒரு தேசத்தை 50 வருட வாழ்வை இழந்து வலிமை சிதைக்கப்பட்டு பல்லின வாழ்க்கை இழந்து கூறுபட்டு நிற்கும் ஒரு தேசத்தைக் காண சேரனுக்கு முடியவில்லை. சேர்பிய தேசியவாதத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய போதிலும் நீதிமன்றத்தில் மிலோசேவிச் மேற்கு நாடுகளின் சதிநாச வேலை, பிரச்சாரம், பயங்கரவாதம் இவைகளை உடைத்து நிகழ்த்திய உரைபற்றி சேரன் ஒருவரி கூடப் பேசவில்லை.

ஒல்லாந்துக்காரர் கொடுத்த சீஸும் இறைச்சியும் தான் மிலோசேவிச்சை நீதிமன்றத்தில் இவ்வளவு திமிரோடு நடக்க வைத்தது என்று பொருள்பட பிரிட்டிஷ் பத்திரிகையாளர் ஒருவர் சொன்னதை, சேரன் எம்மிடம் காவி வருகிறார். இந்தக் கருத்தில் உள்ள மேற்குலக மேலாண்மைத் திமிர், மனிதப் பழிப்பு, ஏழ்மை மேலான நாயைப் பண்ணி மனிதம் பற்றி அடிக்கடி பெருங்குரலெடுக்கும் சேரனின் செவிகளைச் சந்திக்கவில்லை. ஆசிய, ஆபிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க மக்களுக்கு எதிரான «தின்னக் குடிக்க வழியில்லாதவர்கள்» அரைநாகரிகர்கள் என்ற மேற்குக் கருத்தே இங்கு மிலோசேவிச் மேலான சீஸ், இறைச்சியின் பின்புறமாயுள்ளது. கிழக்கு ஐரோப்பிய நாட்டு மக்கள் மேல் இத்தகைய சிந்தனைகள் இப்போ பெருகி வருகின்றன. கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் வாழைப்பழம் இல்லை, கொக்கோ கோலா இல்லை, நல்ல ரொய்லட் பேப்பர் இல்லை என்று பல மேற்கின் அதிநவீன நாகரீக மனிதாபிமானிகள் கண்ணீர் சிந்திய நாட்கள் நாமறிந்தவையே. முன்னைய யூகோஸ்லாவியாவின் பொருளாதாரம் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி வாழ்க்கைத் தரம் என்பன துருக்கி, கிறீஸ், போத்துக்கல், ஸ்பெயின், பின்லாந்து போன்ற நாடுகளை விட உயர்வாயிருந்தது. இத்தாலிக்குச் சமமாக இருந்தது. இந்த அனத்து நாடுகளை விட, சமூகப்பாதுகாப்பும் அமைதியும் நிலவியது. சேரன் இவைகள் எதையும் பார்க்காமல் மேற்கத்தைய மதிப்பீடுகளைப் பேசுவது சந்தேகத்திற்குரியது. உண்மைகள் மேலான அவரின் அலட்சியம் சாதாரண கோபத்துடன் இயங்குகிறது.

நாசார், கடாபி, கொமெய்னி, நொறிகா, சதாம் வரிசையில் தான் நேற்று மிலோசேவிச் இன்று பின்லாடன் நிறுத்தப்பட்டுள்ளனர். நாளை சிம்பாப்வேயின் முகாபே வெள்ளையின் மக்களைக் கொன்றதாய் நிறுத்தப்படலாம். தேவையானால் நெல்சன் மண்டேலா ANCI துணைக்கொண்டு குலு இன மக்களைக் கொன்றதாய் சேரன் பரிந்துரை செய்யும் உலக நீதிமன்றத்துக்கு இழுத்து வரலாம். ஏகாபதிபத்திய எதிர்ப்பின் தளராத மனிதர் காஸ்ரோவையும் சுற்றி இத்தகைய சதிகள் பின்னப்படுகின்றன. காலந் தவறாது புதிய புதிய

எதிர்வினைநடைநடவடி

உலகப் பயங்கரவாதிகள் யுத்தக் குற்றவாளிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு நம்ப முடியாத வர்ணனை களுடன் உலகின் முன்பு நிறுத்தப்படுகின்றார்கள். சர்வ உலகக் கோபம் கூட்டப்படுகின்றது. உலகின் பயங்கரவாதத்துக்குப் பொறுப்பாளிகளை கழுவேற்றும்படி எங்கும் வெறியூட்டும் கூச்சல்கள் எழுப்பப்படுகின்றன. நிஜமான மனித விரோதிகள், உலகப் பயங்கரவாதிகளான ஏகாதிபத்தியங்கள், குட்டிச் சர்வாதிகாரிகளை தம் சிறுசிறு எதிரிகளை சிறு குழுக்களை தேடிக்கண்டெடுத்து உலகப் பயங்கரவாதிகள் என்று அறியத் தருகின்றனர். ஏகாதிபத்திய யானைகளை விட மிலோசேவிச், பின்லாடன்போன்ற சுண்டெலிகளே உலகுக்கு ஆபத்து என்று கதைகள் சொல்லப்படுகின்றன.

அமெரிக்காவும் இலங்கையும் உலகநீதிமன்றத்தைக் கண்டு பரபரப்படைந்துள்ளன என்று சேரன் பேசுகிறார். இந்த உலகநீதிமன்றத்தைப் படைத்ததே அமெரிக்காவும் அதன் மேற்குலகக் கூட்டாளிகளும் தான். அது அவர்களது அரசியல் இராணுவப் பொருளாதார நடவடிக்கைகளுக்கு உதவவே ஆக்கப்பட்டது என்று புரிந்துகொள்ள தத்துவம் விளங்கத்தேவையில்லை. இந்த நீதிமன்றம் தன்னைப் படைத்த வரையே தண்டிக்குமளவு நேர்மையானது. மனித குலம் தழுவியது என்பதுதான் சேரனின் நிலை. மிலோசேவிச் மேலான வழக்கில் முன்னாள் அமெரிக்க, ஜேர்மனியத் தலைவர்களையும், ஐ. நா. சபைச் செயலாளரையும் சாட்சியாக அழைக்க வேண்டும் என்ற சிறு கோரிக்கைகூட, இந்த நீதிமன்றத்தால் ஏற்காமல் ஒதுக்கி விடப்பட்டுள்ள நிலைமையில் அமெரிக்காவைக் கூட குற்றவாளிக் கூண்டில் நிறுத்தமுடியும் என்பது போலவும், அதையிட்டு அமெரிக்கா பதட்டமடைவது அவர்களையே தண்டிக்க வழி பிறந்தது போலவும் கதைகட்டுவது, வதந்திகள் பரப்புவது அவரின் சொந்த அரசியல் அருகதை சம்பந்தப்பட்டதாகிவிடுகிறது. எதிர் காலமும் வரலாறும் தான் மனிதத்தை மனித அடிப்படை உரிமைகளை வழங்கும். சர்வதேசச் சட்டம், நீதிமுறைகள் வேண்டும் என்னும் சேரன் யாவற்றையும் தன்னிச்சைப் போக்கிடம் ஒப்படைத்து விட்டு ஒதுங்கி நிற்கின்றார். ஆக நடப்பு மனிதர்கட்கு எந்த சமூக முன்முயற்சியும் கடனும் இல்லை. நடப்பை மூராய் நின்று வேடிக்கை பார்க்க வேண்டியதுதான். மனித துன்பங்கட்கான தீர்வை எதிர்காலத்திடம் பார்ப்படுத்திவிட்டு «என் செயலால் யாதொன்று மில்லை என் பராபரமே» என்னும் பக்தனின் பரிபக்குவ நிலைக்கு நாம் எல்லோரும் குடிபெயர வேண்டியது தான்.

சேரனைச் சொல்லிக் குற்றமில்லை. அவர் முதலாளிய மனிதாபிமானத்தின் பின்னோடி. அவரால் பத்திரப்படுத்தப்பட்டுள்ள அரசியல் நினைப்புகள் சோசலிசமுமல்லாத, முதலாளியமுமல்லாத மத்திய வாதப்போக்குள் கண்டெடுக்கப்பட்டவையாய்

எதிர்வினைநூலொட்டி

தோன்றினாலும்கூட, அவர் முதலாளியப் பாரம்பரிய சிந்தனைகளின் அணைப்பில்தான் சீவிக்கின்றார்.

அரசியல் மூடுண்ட வன்முறையால் நிரம்பிய பிரதேசம். ஜனநாயகம், கருத்துச் சுதந்திரம், விமர்சன உணர்வு, மனிதம் என்பவற்றை அவைகளின் வளர்ச்சியை தமிழ்ச்சமூகத்தின் விவசாயக் குணாம்சம், வளரும் தமிழ்த் தேசிய உணர்வு, வர்க்கங்களின் வளர்ச்சிப் பலம் இவைகளின் ஊடாகத்தான் பார்க்க வேண்டும். ஆனால் இவை பற்றிய தொடக்கக் கருத்துகளுடன் கூட அறிமுக

எதிர்வினைநூலொட்டி

மற்ற சேரனையே நாம் காண்கின்றோம்.

இங்கு ஏமாற்றம் வழிந்தோடலும், அரசியல் துறப்பும், நிகழ்வில் மாண்டு போதலும் சாதாரணமாக இருக்கும் சேரன் மட்டுமல்ல, புகலிட அரசியல், இலக்கியப் போக்குகளை அடைகாத்து வரும் பெரும்பகுதியினரும் இத்தகைய போக்குகளிலேயே செழித்துள்ளனர். வர்க்க அரசியல் தலைமையைத் தேர்ந்து கொள்ளாத எந்த சக்தியும் தனிநபர்களும் மெல்ல மெல்ல வாடி உதிர்வது, தாம் வாழ்ந்த இடமற்றுப் போவது தவிர்க்க முடியாததாகும்.

நிழல் - நவீன சினிமாவுக்கான களம்
நண்பர்கள் வட்டம் - பிரான்ஸ் இணைந்து வழங்கும்

சர்வதேச தமிழ்க் குறந் திரைப்படம் மற்றும் ஆவணப்பட வீழா

குறம்படங்கள் மற்றும் ஆவணப் படங்கள் தொடர்பான பிரக்ஞையை சமூக அக்கறையாளர்களிடம் தோற்றுவிக்கவும், மாற்றுக் கலாச்சார நடவடிக்கையாக இப் படங்கள் பரந்தபட்ட பார்வையாளர்களைச் சென்றடைய வேண்டும் என்ற நோக்குடனும் - காத்திரமான கதைத் தேர்வும், நேர்த்தியான திரையியக்கமும் கொண்ட திரையாக்கங்கள், தமிழ் பேசும் பல்வேறு தளங்களில் இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படும் தமிழ்க் குறம்படங்கள் மற்றும் ஆவணப் படங்களை எதிர்வரும் ஆகஸ்ட், செப்டெம்பர், ஒக்டோபர் மாதங்களில் இலண்டன், பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, சுவீஸ், நோர்வே, கனடா, இலங்கை ஆகிய நாடுகளில் திரையிட உத்தேசித்தள்ளோம். திரையிடலுக்குப் பின்னர் தேர்வு செய்யப்படும் படங்களுக்கு விருதுகள் வழங்கப்பட இருக்கின்றன. மாற்றுச் சினிமாவுக்கான நடவடிக்கைகளாக ஆவணப் படத்தையும், குறந் திரைப்படத்தையும் கருதுவதால், இவற்றைத் தயாரிக்க ஊக்குவிக்குமுகமாகவே இவ்வீழா ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. அதனால் திரையியக்க படைப்பாளிகள், தங்களின் படைப்புகளை எங்களுக்கு அனுப்பி வைத்து சர்வதேச தமிழ்க் குறந் திரைப்பட மற்றும் ஆவணப்படவிழாவை வெற்றியடையச் செய்ய அழைக்கிறோம்.

தொடர்புகளுக்கு:

<p>நிழல் 31:48 இராணி அண்ணா நகர் சென்னை 600 078 தமிழ்நாடு இந்தியா</p> <p>தொலைபேசி: 4728326</p> <p>மின்னஞ்சல்: nizhal_2001@yahoo.co.in</p>	<p>ASHOK. YOGAN KANNAMUTHU 45 Rue Davy 75017 Paris France;</p> <p>Phone/Fax: 0033142633176</p> <p>மின்னஞ்சல்: assaie@hotmail.com</p>
---	--

உயிர்நிழலுக்கு கிடைத்தவை

- கண்ணை மறைக்கும் காவிப்புழுதி (சிறுபான்மையினருக்கு எதிரான ஆர். எஸ். எஸ். இன் பொய்யும் புரட்டும்)
 - இசை: போதை - பொழுதுபோக்கு - போராட்டம்
 - இந்திய அரசியல் சட்டம் மதச்சார்பற்றதா? (பொது சிவில் சட்டம் குறித்த உண்மைகள்)
- வெளியீடு:
புதிய கலாச்சாரம் (ம.க.இ.க. மாத இதழ்)
18 முல்லைநகர் வணிக வளாகம்
2-வது நிழற்சாலை
அசோக் நகர்
சென்னை 600 083
இந்தியா.
தொலைபேசி: 044-3718706
மின்னஞ்சல்: puthiyakalacharam@hotmail.com

தீவகத்து ஊமைகள்

சு. முரளிதரன்
குறிஞ்சிக் குயில்கள்
(மலையக கவிதாமணிகளின் கவிதைகள்)
தொகுப்பு" அந்தனி ஜீவா

வெளியீடு:
அந்தனி ஜீவா
மலையக வெளியீட்டகம்
த. பெ. எண் 32
கண்டி
இலங்கை.

சிறியதும் பெரியதும் எட்டுக்கதைகள்
'ஹஸ்ன்'
வெளியீடு:
Friend's Publication
292 Grand Mosque Road
Akkaraipattu 05
Sri Lanka

- கௌடலியரின் அர்த்தசாத்திரமும் வள்ளுவரின் திருக்குறளும்
 - தாய்விடு (நாவல்)
- செ. கணேசலிங்கன்

வெளியீடு:
குமரன் பப்ளிஷர்ஸ்
12(3) மெய்கை விநாயகர் தெரு
வழி: குமரன் காலனி 7வது தெரு
வடபழனி
சென்னை 600 026
தமிழ்நாடு.

ஆண்மரம் (சிறுகதைத் தொகுப்பு)

ஓட்டமாவடி அறபாத்
வெளியீடு:
Zuha Publication
71 Basheer Street
Mavadichenai
Valaichchenai
Sri Lanka.
தொலைபேசி: 077 761479

காலக்குறி

(நம் காலத்திற்கான நவீன மொழிப்பரப்பு)
இதழ் 14- ஜனவரி 2002

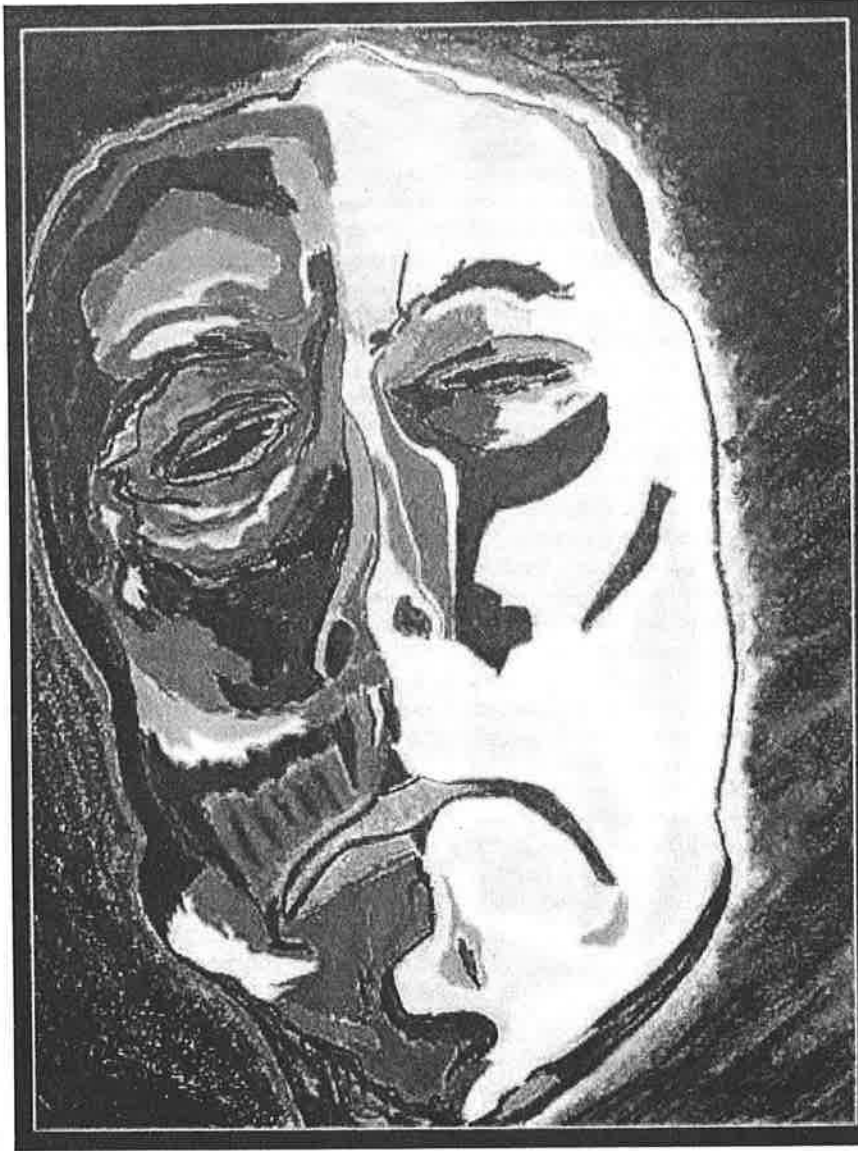
தொடர்பு:
18 அழகிரி நகர்
இரண்டாவது தெரு
வடபழனி
சென்னை 600 026
தமிழ்நாடு
இந்தியா.
மின்னஞ்சல்: kalakkuri@eth.net

எங்கள் தேசம் (பத்திரிகை)

இதழ் 03- மார்ச் 2002

தொடர்பு:
77 தெமட்டகொட வீதி, கொழும்பு 09, இலங்கை.
தொலைபேசி: 01 687091
தொலைநகல்: 01 686030
மின்னஞ்சல்: islambks@slk.lk

ஒவியம்: கங்கைகொண்டான்

வான்பதி

வான்பதி
முதலாவது ஆண்டு மலர்
(தமிழ்ச்சேவை ஒல்போ ஆண்டு 1)

தொகுப்பு:
கரவைதாசன்
தொடர்பு:
Thamizh sevai
Post Box 624
9100 Aalborg
Denmark

தாயகம்
(கலை இலக்கிய சமூக விஞ்ஞான இதழ்)
இதழ் 44 - ஏப்ரல் 2002

வெளியீடு:
தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை
தொடர்பு:
க. தணிகாசலம்
405 ஸ்ரான்லி வீதி
வசந்தம் நிறுவனம்
யாழ்ப்பாணம்
இலங்கை.

ஏப்பளம்

நிழல்கள் நிழல்கள் சூர்வகை சூர்வகை

வணக்கம். சென்ற உயிர்நிழலில் ஜோகரட்ணம் என்பவரின் கட்டுரை ஒருபக்கம் நன்மை தேடிய ஏக்கங்களைக் கொண்டிருப்பினும் அவரது எதிர்பார்ப்பு ஒருக்கவையப் பட்டது. இஃது அல்ஜீரிய அரபுக்களை திருடர்கள் என்று நிந்திக்கும் எம்மவருக்கும், இந்திய கள்ளர், உச்சாலியர் போன்ற நாடோடிகளை குற்றப்பரம்பரையினர் என்று விலக்கிய ஆங்கிலேயருக்கும் இணையான பார்வை. இளைஞர்களது வன்முறைகளை வேறொரு உளவியல் பார்வையினூடாகவும் அணுகவேண்டும். அடையாளத் தேடுதல் என்ற கோடு, பண்பாடு, கலாச்சாரம் என்ற கண்காணிப்பு வேலிகள் தகர்ந்த வெளியில் கீறப்படும்போது தானாகவே அதன் வெளிப்பாடு வன்முறையாக இருக்கும். என்னைப் பொறுத்தவரையில் இதுதான் இன்றைய வன் செயல்களுக்கு மூலகாரணம் என்று நினைக்கிறேன்.

இந்தரீதியில் விரிவாக ஆராய்ந்தால் மேற்படி இளைஞர்களை நினைத்து பரிதாபப்பட மட்டுமே முடியுமோழிய வெறுக்க முடியாது. மற்றும் இரு நண்பர்கள் கரம் கோர்த்து விதியில் செல்வது தவறுதலான கண்களோட்டத்தில் பார்க்கப்படுகிறது என திரு. ஜோகரட்ணம் எழுதியிருக்கிறார். அப்படியான பார்வைத் தவறுக்குக் காரணம் பார்ப்பவர்கள் தான். அத்துடன் உரத்துப் பேசுவது! நெய்தல், குறிஞ்சி நில மக்கள் இயல்பாகவே உரத்துப் பேசுவர். வாழ்வியல் தகவமைப்புக் காரணமான குணத்தை நாம் ஒருக்க வரம்புக்குள் அடக்கமுடியாது. இப்படியாக அந்தக் கட்டுரை நிறையக் குறைபாடுகளுடன் இருப்பினும், இது தொடர்பாக விவாதத்தை எழுப்ப ஆரம்பமாக இருப்பதால் நாம் வரவேற்கவே செய்வோம்.

மைக்கல்

கனடா

வணக்கம், தங்கள் பிந்திய வெளியீடுகளான இதழ்கள் 19ம் 20ம் கிடைக்கப் பெற்றேன். மகிழ்ச்சி. பல்வேறு விதமான காத்திரமான படைப்புகளைத் தாங்கி இவ்விரு இதழ்களும் வெளிவந்துள்ளன. வெளியீடு 19இல் மீளவும் வாசிக்க வேண்டிய பல விடயங்கள் உள்ளன. இதழ் 20இல் ஜோகரட்ணம் அவர்கள் எழுதிய 'ஐரோப்பிய வாழ்தமிழர்கள்' என்ற கட்டுரை இடங்களிலான நடைமுறைகளும்' கட்டுரை எனது ஆர்வத்தைத் தூண்டியுள்ளது. எம்மவர்களின் வாழ்க்கையை என்னவென்று சொல்லத் தெரியாமல் உள்ளது.

அடுத்ததாக, அதே இதழில் வெளியான தமிழ்த் தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் தொடர்பான வி. சிவலிங்கத்தின் கட்டுரையை வாசித்தேன். இது தொடர்பாக எனது கருத்துக்கள் சிலவற்றை முன்வைக்கலாம் என்று எண்ணுகிறேன்.

1. எமது தமிழீழ தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் பயங்கரவாதம் என்று சர்வதேச அளவில் முத்திரை குத்தப்பட்டுள்ளது.

2. மக்களைப் பொறுத்தவரையில் தீர்மானங்கள் முடிவுகள் என்பன ஆயுதமுனையில் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. ஜனநாயக முறைகளுக்கு இடமளிக்கப்படுவதில்லை. ஆகையால் எவ்வித சிரத்தையுமற்ற, தான் மட்டும் தப்பினால் போதும் என்ற நிலையில் இருப்பதோடு - சுற்றத்தார் நோக்கும் பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ள

வேண்டும். சீரழிவுகளுக்கு உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம், சிந்தனை அற்றவர்களாக உள்ளனர். ஒருவித சமூக மனவழுவிற்குள் வாழுகின்றனர். உண்மையான, நடுநிலையான யதார்த்தமான விடயங்களைப்பற்றி தமது கருத்துக்களைத் துணிந்து சொல்ல முடியாமல், உண்மையான நடுநிலையான விடயங்களைப் பற்றி கதைக்கும் ஒருவர் துரோகி/பயங்கரவாதி எனும் பட்டங்களில் ஒன்றை இலகுவில் பெற்றுவிடுவார்.

3. எமது போராட்டவாதிகள் ஆயுதமுனையில் வைத்திருந்த நம்பிக்கையை ஜனநாயக வழிமுறைகளில் வைக்கவில்லை. கடந்த காலங்களில் மாயாஜால வித்தைகாட்டிய தமிழ் ஜனநாயக அரசியல் தலைமைக்கு துரோகிப் பட்டம் கிடைத்தது. இவர்களுக்கு முன்பு கிடைத்த பட்டத்தைப் பார்த்து மற்றவர்கள் ஒதுங்கிக் கொண்டனர். இது எமது போராட்டத்தில் ஏற்பட்ட மாபெரும் தவறு. ஒரு புறம் ஆயுதமுனையில் வலுவானவர்களாகவிருக்கும் அதே வேளை, ஜனநாயக அரசியலிலும் வலுவாக இருந்து நாம் செயற்பட்டிருந்தால் எமது போராட்டம் இன்னும் விரிவு பெற்றிருக்கும். காலம் தாழ்த்தி உருவாக்கப்பட்ட கூட்டமைப்புக் கூட ஆயுதமுனையில்தான் உருவாகியது.

4. தமிழ் அரசியல் கட்சிகளில் சில கடந்தகால போராட்ட குழுக்களாகும். இவர்களிடையே மேற்கொள்ளப்படும் படுகொலைகள் மறுபுறம் சிங்கள அரசாங்கத்திற்கு ஆதரவாக அமைந்துவிட்டது. ஜனநாயக செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்க ஆயுதப் போராட்டம் உரியவழி சமைக்கவில்லை.

5. இன்று உருவாகியுள்ள சமாதான ஒப்பந்தத்தின் மூலம் வடக்கு கிழக்கு பகுதி மக்களிற்கு ஏதாவது நன்மை உண்டா எனில், இல்லை. முன்பு இருந்ததைவிட, குறிப்பாக தமிழ்மக்கள்மீது, வரிச்சுமை பலநூறு மடங்கு அதிகரித்துள்ளது. தமிழர் பிரதேசங்களை ஊடறுத்து சிங்களவர்களும் இஸ்லாமியர்களும் சுதந்திரமாக திரிகின்றனர். இவர்களை எதிர்த்து ஆயுதமுனையில் போராடியவர்கள் தமது இருப்பிடத்தைவிட்டு நகர முடியாத கட்டுப்பாடு உள்ளது. ஒட்டுமொத்த தமிழ்மக்களும் விரகத்தியின் விளிம்பில் உள்ளனர்.

6. சமாதான நடவடிக்கை செல்லும் வேகத்தைப் பாரக்கும்போது சந்தேகம் தோன்றுகின்றது. பேச்சுவார்த்தைக் குரிய காலங்கள் பின் தள்ளப்பட்டு வருகின்றது. காலங்கள் பின்தள்ளப்படும்போது புதிய புதிய சிக்கல்கள் உருவாக வழிவகுக்கும்.

7. தமிழ்தேசியம்/ஈழம் கைவிடப்பட்டதோ படவில்லையோ சாதாரண ஒரு ஈழத்தமிழன் விரும்புவது அமைதியான, சுதந்திரமான வாழ்க்கை. யுத்தத்தால் ஏற்பட்ட சலிப்பு அரசுதரப்பிலும் விடுதலைப் போராட்ட தரப்பிலும் வெறுப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது. தமிழ்த் தேசியத்தைக் கைவிட்டோ/கைவிடாமலோ தீர்வொன்றைக் காண வேண்டிய அவசியம் உள்ளது.

8. இப்போதுள்ள சூழ்நிலை மாறுபட்டு ஒப்பந்தம் முறியுமானால் ஈழத்தமிழர் என்ற பதத்தை அகராதியிலிருந்து எடுத்துவிட்டு அருங்காட்சியகத்தில் கொண்டு சென்று வைக்கவேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படக்கூடுமென்பது எனது அபிப்பிராயம்.

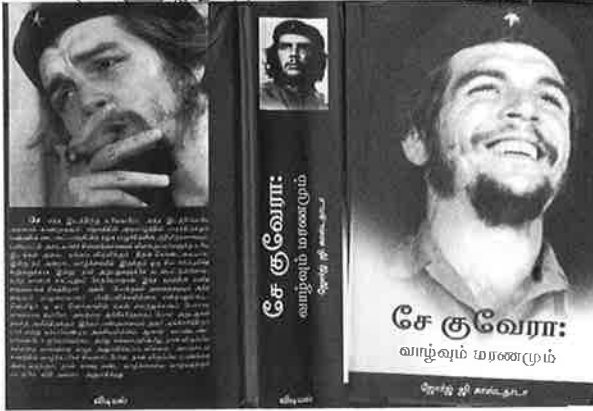
புராந்தகன்

யாழ்குடா, இலங்கை

பாரிஸ் மாநகரில்

அறிவாலயம் புத்தகசாலை

PARIS ARIVALAYAM

- மார்க்சியம்
- பெண்ணியம்
- தலித்தியம்
- சூழலியல்
- பின்நவீனத்துவம்
- பெரியாரியம்
- நாடகம்
- நவீன சினிமா
- அரசியல்
- ஈழத்து இலக்கியம்
- போர்க்கால இலக்கியம்
- புகலிட இலக்கியம்
- ஆய்வுகள்
- அகராதிகள்
- வரலாற்று ஆவணங்கள்

அத்துடன்

தமிழக, ஈழ, புலம்பெயர் சிற்றிதழ்கள்

உங்கள் வாசிப்பை மேலும் வளம்படுத்தும் வெளியீடுகள்,
பாடசாலை, அலுவலக தேவைக்கான உபகரணங்கள்,
தொலைபேசி அட்டைகள்
அனைத்துக்கும்

அனைத்தும் தபால்மூலமும் அனுப்பி வைக்கப்படும்

PARIS ARIVALAYAM
7 RUE PERDONNET
75010 PARIS
FRANCE.

TEL: 01 44 72 03 34
FAX: 01 44 72 03 35

M°: La Chapelle/ Gare du Nord

e-mail: arivaalayam@37.com

போரின் ஓவியம்

போரின் கைப்பிடிக்குள்ளிருந்து
சிதறுண்டு
தெறித்தலைந்த காலத்தே
அந்த ஓவியனைக் கண்டேன்
அந்திவானத் திரையில்
குரியக் குளம்பில் தோய்த்தெடுத்த
தூரிகையால்
தீட்டிக்கொண்டிருந்தான்
அன்றைய நாளின் ஓவியத்தை
முதலில்
தூரிகையின் நாவு நீண்ட இடமெலாம்
அங்குமிங்குமாய் கோடுகள் வீழ்ந்தன
கிழித்த கோட்டின் முடிவில்
குண்டுகளைச் சுமந்தபடி விரவும்
போர் விமானங்களை எழுதினான்
அவை வீழ்ந்தெழுந்த இடத்திலெல்லாம்
சுடர்ந்தெழுந்தது தீப்பிழம்பு

பிறகு
குருதிச் சிவப்பில்
மெல்லப் பற்றிப் பரவி எரிகிறது திரை
நேரங்கழிய
மேலிருந்து படிகிறது கரும்புகார்
இப்பொழுது
துயரம் கவிந்த முகமென விரவிப் படர்ந்த
கருநீல இருள்
இருள்த் திரையின் இடையிடையே
கண் சிமிட்டும் புள்ளிகளைத் தீட்டுகிறான்
அவற்றில் இருக்கிறது
காபூல் நகரத்து பதாங்கு
குழிகளுக்குள்ளிருந்து
தலை நீட்டும் மழலைகளின்
பிஞ்சு விழிகள்
???

பின்பனிக்காலம் 2002

திருமாவளவன்